

СВѢДѢНІЯ
ВЪ НАУКѢ
И БЪЖЕСТВЕННѢ

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Изъ книгъ Карла Венки

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

23

Ск. книга подарена
С. н. Буровой Гимназии
ученику Александру
Брусилову за успехи
в науках и доблестях.
июль 26. года 1808.
Директор Гимназии Иван
Б. Горький

36

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

437ms
XPHΣTOMAΘEIAI
CHRESTOMATHIA
G R A E C A

S I V E
L O C I I L L V S T R E S

EX
O P T I M I S S C R I P T O R I B V S

D I L E C T I
Q V A M P O T V I T E M E N D A T E

Q V A R T V M E D I T I
N O T V L I S B R E V I B V S
E T I N D I C E C O P I O S O

I L L V S T R A T I
A
I O . M A T T H I A G E S N E R O .

Obiter Demosthenis encomium Lucianum transposita
vna pagina integritati restituitur.

C V M P R I V I L . S . R E G . M A I . P O L . E T E L E C T . S A X .

L I P S I A E
A P V D C H R I S T O P H . B E R N H . B R E I T K O P F .
M D C C L V .

НЕ ОНУ ИМЕНИ / МОНУМЕНТА

к

VRBIS
ET REIPVBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATVI
LIBELLVM HVNC
MEQVE IPSVM ADEO

D. D. D. D.

Y B B 12

0 1 1 1 M V 2 9 1 3 4 0 3 1 1

1894

*Viri Illustres, Magnifici,
Amplissimi, Consultissimique,
Patroni optimi,*

Quod adhuc Diuino mihi
munere contigit, ut in
commentationum mea-
rum qualiumcunque
dedicationibus non quaerendi essent,
ad quorum ita beneuolentiam cona-

rer adrepere; sed ultro se offerrent
vel Principes optimi vel patroni alii,
quibus agerem gratias: illud in hoc
etiam libello usu mihi venire, vebe-
menter gaudeo. Cum enim per se li-
beralius, laetius certe est gratias
agere, quam petere beneficium: tum
pudor, quem mea mihi natura tribuit,
alterum mihi perquam difficile red-
dit, et non nisi magna aliqua necessi-
tate exprimendum; ad alterum au-
tem me impellit atque incitat, ut vel
sic aliqua aeris alieni parte exsoluis-
se me videar. Vos ea mihi tribuistis,
VIRI ILLVSTRES atque MAGNI-
FICI, quae non nisi in eos solent a
viris sapientibus, hoc est vestri simi-
libus, conferri, qui videantur magni
alicuius beneficii capaces. Vos enim
me, coeli ruinam prius, quam hoc co-
gitantem euocastis in urbem vestram,
cuius

cuius ciuem esse ipsum in magna felicitatis parte non iniuria censetur; euocastis autem scholae vestrae praeficiendum, qui locus pro mei ordinis homine satis et amplus et lautus esse putatur. Vos praesentem non humanitate tantum estis complexi vrbis huius propria, sed insigni etiam liberalitate prosecuti, quae tanto mihi fuit iucundior, quod non importunis precibus datam, sed ab animo vestro magno et munifico profectam intelligebam. Quanti autem illud est, quod profecto omnium puto maximum, quod in ipsa administranda prouincia licuit mihi homini peregrino, et ignorantia rerum aliquantum timido, magna tamen cum fiducia versari, securo scilicet ac certo, nihil a me ex utilitate scholae huius actum iri et constitutum, cui non vos

au^{ct}oritatem vestram accommodatu-
ri essetis. Qua quidem ipsa re ma-
gnam mihi inieistis curam atque re-
ligionem, ne quid agam vnquam, cu-
ius vos non possitis, conseruata digni-
tate vestra, atque huius scholae sa-
lute, au^{ct}ores fieri. Priuatam ve-
stram in me vel humanitatem vel li-
beralitatem praetereo sciens, in eo
scilicet proposito mansurus, quod
cum primum in confessum vestrum
amplissimum admissus essem declara-
ui, me in his, quae ad muneris mei ra-
tionem pertinent, (in quo genere hanc
pietatis meae publicam significatio-
nem pono) nullius ex Amplissimo Or-
dine priuatim patrocinium ambitu-
rum, pro patronis optimis habitu-
rum culturumque vniuersos, et ea
quidem sola referendarum gratia-
rum ratione vsurum, quam solam a
me

me pro magnitudine vestra animi expectatis, ut nimirum summa cura atque sollicitudine caueam, ne quis reprehendere aliquando iudicium de me vestrum iure possit. Similis causa facit, ut, quae mihi offertur, digrediendi in laudes vestras occasionem praetermittam, qui nouerim scilicet, laudanda vos agere malle et ad posteritatem omnem commemoranda, quam laudari ab his, qui vobiscum viuunt, quorumque laudes adeo parum sinceræ queant videri, cum tantam habeatis benefaciendi laudantibus materiem. Deum potius immortalem supplex veneror, ut eum vobis, quem solum spectatis consiliorum, vigiliarum, studiorum denique vestrorum fructum cumulativissime tribuat, salutem et felicitatem reipublicae; utque ea, vestra

*sapientia atque integritate quam
diutissime prosperrimeque guberna-
ta, filiis vestris, et ab his qui na-
scentur, gratiam vobis debitam ita
referat, ut, renouata per illos nomi-
nis vestri atque meritorum gloria,
non vobis a se relatam gratiam, sed
nouo ipsa se affectam munere gratu-
labunda agnoscat. Scribebam Lipsiae
a. d. xxiii. Iul. cio mccc xxxi.*

Amplissimi Ordinis Vestri

addictissimus cliens

Ioh. Matthias Gesnerus.

Cum beneficiorum in Scholam Thomanam ab Amplissimo Ordine collarum mentio in hac ad illum epistola facta sit; subiicere hic placuit, quo ritu, qua formula ipsum nouum aedificium Scholae inauguratum a nobis dedicatumque sit; quod institutum non magis reprehenderetur, spero, quam Terentio praefixa Doctorem Theologiae renunciatio: nisi quod a Richardi Bentleii ingenio profecta nusquam non recte leguntur, nostra forte plane debebant contineri.

* * *

Fautus huic scholae dies hodiernus est, et candidissima merito in fastis nostris nota insigniendus: non solum quod Bonifacii * memoriam reducit, viri sancti, quo coetus atque conciones per Germaniam nostram habente, pagana superstitio profligata, et nomen certe Christi, cum Euangelii qualicunque notitia, ad maiores nostros propagatum est: non ob ipsam solum celebritatem, cui eum destinauimus, quo maiorem, sibi quidem propriam, non vidit, a quo tempore schola Thomana esse coepit, verum hanc in primis ob causam, quod exornat hanc ipsam celebritatem summorum homi-

* Acta res a. d. V. Iun. CIO MDCC XXXII.

hominum praesentia, quos tanquam fausta quaedam nobis fidera, et certissima futurae felicitatis auguria, laeti alacresque veneramur.

Saluete, Viri illustres et Magnifici, Summe Reuerendi, Excellentissimi, Consultissimi, Amplissimi et reliqui, suis quisque nominibus et honoribus condecoratissimi etc.

Saluete, inquam, et saepe agite quod agitis, nec dubitate, quin magna cum scholae et reipublicae adeo vtilitate studium vestrum coniunctum sit futurum.

Postulabat quidem dignitas vestra, et exquisitum de his etiam studiis, quae in schola tractari debent, iudicium, ut boni oratores, aut certe probabiles in concionem istam producerentur. Sed speramus etiam ab aequitate vestra, futurum, ut non quid debeat fieri, sed quid possit, cogitetis; eo praesertim tempore, cum paulo ante a nobis discesserunt vnus itemque alter, qui maturitatem qualemcunque erant affecuti, eaque plerorumque qui dicent aetate, quae iam obduruisset aliquantum videtur ad ea, sine quibus nihil in arte dicendi valde laudabile effici posse certum est, ne quid de me dicam, quem intempestiua quaedam atque nimia verecundia, a iuuentute inde debilitauit, et manum certe intra togam finemque continere coegit. Caeterum dabitur opera a me et collegis, ut subinde melior

melior laetiorque rerum nostrarum, hac etiam parte, facies, successum adspirante Deo, efflorescat.

Iam audite quaeso, A. A. dicturos de huius diei celebritate, hoc est de Ampl. Senatus beneficio, iuvenes nostros, et ita audite, ut aequitatem animi, humanitatem, benevolentiam, virtutes vestras, potius quam subtile iudicium, in consilium adhibeatis. Proдите, o nostri, et quas commendaui vobis virtutes, modestiam cum alacritate, temperatam verecundia fiduciam, splendidissimo auditorio probate.

* * *

Hic orationes aliquot habitae sunt a scholae Thomanae alumnis, quibus beneficium Amplissimi Ordinis, quantum fieri potuit, ornaretur.

* * *

Nunc vero est cum mihi dari velim diuinitus, non linguas quidem centum, aut ora totidem, poetarum votum, quo non vehementer opus est, (paucorum enim verborum res, sed momenti sane maximi, superest peragenda) sed dari mihi velim, diuinitus spiritum eum, qui coelesti flatu numine, non modo animum linguamque regat, ne quod verbum male ominatum, ne quod a tanta re alienum, ne indignum tam splendido confesso, mihi excidat, verum qui vaticiniorum etiam vim his, quae dicturus sum, tribuat.

Audi,

Audi, Pater supreme, qui audis videsque omnia, audi, et numen nutumque diuinum his, quae dicentur, annue.

Audite viri illustri atque magnifica dignitate, excellentissimis meritis, venerabili auctoritate conspicui, auctores huius muneris amabiles, testes huius actionis atque pietatis nostrae grauissimi; audite iucundissimi hospites, tu inprimis audi, cura nostra atque amor, Thomana iuuentus.

Hanc domum, Deo bene iuuante, pacem praestante ciuibus suis et incolumitatem Potentissimo Poloniarum Rege, et Duce Electore Saxoniae FRIDERICO AVGVSTO, instaurauit, exaedificauit, ornauit, instruxit, Amplissimus ciuitatis Lipsiensis Senatus, vt hospitium praebeat omni, quod futurum est, aeuo, scholae bonarum literarum, artis musicae, et aliarum, quibus aegre humanior vita caret, probitatis, sapientiae, pietatis, virtutis omnis, felicitatis, magistrae: vt sit spiritus ipsius sancti templum et sancta officina.

Hic perfugium honestae paupertati aperit tu Amplissimus Ordo, si ea adiunctam sibi habeat sororem Bonam Mentem, et discendi cupiditatem. Hic ali iubet atque institui, qui nunc sanctissimo beatarum mentium munere, laudandi rerum omnium conditorem et parentem, fungantur, et cantus suauitate animos hominum ad diuinarum rerum meditationem alliciant, qui deinde boni viri, et alteri seculo profuturi euadant.

Hinc

Hinc abesse iubet Patronus noster et arceri pigritiam, rusticitatem, petulantiam, libidinem, impietatem: hic tanquam in prytaneo aliquo honorem haberi imperat diligentiae, doctrinae, musicae arti, modestiae, frugalitati, pietati.

Hic doceri vult cum diligentia, fide, patientia; hic disci cupide, assidue, fideliter. Hic praecipi comiter ac severe, pareri modeste atque impigre. Hic bona exempla plus valere iubet quam praecepta ac leges; leges ac verba plus quam poenas: hic cauere delicta potius, quam puniri.

In hoc contubernio habitatum veni, Concordia, Salus, Bone Euentus: lites, morbi, calamitas, mala omnia, exeste.

Hanc tu dedicationis huius legem, Aeternae Pater, tuo numine iube atque fandi, et clara nobis tuae in nos propitiae voluntatis signa edito, FRIDERICI AVGVSTI tuae inter nos maiestatis vicarii, totiusque Serenissimae domus regnatricis vitam et felicitatem, Amplissimi Ordinis incolumitatem, inconcussam ciuitatis statum, et eorum quae bona in hac schola sunt, incrementa celerrima.

* * *

Transactum est, Patroni, Fautores, Hospites, quod agendum suscepimus. Ornatis, Magnifice Consul, et caeteri ex Amplissimo Ordine, Viri Clarissimi excellentissimique,

simique, ornaſtis mīnus veſtrum, illudque honorificentiffima nobis praefentia veſtra commendatiſtis egregie.

Si quid accedere poterat veſtrae in hanc ſcholam liberalitati, ille proſecto quaſi cumulus additus eſt, quod in conſpectu veſtro declarare licuit, quantum debere illi videamur; quod inaugurationi huic atque dedicationi auctoritatem accommodare veſtram, et non diſplicere vobis, quae in ſchola veſtra agantur, luculento indicio ſignificare voluiſtis. Noſtrum eſt, quicumque in hac ſchola vel adminiſtri ſumus beneficiorum veſtrorum, vel participes, nihil facere reliqui, ut appareat, non apud ingratos perire veſtra bene facta; verum illud quam poteſt enixiſſime a nobis agi, ut fructum aliquando vos veſtrique liberi videatis veſtrorum in hanc ſcholam meritorum, proſectos ex illa viros probitate et doctrina praeftantes, creſcentemque per illos, quam ſpectatiſ vnice, *publicam felicitatem!*

Vobis etiam, reliqui auditores, nominibus, muneribusque et meritis quiſque ſuis ornatiffimi, hofpites iucundiſſimi, gratiae a nobis debentur maximae. Si non diſplicuimus omnino, ſcholae noſtrae fauere pergit, eiſque fauoris craſtina luce, quotquot grauioribus non impediſmini, ſignificationem edite.

LECTO-

LECTORIBVS.

Quae me causa impulit vt Chrestomathian primo Ciceronianam ederem, alteramque deinde Plinianam, eadem fecit, vt tertiae etiam Graecae concinnandae, quantulumcunque id est opellae nostrae, impendere non dubitauerim. Cum enim nihil periculi videatur, ne eclogaria illa industria, quae Liuium nobis, Trogumque et Ictorum libros, et ex Graecis Dionem praesertim, Polybiumque vel mutilasse dicitur, vel maiore sui parte intercepisse, vt nunc res sunt, detrimenti aliquid capiant Cicero, Plinius, vel, quorum hic damus eclogas, Graeci; optabile autem sit; iuuenes (qui sero nimis nosse maximos aevi sui homines, quin semper ignorasse magna ex parte, ab aliquo inde tempore videntur) vel ex vnguibus cognoscere leones, et suauitate

P R A E F A T I O.

tate *laudabilium*, quos veteres dicere solebant, locorum inuitatos cupiditate quadam incitari, in ipsos euagandi hortos, vnde flores eiusmodi legi posse animaduuerterint: nemo credo reprehendendum putabit qualecunque studium nostrum iuuentuti, cui aetatem dicauimus nostram, etiam hac in re pro virili parte inseruienti. Neque illud, puto, dicet quisquam, non eos a nobis locos esse dilectos, qui iuuenum ingeniis et rationibus sint accommodati. Superest, vt quam facile ipsum se institutum nostrum tuebitur, tam feliciter etiam rationem illius prosequendi idoneis iudicibus probare possimus. - - - Et probauimus, quod vel inde apparet, quod post alterum annum denuo fuit hic libellus edendus, et nunc editur quartum. Bonum illud omen interpretamur Graecis literis, et tanto lubentius horas aliquot emendationi tribuimus. Qua in re multum nos subleuauit accurata diligentia, et humanitas IO. HEINR. KROMAYERI Excellentissimi harum literarum, et omnis adeo humanitatis in Ienensi Academia Doctoris publici, qui cum interpretandum hoc opusculum nobilissimorum iuuenum coronae suscepisset, cum optimis

P R A E F A T I O.

mis loca fere singula editionibus contulit, suarumque mihi obseruationum pro amicitia nostra copiam fecit liberaliter. Tertiae editioni profuit Cl. ERNESTVS meus, praesertim in Xenophonteis. Hinc igitur factum est, vt quae in superiori editione vel peccata fuerant, vel pro coniecturis nostris posita (de qua re iam non amplius attinet dicere) ea iam emendatius, certiusque proponantur. Sunt tamen duo tria loca, in quibus coniecturae nostrae locum aliquem reliquimus. Qua in re non dissimulo, libertate me paullo maiore in constituenda lectione vsu esse, quam sumturus mihi fueram, si integer aliquis eorum scriptorum edendus fuisset, quorum hic damus eclogas. Cum enim adolescentium aetati consultum hic eatur, illud vnicum, certe antiquissimum spectauimus, vt intelligant etiam non nimis acri ingenio praediti, aut longo vsu firmati, quidquid propositum est: praesertim cum metuentum non sit, ne qua inde labes inferatur libris optimis, quos summa religione tractandos ita censeo, vt magno opere eorum displiceat audacia, qui ad emendandum, vtinam non plerumque ad corrumpendum! prouolant, cum primum aliquid

P R A E F A T I O.

non intelligunt, intellectu facilius, nisi ad legendum adferrent morbum animi satis illum grauem, qui facit, vt corrupta omnia et suae opis indigentia illis videantur: medico non dissimiles, si quis ita insaniret, vti sanos homines non clystere tantum iniecto, aut vena pertusa, aut pro-uocato sudore vel vomitu, macerare, verum etiam dentes iis euellere solidos, quin membris integris mutilare inuitos et clamantes conetur: aut Procrusti de fabula latroni, longos homines truncanti, et breues tormentorum ope producenti, donec in lectum suum minime hospitalem vtrique conuenirent. Quod versionem Latinam non adieci, illud iusto vt arbitror, consilio factum est. Ex quo enim tempore in schola vel discendi causa vel docendi versatus sum, animaduerti, pestem illam capitalem Graecarum literarum esse, quod Graecis libris fere talibus vtuntur adolescentuli, quibus Latina interpretatio adiuncta e regione est. Cum igitur interpretari iubentur aliquid, primo verba aliquot Graeca legunt, tum his subiiciunt Latina totidem circiter; qua in re tanto facilius non praeceptorum quidem, nisi is plane hebes sit, sed sibi fucum faciunt, a quo tempore

P R A E F A T I O.

pore Leusdenianae illae editiones Noui Testamenti Graeco-Latinae scholas inundarunt, verbum verbo reddentes si non Latino, at certe barbaro; vnde illud etiam quasi corollarii loco, damni accedit, vt fordes quaedam Latini sermonis tanto magis apud eos inolecant, et articuli praesertim praepositiui ratio, quoties ille non nominibus iungitur, ita obscuretur, vt frustra sint luculentissimae ea de re praeceptiones. Huic igitur malo non commodius occurri posse putabam, quam si in manus tradatur publi scholasticae liber illo ignorantiae propugnaculo (de honore bonarum interpretationum atque vsu nihil quidquam detractum cupio) quod ganeum etiam iuuenum, qui Graece discere debent, dixeris, destitutus *. Ne tamen difficultas nimis

** 3

magna

* MOSES DV SOVL V. C. qui ad Plutarchi vitas Londini MDCCC XXVIII 5 voluminibus in 4. studio Bryani editas, cum is operi immortalis esset, praefatus est, in fine huius praefationis, vbi de causis agit, cur pauci Graece discant hodie feliciter, etiam ponit *morem versionum ad latus ponendarum*. Et paullo post, qui igitur, inquit, Graece discere velint, Graecas editiones veteres in manus sumant, in quibus Latini nihil est - - omnia per se, quantum possunt, ope Lexici intelligere nitantur: in margine Lexici (quin in ipso etiam quem legunt libro) quae molestiam creauerunt adnotent. Perlectum sic accurate librum repetitis lectionibus

P R A E F A T I O.

magna obiici videatur, illis praeter caeteros, quos paupertas, bonae mentis soror, vel alia quaecunque causa, ab usu Lexici maioris excludit, adieci indicem ita copiosum, ita usu facilem, et ad hunc ipsum libellum accommodatum, ut apud illos, qui vel mediocrem adferunt diligentiam, facile interpretationis vicem sustinere possit. Qua in re tamen admonitos velim, quicumque seuera lege proficere non detrectant, ut quam saepissime ad Scapulae Lexicon recurrant, neque satis habeant, quid hic vnaquaeque vox sibi velit ex indice cognoscere, sed integras, ut ita dicam, familias a suo capite latissime non nunquam diffusas ordine concinno recensitas intueantur. Cui consilio si quis fideliter obtemperauerit, ei hunc ipsum libellum viam muniturum confirmo ad Graeciam vniuersam non magna cum difficultate peragrandam: poetas excipio, a quibus hic abstinui volens, ad quos tamen ipsos non mediocre sibi subsidium comparauerit, qui hanc sibi Chrestomathian familiarem reddiderit:

bus sic sibi familiarem reddant, - - - spondeoque paucis annis futurum, ut magna cum voluptate magnoque cum fructu quoscunque opus fuerit euoluere et intelligere libros Graecos possint etc.

P R A E F A T I O.

derit: in qua etiam ab omni notarum longiorum firmate abstinui volens, cum id iam quidem agerem vnice, vti familiaritatem aliquam cum Graecis ipsis iuuentuti propinarem. Sed viros etiam putarim reperire hic, quod non ingratum ipsis sit, Demosthenis encomium Lucianum, transposita vna pagina exempli eius, e quo nostra quae extant, deriuata sunt omnia, misere olim luxatura corruptum, et nunc, nisi egregie fallimur, repositione curatum feliciter. Neque enim dubitabamus illam emendationem publicae etiam luci exponere, postquam non improbari eam sensimus viris doctis, et idoneis harum rerum arbitris, quibuscum per literas eam communicauimus *. Verum vtcunque caetera fuerint,

* Nominari se non aegre feret vir veteri mihi amicitia coniunctissimus, et carus summo merito suo literatis prope omnibus, C. A. HEVMANNVS, V. S. R. qui iam anno saeculi XXI *omni exceptione superiorem* iudicauit, *et dignam, cui acclametur vetus illud feliciter.* Neque irascetur vir et ipse Celeb. CL. HEMSTERHUIS, hic indicari, ipsum literis post aliquando, sed eodem anno, ad me datis significasse, eadem sibi quae mihi de illa transpositione in mentem venisse; neque sibi tantum, sed etiam MOSIDV SOVL V. C. qui olim in Luciano perpoliando elaborauerit. Adicere ista visum est, ne quis forte vel de nobis aliquid suspicetur, vel de viro docto, qui nuper in Miscellaneis Britannorum obseruationibus, paullo post priorem huius libelli editionem eandem fere

P R A E F A T I O.

fuerint, illud quidem vehementer optamus, vt ad studiosam iuuentutem porro fructus aliquis laboris nostri atque industriae perueniat; quod tanto fiet facilius, si Xenophontea primum tractentur, cuius lacte et melle quasi satulli confirmationes deinde ad reliqua venient.

Nunc vix opus erat illa repeti, postquam in Wetsteniana editione totus hic libellus de sententia nostra repraesentatus est.

Caeterum diligenter hunc libellum a pagina inde 113 (vbi primum monitus sum illum recudi) recognoui, et passim vt emendatior, Plutarchi autem opusculum explicatius vt fieret, in indice praesertim, operam dedi. Tantum est. Scribebam Gottingae a. d. xii. Febr. MDCCC LIII.

fere emendationem proposuit, nisi quod vna praesertim in re diuersum a me sentit, quod suo loco indicaui. Conferat, qui volet, Miscellaneorum observationum, vt apud Belgas eduntur Vol. 2. To. 3. p. 368 sqq. et iudicet, cui felicius res successerit. A vanitatis quidem et ieiunii cuiusdam plagii crimine me ipsa temporum ratio, facile autographis laudatissimorum virorum confirmanda: reliquos viros doctos candor suus, pudorque, et reliqua de bonis literis merita, absoluunt.

Ista adiciere visum est. Lips. a. d. 11 Dec.
MDCCC XXXIII.

I.

EX HERODOTI L. I. 23-45.

Arion. Solonis cum Croeso de felicitate
disputatio. Huius infortunium
domesticum.

Πτυράννευς ὁ Περίανδρος Κορίνθιος. *Arion a Delphine servatus.*
Τῷ δὲ λέγῃσι Κορίνθιοι, (ὁμολογέ-
σι δὲ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θάυμα
μέγιστον παρασῆναι. Ἀρίονα * τὸν 2
Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἔξενειχθέντα ἐπὶ
Τάιναρρον, εὐόντα κυθαρῶδὸν τῶν τότε εὐόντων
ἐδενὸς δεύτερον, καὶ διδύραμβον πρῶτον ἀνθρώ-
πων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομά-
σαντα, καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ. Τῷτον τὸν 3
Ἀρίονα λέγῃσι τὸν πολλὸν τῷ χρόνῳ διατρί-
βοντα παρὰ Περίανδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλώσαι
εἰς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην. Ἐργασάμενον
δὲ χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω εἰς Κό-
ρινθον ἀπικέσθαι. Ὁρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ 4
Τάραντος, πισεύοντα δὲ ἑδαμοῖσι μᾶλλον ἢ
Κορίνθιοις, μιθῶσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν
Κορίνθίων. τὰς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβ- 5
λέυσεν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρή-
ματα.

* Latine ex HERODOTO narravit hanc fabulam
GELLIVS 16, 19. quam hic etiam daremus, nisi ii, qui-
bus maxime dicatus est hic libellus, iam haberent nostro
qualicunque studio explicatam Chrestom. Plin. n. 49.

- ματα. Τὸν δὲ συνέντα τῷτο λίσσεσθαι,
 χρήματα μὲν προδιέντά σφι, ψυχὴν δὲ παρ-
 6 αιτέμενον. Οὐκὼν δὲ πείθειν αὐτὸν τέ-
 τοισι, ἀλλὰ κελεύειν τὰς πορθμέας ἢ αὐτὸν
 διαχρᾶσθαι μιν, ὡς αὖν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ
 7 ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίστην. (24)
 Ἀπειληθέντα^a δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην παρ-
 αιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι ἔγω δοκέοι περιιδέειν
 αὐτὸν, ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ σάντα ἐν τοῖσι ἔδω-
 8 λίοισι αἰῆσαι. αἰῆσας δὲ, ὑπεδέκετο ἐαυτὸν
 κατεργάσασθαι. Καὶ τοῖσι, ἐξελθεῖν γάρ ἡδο-
 νήν, εἰ μέλλοιεν ἀκῆσεσθαι τῷ ἀρίστῳ ἀνδρῶ-
 πων αἰοῖδῃ, ἀναχωρῆσαι^b ἐκ τῆς πρύμνης ἐς
 9 μέσσην νέα. Τὸν δὲ ἐνδύοντα τε πᾶσαν τὴν σκευ-
 ῇν, καὶ λαβόντα τὴν κισθάρην, σάντα ἐν τοῖσι
 ἔδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὀρθιον. Τελευ-
 τῶντος δὲ τῷ νόμῳ, ῥήψαί μιν ἐς τὴν θάλασ-
 10 σσαν ἐαυτὸν, ὡς ἔειχε, σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. Καὶ
 τὰς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον· τὸν δὲ, Δελ-
 φῖνα λέγῃσι ὑπολαβόντα, ἐξενεῖκα ἐς Ταΐνα-
 ρον. Ἀποδάντα δὲ αὐτὸν χωρεῖν ἐς Κόρινθον
 11 σὺν τῇ σκευῇ. Καὶ ἀπικόμενον, ἀπηγγέεσθαι
 πᾶν τὸ γεγονός. Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπισίης
 Ἀρίονα μὲν ἐν Φυλακῇ ἔχειν ἑδαμῇ μετιέν-
 12 τα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων. Ὡς
 δὲ ἄρα παρῆναι αὐτὰς, κληθέντας ἰστορέε-
 σθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαμένων
 δὲ ἐκείνων, ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ
 μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντι, ἐπι-
 φανῆ-

^a Quid si scripsit HERODOTVS ἀπειληθέντα· ἀπει-
 λῶμεσθαι εἰς ἀπορίαν est ad incitas redigi.

^b Omissum hoc non bene a GELLIO. Recesserunt
 nautae de puppi in mediam nauem. Ita liberior Arioni
 desultus.

Φανήναί σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων ἐξε-
πήδησε ^c Καὶ τὰς ἐκπλαγέντας, ἐκ ἔχειν
ἔτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν
Κορίνθιοι τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. Καὶ Ἀρί-
ονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ἔμμεγα ἐπὶ Ταινάρ-
ω, ἐπὶ Δελφῖνος ἐπεὶ ἀνδρωποσ. (25)

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασι-
λεύσας ἔτεα ἐπὶ ἅ καὶ πεντήκοντα. Ἀνέ-
θηκε δὲ ἐκφυγὼν τὴν νῆσον, δεύτερος ἔτος
τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφὸς, κρητῆρά τε
ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδή-
ρεον κολλητὸν, θένς ἄξιον διὰ πάντων τῶν
ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκε τῷ χίε
ποίημα, ὃς μὲνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σι-
δῆρε ^d κόλλησιν ἐξεῦρε. (26) Τελευτήσαν-

τος δὲ Ἀλυάττει, ἐξεδέξατο τὴν βασιλη-
ίην Κροῖσος ὁ Ἀλυάττει, ἑτάων ὧν ἡλικίην
πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶ-
τοις ἐπεθήκατο Ἐφεσίοις. Ἐνθα δὴ οἱ
Ἐφεσίοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτῷ, ἀνέδε-
σαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ
τῷ νηὶ χοινίον ^e ἐς τὸ τεῖχος. Ἐσι δὲ μεταξὺ
τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο,
καὶ τῷ νηὶ, ἐπὶ ἅ σάδιαι. Πρώτοις μὲν δὴ
τέτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος. Μετὰ δὲ ἐν

A 2

μέρει

^c Int. τῆς ναὸς. Eo ipso habitu quo exsiliuerat, ut tanto vehementius feriret animos.

^d Artem ferruminandi argentum cum ferro. Oblitus est PLINIVS & huius Glauci & totius artis, qui 33, 5. f. 29 & 30. ferruminandi rationes persequitur, quae in re etiam glutinis & glutinandi vocibus vitur, quae cum κολλησι conveniunt non minus ac chrysocolle.

^e Simili fere superstitione Apollinem fugitium alligant Herculi suo Tyrii apud C V R T I V M 4, 3. 22.

13

14

15

Crater. Del-
phicus.

16

Croesus sub-
igit Grae-
cos in Asia.

17

18

- μέρει ἐκάστοισι Ἴωνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ Φαῦλα ἐπιφέρων. (27) Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες καλεσγράφαί τοι ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνδεῦτεν^f ἐπενόεε, νέας
- 19 *A nautali bello deter-* ποιησάμενος ἐπιχειρεῖν τοῖσι νησιώτησι. Ἐόν-
resur. των δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν βίαντα λέγῃσι τὸν Περσιν ἀπικόμενον ἐς
- 20 Κροῖσον, οἱ δὲ Πιπλάκον τὸν Μιτυληναῖον, εἰρομένης Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπόντα τάδε καταπαύσαι τὴν ναυπηγίην· ὃ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέοντα μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῶι
- 21 στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα, εἶπεν· Αἱ γὰρ τῶτο θεοὶ ποιήσκειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἐλθεῖν † ἐπὶ
- 22 Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι. Τὸν δὲ ὑπολαβόντα φάναί· ὃ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνεαι εὐχαῖσαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν
- 23 ἐν Ἠπείρῳ, εἰκότα ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέσθαι νέας, λαβεῖν ἀρᾶσθαι * Λυδὲς ἐν θαλάσσει, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων,

^f Ne quis hic mendum suspicetur. Ita enim saepe apud HERODOTVM, pro ἐνδεῦτεν.

† Hoc ἐλθεῖν duplicem quasi personam videri potest sustinere, ut semel pertineat ad praecedens ἐπὶ νόον, deinde ad sequens ἐπὶ Λυδῶν παῖδας. Sed aeque concise loquutus est Homerus IΛ. N. 55. σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐπὶ φρεσὶ ποιήσκειαν.

* GRON. ἀρώμενοι, quod etiam habent vetustae edit. Similis constructio est Aelian. V. H. 9, 26. ἤξετε τι αὐτὸν προστάξει ἑμὺς μὴ ἀτυχῆσαι αἰτήσας pro αἰτήσαντες. Sed constructio impeditior. ἐπείχων.

λήνων, τίσωνταί σε, τὲς σὺ δαλώσας ἔχεις.
Κάρλια τε ἡδὴναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ 24
(προσφύεως γὰρ δόξαί λέγειν) παιδόμενον
παύσαθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ ἔτω τοῖσι τὰς
νῆσθς οἰκημένοισι Ἴωσι, ξεινὴν συνεθήκατο.

(28) Χρόνος δὲ ἐπιγνομένθς, καὶ κατεστραμ- 25
μένων χεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἀλυσ ποταμῷ
οἰκημένων, (πλὴν γὰρ Κιλικῶν, καὶ Λυκίων, τὲς

*Ad viro-
rem populo-
rum venit
Solon.*

ἄλλθς πάντας ὑπ' ἐαυτῷ εἶχε κάλασσεψάμενος
ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοί, 26
Μαριανδῆνοι, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήκες,
οἱ Θυνοὶ τε, καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖς,

Αἰολεῖς, Πάμφυλοι.) (29) Κατεστραμμένων 27
δὲ τέτων, καὶ προσεπικτωμένθς Κροῖσθς Λυδοῖσι,
ἀπικνέονται ἐς Σάρδις ἀκμαζέσας πλέτω
ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισαί, οἱ
τῆτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἔόντες, ὡς ἕκαστος
αὐτέων ἀπικέοιτο θ, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ

Ἀθηναῖος· ὃς Ἀθηναίοισι νόμθς κελεύσασι 28
ποιήσας, ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, κατὰ θεωρίας
πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν
νόμων ἀναγκαθῇ λύσαι, τῶν ἔθετο. Αὐτοὶ γὰρ 29
ἐκ οἷοιτε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι. ὀρκίοι-
σι γὰρ μεγάλοισι κατέειχοντο, δέκα ἕτεα χρή-
σεσθαι νόμοισι, τὲς ἂν σφι Σόλων θῇται.

(30) Αὐτῶν δὴ ὧν τέτων, ἡ καὶ τῆς θεωρίας 30
ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκα, ἐς Αἴγυπτον ἀπί-
κετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδις παρὰ
Κροῖσον. Ἀπικόμενος δὲ ἐξενίζετο ἐν τοῖσι 31
Βασιλῆίοισι ὑπὸ τῷ Κροῖσθς. Μετὰ δὲ ἡμέρῃ

Α 3

τρίτῃ

g Hoc puto, non consensione quadam simul aduenisse,
sed singulatim, pro se quisque.

h Referendum etiam hoc ad εἵνεκα, quod mox se-
quitur.

De felici-
tate dispu-
tatio.Tellus Athe-
nensis

- 32 τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σό-
λωνά θεράποντες περιῆγον κατὰ τὰς θησαυ-
ρὸς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα
τε καὶ ὀλβία. Θεσάμενον δὲ μιν τὰ πάντα
[ἔοντα ἰ μεγάλα τε] καὶ σκεψάμενον, ὥς οἱ
κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος τάδε· Ξεῖνε
Ἀθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος
ἀπύκτα πολλός, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς,
καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν τὴν πολλήν * θεω-
ρίης εἵνεκεν ἐπελήλυδας. Νῦν ὦν ἡμερος ἐπεί-
ρεσθαι με ἐπῆλθέ σε, εἰ τινα ἤδη πάντων εἶδες
34 ὀλβιώτατον; Ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων
ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπηρώτα. Σόλων δὲ ἐδὲν
ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῶ ἔοντι χρησάμενος,
35 λέγει· ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον. Ἀπο-
θωμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἶρετο ἐπι-
36 σρεφέως, Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώ-
τατον; ὁ δὲ εἶπε, Τέλλω τέτρωμὲν τῆς πόλιος
εὖ ἡκόσσης, παῖδες ἦσαν καλοῖτε καὶ γαστοῖ, καὶ
37 σφι εἶδε ἀπασὶ τέκνα ἐκγενόμενα, καὶ πάντα
παραμένειντα. Τέτρω δὲ τῷ βίῃ εὖ ἡκοντι,
ὥς κ' τὰ παρ' ἡμῖν, τελευταίη τῷ βίῃ λαμπρο-
τάτη ἐπεγένετο. Γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι
μάχης πρὸς τὰς ἀτυγχείτονας ἐν Ἐλευσίνι,
βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολε-
μίων, ἀπέθανε κάλλιπα. Καί μιν Ἀθηναῖοι
δημο-

i Quae vncinis inclusi, ea errore librarii, quiscun-
que demum sit, irrepsisse puto, qui ad πάντα, quod pro-
ximo versu est, cum relaberetur, verba duo intempestive
repetiit, quae relinquere, quam litura deformare codicem
maluit. Plane ea omissem (& video recte omissa a IAC.
GRONOVIO) nisi consultum iudicaret, iuventutem
etiam de talibus tempestive admoneri.

* Int. γὰρ GRON. Al. τῆς πολλῆς.

k Exceptio haec est, q, d. ut sunt humana, quantu-
fert humana conditio.

δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτῶ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλως. (31) Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν 38
 Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἴ-
 πας πολλά τε καὶ ὀλβία, ἐπηρώτα, τίνα
 δεύτερον μετ' ἐκείνον ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευ-
 τερεῖα γῶν οἶσεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, Κλέωβὴν τε *Cleobis & Biton.*
 καὶ Βίτωνα. Τέτοισι γὰρ ἔσσι γένος Ἀργεῖ-
 οισι βίος τε ἀρκέων ὑπὴν, καὶ πρὸς τέτῳ
 ῥώμῃ σώματος τοιῆδε, ἀεθλοφόροι τε ἀμ-
 φότεροι ὁμοίως ἔσαν. Καὶ δὴ καὶ λέγεται ὅδε 39
 ὁ λόγος· Ἐσθης ὀρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργεῖοι-
 σι, ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγει κο-
 μιθῆναι εἰς τὸ ἱρόν. Οἱ δὲ σφι βόες ἐκ τῶ ἀγροῦ
 ἐπαρεγίνοντο ἐν ὥρῃ· Ἐκκλησιόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ 40
 οἱ νεηνία, ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην,
 εἰλκον τὴν ἀμαξάν, Ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς δὲ σφι
 ὀχέετο ἡ μήτηρ. Σταδίους δὲ πέντε καὶ τεσ-
 σαράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐπὶ τὸ
 ἱρόν. Ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι, καὶ ὀφθεῖσι 41
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τῶ βίῃ ἀρίστῃ
 ἐπεγένετο· Διέδεξέ τε ἐν τέτοισι ὁ θεὸς, ὥς
 ἀμεινον εἴη ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν.
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περισάντες, ἐμακάριζον τῶν 42
 νεηνιῶν τὴν ῥώμην *, αἱ δ' Ἀργεῖαι τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε· Ἡ δὲ μή- 43
 τηρ περιχαρὴς ἔσσα τῶ τε ἔργῳ καὶ τῇ Φήμῃ,
 σᾶσα ἀντίον τῶ ἀγάλματος, εὐχετο Κλέωβί
 τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοισι, οἳ μιν
 ἐτίμησαν μεγάλως, δῆναι τὴν θεὸν τὸ ἀν-
 θρώπῳ τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. Μετὰ ταύτην δὲ 44

A 4

τὴν *Mors opti-
 mum homi-
 ni.*

* Ita GRON. al. τῶν τεκνίων τὴν γνῶμην. γνῶμην
 certe magis ad laudem pertinere, quam ῥώμην, dubitari
 non potest. Sed vide f. 38.

- τὴν εὐχὴν, ὡς ἐθύσαν τε καὶ εὐοχήθησαν,
κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ οἱ νεηνίαί,
ἐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τέτρω ἔχοντο.
45 Ἀργεῖοι δὲ σφέων εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέθε-
σαν ἐς Δελφούς, ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.
(32) Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε
46 τέτοισι. Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· ὦ ξεῖνε
Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ ἔττω τοι
47 ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε εἰδὲ ἰδιωτέων ἀν-
Alii beati,
alii fortu-
nati, alii
diuites.
δρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας; Ὁ δὲ εἶπε, ὦ
Κροῖσε, ἐμοὶ σὺ καὶ πλεῖστεν μέγα φαίνεαι,
καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνδράπων. Ἐκεῖνο
δὲ τὸ εἶρεό με, ἔγω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν
τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι.
48 Οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλέσιος μᾶλλον τῆ ἐπ'
ἡμέρην ἔχοντος, ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ
τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντι τελευ-
τῆσαι τὸν βίον. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζῶπλοτοι
ἀνδράπων, ἀνόλβιοι εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως
49 ἔχοντες βίη, εὐτυχέες. Ὁ μὲν δὴ μέγα πλέ-
σιος, ἀνόλβιος δὲ, δυσὶσι προέχει τῆ εὐτυ-
χέος μῆνον, ἔτος δὲ τῆ πλεσίῃ καὶ ἀνόλβιῃ
πολλοῖσι. Ὁ μὲν ἐπιθυμὴν ἐκτελέσαι, καὶ
50 αὐτὴν μεγάλῃν προσπεσῶσαν ἐνεῖκαί, δυνατώ-
τερος. Ὁ δὲ τοῖσι προέχει ἐκείνῃ, αὐτὴν μὲν
καὶ ἐπιθυμὴν ἐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖ-
καί, (ταῦτα δὲ ἡ¹ εὐτυχίῃ οἱ ἀπερύκει) ἀπει-
ρος

¹ Εὐτυχὴς enim siue fortunatus ille est, qui iacturam ingentem non facit, neque maiora viribus concupiscit. Distinguendi nimirum tres gradus ex disciplina Solonis, ut πλέσιος, quo in numero Croesum refert, sit ille, qui in magna opum affluentia habet, unde cupiditatibus satisfaciat, & iacturam perferat: εὐτυχὴς cui etiam alia fortunae bona contingere, animus item aequus, ut bene his utatur; ὀλβιος siue beatus, cui ad finem usque vitae nihil boni desit, nihil adsit mali.

ρος δὲ ἐστὶ ^m κακῶν, ἀνιστος, ἀπαθής, εὐπαις,
 εὐεαδής. Εἰ δὲ πρὸς τέτοισι ἐπιτελευτήσῃ τὸν
 βίον εὖ, ἔστος ἐκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος
 κεκληθῆναι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' αὖν τελευτήσῃ,
 ἐπιχέειν, μὴ δὲ καλέειν καὶ ὄλβιον, ἀλλ' εὐ-
 τυχεῖα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν
 ἄνθρωπον ἔόντα, ἀδύνατόν ἐστιν· ὥσπερ χώρη
 ἑδεμὴ καταρκεῖ πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα,
 ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρε δ' ἐπιδέεται, ἢ
 δὲ αὖν τὰ πλεῖστα ἔχοι, ἀρίστη αὕτη· ὥς δὲ καὶ
 ἄνθρωπος σῶμα ἐν ἑδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν
 γὰρ ἔχει ἄλλα δὲ ἐνδέες ἐστι. ὅς δ' αὖν αὐτέων
 πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ
 εὐχαρίως τὸν βίον, ἔστος παρ' ἐμοὶ τὸ ἐνομί-
 αζέτω, ὃ ⁿ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι.
 Σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευ-
 τήν, καὶ ἀποβήσεται. Πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέ-
 ξας ^o ὄλβον ὁ θεὸς, προῤῥίζας ἀνέτρεψε.
 (33) Ταῦτα λέγων ^p τῷ Κροίσῳ, ἔκως ἔτε
 ἐχαρίζετο, ἔτε λόγῳ μιν ποιησάμενος ἑδενός,
 ἀποπέμπεται, κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι,
 A 5 ὅς

51

52

53

54

Nemo ante
obitum bea-
tus.

55

56

m. Sine fraude, spero fuerit transpositione leui locum
 ex obscuro planum fecisse. Legebatur, ἀπιστος δὲ ἐστὶ, ἀνιστος,
 ἀπαθής κακῶν. Video, suboluisse corruptionem hanc
 GRAEVIO etiam & T. A. FABRO, quorum nasum
 pluris me facere fateor, quam religionem Medicei codicis,
 quam illis opponit GRONOVIVS.

n. Legitur ὡς βασιλεῦς. Mutandi ratio aperta. (Ex
 GRONOVII ad h. l. disputatione apparet, etiam
 hanc emendationem multis in mentem venisse. Cui quam
 feliciter Mediceam fidem hic etiam opponat, manes viri
 docti viderint.)

o. Vt in illo, hunc tantum terris offendunt superi, h. e.
 ad paruulum tempus concedunt, mox tanto maiori cum
 luctu auferendum.

p. Nominatiuus consequentiae. Haec cum diceret Croe-
 so Solon, neque benigne illum tractauit Croesus, neque ullo cum
 loco habens a se dimisit, vehementer inscitum hominem ratus,
 qui &c.

- 57 ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετείς, τὴν τελευταίαν
παντὸς χρημάτων ὀρεῶν ἐκέλευσε. (34) Με-
τά δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεῶ νέ-
μεις μεγάλη Κροῖσον, ὡς εἰκάσαι, ὅτι ἐνό-
μισε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιά-
τατον. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέση ὄνειρος, ὅς
οἱ τὴν ἀληθεῖν ἔφανε τῶν μελλόντων γενέ-
σθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῶ
58 Κροίσῳ δύο παῖδες, τῶν ἕτερος μὲν διέφθαρ-
το ἦν γὰρ δὴ καφός. Ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλί-
κων μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος. Ἔνομα δὲ οἱ
59 ἦν Ἄτys. Τῷτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῶ
Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σι-
θηρῇ βληθέντα. Ὁ δ' ἐπεὶ τ' ἐξηγέρθη, καὶ
ἑαυτῷ λόγον ἔδωκε, κατορθώσας τὸν ὄνει-
60 ρον, ἀγεται μὲν τῷ παιδί γυναικα. Εἰωθότα
δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν, ἔδαμῃ ἐτι ἐπὶ
τοῖτον πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ
61 δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέον-
ται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι; ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων
ἐκκομίσας, ἐς τὰς θαλάμους συνένησε, μὴ
62 τι οἱ^q κρεμᾶμενον τῷ παιδί ἐμπέση. (35) Ἐ-
χοντος δὲ οἱ^r ἐν χερσὶ τῷ παιδὸς τὸν γάμον,
ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχό-
63 μενος, καὶ ἔκ καθαρός χεῖρας ἔων, φρυξ μὲν
γενεῇ, γένεος δὲ τῷ βασιλεῖ. Παρελθὼν
δὲ ἔτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τὰς
ἐπιχωρίους καθαρσίς ἔδεετο κυρῆσαι. Κροῖσός
τε μιν ἐκάθηρε. Ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κά-
θαρ-

*Croesus in-
felix pater.*

60
*De Ary
oraculum.*

*Adraſti fra-
triciſidae ex-
piatio.*

^q Rationem quasi reddit sibi, qui visa per quietem apud animum repetit & retractat.

^r Ne quid ipsi, patri, suspensum in filium incideret.

^s Pleonasmus, nisi legendum f. ἐ.

θάρσις τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ τοῖσι Ἑλλήσι Ἐ-
 πεί τε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος,
 ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων
 τάδε· ἄνθρωπε, τίς τε ἐὼν, καὶ κόθεν ἐπὶ
 Φρυγίης ἦκων, ἐπίσιος ἐμοὶ ἐγένεο, τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας; Ὁ δὲ ἀμείβετο, 64
 ὦ βασιλεῦ, Γορδίῳ μὲν τῷ Μίδεω εἰμὶ παῖς,
 ὀνομάζομαι δὲ Ἀδρητος. Φονεύσας δὲ ἀδελ-
 φὸν ἐμεωῦτ' ἀέκων, πάρειμι, ἐξεληλαμέ-
 νος τε ὑπὸ τῷ πατρὸς, καὶ ἐσερημένος πάν-
 των. Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· ἀνδρῶν 65
 τε φίλων τυγχάνεις ἐκγονος ἐὼν, καὶ ἐλήλυ-
 θας ἐς φίλῃς, ἔνθα ἀμηχανήσεις χρημάτων
 ἑδνός, μένων ἐν ἡμετέροις· συμφορὴν δὲ ταύ-
 την ὡς κερφότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.
 Ὁ μὲν δὴ διαίταν ἔειπε ἐν Κροίσῳ. (36) Ἐν 66
 δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τέτῳ, ἐν τῷ μυσίων Οὐ-
 λύπῳ σοὺς χρηῖμα γίνεται μέγα. Ὁρμεώ-
 μενος δὲ ἔτος ἐκ τῷ ἔρεος τέτῳ, τὰ τῶν Μυ-
 σίων ἔργα διαφθείρεσκε. Πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ
 ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέεσκον μὲν ἑδνὸν κα-
 κόν, ἔπαχον δὲ πρὸς αὐτῷ. Τέλος δὲ, ἀπι-
 κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσίων ἀγγε-
 λοι, ἔλεγον τάδε· ὦ βασιλεῦ, ὅς σε χρηῖμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα
 διαφθείρει. Τῷτον προθυμεόμενοι ἐλέειν, ἔ-
 δυνάμεθα. Νῦν ὦν προσδεόμεθα σεῦ, τὸν 68
 παῖδα, καὶ λογάδας νεηνίας, καὶ κύνας συμ-
 πέμψαι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας. Οἱ μὲν δὴ τέτῳ ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ 70
 μνη-

Aper vasa-
tor.

t His verbis causam reddit, cur nihil, quod alias so-
 let, de more expiandi referat. Caeterum observare hic licet
 vestigia divinae legis de expianda caede involuntaria.

- μνημονεύων τῶ ὄνείρε τὰ ἔπεα ἔλεγέ σφι τάδε·
 παῖδός μὲν περὶ τῶ ἑμῶ μὴ μνησθῆτε ἔτι, ὃ
 γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι, ^u νεόγαμος γάρ
 71 ἔστι, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲν τοι
 λογάδας, καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμ-
 ψω. Καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰῷσι, εἶναι ὡς
 προθυμοτάτοις συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 72 τῆς χώρας. Ταῦτα ἀμείψατο. (37) Ἀπο-
 χρεωμένων δὲ τέτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρ-
 χεται ὁ τῶ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς, τῶν ἐδε-
 73 οντο οἱ Μυσοί· ὃ φαρμένος δὲ τῶ Κροίσου τόν γε
 παῖδά σφι συμπέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν
 ὁ νεηνίης τάδε· ὦ πάτερ, τὰ κάλλιπα πρό-
 τερόν ποτε καὶ γενναϊότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πο-
 λέμενος καὶ ἐπὶ ἀγροῦ φοιτέοντας εὐδοκίμεειν.
 Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τέτων ἀποκληήσας
 ἔχεις, ἔτε τινὰ δειλίην μοι παριδῶν, ἔτε ἀθυ-
 74 μίην. Νῦν τε τεοῖσί με χρεὶ ὄμμασι ἔς τε
 ἀγορὴν, καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι.
 Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολίτησι δόξω εἶναι, κοῖος
 δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐπείνη
 δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέδεις
 75 εἶναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον, ὅπως
 μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα ἔτῳ ποιόμενα. (38)
 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖςδε· ὦ παῖ, ἔτε δει-
 λίην, ἔτε ἄλλο ἑδὲν ἄχαρι παριδῶν τοι ποίεω
 ταῦτα. Ἀλλὰ μοι ὄψις ἐνείρε ἐν τῷ ὕπνῳ
 76 ἐπισᾶσα, ἔφη, σὲ ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι· ὑπὸ
 γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. Πρὸς ὦν
 τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τῶτον
 ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ
 ἀπο-

^u Vide imitationem legis diuinæ etiam hic, in vaca-
 tione scil. nouorum maritorum.

ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων, εἰ κως δυνάμην
ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζωῆς διακλέψαι. Εἰς γάρ μοι
μῆνος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον
διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, ἐκ εἰνά μοι λογιζο-
μαί. (39) Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖςδε· συγ-
γνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι ἰδόντι γε ὄψιν τοι-
αύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ ἔμμαν-
θάνεις, ἀλλὰ λέλῃθι σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι
δικαίον ἐστὶ φράζειν· φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ
αἰχμῆς σιδηρέας φάναί ἐμὲ τελευτήσαιν· ὅς
δὲ κοῖται μὲν εἰσι χεῖρες, κοίῃ δὲ αἰχμῇ σιδηρῇ,
ἣν σὺ φοβέεαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
εἶπε τελευτήσαιν με ἢ ἄλλος τευ, ὃ, τι τέτω
ἔοικε, χρεὴν δὴ σε ποιεῖν τὰ ποιεῖς· νῦν δὲ
ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν ἔπρὸς ἀνδρας ἡμῖν
γίνεται ἡ μάχη, μέθες με. (40) Ἀμείβεται
Κροῖσος· ὦ παῖ, ἐστὶ τῇ με νικᾶς γνώμην
ἀποφαίνων περὶ τῷ ἐνυπνίῳ· ὥς ὦν νενικημένος
ὑπὸ σέο μεταγνώσκω, μετήμι τέ σε ἵεναί
ἐπὶ τὴν ἄγρην. (41) Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖ-
σος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρησον.
Ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· Ἀδρησε, ἐγὼ σε
συμφορῇ πεπλυσμένον (ἀχαρί * τί τοι ἐκ
ὀνειδίζω) ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμε-
νος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ὦν
(ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποήσαντος χρηστὰ εἰς
σὲ χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός
σε τέμῃ χρῆζω γενέσθαι εἰς ἄγρην ὀρμεωμένῃ,
μή

77

78

79

80

81

Adrastus
commen-
datur.

82

x Haec parenthesi occurrit querelae Terentianae, Ist-
haec commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii.
Negat igitur Croesus, se quidquam inuenustum aut asperum
exprobrare Adrasto. Legendum scilicet puto ἐνειδίζω. Sed
si ἐνειδίζω verum est, ita interpretarer, expiaui te nihil
quidquam exprobrans, nempe imprudentiam tuam &c.
GRON. ἀχαρίτην τοι ἐκ ἐνειδίζω.

- 83 μή τινες κατ' ὁδὸν κλώπες κακῆργοι ἐπὶ δη-
λήσει φανέωσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τῷτο, καὶ σέ
τοι χρεῶν ἐσι ἵεναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεται
τοῖσι ἔργοισι. Πατρώϊόν τε γάρ τοι ἐσί, καὶ
- 84 προσέτι βῶμη ὑπάρχει. (42) Ἀμείβεται ὁ
Ἀδρησος. Ὡ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν
ἐκ ἧῖα ἐς ἀέθλον τοιόνδε· (ἔτε γάρ συμφορῇ
τοιῇδε κεχηρμένον εἰκός ἐσι ἐς ὀμήλικας εὖ
πρήσσοντας ἵεναι, ἔτε τὸ βέλεσθαι πάρα)
- 85 πολλαχῇ τε ἀνίχον ἢ ἐμεωυτόν. Νῦν δὲ ἐπεὶ
τε σύ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι,
(ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι), ποιέειν
εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα. Παιδᾶ τε σον, τὸν δια-
κελεύεαι φυλάσσειν ἀπήμονα, τῷ φυλάσ-
- 86 σοντος ἐνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοσήσειν. (43)
Τοιᾶτοισι ἐπεὶ τε ἔτος ἀμείψατο Κροῖσον,
ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε
νεηνίησι ^z, καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
Οὐλυμπόν τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον· εὐρόν-
τες δὲ καὶ περιζάντες αὐτὸ κύκλῳ, ἐσηκόν-
τιζον. Ἐνθα δὴ ὁ ξένος ἔτος δὴ ὁ καθαρ-
- 87 ^{A quo in-} δεις τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρησος, ἀκον-
τίζων τὸν σὺν, τῷ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει
88 δὲ τῷ Κροίσῳ παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ
αἰχμῇ, ἐξέπλησε τῷ ὀνείρῳ τὴν φήμην· ἔθεε
δὲ τις ἀγγελέαν Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικό-
μενός τε ἐς τὰς Σάρδεις τὴν τε μάχην καὶ τὸν
89 τῷ παιδός μέρος ἐσήμνησέ οἱ. (44) Ὁ δὲ Κροῖ-
σος τῷ θανάτῳ τῷ παιδός συντεταραγμένος,
μᾶλ-

y Ita credo melius, quam ut est in aliis ἂν ἔχον. Contra paullo post diuisi σὺ σπεύδεις pro συσπεύδεις, & φυλάττειν pro φυλάσσειν.

z Νεηνίησί τε est in aliis. Sed cum iidem sint λογάδες, pro mendo habui. Et video consentire Gronouianam.

μᾶλλον τι ἐδεικνολογέτο, ὅτι μιν ἀπέκτενε,
 τὸν αὐτὸς Φόνε ἐκάθηρε. Περιμηκλέων δὲ 90
 τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία κατάρ-
 σιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τῷ ξείνῃ πεπον-
 θῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ἐπίξιόν τε, καὶ ἑταιρήϊον 91
 τὸν αὐτὸν τῷτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν ἐπί-
 ξιον καλέων, ὅτι δὴ οἰκίοισι ἀποδεξάμενος τὸν
 ξεῖνον, φονέα τῷ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων·
 τὸν δὲ ἑταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν 92
 εὐερέκοι πολεμιώτατον. (45) Παρήσαν δὲ μετὰ
 τῷτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρὸν. Ὅπιθεν δὲ
 εἶπετό οἱ Φονεύς. Στάς δὲ ἔτος πρὸ τῷ νεκρῷ,
 παρεδίδοε ἑαυτὸν Κροῖσῳ προτείνων τὰς χεῖρας,
 ἐπικατασφάζει μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, λέγων 93
 τὴν τε προτέρεν ἑαυτῷ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπὶ
 ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολαλεκὼς εἶη, ἔδδ' οἱ
 εἶη βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τῷτον ἀκέων, τὸν τε 94
 Ἀδρηστον καλοικεῖρει, καὶ περ ἑὸν ἐν κακῷ οἰκήϊα
 τοσέτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, ἔχω, ὃ ξεῖνε,
 παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπεὶ δὴ σεαυτῷ
 καταδικάζεις θάνατον. Εἰς δὲ ἔσ' οὐ μοι τῷδε τῷ 95
 κακῷ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ
 θεῶν κῆ τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσήμανε τὰ
 μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε, ὡς 96
 εἰκὸς ἦν, τὸν ἑαυτῷ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδίῳ
 τῷ Μίδεω, ἔτος δὴ ὁ Φονεύς μὲν τῷ ἑαυτῷ ἀδελ-
 φῷ γενόμενος, Φονεύς δὲ τῷ καθήραντος, ἐπεὶ τε
 ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, 97
 συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς
 εἶδε, βαρυσυμφορώτατος, ἑαυτὸν ἐπικατασφά-
 ζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει
 μεγάλῳ καθῆτο, τῷ παιδὸς ἐξερημένος.

II.

EX HERODOTI Libro II, 35-48 it. 68-73.
Aegyptiorum mores, & animalia
quaedam.

2
*Aegyptio-
rum mores
contrarii a-
liarum gen-
tium mori-
bus.*

- ¹ **Ε**ρχομαι περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον,
ὅτι πλέω θωυμάσια ἔχει, ἢ ἄλλη πᾶσα
χώρη, καὶ ἔργα λόγῳ μέζω παρέχεται πρὸς
πᾶσαν χώραν· τέτων εἵνεκα πλέω περὶ αὐτῆς
εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ ἔρῳ τῷ κα-
τὰ σφέας εἶναι ἑτεροῖα ^a, καὶ τῷ ποταμῷ
φύσιν ἄλλοιην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί,
τὰ πολλὰ πάντα ἐμπάλιν τοῖσι ἄλλοις ἀν-
θρώποισι ἐσήσαντο ἡθεὰ τε καὶ νόμους. Ἐν
³ τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπη-
λεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους ἔοντες ὑφαί-
νουσι· ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρόκην
⁴ ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω. Τὰ ἄχθεα οἱ
μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ
γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Εὐμαρὴν χρεώνται
^b ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐδίδοι δὲ ἕξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι,
ἐπὶ γόνυ, ὥς τὰ μὲν αἰχρὰ, ἀνάγκαια δὲ
ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεών, τὰ δὲ μὴ αἰ-
⁵ χρὰ ἀναφανδόν. Ἰσᾶται γυνὴ μὲν ἐδεμήν ^c
ἔτε

^a Praefert n. quia pluuiis caret Aegyptus, a Nilo fertilitatem expectans

^b Nimirum Graeci domo prodibant alui deiticiendae causa vid. ad 10. 4.

^c Commune hoc habent Ebraei, ut plurima alia, quae per se deprehendent Sacrarum Literarum non ignari iuue- nes, quemadmodum alia e diametro, quod aiunt, opposi- ta: sed caueant praecipitare iudicium, & causā nondum plane cognita MARSHAMO & SPENCERO temere ante assentiri, quam ipsi perpendere omnia possint.

ἔτε ἔρσενος θεῶ, ἔτε θηλέης. Ἄνδρες δὲ πάν-
 των τε, καὶ πασέων. Τρέφειν τὰς τοκέας
 τοῖσι μὲν παισὶ ἐδεμὴ ἀνάγκη μὴ βελομένοι-
 σι. τῇσι δὲ θυγατράσι, πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ
 βελομένησι. (36) Οἱ ἱεῖες τῶν θεῶν τῇ μὲν
 ἄλλῃ κομέεσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ζυρεῦνται· τοῖσι
 ἄλλοις ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεὶ κεκάρθαι
 τὰς κεφαλὰς, τὰς μάλιστα ἰκνέεται· Αἰγύπτιοι
 δὲ ὑπὸ τὰς θανάτους ἀνιῶσι τὰς τρίχας αὐ-
 ξεσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω,
 τέως ἐξυρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀνθρώποισι
 χωρὶς θηρίων διαίτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοις
 δὲ ὁμῶς θηρίοις ἢ διαίτά ἐσι. Ἀπὸ πυρέων,
 καὶ κριθέων ἄλλοι ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ
 ποιευμένῳ ἀπὸ τέτων τὴν ζῶν, ὄνικος μέγι-
 σόν ἐσι· ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία,
 τὰς ζεῶς μετεξέτεροι καλέουσι. Φυρῶσι τὸ μὲν
 σαῖς τοῖσι ποσὶ, τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ.
 καὶ^d τὴν κόπρον ἀναιρέοντα. Τὰ αἰδοῖα, ἄλλοι
 μὲν ἔωσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τέτων
 ἔμαθον^e. Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνοντα. Εἴ-
 ματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἑκάστος ἔχει δύο, τῶν δὲ
 γυναικῶν ἐν ἑκάσῃ. Τῶν ἰσίων τὰς κρίκας, καὶ
 τὰς κάλκας, οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν προσδέουσι.
 Αἰγύπτιοι δὲ ἔσωθεν. Γράμματα γράφουσι,
 καὶ λογίζονται ψήφοις, Ἕλληες μὲν, ἀπὸ τῶν
 ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα. Αἰ-
 γύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.
 Καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ τὰ
 δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. Διφα-

B

σίοις

^d Repete ἀπὸ τῆ κοινῆ, ταῖς χερσὶν? nudis nimirum manibus.

^e Contradicitur hic a Theologis HERODOTO, quin ab ipsa Scriptura S.

- 15 σίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν αὐ-
τῶν ἱρά^f, τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται. (37) Θεο-
σεβέες δὲ περισσῶς ἔόντες μάλις πάντων ἀν-
θρώπων, νόμοισι τοίοισι δὲ χρέωνται. Ἐκ χαλ-
κῶν ποτηρίων πίνουσι, διασμέωντες ἀνὰ πᾶ-
σαν ἡμέρην, ἔχ' ὁ μὲν, ὃδ' ἔ', ἀλλὰ πάντες.
- 16 Εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ νεόπλυτα, ἐπι-
τηδεύοντες τῷτο μάλις. Τὰ τε αἰδοῖα περι-
τάμνονται καθαριότητος ὃ εἵκεν, προτιμῶν-
τες καθαροὶ εἶναι, ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἱερεῖς
- 17 *Sacerdotes.* ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης,
ἵνα μήτε φθεῖρ, μήτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν
- 18 ἐγγίνηται σφί. θεραπεύουσι τὰς θεάς. Ἐδῆ-
τα δὲ φορέουσι οἱ ἱερεῖς λινὴν μένην, καὶ ὑπο-
δήματα βύβλινα· ἄλλην δὲ σφί ἐδῆτα ἐκ
- 19 ἕξει βαλλέειν, ἐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λέβνται
δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάστης ὕδατι ψυχρῷ, καὶ δις
ἐκάστης νυκτός. Ἄλλας τε θρησκείας μυρίας
- 20 ἐπιτελέουσι, ὥς εἰπὲν λόγῳ. Πάχουσι δὲ καὶ
ἀγαθὰ ἐκ ὀλίγα· ἔτε τι γὰρ τῶν οἰκητῶν
τρίβουσι, ἔτε δαπανέωνται, ἀλλὰ καὶ σιτία
σφί ἐστὶ ἱρά πετσόμενα, καὶ χηνέων καὶ βοέων
κρεῶν πλῆθος τι ἐκάστῳ γίνεται πολλὸν ἐκάστης
ἡμέρης. Δίδεται δὲ σφί καὶ οἶνος^h ἀμπέλινος.
- 21 *Fabae.* Ἰχθυῶν δὲ ἔ' σφί ἕξει πάσσαδα. Κυάμεις
δὲ

f Hieroglyphica.

g Disputant medici, quomodo purior sit circumcisus? & ostendunt in corona, quam vocant, glandulas quas vocant odoriferas, quae pingue quoddam exsulant, quod in plieis haerens impuritatem efficere potest. De decore Gellius 7, 25. & res est facilis. Εὐπρεπέστατον enim Deus hominem condidisse censendus est. Habere etiam ipsa circumcisio aliquid turpiculi videtur, & exprobrandae turpitudinis naturalis causa inter alia a Deo iniuncta.

h Ita HERODOTVS, quia aliquoties etiam meminit οἶνον κριθινόν, eius quam vulgo cerevisiam vocamus.

δὲ ἔτε τι μάλα σπείρῃσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ,
 τὲς τε γενομένους ἔτε τρώγῃσι, ἔτε ἔψοντες
 δατέονται. Οἱ δὲ δὴ ἱεῖες ἐδὲ ὀρέοντες ἀνέχον- 22
 ται, νομίζοντες ὃ καθαρόν μιν εἶναι ὅσπριον.
 Ἰρᾶται δὲ ἐκ εἰς ἐκάστῃ τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολ- *Successio*
 λοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιερέως· ἐπεὰν δὲ τις ἀπα- *sacerdotum.*
 θάνῃ, τέττῃ ὁ παῖς ἀντικατίσταται. (38) Τὲς 23
 δὲ βῆς τὲς ἔρσενας τῷ Ἐπάφῳ¹ εἶναι νομίζουσι,
 καὶ τέττῃ ἐνεκα δοκιμάζουσι αὐτὰς ὧδε· τρίχα
 ἦν καὶ μίην ἰδῆται ἐπέσσαν μέλαιναν, ὃ κα-
 θαρὸν εἶναι νομίζει. Δίξεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τέττο 24
 τεταγμένος τῶν τις ἱεῶν, καὶ ὀρθῶς ἐσεῶτος *Boum de-*
 τῷ κτήνεος, καὶ ὑπὲρ, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξε- *lectus.*
 ρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημήϊων,
 τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. Κατορᾶ δὲ καὶ 25
 τὰς τρίχας τῆς ἐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πε-
 φυκίας. Ἦν δὲ τεττέων πάντων ἡ καθαρὸς,
 σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρεα εἰλίσσων,
 καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπι-
 βάλῃ τὸν δακτύλιον, καὶ ἔτω ἀπάγῃσι
 Ἀσήμαντον δὲ θύσαντι, θάνατος ἡ ζημὴ ἐπι- 26
 κέεται. Δοκιμάζεται μὲν νῦν τὸ κτήνος τρώγῃ
 τοιῷδε. θυσίῃ δὲ σφι ἡδε κατέστηκε. (39) Ἀ- 27
 γαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὴν
 βαμὸν, οὐκ αὖ θύσωσι, πυρὴν καίουσι. Ἐπειτα
 δὲ ἐπ' αὐτῷ οἶνον κατατῆ ἰνῆς ἐπισπείσαντες,
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσι. Σφά- 28
 ξαντες δὲ ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. Σῶμα
 μὲν δὴ τῷ κτήνεος δαίρῃσι, κεφαλῇ δὲ κείνῃ
 πολλὰ κατηρασάμενοι[†] φέρουσι, τοῖσι^κ μὲν αὖ
 B 2 ⁷η

i Qui idem Apis est.

† Magis Herodoteum videtur, quod est in marg. Wech.
 & Gal. καταρῃσάμενοι. k Relatiui aut reciproci adeo
 vim hic habet articulus, si forum apud ipsos sit.

29
Capita
bestiarum.

ἡ ἀγορὴ, καὶ Ἕλληνες σφι ἔωσι ἐπιδήμοι ἔμποροι, οἷδε φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν¹ ἔδοντο· τοῖσι δὲ αὖ μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἷδ' ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέονται δὲ

30 τὰδε λέγοντες τῇσι κεφαλῇσι· Εἴ τι μέλλοι ἢ σφίσι τοῖσι θύοσι, ἢ Αἰγυπλίῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην τραπέσθαι.

31 Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τῶ οἶνε, πάντες Αἰγυπῆιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως

32 ἐς πάντα τὰ ἱερά. Καὶ ἀπὸ τῆς τῶ νόμου ἐδὲ ἄλλῃ ἐδενὸς ἐμφύχῃς κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπλίων ἐδέης. (40) Ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱερῶν, καὶ ἡ καῦσις, ἄλλη περὶ ἄλλο ἱερόν σφι κατέστηκε. Τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἡγν-

33
Sacrificii
ratio.

ται εἶναι*, καὶ μεγίστην οἱ ὀρετὴν ἀνάγκη, ταύτην ἐρχομαι ἐρέων. Ἐπὶ πρὸν ησέως τῇ ἴσι, καὶ ἐπὶ κατεύξονται, θύοσι τὸν^m

34 βῶν. Καὶ ἀποδείραντες, κοιλίην μὲν κείνην πᾶσαν ἔξω εἶλον. Σπλάγχχνα δὲ αὐτῶ λεί-

35 πρσι ἐν τῷ σώματι, καὶ τὴν πιμελὴν. Σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ τὴν ὀσφὺν ἀκρὴν, καὶ

36 τὰς ὠμους τε, καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τῶ βοὸς πιμπλάσσι ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσαφίδος, καὶ

¹ Etiam hoc peculiare HERODOTO, quod composito per tmesin diuiso otiosam & παρέλασαν τὴν ὧν interponit vid. f. 80. κατ' ὧν ἐκάλυψε. it. f. 96. κατ' ὧν ἔπλασε.

* Ibidem v. f. 39. & 48.

^m Hic & iterum erat foemininus articulus: Sed satis, credo, docet f. 38. de boue mare sermonem esse. Agnoscit etiam masculinum articulum GRONOVIVS, cuius lectionem alioquin a Stephaniana dissidentem hic proponere satis fuerit: ἐπεὶ ἀποδείρωσι τὸν βῶν κατεύξμενοι κοιλίην μὲν ἐκείνην πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον. Verba τῇ ἴσι H. STEPHANVS ex coniectura reposuit pro τῇσι.

καὶ σύκων, καὶ λιθωνωτῆ, καὶ σμύνης, καὶ
 τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τέτων, 37
 καταγίξουσι, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες.
 Προνησεύσαντες δὲ θύουσι. Καιομένων δὲ τῶν
 ἱρῶν, τύπλονται πάντες. Ἐπεὰν δὲ ἀποτύψων-
 ται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.
 (41) Τὸς μὲν νυν καθαρὰς ἔρσενας τῶν βοῶν, 38
 καὶ τὸς μόχθους, οἱ πάντες Αἰγύπλιοι θύουσι.
 Τὰς δὲ θηλέας, ἃ σφι ἔξουσι θύειν, ἀλλὰ ἱερά
 εἰσι τῆς Ἰσιος. Τὸ γὰρ τῆς Ἰσιος ἀγάλμα 39
 εἰς γυναικίον, βέκερών ἐστι, κατὰ περ Ἑλλη-
 νες τὴν Ἰὸν γράφουσι. Καὶ τὰς βῆς τὰς θη-
 λέας Αἰγύπλιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προ-
 βάτων πάντων μάλισα μακρῶ, τῶν ἑνεκα 40
 ἔτ' ἀνὴρ Αἰγύπιος, ἔτε γυνή, ἀνδρᾶ Ἑλληνα
 φιλήσειε ἀν τῷ σώματι· ἔδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς
 Ἑλλήνος χρεῖσεται, ἔδ' ὀβελοῖσι, ἔδὲ λέβητι, 40
 ἔδὲ κρέως καθαρῆς βοὸς διατετμημένῃ ἑλληνικῇ
 μαχαίρῃ γεύσεται. Θάπτεται δὲ τὸς ἀπο- 41
 θνήσκοντας βῆς τρόπον τοιόνδε· τὰς μὲν θη-
 λέας, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιάσι· τὸς δὲ ἔρσε-
 νας, κατορύσσοσι ἑκάστοι ἐν τοῖσι προαφείοι-
 σι, τὸ κέρως ⁿ τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφοτέρω
 ὑπερέχοντα, σημήϊα ἑνεκα. Ἐπεὰν δὲ σαπῇ, 42
 καὶ προσήῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται
 ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος ^o
 καλεομένης νήσος. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλτῳ· 43
 περίμετροι [†] δὲ αὐτῆς εἰσὶ χοῖνοι ἑννέα. Ἐν
 ταύτῃ δὴ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἕνεστι μὲν
 καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί. Ἐκ τῆς δὲ αἰ Βάρις 44
 παρα- ^{Asarbechus}
^{vrbs.}

n Accusativi consequentiae.

o A qua etiam Prosopites nomen habet.

† Περίμετρος Gal.

- παραγίνονται ἀναμειχόμεναι τὰ ὀσέα τῶν
 βοῶν, ἔνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχis. Ἐν δ'
 45 αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἅγιον ἰδρύται. Ἐκ ταύτης
 τῆς πόλιος πλάνεοντα πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας
 46 πόλεις· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὀσέα, ἀπάγσι,
 καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χώρον πάντες P. Κατὰ
 ταυτὰ δὲ τοῖσι βεσσι καὶ τὰλλα κτήνεα θά-
 47 πτῃσι ἀποθνήσκοντα, καὶ γὰρ περὶ ταῦτα ἔτω
 σφι νενομοθέτηται. Κτείνουσι γὰρ δὴ ἐδὲ ταυ-
 τὰ⁹. (42) Ὅσοι μὲν δὲ Διὸς Θηβαῖος ἰδρυνται
 48 ἱερὸν, ἢ νομῶ τῷ Θηβαῖς εἰσὶ, ἔτοι μὲν νυν πάντες
 οἶων ἀπεχόμενοι, αἰγας θύουσι. Θεὸς γὰρ δὴ
 ἔ τες αὐτὲς ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβον-
 49 ται, πλὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὲ Διό-
 νησον εἶναι λέγουσι. τέττες δὲ ὁμοίως ἅπαντες
 σέβοντα. Ὅσοι μὲν δὲ τῷ Μενδησίᾳ εἰσὶ, ἔτοι δὴ αἰγῶν
 ἀπεχόμενοι, οἷς θύουσι· Θηβαῖοι μὲν νυν, καὶ
 50 ὅσοι διὰ τέττες οἶων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέ-
 γουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι. Ἡρακλέα
 θελῆσαι πάντως ιδέσθαι τὸν Δία, καὶ τὸν ἐκ
 ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῷ· τέλος ἐπεὶ^r τε
 51 λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα τὸν Δία μηχανήσα-
 θαι κριὸν ἐκδείραντα, προεκδέσθαι * τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμόντα τῷ κριῷ, καὶ ἐνδύντα
 τὸ νάκος, ἔτω οἱ ἐαυτὸν ἐπιδέξαι. Ἀπὸ τέττε
 κριοπρόσωπον τῷ γάλμα τῷ Διὸς ποιεῦσι Αἰ-
 γύπτιοι·

*Ifis, Osiris,
Bacchus.*

*50
Hercules
Aegyptius.*

*51
Jupiter Am-
monius, cor-
niger.*

p Forte praestat legere πάντα.

q Ita scribendum puto, pro τὰ αὐτὰ non ταῦτα: quod sententiam hic nullam aut ineptam efficit. Ita p. p. θεὸς τες αὐτὲς.

r Etiam alias ἐπεὶ cum infinitivo iunxit in sententia ita infinita HERODOTVS, & PLATO, Vid. 9. 7.

* Forte melius προέχεται, quod est in marg. Wech.

γύπλιοι· ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων, Ἀμμώνιοι, ἔοντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοι, καὶ Φωνήν
 μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ' ἔμοι, 52
 καὶ τὲνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τῆς δὲ σφι τὴν ἐπω-
 νυμίην ἐποιήσαντο· Ἀμμὲν γὰρ Αἰγύπλιοι κα-
 λέσσι τὸν Δία· τὰς δὲ κριὲς δ' ὄφουσι Θηβαῖοι.
 ἀλλ' εἰσὶ σφι ἱεροὶ διὰ τῆτο. Μῆ δὲ ἡμέρη τῆ 53
 ἐνιαυτῆ ἐν ὁρτῇ τῆ Διὸς, κριὸν ἓνα κατακό-
 ψαντες, καὶ ἀποδείραντες, κατὰ τῷτὸ ^s ἐν-
 δύσει τῷγαλμα τῆ Διός. Καὶ ἔπειτα ἄλλο 54
 ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγσει πρὸς αὐτό.
 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱερόν ἅπαντες τὸν κριόν. Καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ
 θάπτει αὐτόν. (43) Ἡρακλέος δὲ περὶ, 55
 τόνδε τὸν λόγον ἤκεσα, ὥς εἴη τῶν δωδέκα
 θεῶν. Τῆ ἐτέρῃ δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλ-
 ληνες οἶδασι, ἑδαμῇ Αἰγύπτῃ ἐδυνάθην ἀκῶ-
 σαι. Καὶ μὴν ὅτι γε ἐπαρ' Ἑλλήνων ἔλαβον 56
 τὲνομα τῆ Ἡρακλέος Αἰγύπλιοι, ἀλλὰ Ἑλ-
 ληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων
 ἔτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτέρωνος γόνῳ ἔνομα
 Ἡρακλέα, πολλὰ μοι καὶ ἄλλα τεκμήρια ἐσι
 τῆτο ἔτω ἔχεν, ἐν δὲ δὴ καὶ τόδε, ὅτι τε τῆ 57
 Ἡρακλέος τῆτε οἱ γονέες ἀμφοτέροι ἦσαν Ἀμ-
 φιτέρων καὶ Ἀλκμήνη, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν
 ἀπ'

Hercules
 Aegyptius
 Graeco an-
 tiquior.

56
 Dii VIII.
 & XII.

B 4

s. Eo modo, quo nempe s. 60. dictum est.

t. De his ad LVCIANVM aliquando, si Deo
 visum fuerit. Hic notet iuuentus Deos quidem XII. Grae-
 corum & Latinorum comprehensos versiculis ENNII:

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
 Mercurius, Iovis, Neptunus, Vulcanus, Apollo:

Aegyptiorum vero KIRCHERIANIS,

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venusque
 Mars, Hermes, Neptun, Vulcanus, Osiris, Apollo.

Sed aut omittit Herculem, aut Osirin vocat: praetereo alia.
 Horum XII. octo quidem antiquiores, quatuor post ad-
 scripti. Vid. p p s. 60-70. seq.

- ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ διότι Αἰγύπτιοι ἔτε Ποσει-
 δέωνος, ἔτε Διοσκέωνος τὰ ἐνόματα φασὶ εἶ-
 δέναι, ἐδὲ σφι θεοὶ ἔτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θε-
 οῖσι ἀποδεδέχαται. Καὶ μὲν εἶγε παρ' Ἑλ-
 λήνων ἔλαβον ἐνόμα τευ δαίμονος, τέτων ἐκ
 ἡκιστα, ἀλλὰ μάλιστα ἐμελλον μνήμην ἔξεν,
 εἴπερ καὶ τότε ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν
 Ἑλλήνων τινὲς ναυτίλοι, ὥς ἔλπομαι τε, καὶ
 ἐμὴ ὁ γνῶμη αἰρέει· ὥστε τέττων ἀν καὶ τὰ ἄλ-
 λων τῶν θεῶν τὰ ἐνόματα ἐξεπίσεάτο Αἰγύ-
 πτιοι· ἢ τῷ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖος
 ἐστὶ θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλῆος. Ὡς δὲ αὐτοὶ
 λέγουσι, ἔτεα ἐστὶ ἐπὶ ἑκατοχίλια ὃ καὶ μύρια
 ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ὀκτώ
 θεῶν οἱ δώδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
 ἓνα νομίζουσι. (44) Καὶ θέλων δὲ τέττων
 περὶ σαφές τι εἰδέναι, ἐξ ὧν οἷόν τε ἦν,
 ἐπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανό-
 μενος αὐτάθι εἶναι ἱερὸν Ἡρακλέος ἁγίου. Καὶ
 ἴδον πλοσίως κατεσκευασμένον ἄλλοισι τε
 πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν σῆ-
 λαι δύο· ἡ μὲν χρυσῇ ἀπέφθε, ἡ δὲ σμα-
 γάγδῃ λίθῃ λάμπωντος τὰς νύκτας μέγαθος.
 Ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱερεῦσι τῷ θεῷ, εἰρό-
 μνην ὁκόσος χρόνος εἴη, ἐξ ἧς σφι τὸ ἱερὸν ἰδρυ-
 ται; εὖρον δὲ ἐδὲ τέττω τοῖσι Ἑλλήσι συμφε-
 ρομένους. Ἐφασαν γάρ, ἅμα Τύρῳ οἰκισομένην,

61
*Hercules
 Tyrius.*

u Vt Latini, ut mea fers opinio. Pleonasmus. Suffi-
 cere poterat alterutra formula.

x Int. consueta ellipsis μᾶλλον. Ita enim argumentatur,
 si Herculis nomen & cultum a Graecis haberent Aegyptii,
 potius aliorum Deorum nomina maiora & sanctiora Hercule
 ab iis adfuisse.

y De portentis Aegyptiorum chronologicis hic locus
 non est dicendi. Satis est, ea Mosais rationibus repugnare.

καὶ τὸ ἱρὸν τῷ θεῷ ἰδρυθῆναι. Εἶναι δὲ ἔτεα,
 ἀφ' ἧς Τύρον οἰκέσιν, τριηκόσια, καὶ διχίλια.
 Εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἡρακλέος, 65
 ἐπανυμῖν ἔχοντος Θασίς εἶναι. Ἀπικόμην δὲ 1. Thasus:
 καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὐρον ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ
 Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης ἡ ζήτησιν
 ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν. Καὶ ταῦτα 66
 πέντε γενεῇσι ἀνδρῶν πρότερά ἐσι, ἢ τὸν Ἀμ-
 φιτρύωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 Τὰ μὲν νυν ἰσορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν
 θεὸν τὸν Ἡρακλέα εἶναι. Καὶ δοκέσιν δὲ μοι 67
 ἔτοι ὁρσώτατα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ διζὰ Ἡρά- Duplex et-
 κλεια ἰδρυσάμενοι ἔκτινται. καὶ τῶ μὲν ὡς iam Grae-
 ἀθανάτῳ, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπανυμῖν, φύσει corum.
 τῷ δ' ἑτέρῳ, ὡς ἥρωϊ ἐναγίζεσιν. (45) Λέ- 68
 γουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέπτως οἱ
 Ἕλληνες. Εὐήθης δὲ αὐτέων καὶ ὁδε ὁ μῦθος
 ἐσι, τὸν περὶ τῷ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐ-
 τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον, σέψαντες οἱ Αἴ-
 γυπτιοί, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύσοντες τῷ
 Δίῳ. Τὸν δὲ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ 69
 αὐτῷ πρὸς τῷ βασιλῇ κατάρχοντα, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας καταφονεῦσαι.
 Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέσιν ταῦτα λέγοντες, τῆς
 Αἴγυπτίῳ φύσιος, καὶ τῶν νόμων πάμπαν
 ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες. Τοῖσι γὰρ εἰδὲ κτή- 70
 νεα ὅση θύειν ἐστὶ, (χωρὶς ὑῶν, καὶ ἐρσένων
 βοῶν, καὶ μόχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι, καὶ
 χηνέων) κῶς ἂν ἔτοι ἀνδρώπεις θύοιεν; ἔτι 71
 δὲ ἕνα ὄντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἀνδρωπον,
 ὡς δὴ φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας

B 5

Φονεῦ-

z. Agenoris filiae, quam Cadmo duce requirentes Phoeni-
 cii Thebarum conditores literas suas in Graeciam intulere.

- Φονεύσα; καὶ περὶ μὲν τῶν τοσαῦτα ἡμῖν
 εἰπῶσι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν, καὶ παρὰ τῶν
 72 ἡρώων εὐμένεια^a εἴη. (46) Ταῖς δὲ δὴ αἶγας,
 καὶ τὰς τράγους, τῶνδε εἵνεκα ἔθυσσι Αἰγυ-
 πτίων οἱ εἰρημένοι. Τὸν Πᾶνα τῶν ἑκτῶ θεῶν λο-
 73 γίζονταί εἶναι οἱ Μενδήσιοι. Τὰς δὲ ὀκτῶ θεὰς
 τέττες, προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασί
 γενέσθαι· γράφουσι τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζω-
 γράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τῷ Πάνος, κα-
 τάπερ Ἕλληνες, τῷ γάλμα αἰγιοπρόσωπον
 καὶ τραγοσκελέα^b, ἔτι τοιῶτον νομίζοντες
 εἶναι μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι.
 74 Ὅ τευ δὲ εἵνεκα τοιῶτον γράφουσι αὐτὸν, ἔ-
 μοι ἡδίων^c ἐστὶ λέγειν· σέβονταί δὲ πάντες τὰς
 αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τὰς ἔρσενας
 τῶν θηλεῶν. Καὶ τῶν οἱ ἀπόλοι τιμὰς
 75 μέζοντας ἔχουσι. Ἐκ δὲ τῶν εἰς μάλισα, ὅσις
 ἐπεὶ ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῷ Μεν-
 δησίῳ νομῶ τίθεται. Καλέεται δὲ ὁ, τε τρά-
 76 γος καὶ ὁ Πᾶν Αἰγυπτίσι, Μένδης. (47) Ὅ τε
 δὲ Αἰγύπτιοι μιὰρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι. Καὶ
 77 τῷ μὲν, ἥν τις ψαύσῃ αὐτῶν παριῶν υἱός,
 αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοις ἀπιὼν ἔβαψε ἐωυτόν,
 βὰς ἐς τὸν μοταμόν· τῷ δὲ οἱ συβῶται, ὄν-
 τες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν ἐδὲν τῶν ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ἐσέρχονταί μῆνοι πάντων· ἐδὲ σφι ἐκ-
 δίδωσθαι θυγατέρα εἰδὲς ἐθέλει, ἐδ' ἀγεσθαι
 ἐξ

*Sus abomi-
nabilis.*

a Passim HERODOTVS formulas ejusmodi in-
 terponit, quibus vel veniam petit a se dictorum de rebus
 factis, vel negat plura sibi dicere fas esse, vid. mox f.
 74. it. 79.

b Aut τραγοσκελὲς legendum, ut ad ἄγαλμα conue-
 niat, aut dicendum, Synecii quadam ad Pana respici: quod
 nec Latinis inolitum.

c Vid. f. 71.

ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδοντά τε οἱ συβῶται, καὶ
 ἄγονται ἐξ ἀλλήλων. Τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι 78
 θεοῖσι θύειν ὡς ἔ δικαιοῦσι Αἰγύπτιοι. Σελήνη *Sacrificatur iamper.*
 δὲ καὶ Διονύσω μένοισι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ, τῇ
 αὐτῇ πανσελήνῳ τὰς ὥς θύσαντες, πατέον- 79
 ται τῶν κρεῶν. Διότι δὲ τὰς ὥς ἐν τῇσι ἄλλη-
 σι ὀρετῇσι ἀπεσυγήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύσει,
 ἔσι μὲν λόγος περὶ αὐτῷ ὑπ' Αἰγυπτιῶν λεγό-
 μενος· ἐμοὶ μέντοι ἐπισαμένῳ ἐκ εὐπρεπέσε-
 ρός ^d ἔσι λέγεσθαι. Θυσίῃ δὲ ἦδε τῶν ὡν τῇ 80
 σελήνῃ ποιεῖται· ἐπεὶ αὖθις τὴν ἐρὴν ἀκρὴν,
 καὶ τὸν σπλῆνα, καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς
 ὁμῶς κατ' ὧν ^e ἐκάλυψε πάσῃ τῇ κτήνῳ τῇ
 πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γενομένη, καὶ ἔπειτα
 καταγίγει πυρὶ. Τὰ δὲ ἄλλα κρέα σιτέονται 81
 ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ αὖν τὰ ἰρὰ θύσασι.
 Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκ αὖν ἔτι γευσάμετο. Οἱ δὲ
 πέννητες αὐτῶν ὑπ' ἀδελφῆς βίβης φαίνονται ^f πλά-
 σσαντες ὡς, καὶ ὀπλήσαντες ταύτας θύσασι.
 (48) Τῷ δὲ Διονύσω τῆς ὀρετῆς τῇ δορπὶν χοῖ- 82
 ρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας ἕκαστος, δίδοι
 ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ
 τῶν συβωτέων.

(68) Τῶν κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. 83
 Τὰς χειμεριωτάτας μῆνας τέσσερας ἐδίει *Crocodili descriptio.*
 ἔδδεν. Ἐὸν δὲ τετράπεν, χερσαῖον, καὶ λι-
 μναῖον ἐστὶ. Τίκεται μὲν γὰρ ὡς ἐν γῇ, καὶ
 ἐκλέπει. Καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει 84
 ἐν τῷ ξηρῷ· τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν, ἐν τῷ πο-
 ταμῷ.

^d Vid. f. 71.

^e Int. δ θυῶν. Ita saepe Ebraei. conf. f. 74.

^f Vid. sect. 29. ἀπ' ὧν ἔδδοντο.

^g Ita elegantius sanauit h. l. STEPHANVS credo, in antiquioribus legebatur βίβης τέ τινος.

- 85 ταμῶ· θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε
 αἰθρίας, καὶ τῆς δρόσος *. Πάντων δὲ τῶν
 86 ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τῆτο ἐξ ἐλαχίστου μέγι-
 στον γίνεται· τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων ἔ πολλαῶ
 87 μέζω τίκτει· καὶ ὄνεσσος κατὰ λόγον τῷ ὧ
 γίνεται· αὐξανόμενος δὲ γίνεται καὶ ἐς ἐπιλα-
 καίδεκα πήχειας, καὶ μέζων ἔτι. Ἐχει δὲ
 ὀφθαλμοὺς μὲν ὕος· ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ
 χαυλιόδοινας, κατὰ λόγον τῷ σώματος. Γλῶσ-
 88 σαν δὲ μῆνον θηρίων ἐκ ἔφουσε, ἐδὲ τὴν κά-
 τω κινεῖ γνάθον· ἀλλὰ καὶ τῆτο μῆνον θηρίων
 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. Ἐχει δὲ
 καὶ ὀνυχας καρτερὰς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν
 89 ἄρρηκτον ἐπὶ τῷ νώτῳ. Τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι,
 ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερκέσαστον. Ἄτε δὴ ὦν ἐν
 ὕδατι διαίταν ποιούμενον, τὸ σῶμα ἐνδοθεν
 Cam trochi-
 lo amicitia.
 90 φορέει πᾶν μεσὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὴ ἄλλα
 ὄρνεα, καὶ θηρία, φεύγει μιν. Ὁ δὲ Τροχι-
 λος, εἰρηναῖον οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελεομένῳ πρὸς
 αὐτῷ. Ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῇ ἐκ τῷ
 ὕδατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἔπειτα χάνῃ, (ἐῶθε
 γὰρ τῆτο ὡς ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον)
 ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς τὸ σῶμα αὐτῷ,
 καταπίνει τὰς βδέλλας. Ὁ δὲ ὠφελεόμενος
 91 ἡδεται, καὶ ἐδὲν σίνεταί τὸν τροχίλον. (69)
 Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱεροὶ εἰσι οἱ κροκό-
 92 δειλοι, τοῖσι δ' ἑ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέ-
 93 πησι.

* Plenam ioci obseruationem hic adiecit IAC.
 GRONOVIVS, qua Salmasium & alios irridet; ipse
 autem air, frigoris causa noctu aquam ingredi crocodilum,
 & vitandi caloris causa extra aquam interdum versari. Quasi
 non constaret, interdum non ita exandescere aquam ut aërem,
 sed nec noctu ita refrigerari. Calorem igitur festans cro-
 codilus interdum maiorem sub diuo, noctu autem maiorem
 in aqua inuenit. Haec nota omnibus, neque obseruanda
 hic, nisi vir clarissimus ea neganda putasset.

πρσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίριος
 λίμνην οἰκούντες, καὶ κάρτα ἡγνῆται αὐτὲς
 εἶναι ἱρῆς. Ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἐκάτεροι ἐκλέφθ- 92
 σι κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦδεα.
 Ἀρτήματα τε λίθινα, χρυτὰ, καὶ χρύσεια ἐς
 τὰ ὤτα ἐδέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμ-
 προδίους πόδας, καὶ σιτία ἀπότακτα δίδόν-
 τες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιπα
 ζῶντας, ἀποθανόντας δὲ ταριχεύσαντες, θάπτει- 93
 σιν ἐν ἱρῇσι θήκησι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην
 πόλιν οἰκούντες, καὶ ἐδίδοσι αὐτὲς, ἕκ ἡγεό-
 μενοι ἱρῆς εἶναι. Καλέονται δὲ ὁ κροκόδειλος,
 ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ Ἰῶνες ὀνόμα-
 σαν, ἐκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ
 σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι ^h τοῖσι ἐν τῇ- 94
 σι αἵμασι. (70) Ἄγραι δὲ σφῶν πολ-
 λαὶ κατισέασσι ⁱ, καὶ παντοῖαι. Ἡ δ' ὦν 95
 ἔμοιγε δοκεῖ ἀξιώτατὴ ἀπηγήσιος εἶναι, ταύ-
 τὴν γράφω. Ἐπεὰν νῶτον συὸς δελεάσῃ ^k
 περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμὸν.
 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ χείλει τῷ ποταμῷ ἔχων 96
 δέλφακα ζῶν, ταύτην τύπῃ. Ἐπακίσας
 δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν
 φωνήν. Εντυχὼν δὲ τῷ νῶτῳ καταπίνει· οἱ δὲ
 ἔλκυσσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξελκυθῇ ἐς γῆν, πρῶ-
 τὸν ἀπάντων ὁ θηρευτὴρ πηλῶ κατ' ὦν ^l ἐπλά-
 σε αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς. Τῷτο δὲ ποιήσας,
 κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειρῶν μὴ ποιή-
 σας δὲ τῷτο, σὺν πόνῳ. (71) Οἱ δὲ ἵπποι 97
 οἱ ^h Hippopotamus.

h Lacertarum igitur genus est crocodilus Graecorum, cuius figura cum Nili bestia conuenit.

i Κατισέασσι al.

k Int. ὁ δελεάζων vid. f. 80.

l Tmela v. f. 29.

- οἱ ποτάμιοι, νομῶ μὲν τῷ παπρημίτῃ ἱεοὶ εἰσι.
 τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπλίοισι ἐκ ἱεοῖ. Φύσιν
 98 δὲ παρέχοντα ἰδέης τοιήνδε. Τετράπεν ἐστὶ,
 δίχηλον, ὅπλα βούς, σιμόν, λοφίην ἔχον
 ἵππε· χαυλιόδοντας φαῖνον, ἐρὴν ἵππε, καὶ
 Φωνήν· μέγας, ὅσον τε βῆς ὁ μέγιστος· τὸ
 δέρμα δ' αὐτῷ ἔτω δὴ τι παχύ ἐστι, ὥς αὖθ
 γενομένης ξυσὰ ποίεταί ἀκόντια ἐξ αὐτῶ.
 99 (72) Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ ποταμῷ,
Lutae. τὰς ἱεὰς ἡγνῆται εἶναι. Νομίζουσι δὲ καὶ τῶν
 ἰχθύων τὸν καλούμενον λεπιδωτὸν, ἱεὸν εἶναι,
 καὶ τὴν ἐγχέλυν. ἱεὸς δὲ τέττε εἶναι τῷ Νείλῳ
 Φασὶ καὶ τῶν ὀρνίθων τὴν χηναλώπεκας.
 100 (73) Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ἔρως ἱεὸς, τῷ ἔνομα
Phoenix. Φοῖνιξ. Ἐγὼ μὲν μιν ἐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ.
 Καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφί, δι' ἐτέων
 101 (ὡς Ἡλισπολίται λέγουσι) πεντακοσίων· Φοι-
 τὴν δὲ τότε Φασὶ, ἐπεὶ οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ.
 Ἐστὶ δὲ ἐν τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόνδε καὶ
 τοῖόςδε. Τὰ μὲν αὐτῷ χρυσόκομα τῶν πλε-
 102 ρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ πε-
 ριήγησιν ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγας. Τῶτον
 δὲ λέγουσι μηχανᾶσαι τὰδε, (ἐμοὶ μὲν ἔ-
 πιστὰ λέγοντες.) Ἐξ Ἀραβίης ὁρμεώμενον, ἐς
 τὸ ἱεὸν τῷ ἡλίῳ κομίζειν τὸν πατέρα, ἐν σμύρ-
 103 νῃ ἐμπλάσσοντα, καὶ θάπτειν ἐν τῷ ἡλίῳ τῷ
 ἱεῷ. Κομίζειν δὲ ἔτω· πρῶτον τῆς σμύρνης
 ὡς πλάσσειν, ὅσοντε δυνατὸς εἶναι φέρειν·
 μετὰ δὲ πειρᾶσαι αὐτὸ φορέοντα· ἐπεὶ δὲ
 104 ἀποπειρηθῇ, ἔτω δὴ κοιλῆναντα τὸ ὦν, τὸν
 πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι. Σμύρνη δὲ ἄλλη
 ἐμ-

† Forte legendum si pro εν. Si picturae similis est, talis tantusque est, (qualem quantumque iam describemus.)

ἐμπλάσσειν τῷτο *, καὶ δό, τι τῷ ὥς ἐγκοί-
 ληνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα. Ἐγκειμένους δὲ τῷ
 πατρὸς, γίνεσθαι τῷτο βάρος. Ἐμπλά-
 σαντα δὲ κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου εἰς τῷ ἡλίας
 τὸν ἱερόν. Ταῦτα μὲν τῷτον τὸν ὄρνιν λέγου-
 σι ποιεῖν.

* Int. τὸ μέρος.

III.

EX THUCYD. Lib. I, 128-134.

Pausaniae crimen & mors. *

Ἐπειδὴ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶ-
 τον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ'
 αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν
 ἐκέτι ἐξεπέμφθη ἰδίᾳ δ' αὐτὸς τριήρη λα-
 βὼν Ἑρμιονίδα ^a, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφι-
 κνεῖται εἰς Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ
 τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον· τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς
 βασιλέα πράγματα βεβλόμενος πράσσειν,
 ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος
 τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Ἐυεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῶδε
 πρῶτον εἰς βασιλέα κατέθετο, καὶ τῷ παντὸς
 πράγματος ἀρχὴν ἐποίησατο. Βυζάντιον γάρ
 ἑλὼν, τῇ προτέρᾳ παρεσίᾳ, μετὰ τὴν ἐκ
 Κύπρου ἀναχώρησιν, (ἔχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ,
 καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες, καὶ ξυγγε-
 νεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τέτρες εἰς
 ἑλα-

Pausanias
 ab imperio
 remotus res
 suas molit-
 ur.

2

3

4

5

6

* Ad verbum fere transtulit THUCYDIDEM CORNELIVS NEPOS.

^a Sch. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς.

- 7 ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων
 συμμάχων, τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτόν·
 ἐπράσσε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλῃ τῇ Ἐρετρίῳ,
 ὥπερ ἐπέτρεψε, τό, τε Βυζάντιον καὶ τὰς αἰχμαλώτους·
 ἐπέμψεν δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γογγύλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ
 τὰδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρέθη.

*Eius literae
 ad regem.*

Ἐπιστολὴ Πausanias πρὸς βασιλέα.

- 8 „Πausanias ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τέσδε τέ
 „σοι χαρίζεσθαι βεβλόμενος, ἀποπέμπω σοὶ
 „ἐλὼν, καὶ γνώμην ποιῆσαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 „θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ Σπάρ-
 „την τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχέριον
 9 „ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶ-
 „ξαι μετὰ σὲ βεβλούμενος. Εἰ ἔν τι σὲ τέ-
 „των ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θά-
 „λασσαν, δι' ἧς τὸ λοιπὸν τέσ λόγους ποιη-
 „σόμεθα.”
- 10 (129) Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλῃ. Ζέρ-
 ξης δὲ ἦδη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποσέλλει
 Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκῃ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
 κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σατραπίαν
 παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς
 11 πρότερον ἦρχε· καὶ πρὸς Πausanίαν ἐς Βυζάν-
 τιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ, ὡς τάχιστα
 διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα^b ἀποδείξαι,
 καὶ ἥν τι αὐτῷ Πausanίας παραγγέλλει
 12 περὶ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, πράσσειν ὡς
 ἄριστα, καὶ πιστότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος,
 τά

^b Sch. Ἡ σφραγὶς τῆς περὶ τῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μὲν τινὰς τὴν βασιλέως εἰκόνα· κατὰ δὲ τινὰς τὴν Κύρη τῆς πρώτης βασιλέως αὐτῶν· κατὰ δὲ τινὰς τὸν Δαρεῖον ἥππον, δι' ὃν χρηματίσαντες ἰβασίλευσαν.

τά τε ἄλλα ἐποίησεν, ὥσπερ εἰρητό, καὶ
τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν· ἀντεπεγέγραπτο
δὲ ταῦδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως πρὸς Παι-
σανίαν.

*Et regis ad
Pausaniam.*

Ὡς δὲ λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πανσανία.

13

„Καὶ τῶν^c ἀνδρῶν, ὅς μοι πέραν θαλάσσης
„ἐκ Βυζαντίε διέσωσας, κέσεται σοι εὐεργεσίαι
„ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ εἶσαι ἀνάγραπτος^d. καὶ
„τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σὲ ἀρέσκομαι. Καὶ σε
„μήτε νύξ, μήθ' ἡμέρα ἐπιχέτω, ὥς ἀνεί-
„να^e πράσσειν τι, ὃν ἐμοὶ ὑπὸ χνῆ· μηδὲ
„χρυσὸν καὶ ἀργύρε δαπάνη κεκωλύθω, μηδὲ
„στρατιᾶς πλήθει εἴποι δὲ παραγίνεσθαι^f.
„Ἀλλὰ μετ' Ἀρταβάζε ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι
„ἐπέμψα, πράσσει θαρσύν καὶ τὰ ἐμὰ, καὶ
„τὰ σά, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἀρίστα ἔξει ἀμφο-
„τέρωσι.“

14

15

(130) Ταῦτα λαβὼν ὁ Πανσανίας τὰ

16

γράμματα, ὃν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώ-
ματι^g ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιά-
σιν^h ἡγεμονίαν, πολλῶ μᾶλλον τότε ἦτο, καὶ
ἐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότι * τρεῖς
βιοτεύειν· ἀλλὰ σκευάς τε Μηδικαῖς ἐνδύμενος,
ἐκ τῆς Βυζαντίε ἐξήει, καὶ διὰ τῆς Θράκης
πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδору-
C Φό-

*Hic mutat
mores.*

17

c Sch. ἐλαίπει ὑπέρ.

d Δαπαντὰς εὐεργετίας κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ.

e ῥαθυμῆσαι.

f Intell. ἀπὸ τῆς κοινῆς, κεκωλύθω.

g Sch. ἦγον, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

h Al. Πλαταιᾶσιν; certe sine ἐν. Neque enim est Da-
tius Plur. qui est Πλαταιαῖς vel Πλαταιαῖς, sed nomen per
illam terminationem quasi adverbialiscens, ut Ὀλυμπίασιν h.
c. ἐν Ὀλυμπίᾳ, Ἀθήνησι κ. τ. λ. Saepe etiam ita PAVSA-
NIAS; Vid. ad eum SYLBVRGIVS.

* τῇ Λακωνικῇ al. καθεστῶτι.

- 18 φόρεν^ι. τράπεζάν τε Μηδικὴν παρετίθετο,
καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν ἐκ ἡδύνατο, ἀλλ'
19 ἔργοις βραχέσι πρεδῆλθ, ἃ τῇ γνώμῃ με-
ζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξαι. δυσπρόσο-
δόν^κ τε αὐτὸν παρέϊχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔγω
χαλεπῇ ἐχρεῖτο ἐπὶ πάντας ὁμοίως, ὥς μὴ
20 δένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τὰς
Ἀθηναίους ἔχ' ἡκιστα^ι ἢ ζυμμαχία μετέστη^ι
(131) Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, τό, τε
πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτόν
21 ^μ. καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι^η νῆϊ τὸ δεύτερον
ἐκπλεύσας, ὃ κελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα
22 ἐφαίνετο ποιῶν· καὶ ἐκ τῆ Βυζαντίος βία ὑπ'
23 Ἀθηναίων πολιορκηθεὶς^ο, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην
ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνάς τὰς Τρωιάδας
ἰδρυθεὶς^ρ, πράσσαν τε ἐξηγγέλλετο αὐτοῖς
ἐς τὰς βαρβαρίας, καὶ ἐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν
24 μονὴν ποιέμενος. ἔγω δὲ ἐκείτῃ ἐπέχον, ἀλλὰ
Scysale. πέμψαντες κήρυκα οἱ Ἐφοροὶ καὶ σκυτάλην^η,
εἶπον

^ι Μετὰ δοράτων τροπέμπων. Ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρυσίᾳ ἐπράχθη. Nimirum duplicem Paufaniae praesentiam Byzantii distinguendam monet.

^κ Sch. δυσέντευκτον.

^ι Non minima ea causa fuit, quod socii ad Athenienses transiere.

^μ Haec intelligenda tempore plusquamperfecto, conf. not. ^ι.

^η De qua s. ^ι. Iam enim redit ad coeptam narrationem.

^ο Sch. τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.

^ρ Καθεστὴς.

^η Ἀντὶ τῆ ἐπιτολῆς Λακωνικῆς. ἦν δὲ σκυτάλη ξύλον τρογύλον ἐξεσμένον, ἐπίμηκες. Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν κατεῖχον οἱ Ἐφοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρέϊχον. Καὶ ὅτε ἐβόλουντο ἐπιστεῖλαι τι αὐτῷ φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλυν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῷ ἱμάντι ἐγράψον. καὶ ἀνελίττοντες παρῆχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· ταῦτο δὲ ἐποίησαν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα· ὃ δὲ στρατηγὸς λαβὼν τὸν ἱμάντα τῇ αὐτῇ σκυτάλῃ περιείλιπτε, καὶ ἐγύγνωνκε

εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, πό-
 λεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. Ὁ 25
 δὲ βεβλόμενος ὡς ἦκιστα ὑποπίλος εἶναι, καὶ πι-
 στεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνε-
 χάρει τὸ δεύτερον ἐς Σπάρτην. Καὶ ἐς μὲν 26
 τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφό- *Ephorum ut*
 ρων. (Ἐξέσι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα *potestas.*
 δρᾶσαι τῷτο¹.) Ἐπειτα διαπραξάμενος²,
 ὕπερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρί-
 σιν τοῖς βεβλόμενοις περὶ αὐτῶν³ ἐλέγχειν.
 (132) Καὶ φανερόν μὲν ἔχον ἐδὲν οἱ Σπαρτιά- 27
 ται σημεῖον, ἔτε οἱ ἐχθροὶ, ἔτε ἡ πᾶσα πό-
 λις, ὅτῳ ἂν πισεύσαντες βεβαίως ἐτιμωρῶντο
 ἄνδρα γένεσ τε τῷ βασιλείᾳ⁴ ὄντα, καὶ ἐν
 τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. (Πλείσταρχον γάρ 28
 τὸν Λεωνίδα⁵ ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι,
 ἀνεψιὸς ὢν, ἐπετρόπευσεν.) Ὑποψίας δὲ πολ- 29
 λὰς⁶ παρέιχε, τῇ τε παρανομία, καὶ ζηλώ-
 σει τῶν βαρβαρῶν, μὴ ἴσος βέλεσθαι εἶναι
 τοῖς παρῆσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπευ, 30
 εἰ τί περ ἐξεδεδιήτητο⁷ τῶν καθεσώτων νομί-
 μων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά⁸ ποτε τὸν ἐν 31

C 2

Δελ-

τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. Εἰ δὲ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ
 Πausanias σκυτάλην λάβρα τῆς πόλεως ἑλεσθῶν; ῥητίον, ὅτι
 ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Add. fin. huius
 num.

1 Τὸ κακὸν δηλονότι καὶ μὴν ἐκ τῆς βασιλείας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ-
 ποσ. vid. f. 28.

2 Χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ὥς τοι διακρο-
 σάμενος τὴν κατηγορίαν.

3 Τῶν κατηγορημάτων.

4 Ἡρακλείδης γὰρ ἦν.

5 Οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριτεύσας ἐπὶ τῶν
 Μηδικῶν.

6 Διὰ τὸ μὴ εἰσφέρειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις τοῖς παρῆσι,
 τοῖς ἡδὲ τῶν Λακωνῶν.

7 Ἐξω τῶν Λακωνικῶν διητάτο νόμων.

8 Οὐκ ἐν τῷ ἱερῷ ἀντιθέτο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἑτέρον τινα, ὃν
 ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκεν ἐπὶ τὸν ἱπποδρόμον
 Βυζαντίᾳ.

*Tripus
Delphicus.*

Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἥξιασεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδία τὸ ἐλεγεῖον τόδε.

32 Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὥλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοῖβω μνήμ' ἀνέθηκε τόδε.

33 Τὸ μὲν ἔν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλα-
ψαν εὐθύς τότε ἀπὸ τῆ τρίποδος τῆτο, καὶ
ἐπέγραψαν ὀνομασί τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκα-
θελῶσαι τὸν βάρβαρον, ἔησαν ^b τὸ ἀνάθη-

34 μα. Τῆ μέντοι Παυσανίε, ἀδίκημα καὶ τῆτ'
ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπείγε δὴ ἐν τῆτω ^c καθε-
σῆκει, πολλῶ μᾶλλον παρόμοιον πρᾶχθῆναι

35 ἑφαίνετο τῇ παρέσῃ διανοίᾳ. Ἐπυνθάνοντο
Halotes. δὲ καὶ εἰς τὰς Εἰλώτας πρέσσειν τι αὐτόν·
καὶ ἦν δὲ ἔτως. Ἐλευθέρωσιν τε γὰρ ὑπι-

36 χνεῖτο αὐτοῖς, καὶ πολιτεῖαν ^d, ἣν ξυνεπα-
κασῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται. Ἀλλ'

ἔδ' ὥς ἐδὲ τῶν Εἰλώτων μνηυταῖς τισι πισεύ-
σαντες, ἥξιασαν νεώτερόν τι ποιεῖν εἰς αὐτόν,
χρῶμενοι τῷ τρόπῳ, ὥπερ εἰώδατιν ἐς σφᾶς
αὐτὰς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρ-
τιατῆ, ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων,

37 βελεῦσά τι ἀνήκεσον· πρήγε δὴ αὐτοῖς, ὥς
λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ

Argilii. ἐπισολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀρ-
γίλιος, παιδικά ^e ποτε ὦν αὐτῷ, καὶ πι-

38 σότατος ἐκείνῳ, μνηυτὴς γίγνεται· δέισας
κατὰ

^b Ita scrib. ex MSS. pro ἐσήσαντο ἀνάθημα.

^c Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῆ Μηδισμῆ. Nimirum illud de tri-
pode factum tanto magis crimini dabatur viro, cum prae-
sentibus ipsius consiliis simile esse & respondere vide-
retur.

^d Ἀυτονομίαν Schol. sed potius ius ciuitatis intellexe-
rim cum aliis commune.

^e Τότε τινες ἐπὶ ἀγαθῷ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰχρῇ λαμβά-
νουσι, παιδικὰ ἀντὶ τῆ ἐρώμενος.

κατὰ ἐνθύμησιν τινα, ὅτι ἐδεῖς πω τῶν πρὸ
 ἑαυτῆ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. Καὶ παρα- 39
 ποιησάμενος^f σφραγίδα, ἵνα ἢν ψευδῇ τῆς
 δόξης, ἢ καὶ ἐκείνος μεταγράψαι τὴν αἰτήσιν,
 μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπό-
 νοήσας τὴν τοιῶτον προσεσάλλθαι, καὶ αὐτὸν 40
 εὖρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν. (133) Τότε δὴ
 οἱ Ἐφοροί, δεῖξαντος αὐτῆ τὰ γράμματα,
 μᾶλλον μὲν ἐπίβησαν. Αὐτήκοοι δὲ βελη-
 θέντες ἔτι γενέσθαι αὐτῆ Πausanias τι λέγον-
 τος· ἀπὸ παρασκευῆς^g τῆ ἀνδρώπε ἐπὶ Ταί- 41
 ναρον ἱκέτε οἰχομένους, καὶ σκηνησαμένους διπλὴν
 διαφρέαγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε Ἐφόρων
 ἐντός τινος ἔκρυψε, καὶ Πausanias ὡς αὐτὸν
 ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς
 ἱκετείας, ἤδοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένους 42
 τῆ ἀνδρώπε, τὰ τε περὶ αὐτῆ γραφέντα,
 καὶ τὰλλα ἀποφαίνοντος καθεκάσων, ὡς ἐδὲ 43
 † πῶποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακο-
 νίας^h παραβάλοιτο, προτιμηθεῖνⁱ δ' ἐν ἴσῳ
 τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν· καίκει- 44
 νη^k αὐτὰ τε ταῦτα ξυνομολογέοντος, καὶ περὶ
 τῆ παρόντος ἐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πί-
 σιν ἐκ τῆ ἱερῆ διδόντος τῆς ἀναστάσεως^l, καὶ
 ἀξιδντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ
 πρᾶσσόμενα διακωλύειν. (134) Ἀκέσαντες 45
 C 3 δὲ

f Ἀντὶ τῆ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος.

g Ἀπὸ συνθήματος.

† Ita MSS. al. ἐδέν.

h Παραβόλως κατηγορήσει, ἢ ὑπόπτως διακονήσει.

i Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται.

k Constructio adhuc pendet ab ἔδοντο.

l Erat, cum putarem legendum, ἀναστάσεως, quod de re-
 ditu sollicitus erat Argilius. Sed nihil mutandum. Se-
 debant ἱκέται· qui illos induceret, ad relinquendum asylum,
 ille ipsi Thucydidi nostro plus semel ἀναστήσαι illos dicitur.
 Et id ipsum hic agi apparet a Pausania.

- 46 *Comprehendendus confugit in templum.* δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφοροι, Βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλ-
ληψιν ἐποιῶντο^m. Λέγεται δ' αὐτὸν μέλλοντα
47 ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν Ἐφό-
ρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γνῶναι
ἐφ' ᾧ ἐχώρει. Ἄλλε δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρη-
48 σαμένε, καὶ δηλώσαντος εὐνοία, πρὸς τὸ ἱερόν
τῆς Χαλκιοίκης χωρῆσαι δρόμῳ, καὶ προκα-
ταφυγεῖν. Ἦν δὲ ἐγγύς τὸ τέμενος, καὶ ἐς
οἴκημα ἔμεγα, ὃ ἦν τῷ ἱερῷ, ἐσελθὼν, ἵνα
μὴ ὑπαίθριος ταλαιπαροίη, ἡσυχάζειν. Οἱ
49 δὲ τοπαρευτικά μὲν ὑπέρησανⁿ τῇ διώξει.
Μετὰ δὲ τῷτο, τῷ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον
ἀφῆλλον, καὶ τὰς θύρας, ἐνδον ὄντα τηρήσαν-
τες αὐτόν, καὶ ἀπολαβόντες^o εἶσω, ἀπακοδό-
μησαν^p, προσκαθεζόμενοι τε, ἐξεπολιόρη-
50 σαν λιμῷ. Καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν,
Idemque petit. ὥσπερ εἶχεν ἐν τῷ οἰκήματι, αἰδόμενοι, ἐξά-
γασιν ἐκ τῷ ἱερῷ ἔτι ἔμπνευ ὄντα. καὶ ἐξα-
51 χθεὶς, ἀπέθανε παραχερῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐ-
μέλησαν μὲν ἐς τὸν καιάδαν*, ἔπερ τὰς κα-
κέρους ἐμβάλλειν εἰώθεισαν. Ἐπειτα ἔδοξε
πλησίον περ κατορύξαι. Ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελ-
52 φοῖς, τὸν τε τάφον ὑπερον ἔχρησε τοῖς Λακε-
δαίμονις μετενεγκεῖν, ἔπερ ἀπέθανε· (καὶ
νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι^q, ὃ γραφῇ
σῆλα)

^m Ἐμελλον ποιῆσαι, ποιῆσαι ἐβόλοντο.

ⁿ Ἐβράδυναν, ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσι· ἐτέρῳ δὲ τρόπῳ
ἡσέβησαν ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες.

^o Μονώσαντες, περιεῖραντες.

^p Τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. Φασὶν ὅτι ἡνίκα ἔφρα-
ξαν κατ' αὐτὸ τὸ οἶκημα, ἡ μήτηρ αὐτῷ Ἀλκιδία πρώτη λίθον
ἐπέθηκε· τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. Τεκμήριον δὲ τῷτο
τὸ μιτοτυράννης εἶναι τὸς Λάκωνας.

* Τόπος ὃ καιάδας δραρυγμένος ἐν Λακωνικῇ ὅπου τὸς κα-
κέρους εἰώθεισαν ῥίπτειν.

^q Ἐν τῇ προφυλαίᾳ,

σηλαί δηλῆσι) καὶ ὥς ἄγος ἑαυτοῖς ὃν τὸ
πεπραγμένον, δύο σώματα ἑαυτῷ ἐνὸς τῇ
Χαλκιοῖκῃ ἀποδῆναι. Οἱ δὲ ποιησάμενοι
χαλκῆς ἀνδριάντας δύο, ὥς ἀντὶ Πausaniῆς
ἀνέθεσαν.

C 4

IV.

r Sequitur hic altera pars oraculi.

s Nominatiui vel accusatiui consequentiae.

t Τῶν ἑξὶ δύο ἑφόρες ἀποδανεῖν ἀντ' αὐτῶν, οἱ δὲ ἐσοφίσαντα
τοὺς ἀνδριάντας. Ἄλλως. Ἄνδ' ἐνὸς σώματος τῶν Πausaniῆς δύο
σηλας τῶν ἀνέθεσαν.

Lubet hic subicere ὡς ἐν παρόδῳ specimen, vnde appareat, quam sublesta sit nonnunquam Scholiastarum Graecorum fides, quorum laudibus nihil interim detractum volo. Ad verba, quae incipiunt sect. 51. καὶ αὐτὸν ἐμέλησαν Scholion adiectum est eiusmodi: ἐμέλισαν, εἰς δύο ἕτερον. κ. τ. λ. Quin ἐμέλησαν, int. ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐμβάλλειν, Proiecturi erant. Viderat hoc H. Stephanus, & sunt MSS. in quorum altero deest hoc scholion, in altero pro illo est ἐσκόπησαν, ἐβαλεῦσαντο, ἐγγὺς ἔχοντο.

Placet etiam adiacere Gellianam Scytalae Laconicae, de qua s. 24. descriptionem, ex 17, 9. Ita autem habet: Lacedaemonii veteres, cum dissimulare & occultare literas publice ad imperatores suos missas volebant, ne, si ab hostibus exceptae forent, consilia sua noscerentur, epistolas id genus factas mittebant: Sirculi duo erant teretes, oblonguli, parè crassamento, eiusdemque longitudinis, dersi, atque ornatè consimiliter. Unus imperatori in bellum proficiscenti dabatur: alterum domi magistratus cum iure atque cum signo habebant. Quando usus venerat literarum secretiorum, circum eum sirculum lorum modicae tenuitatis, longum autem, quantum rei satis erat, complicabant, volumine rotundo & simplici: ita ut orae adiunctae undique & cohaerentes lori, quod plicabatur, coirent. Literas deinde in eo loro per transversas iuncturarum oras, versibus a summa ad inum proficiscentibus inscribebant. Id lorum literis ita perscriptis reuolutum ex sirculo, imperatori commenti illius conscio mittebant. Resolutio autem lori literas truncas atque mutilas reddebat, membraque earum & apices in partes diuersissimas spargebat: Propterea si id lorum in manus hostium inciderat, nihil quicquam coniectari ex eo loro quibat. Sed ubi ille, ad quem erat missum, acceperat, sirculo compari quem habebat capto, ad finem perinde, ut debere fieri sciebat, circumplicabat: atque ita literae per ambitum eundem sirculi coalescentes, rursus coibant, integramque & incorruptam epistolam & facilem legi praestabant. Hoc genus epistolae Lacedaemonii σκυτάλην appellant.

IV.

EX THUCYD. L. II, 47-54.

Descriptio pestilentiae Atheniensis.

*Pestilentia
Aethiopicam
vastans.*

Τῷ θέρει εὐθὺς ἀρχομένη, Πελοποννή-
σιοι † καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη,
ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀτ-
2 τικὴν. Ἠγετο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμος,
Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. Καὶ καθεζόμενοι,
ἐδήλυν τὴν γῆν. Καὶ ὄντων αὐτῶν ἐ πολλὰς πω
3 ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο
γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον ^a μὲν καὶ
πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκήψαι καὶ περὶ
Δῆμον, καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Οὐ μέντοι το-
σούτος γε λοιμὸς, ἐδὲ φθορὰ ἕτως ἀνθρώπων
4 ἔδαμῃ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. Οὔτε γὰρ ἰα-
τροὶ ἤρξαν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ^b ἀγνοῖα,
(ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔδνησκον, ὅσα καὶ μά-
λιστα προσήεσαν,) ἔτε ἄλλη ἀνδρωπεία τέχνη
5 ἐδεμῖα. Ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν, ἢ
μαντείοις, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα
ἀνώφελῃ ἦν. Τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν
6 ὑπὸ τῷ κακῷ νικώμενοι. (48) Ἠρξατο δὲ
τὸ μὲν πρῶτον ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς
ὑπὲρ

*Origo ex
Aethiopia.*

† Nimirum tempore belli Peloponnesii res accidit, cum Peloponnesii incolae aduersus Athenienses eorumque socios pugnarent.

^a Schol. Πρῶτον ἤρξατο θηλυκῶς, ἡ νόσος; τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπὴντησεν κ. τ. λ. Nimirum λεγόμενον ad νόσος refertur, quia etiam dicitur νόσημα. Talia saepe apud Latinos conf. 7, 95.

^b Schol. εἰ γὰρ ἤδεισαν, ὅτι λοιμὸς ἦν, ἐκ αὐτῶν ἐπεχείρουν, διὰ τὸ μεταδοτικόν. Egregios vero medicos, qui, cum maxime illis opus esset, metu contagionis aegros deserunt.

ὑπὲρ Αἰγύπτου^c. Ἐπειτα δὲ καὶ ἐς Αἰγύπτον,
 καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλείαν^d γῆν
 τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπι-
 ναίως ἐνέπεσε. Καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ⁷
 ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπὸ *Initia a*
 αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβε- *Piraeae.*
 βλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα· κρῖναι γὰρ ἔπω ἦσαν
 αὐτόθι. Ἰσσερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἀνω πόλιν ἀφί- 8
 κето, καὶ ἐδησκον πολλῷ μᾶλλον ἥδη. Λε- 9
 γέτω μὲν ἔν περὶ αὐτῶ, ὡς ἕκαστος γινώσκει,
 καὶ ἰατρὸς, καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτε εἰκὸς ἦν γε-
 νέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας, αἷς τινες νομί-
 ζει, τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι, ἥ^e δύ-
 ναμιν ἐπὶ τὸ μεταστῆσαι χεῖν. Ἐγὼ δὲ οἷόν τε
 ἐγίγνετο, λέξω· καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, 10
 εἴ ποτε καὶ αὐδῖς ἐπιπέσοι, μάλιστα ἂν ἔχοι
 τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐ-
 τὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλας πά-
 χοντας. (49) Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ἀμο- 11
 λογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκείνο ἄνοσον
 ἐς τὰς ἄλλας ἀθροείας ἐτύγχανεν ὄν. Εἰ δὲ
 τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τῷτο πάντα ἀπεκρί-
 θη^f. Τὸς δὲ ἄλλας ἀπ' ἐδεμιάς προφά- 12
 σεως, ἀλλ' ἐξαίφνης ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον *Primi im-*
 μὲν τῆς κεφαλῆς † δέρμα ἰχυρεῖ, καὶ τῶν *petus morbi.*
 ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα, καὶ φλόγῳσις ἐλάμ-
 βανε. Καὶ τὰ ἐντὸς, ἥτε φάρυγξ καὶ ἡ
 C 5 γλῶσ-

c LVCRET. 1139.

d Persarum κατ' ἔξοχόν. Etiam Schol. τὴν Περσίδα.

e Ausus sum illud & inferere, quo lucem accipere mihi videtur locus alias obscurissimus, ita iam facile explicandus. Causas, quas putet tantae mutationis idoneas, sufficientes esse, aut submovendi eam, morbumque adeo tollendi, vim habere.

f Vid. infra f. 29.

† LVCRET. 1143.

13
Symptoma-
ta.

14

15

16

17
Praesertim
fitis & ar-
sus.

18

19

γλῶσσα, εὐθύς αἰματώδης ἦν, καὶ πνεῦμα
ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἤφει. Ἐπειτα ἐξ αὐτῶν
πληρμός καὶ βράγχος ἐπεγίνετο. Καὶ ἐν ἑ
πολλῷ χρόνῳ κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος
ἔμετὰ βήχος ἰχυρῆ. Καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρ-
δίαν^h σφρίζαι, ἀνέσχεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀπο-
καθάρσειςⁱ χολῆς πᾶσαι ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν
ὠνομασμέναί εἰσιν, ἐπῆσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ
ταλαιπωρίας^k μεγάλης. Λύγξτε τοῖς πλείο-
σιν ἐνέπιπτε κενὴ^l, σπασμὸν ἐνδιδῶσα ἰχυρὸν,
τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα^{*} λαφύσαντα^m, τοῖς δὲ
καὶ πολλῷ ὕπερον. Καὶ τὸ μὲν ἔξωθενⁿ ἀπλο-
μένῳ σῶμα, ἐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἔτε χλω-
ρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον πελιδνόν^o, φλυκταίναις
μικραῖς καὶ ἑλκεσιν ἐξηνηθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς ἑ-
τως ἐκάϊστο, ὥς μήτε τῶν πάντων λεπτῶν ἱμα-
τίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολαῖς, μήτ' ἄλλο
τι ἢ γυμνὸν^{*} ἀνέχεσθαι· ἡδιστὰ τε αὖ ἐπὶ ὕ-
δαρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς εἴπιεν. Καὶ πολ-
λοὶ τῶτο^p τῶν ἡμελημένων (ἀνθρώπων) καὶ
ἐδρασάν ἐς φρέατα, ἀπαύζω τῇ δόψῃ ζυνεχό-
μενοι· καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεισθήκει^q τό, τε
πλέον, καὶ ἔλασσον ποτόν. Καὶ ἡ ἀπορία τῆ
μή

g Sch. πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆ νοσήματος ταλαιπωρίαν.

h Sch. οἱ παλαιοὶ ἱατροὶ τὸν σῶμαχον καρδίαν ἐκάλεν, καὶ
καρδιωγμὸν τὸν πόνον τῆ σωμαχῆ.

i Sch. ἀποκρίσεις, κενώσεις.

k τῆς δυσεντερίως δηλονότι.

l Ἔτι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἰπποκράτης δι-
δάσκει.

* αὐτίκα.

m τὸν σπασμὸν παυτάμενον.

n LVCRET. 1161.

o τὸ μετέχον ἀχρότητος καὶ μελανίας, οἷον ἐλ μολυ-

* Int. τὸ σῶμα.

p Pro διὰ τῶτο.

q LVCRET. 1175.

μὴ ἥσυχάζειν, καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο
 διαπαντός, καὶ τὸ σῶμα ὅσον περ χρόνον καὶ
 ἡ νόσος ἀκμάζοι, ἐκ ἐμαράνετο, ἀλλ' ἀν-
 τῆχε παρά δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ. Ὡστε ἡ 20
 διεφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐννατῶν καὶ ἐβδομαῖοι
 ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἢ ἔτι ἔχοντες τι *Exitus morbi.*
 δυνάμεως εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντες τῷ νοσή-
 ματος ἐπὶ τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως τε αὐτῇ
 ἰχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας ἅμα ἀ-
 κράτῃ ἐπιπιπύσεως, οἱ πολλοὶ ὕφερον διὰ τὴν
 ἀδένειαν διεφθείροντο. Διεξήκει γὰρ διὰ πάν- 21
 τὸς τῷ σώματος ἀνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ
 κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν. Καὶ εἰ τις ἐκ 22
 τῶν μεγίστων ἔπεριγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων
 ἀντίληψις ἢ αὐτῷ ἐπεσήμανε. Κατέσκηψε
 γὰρ καὶ ἐς αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ
 πόδας. Καὶ πολλοὶ σερικοκόμενοι τέτων διέ- 23
 φευγον. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰς
 δὲ καὶ λήθῃ ἐλάμβανε παρὰ αὐτὰ ἀναστάντας
 τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε
 αὐτὰς, καὶ τὰς ἐπιτηδεύς. (50) Γενόμενον 24
 γὰρ κρείσσον λόγῳ τὸ εἶδος τῆς νόσου, τὰ τε
 ἄλλα χαλεπωτέρας, ἢ κατὰ τὴν ἀνδρωπείαν
 φύσιν προσέπιπεν ἐκάσῳ, καὶ ἐν ταῦδε ἐδή-
 λωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν, ἢ τῶν ζυντρόφων
 τί.

τ Abundat Attice negatio ad verba ἀπαγορευτικὰ f. ne-
 gatiua, adiecta. v. f. 44. no. 1.

ς Editi ita, ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντες τι δυνά-
 μεως, ἢ, εἰ διαφύγοιεν κ. τ. λ. Sed mihi videbantur non
 fuisse perituri οἱ ἔχοντες τι δυνάμεως, quin paucillū illud
 vitium reliquarum fecit, vt ad tempus euaderent. Si non
 placeat vnius literae transpositio, at ita certe vertendum
 est, vt ἔτι ἔχοντες &c. ad alterum disiunctionis membrum
 pertineat.

τ Sch. κινδύνων δηλονότι. LVCRET. 1197.

υ Ἐπίσκηψις.

25 Cadaveri-
bus absti-
nens feras.

26

27

28

29

30

31 Desperatio
morientium
numerus
auget.

32

33

τί. Τὰ * γὰρ ὄρεα, καὶ τετράποδα, ὅσα
ἀνθρώπων ἀπλεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνο-
μένων, ἢ ἐ προσήει, ἢ γευσάμενα, διεφθεί-
ρετο. Τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ἐρρίθων
ἐπίληψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ ἐχ' ἐωρῶντο ἔτε
ἄλλως, ἔτε περὶ τοιούτων ἐδέν. Οἱ δὲ κύνες γ'
μᾶλλον αἰδήσιν παρῆχον τῷ ἀποθάνοντος, διὰ
τὸ ζυνδιατᾶσθαι. (51) Τὸ μὲν ἐν νόσημα,
πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι, ² ἀτοπίας, ὡς
ἐκάσῳ ἐτύχχανε τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς
ἕτερον γιγνόμενον, τοιούτων ἢ ἐπὶ πᾶν τὴν ἰδέαν.
Καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
ἐδέν τῶν αἰωθότων ^a, ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τῷτο
ἐτελεύτα. Ἐθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ
δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι· ἐν τε ἐδέν κατέστη
ἰαμα ^b, ὡς εἶπεν, ὃ, τι χρῆν προσφέροντας
ὠφελεῖν· τὸ γὰρ τῷ ζυνενεγκὸν ἄλλον τῷτο
ἐβλαπτε, σῶμάτε αὐτάρκες ὃν ἐδέν διεφάνη
πρὸς αὐτὸ, ἰχύος περὶ ἢ ἀδενείας, ἀλλὰ
πάντα ζυνήρει, καὶ τὰ πάσῃ διαίτῃ θερα-
πευόμενα. Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τῷ καιῷ,
ἢ τε αἰθυμία ὅποτε τις αἰδοίτο κάμνων, (πρὸς
γὰρ τὸ ἀνέλπισον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ,
πολλῷ μᾶλλον προείεντο σφᾶς αὐτὰς, καὶ ἐκ
ἀντήχον,) καὶ ὅτι, ἕτερος ἀφ' ἐτέρῃ θερα-
πείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβα-
τα ^c, ἔθνησκον, καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τῷτο
ἐνεποίει. Εἴτε γὰρ ^d μὴ θέλοιεν δεδιότες ἀλ-
λήλοις

x LVCRET. 1213.

y LVCRET. 1220.

z H. e. ἐμὲ παραλιπόντος, vt taceam.

a Supra sect. II.

b LVCRET. 1224.

c Sch. ὅτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου.

d LVCRET. 1235.

λήλοις προσίεναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰ-
κίαι πολλάι ἐκενώθησαν ἀπορία τῇ θεραπεύ-
σοντος. Εἴτε προσίοιεν, διεφθείροντο· καὶ μά- 34
λιστα οἱ ἀρετῆς τι^ε μεταποϊέμενοι. Αἰσχύνῃ 35
γὰρ ἠφείδεν σφῶν αὐτῶν ἐσόντες παρὰ τὰς
φίλῃς, ἐπεὶ καὶ^ε τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπο-
γιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκῆοι ἐξέκα-
μνον, ὑπὸ τῇ πολλῇ κακῇ νικώμενοι. Ἐπὶ πλεόν 36
δὲ ὁμοῦ οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα
καὶ τὸν πονέμενον ὠκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέ-
ναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι,
(δὲς γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥς καὶ κτείνειν, ἐκ ἐπε- 37
λάμβανε) καὶ^ε ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλ-
λων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχερῆμα^h περιχαρεῖ,
καὶ ἐπὶ τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κέ-
φης, μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλῃ νοσήματός ποτε ἔτι
διαφθαρεῖναι. (52) Ἐπίσσε δ' αὐτὰς μάλ- 36, b.
λον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδῇ
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ αἶψιⁱ, καὶ ἔχ' ἦσαν τὰς
ἐπελθόντας. Οἰκίῳ γὰρ ἔχ' ὑπαρχουσῶν, 37, b.
ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὥρα ἔτῃς διατω-
μένων, ὁ φθόρος ἐγίγνετο ἔθενι κόσμῳ· ἀλλὰ 38
καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἐκείντο,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινθάντο, καὶ περὶ τὰς
κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τῇ τῇ ὕδατος ἐπι-
θυμία.

e Sch. φιλανθρωπίας, ἀγάπης.

f Sch. λέγει ἡ πρὸς, ἢ καὶ ἡ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ
θρήνας.g Intell. ὅτι, est enim connexum cum superiori, διὰ
τὸ προεἶδέναι τς.h Ὡς ἰονιέεραν τὸ παραχερῆμα περιχαρεῖς, sed cum Scho-
liaſtes ita legerit, vt in contextu est, et τὸ περιχαρεῖς sub-
stantiue pro rebus laetis poni possit, nihil mutavi. Nimir.
Schol. exponit, τῇ ἐνασώσῃ περιχαρεῖα.i Belli enim metu in urbem concefferant LVCRET.
1257.

- 39 *Leges et fa-
ira dese-
rantur.* θυμιά. Τά τε ἱερὰ, ἐν οἷς ἐσκήνηντο ^k, νεκρῶν
πλέα ἦν αὐτῷ ἐναποθνησκόντων. Ὑπερβια-
ζομένους γὰρ τῷ κακῷ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ἔχοντες,
40 ὃ, τι γένωνται, ἐπὶ ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ
41 ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Νόμοι τε πάντες συν-
εταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς
ταφάς. Ἐθαπλὸν δὲ, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο.
Καὶ πολλοὶ ἐς ἀναιχύντες θήκας ἐτράποντο
σπάνει τῶν ἐπιτηδείων, διὰ τὸ συχνὸς ἡδὴ
42 προτεθνάαι σφίσιν. Ἐπὶ πυρᾶς γὰρ ἄλλο-
τρίας, φθάσαντες τὰς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπι-
θέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπλον, οἱ δὲ καιο-
μένους ἄλλας, ἀνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροιεν,
43 ἀπήεσαν. (53) Πρωτὸν τε ἤρξε, καὶ ἐς τὰ ἄλλα,
44 τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. Ῥᾶον
γὰρ ἐτόλμα τις ἂν πρότερον ἀπεκρύπτετο,
μὴ κατ' ἠδονὴν ποιεῖν, ἀγχίσερον τὴν με-
ταβολὴν ὁρῶντες· τῶν τ' εὐδαιμόνων, καὶ αἰ-
φνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν εὐδὲν πρότερον
45 κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τακείνων ἔχόντων· ὥστε
ταχεύειν τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν
ἡξίαν ποιῆσαι, ἐφῆμερα τὰ τε σώματα καὶ
46 τὰ χρήματα ὁμοίως ἠγάμενοι. Καὶ τὸ μὲν
προσταλαιπαρεῖν τῷ δόξαντι * καλῶ, εὐδεῖς
πρόθυμος ἦν, ἀδελὸν νομίζων, εἰ πρὶν ἐπ'
47 αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται· ὃ, τι δὲ ἦδει
τε ἡδὺ, καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδα-
λέον ^m, τῷτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέ-
5η.

^k Incubandi causa, quod in Aesculapii praesertim fa-
ctum LVCRET. 1270.

^l Vid. f. 19. no. q. Nimirum occultabat, ut non faceret
pro libidine palam.

* Sch. ταῖς, τῇ ἀρετῇ· αὐτὴ γὰρ μετὰ ταλαιπωρίας γί-
γνεται.

^m Quidquid ad voluptatem parandam conferret. Su-

ση. Θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος εἰδὲς 70
 ἀπείργει· τὸ μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν
 καὶ μὴ, ἐκ τῆς πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολλυ-
 μένους· τῶν δὲ ἀμαρτημάτων εἰδὲς ἐλπίζων 49
 μέχρι τῆς δίκης γενέσθαι βίβς ἀντὶ τὴν τιμωρίαν
 ἀντιδῆναι· πολὺ δὲ μέζω τὴν ἤδη κατεψήφι-
 σμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπε-
 σῆν, εἰκὸς εἶναι τῆς βίβς τι ἀπολαύσαι. (54) 50
 Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες
 ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἐνδόν θνησκόντων,
 καὶ γῆς ἔξω θημμένης. Ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα 51
 εἰκὸς ⁿ, ἀνεμνήθησαν καὶ τῷδε τῷ ἔπεε, Φά- Oracula.
 σκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλα ἀδεῖναι,
 Ἦξει Δωρῖακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς αἰμὴ
 αὐτῶν.

Ἐγένετο μὲν ἔν ἑξὶς τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοι- 52
 μὸν ὀνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν,
 ἀλλὰ λιμόν†. Ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τῷ παρόντος, 53
 εἰκότως λοιμὸν εἰρησθαι. Οἱ γὰρ ἄνθρωποι
 πρὸς ἃ ἔπαχον, τὴν μνήμην ἐποιεῖντο. Ἦν
 δὲ γε οἰμά ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ
 Δωρῖκὸς τῷδε ὕπερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λι-
 μόν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἔτως ἄσονται. Μνήμη 54
 δὲ ἐγένετο καὶ τῷ Λακεδαιμονίῳ ^o χρηστηρίῳ
 τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν,
 εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνέλε, κατὰ κράτος πο-
 λεμέσσι νίκην εἶσθαι, καὶ αὐτὸς ^p ἔφη ξυλ-
 λή-

spicabar etiam τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, quidquid lucrosam sibi
 esset, aut compendium quodcunque adferret. Et video ita
 editum a Stephano, Hudsono, Dukero.

ⁿ Nempe vexatio dat intellectum.

† Ergo illo tempore pronuntiatione non multum dif-
 ferebant, et ei.

^o Qui eo tempore Peloponnesiorum duces hostes
 Atheniensium erant.

^p Phoebus etiam pestilentiae auctor initio Iliadis, qui

- 55 λήψεσθαι. Περὶ μὲν ἔν τῃ χρηστῇ, τὰ γι-
γνώμενα εἰκάζον ὅμοια εἶναι. Ἐσβεβληκότων
δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς.
56 Καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον, ἐκ ἐσῆλθεν, ὃ, τι
καὶ ἄξιον εἰπεῖν· ἐπενείματο δὲ Ἀθῆνας μὲν
μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ
πολυανθρωπότατα. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ
τὴν νόσον γεγνημένα.

eo etiam nomine ἐκυβόλος dicitur et ἰατρός. In calore solis
palustre coelum commouentis causam pestilentiae huius
quaesivit iam olim DIODORVS SICVLVS.

Cum LVCRETIVS non soleat esse
in eorum manibus, quibus prae-
fertim hoc libello consultum itur,
faciendum putavi, ut versus il-
lius, quibus THVCYDIDEM
reddidit, adscriberem. Conf. Ovi-
diana Aeginensis morbi descri-
ptio Met. 7, 523-586.

LVCRET. L. VI, 1136. seqq.

(Quae propter numeros Thucydideis
adscriptos facile erit cum illis
conferre.)

*H*aec ratio quondam morborum, et mortifer
aestus,

*Finibus Cecropiis funestos reddidit agros,
Vastavitque vias, exhaustit ciuibz urbem.*

Nam penitus veniens, Aegypti e finibus ortus,
Acra

Aera permensus multum camposque natanteis, 1140
Incubuit tandem populo Pandionis: omnes
Inde cateruatim morbo mortique dabantur.

Principio caput incensum seruire gerebant,
Et duplicibus oculos suffusa luce rubentis.
Sudabant etiam fauces intrinsecus atro 1145
Sanguine, et ulceribus vocis via septa coibat:
Atque animi interpres manabat lingua cruore,
Debilitata malis, motu grauis, aspera tactu:
Inde, ubi per fauceis pectus complerat, et ipsum
Morbida vis in cor moestum confluxerat aegris: 1150
Omnia tum vero vitai claustra lababant.

Spiritus ore foras tetrum voluebat odorem,
Rancida quo perolent proiecta cadauera ritum.
Atque animi prorsum vires totius, et omne,
Languebat corpus, lethi iam limine in ipso. 1155
Intolerabilibusque malis erat anxius angor
Affidue comes, et gemitu commista querela,
Singultusque frequens noctem persaepe diemque,
Corripere assidue nervos et membra coactans,
Dissoluebat eos, desessos ante, fatigans. 1160
Nec nimio cuiquam posses ardore tueri

Corporis in summo summam feruiscere partem:
Sed potius tepidum manibus proponere tactum,
Et simul ulceribus quasi iniustis omne rubere
Corpus, ut est, per membra sacer cum dicitur ignis. 1165
Intima pars homini vero flagrabat ad ossa:
Flagrabat stomacho flamma, ut fornacibus intus,
Nil adeo posset quidquam leue, tenueque membris
Vertere in utilitatem: ad ventum et frigora semper,
In fluuios partim gelidos ardentia morbo 1170
Membra dabant, nudum iacentes corpus in undas.
Multi praecipites lymphis putealibus alte

Inciderunt, ipso venientes ore patente.

Insedabiliter sitis arida corpora mersans

1175 *Aequabat multum parvis humoribus imbrem.*

Nec requies erat vlla mali, desessa iacebant

Corpora: mussabat tacito Medicina timore.

Quippe patentia cum totas ardentia nocteis

Lumina versarent oculorum expertia somno,

1180 * [*Multaque praeterea mortis tum signa dabantur,*

Perturbata animi mens in moerore metuque,

Triste supercilium, furiosus voltus et acer,

Sollicitae porro plenaeque sonoribus aures,

Creber spiritus, aut ingens raroque coortus,

1185 *Sudorisque madens per collum splendidus humos,*

Tenuia sputa, minuta, croci contincta colore,

Salsaque per fauceis raucas vix edita tussi:

In manibus vero nerui trahier, tremere artus:

A pedibusque minutatim succedere frigus

1190 *Non dubitabat, item ad supremum denique tempus*

Compressae nares, nasi primoris acumen

Tenue, cauati oculi, caua tempora, frigida pellis

Duraque, inhorrebat rictum frons tenta † ma-
nebat

Nec nimio rigida post strati morte iacebant.]

1195 *Octauoque fere candenti lumine solis,*

Aut etiam nona reddebant lampade vitam.

Quorum si quis, ut est, vitarat funera lethi,

Ulcerebus tetrus, et nigra proluvie alui,

Posterius tamen hunc tabes lethumque manebat:

1200 *Aut etiam multus capitis cum saepe dolore*

Corruptus sanguis plenis ex naribus ibat:

Huc

* Hos versus 14 non ex THUCYDIDE transtulit LVCRETIVS, si sunt tamen LVCRETII.

† Ita scribere placuit, ut supersedere liceat multis de hoc loco sententiis et lectionibus, et interpretationibus referendis.

Huc hominis totae vires, corpusque fluebat.
 Profluvium porro qui tetri sanguinis acre
 Exierat, tamen in nervos huic morbus et artus
 Ibat, et in parteis genitales corporis ipsas. 1205
 Et grauter partim metuentes limina lethi,
 Viuebant ferro priuati parte virili:
 Et manibus sine nonnulli pedibusque manebant
 In vita tamen, et perdebant lumina partim:
 Vsque adeo mortis metus his inceserat acer. 1210
 Atque etiam quosdam cepere obliuia rerum
 Cunctarum, neque se possent cognoscere ut ipsi.
 Multaque humi cum inhumata iacerent corpora

supra

Corporibus, tamen alituum genus atque ferarum
 Aut procul absiliebat, ut acrem exiret odorem; 1215
 Aut, ubi gustarat, languebat morte propinqua.
 Nec tamen omnino temere illis solibus vlla
 Comparebat auis, nec noctibus saecula ferarum
 Exhibant filius: languebant pleraque morbo,
 Et moriebantur: cum primis fida canum vis 1220
 Strata viis animam ponebat in omnibus aegram.
 Extorquebat enim vitam vis morbida membris.
 Incomitata rapi certabant funera vasta:
 Nec ratio remedi communis certa dabatur.
 Nam quod alis dederat vitalis aëris auras 1225
 Voluere in ore licere, et caeli templa tueri:
 Hoc aliis erat exitio, lethumque parabat.

Illud in his rebus miserandum, et magnopere
 vnum

Aerumnabile erat, quod, ubi se quisque videbat
 Implicitum morbo, morti damnatus ut esset, 1230
 Deficiens animo moesto cum corde iacebat
 Funera respectans, animam et mittebat ibidem.

- Idque vel in primis cumulabat funere funus:
 Quippe etenim nullo cessabant tempore apisci
 1235 Ex aliis alios auidi contagia morbi.
 Nam quicunque suos fugitabant visere ad
 aegros,
 Vitai nimium cupidi, mortisque timentes,
 Poenibat paullo post turpi morte malaque
 Desertos, opis experteis, incuria mactans,
 1240 Lanigeras tanquam pecudes et bucera facella.
 Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant,
 Atque labore, pudor quem tum cogebat obire,
 Blandaue lassorum vox mista voce querelae.
 Optimus hoc lethi genus ergo quisque subibat:
 1245 Inque aliis alium populum sepelire suorum
 Certantes, lacrymis lassi luctuque redibant.
 Inde bonam partem in lectum moerore dabantur:
 Nec poterat quisquam reperiri, quem neque
 morbus,
 Nec mors, nec luctus tentaret tempore tali.
 1250 Praeterea iam pastor, et armentarius omnis,
 Et robustus item curui moderator aratri,
 Languabant, penitusque casis contrusa iacebant
 Corpora, paupertate et morbo dedita morti.
 Exanimis pueris super examinata parentum
 1255 Corpora nonnunquam posses, retroque videre
 Matribus et patribus natos super edere vitam.
 Nec minimum partim ex agris aegroris in
 urbem
 Confluxit, languens quem contulit agricolarum
 Copia, conueniens ex omni morbida parti.
 1260 Omnia complebant loca tectaue, quo mage eos
 tum
 Confertos ita aceruatim mors accumulabat.

Multa

Multa siti prostrata viam per, proque voluta
 Corpora Silanos * ad aquarum strata iacebant,
 Interchusa anima nimia ab dulcedine aquai.
 Multaque per populi passim loca prompta, viasque 1265
 Languida semianimo tum corpore membra videres,
 Horrida paedore, et pannis cooperta perire
 Corporis inluvie: pellis super ossibus una,
 Ulceribus tetris prope iam, sordique sepulta.

Omnia denique sancta Deum delubra repleat 1270
 Corporis mors exanimis, onerataque passim
 Cuncta cadaueribus Caelestium templa manebant,
 Hospitibus loca quae complerant aedituentes.
 Nec iam religio Dium, nec Numina magni
 Pendebantur: Enim praesens dolor exsuperabat. 1275
 Nec mos ille sepulturae remanebat in urbe,
 Ut prius hic populus semper consuerat humari.
 Perturbatus enim totus trepidabat, et unus
 Quisque suum pro re consortem moestus humabat:
 Multaque vis subita et paupertas horrida suasit, 1280
 Namque suos consanguineos aliena rogorum
 Insuper instructa ingenti clamore locabant,
 Subdebantque facies, multo cum sanguine saepe
 Rixantes potius, quam corpora desererentur.

* i. e. ad fontes salientes, quae aquam ex personis, quas Tullios,
 Marfyas, Silanos dixere, ciaculantur.

V.

EX XENOPHONTIS Cyropaedia L. I, 2-4.

Cyri genus. Persarum institutio.

Cyri pueritia.

Cyri genus,

es indoles.

Institutionis
publicae ne-
glectus vul-
garis.

Persa aliter.

Πατὴρ δὲ λέγεται Κῦρος γενέσθαι
 Καμβύσε, Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ
 Καμβύσης ἔτος τῷ Περσείδῳ γένεσθαι· οἱ δὲ
 2 Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληῖζονται. Μητὴρ
 δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι, ἥ δὲ Μαν-
 δάνη αὕτη Ἀσυάγης ἦν θυγάτηρ, τῶν Μήδων
 3 βασιλέως. Φῦναι δὲ Κῦρος λέγεται, καὶ ἀδελφαί
 ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, εἶδος μὲν κάλ-
 λιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωποτάτος, καὶ φιλο-
 μαδέστατος, καὶ φιλοτιμώτατος, ὥς τε πάντα
 4 μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπο-
 μέναι, τῷ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Φύσιν μὲν δὴ
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοσαύτην ἔχων
 διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν
 νόμοις· ἔτοι δὲ δοκῶσιν οἱ νόμοι ἀρχεσθαι τῷ
 5 κοινῷ ἀγαθῷ ἐπιμελέμενοι· ἐκ ἑνὸς γὰρ ὅθεν
 ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἀρχονται· αἱ μὲν γὰρ
 πλείσται πόλεις ἀφ᾽ ἑῶν παιδεύειν ὅπως τις
 ἐθέλει τὸς ἑαυτῶν παῖδας, καὶ αὐτὸς τὸς
 6 πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλῃσι διάγειν, ἔπειτα
 προσάτλῃσιν αὐτοῖς μὴ κλέπειν, μὴ ἀρπάζειν,
 μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παῖεν ὃν μὴ δι-
 καιον, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἀρχοντι, καὶ
 τᾶλλα τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως· ἢν δέ τις τέτων
 7 τι παραβαίνει, ζημίας αὐτοῖς ἐπέθεσαν. Οἱ
 δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται,
 ὅπως

ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοῖσδε εἶσονται οἱ πολῖται,
οἷοι πονηρὸς τιнос ἔργῳ ἢ αἰσχρὸν ἐφίεσθαι· ἐπι-
μέλονται δὲ ὧδε. Ἔσιν αὐτοῖς ἐλευθέρῃ ἀγορᾷ 8
καλεσμένη, ἔνθα τά τε βασιλεία, καὶ τὰ ἄλλα Forum li-
ἀρχεῖα πεποιήται. ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὄνια καὶ berale.
οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τέτων φωναί, καὶ ἀπειρο- 9
καλῖαι ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, ὥς μὴ
μιγνύηται ἡ τέτων τύρβη, τῇ τῶν πεπαιδευ-
μένων εὐκοσμία. Διήρηται δὲ αὕτη ἡ ἀγορὰ 10
ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα εἰς τέτταρα μέρη· τέτων δ' Quadriper-
ἔσιν, ἐν μὲν παισὶν, ἐν δὲ ἐφήβοις, ἄλλο τε- ritum.
λείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύ-
σιμα ἔτη γεγονόσι. Νόμῳ δὲ εἰς τὰς ἑαυτῶν 11
χώρας ἕκαστοι τέτων πάρεισιν, οἱ μὲν παῖδες
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέλειοι ἄνδρες. οἱ δὲ γε-
ραίτεροι, ἡνίκ' ἂν ἑκάστω προχωρῇ, πλὴν ἐν
ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δὲ αὐτὸς
παρεῖναι· οἱ δὲ ἐφήβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ 12
ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνικοῖς ὅπλοις, πλὴν τῶν
γεγαμηκότων· ἔτοι δὲ ἔτε ἐπιζητῶνται, εἰάν
μὴ προῤῥηθῇ παρεῖναι, ἔτε πολλὰς ἀπείναι
καλόν. Ἀρχοντες δὲ ἐφ' ἑκάστω τέτων τῶν 13
μερῶν εἰσι δώδεκα· δώδεκα γάρ καὶ Περσῶν (Duodecim
φυλαὶ διήρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισὶν ἐκ tribus.)
τῶν γεραίτερων ἡρημένοι εἰσὶν, οἱ ἂν δοκῶσι
τὸς παῖδας βελτίστας ἀποδεικνύειν. ἐπὶ δὲ 14
τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἂν αὐ-
τὸς τὸς ἐφήβους βελτίστας δοκῶσι παρέχειν·
ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οἱ ἂν δοκῶσι αὐ-
τὸς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιῶντας παρέχειν,
κατὰ προαγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρ-
χῆς. Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν γεραιτέρων προσάται ἡ- 15
ρημένοι, οἱ προσαιτεύειν ὅπως καὶ αὐτοὶ τὰ

- 16 καθήκοντα ἀποτελῶσιν. Ἄ δὲ ἐκάστη ἡλικία προστέτακται ποιεῖν, διηγησόμεθα, ὡς μάλιστα δῆλον γένηται, ἢ ἐπιμέλονται, ὡς ἂν βέλτιστοι εἶεν οἱ πολῖται. Οἱ μὲν δὲ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγῃσι μαθητὴν δι-
 17 *I. Pueri discunt iustitiam.* καιοσύνην, καὶ λέγῃσι ὅτι ἐπὶ τῷτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς· γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακρολογίας, καὶ ἄλλων,
 18 οἷον δὴ εἰκός· ἔς δὲ ἂν γνῶσι τῶτων τι ἀδικήσας, τιμωρῶνται· κολάζουσι δὲ καὶ ἔς ἂν ἀδίκως ἐγκαλεντὰς εὐρίσκουσι· δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, ἔνεκα ἀνδρωποιοῦ μισθοῦ μὲν ἀλλήλους μάλιτα, δικάζοντα δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας· καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολάζουσι καὶ
 19 τῷτον ἰχυρῶς· οἷοντα γὰρ τὸς ἀχαρίστους, καὶ περὶ θεοῦ ἂν μάλιτα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ
 20 *Iudicium adversus ingratitudinem.* γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους. ἔπεσθαι δὲ δοκεῖ μάλιτα τῇ ἀχαριστίᾳ ἢ ἀναισχυντίᾳ· καὶ γὰρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι, ἐπὶ πάντα τὰ αἰχρὰ ἡγεμών. Διδάσκουσι δὲ τὸς παῖδας καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μαθητὴν σωφρονεῖν αὐτὸς, ὅτι καὶ τὸς πρεσβυτέρους ὀρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Διδάσκουσι δὲ αὐτὸς καὶ
 21 πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν· μέγα δὲ καὶ εἰς τῷτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρῶσι τὸς πρεσβυτέρους, καὶ
 22 *Obsequiosioribus.* παιδομένους τοῖς ἄρχουσιν ἰχυρῶς. Διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρός καὶ ποτὶ· μέγα δὲ
 23 *Temperantia.*

δὲ καὶ εἰς τὸτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρέωσι τὰς
 πρεσβυτέρους ἐπρόδον ἀπίοντας γαστρός ἕνεκα,
 πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες· καὶ ὅτι ἐπὶ παρὰ
 μητρὶ σιτῶνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδα-
 σκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι· φέρονται
 δὲ οἰκοθεν σῖτα μὲν ἄρτους, ὄψον δὲ κάρδαμον·
 πιεῖν δὲ ἦν τις διψῇ, καθάνα, ὡς ἀπὸ τῆς ποταμῆς
 ἀρύσασθαι· πρὸς δὲ τέτοις μαυθάνουσι τοξεύειν
 καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἐξ ἡ ἑπτακαίδεκα
 ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττεισιν.
 ἐκ τῆς δὲ εἰς τὰς ἐφήβους ἐξέρχονται. Οὗτοι
 δὲ αὖ οἱ ἐφηβοὶ διάγουσιν ὧδε δέκα ἔτη, ἀφ'
 ἧς ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι. Κοιμῶνται περὶ τὰ
 ἀρχεῖα, ὥσπερ προείρηται, καὶ φυλακῆς ἕνεκα
 τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γάρ αὕτη
 ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι. Παρέχουσι
 δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς μάλιστα τοῖς ἀρχεῖσι
 χρῆσθαι, ἢν τι δέωνται ὑπὲρ τῆς κοινῆς· καὶ ὅταν
 μὲν δέη, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα· ὅταν
 δὲ ἐξίη βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμί-
 σειαν τῆς φυλακῆς *· ποιεῖ δὲ τὸτο πολλὰκίς
 τῆς μηνός· ἔχειν δὲ δεῖ τὰς ἐξιόντας τόξα παρὰ
 τὴν Φαρέτραν, καὶ ἐν κολεῷ κοπίδα ἢ σάγαριν,
 ἔτι δὲ γέρεον καὶ παλλὰ δύο, ὥς τὸ μὲν ἀφῆναι,
 τῷ δ' ἂν δεῖ ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τὸτο δὲ δη-
 μοσία τῆς θηρᾶν ἐπιμέλονται, καὶ βασιλεὺς, ὥ-
 σπερ καὶ ἐν πολέμῳ ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐσι, καὶ αὐ-
 τὸς τε θηρᾶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται, ὅπως
 ἂν θηρῶν, ὅτι ἀληθες αὐτῇ δοκεῖ αὕτη ἡ μελέτη
 τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι· καὶ γὰρ πρῶτ' ἀνί-
 στασθαι ἐδίδκει, καὶ ψύχη καὶ θάληπ' ἀνέχεσθαι·

26

27

28

29

II. Iuvenes.

30

Custodes ur-
bis.

31

32

Comites re-
gis in vena-
tu.

33

34

Venatio me-
ditatio belli.

D 5

γυ-

* Pro hoc commate aliae, τὰς δὲ ἡμισείας φυλακὰς κα-
 ταλείπει. An utrumque posuit Xenophon; alterutrum pu-
 τὰν εἶναι putabant diuersi librarii?

- 35 γυμνάζει δὲ καὶ ὁδοιπορίαις καὶ δρόμοις· ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεύσαι θηρίων, καὶ ἀκοντίσαι, ὅπως ἂν παραπίπῃ, καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλὰ-
 36 κίς ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνδιστῇται· παίειν μὲν γὰρ δεῖ τὸ ὁμόσε γιγνόμενον, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον, ὥστε ἐξ ῥάδιον εὐρεῖν ἐν τῇ θήρᾳ, τί ἄπεισι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων.
 37 Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν, ἄριστον ἔχοντες, πλείον μὲν, ὥς εἰκός, τῶν παίδων, τὰλλα δὲ ὁμοιον. καὶ θηρῶντες μὲν, ἐκ ἀριεῖσται· ἢν δὲ τι δὴ θηρίῳ ἐνεκα ἐπικαταμῆναι, ἢ ἄλλως βεληθῶσι διατρίψαι περὶ τὴν θήραν, τὸ ἄριστον τῆτο δειπνήσαντες, τὴν ὑπεραίαν αὐθιγῶσι μέχρι δείπνου καὶ μίαν ἄμφω^a τῆτω τῷ ἡμέρᾳ λογίζονται, ὅτι μιᾷς ἡμέρας σίτον δαπανῶσι. Τῆτο δὲ ποιῶσι, τῷ ἐθίξεσθαι ἐνεκα, ἵνα καὶ εἴαν τι ἐν πολέμῳ δεήσει, δύ-
 40 νωνται τῆτο ποιῆν. Καὶ ὅσον δὲ τῆτο ἔχουσιν οἱ τηλικῶτοι, ὅ, τι ἂν θηράσωσιν· εἰ δὲ μή, τὸ κάρδαμον. Εἰ δὲ τις αὐτὸς οἶεται ἢ ἐδίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχουσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνασιν, ἀναμνησθήτω, πῶς ἡδὺ μὲν μάζα καὶ ἄρετος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ διψῶντι πιεῖν. Αἱ δὲ αὖ μένεται φυλαὴ διατρίβει μελετῶσαι τὰ τε ἄλλα, ἃ παῖδες ὄντες ἔμα-
 42 θον, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελεῖν.
 Εἰσι

41
*Frugalitas
 incunda.*

^a Ita editt. antiquae, nisi quod vitiose ἡμέρας legunt, sed HVTCHINSON, post WELSSIANAM, μίαν ἄμφω ταύτας τῆς ἡμέρας λογίζονται. Cacterum etiam alias ita Attici, ut nimirum feminino duali adiectivum masculinum iungant, v. g. n. 8. f. 93. vbi bene, quod nihil mutat WELSSIVS.

Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τέτων ἀγῶνες, καὶ ἄθλα
 προτίθεται· ἐν ἧ δ' ἂν Φυλῇ πλεῖστοι ὥσι 43
Iuuenum certamina.

δαιμονέσασθαι καὶ ἀνδρεώτατοι, ἐπαινέσιν οἱ
 πολῖται, καὶ τιμῶσιν ἑ μόνον τὸν νῦν ἀρχοντα
 αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσις αὐτὸς παῖδας ὄντας
 ἐπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένσιν τῶν ἐφί- 44

βαν αἱ ἀρχαί, ἣν τι ἢ φερεῖσαι δεήση, ἢ
 κακέρως ἐρευνῆσαι, ἢ λήσας ὑποδραμεῖν, ἢ
 καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰχύος τε καὶ τάχως ἔργα
 ἐσὶ. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἔφηβοι πράττουσιν· ἐπει- 45
 δὲν δὲ τὰ δέκα ἔτη τελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς
III. Virorum officia.

τῆς τελέης ἀνδρας· ἀφ' ἧ δὲ ἂν ἐξέλθωσι
 χρόνος ἐκ τῶν ἐφίβων, ἔτοι αὖ πέντε καὶ εἴκο-
 σιν ἔτη διάγασιν ὧδε. Πρῶτον μὲν, ὥσπερ 46

οἱ ἔφηβοι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς
 χρῆσθαι, ἣν τι δὲν περὶ τῆ κοινῆ, ὅσα φρο-
 νέντων τε ἤδη ἔργα ἐσὶ, καὶ ἔτι δυναμένων.

Ἦν δὲ πρὸς δεήσῃ στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ ἔτι
 πεπαυμένοι ἐκὲτι ἔχοντες, εἰ δὲ παλτά στρα- 47
Armatura.

τεύονται· τὰ δ' ἀγχέμαχα ὅπλα καλέμενα,
 θώρακά τε περὶ τοῖς σέρνοις καὶ γέρον ἐν τῇ
 ἀριστερᾷ, οἷόν περ γράφονται οἱ Πέρσαι, ἔχον- 48

τες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ
 αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ τέτων καθίστανται, πλὴν
 οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. Ἐπειδὴν δὲ τὰ
 πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσιν, εἶπεν μὲν

ἂν ἔτοι πλεῖον τι, † ἢ πεντήκοντα ἔτη γεγυ-
 νότες ἀπὸ γενεᾶς. Ἐξέρχονται δὲ τῆνικαῦτα εἰς 50

τῆς γεραίτερος ὄντας τε καὶ καλεμένους· οἱ δ'
IV. Senum munera.

αὖ γεραίτεροι ἔτοι στρατεύονται μὲν ἐκὲτι ἔξω
 τῆς ἑαυτῶν ^b, οἴκοι δὲ μένοντες, δικάζουσι τὰ

τε

† Πλεῖον τε HVTCHINS. Nobiscum WELSS.

^b Int. πατρίδος: Sed cum hostis in ceruicibus est,
 cum Hannibal ad portas, vacatio aetatis nulla.

- 51 τε κοινὰ πάντα, καὶ τὰ ἴδια· καὶ θανάτῳ
 δὲ ἔτοι κρίνῃσι, καὶ τὰς ἀρχὰς ἔτοι πάσας
 αἰρῶνται· καὶ ἢν τις ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀν-
 δράσῃ ἐλπίη τι τῶν νομίμων, φαίνῃσι μὲν οἱ
 φύλαρχοι ἕκαστον, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βεβλόμε-
 νος· οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκέσαντες, ἐκκρίνῃσιν·
 52 ὁ δὲ ἐκκριθεὶς, ἄτιμος τὸν λοιπὸν βίον διατε-
 53 λαῖ. Ἵνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πᾶσα ἡ Περ-
 σῶν πολιτεία, μικρὸν ἐπάνεμι· νῦν γὰρ ἐν
 βραχυτάτῳ ἂν δηλωθῇ διὰ τὰ προειρημένα.
 54 Λέγονται μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα
*Praerogati-
 ua eorum qui
 instituti sunt.* μυριάδας εἶναι· τέτων δ' ἑδὲς ἀπελήλασιν νό-
 μῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἔξῃσι πᾶσι Πέρσαις
 πέμπειν τὰς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς
 55 δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Ἀλλ' οἱ μὲν δυνά-
 μενοι τρέφειν τὰς παῖδας ἀργέντας, πέμπ-
 56 σιν· οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι, ἐπέμπουσιν· οἱ δ' ἂν
 παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκά-
 λοις, ἔξῃσι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκεύ-
 57 εσθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθῆσιν ἔτῳς, ἐκ
 ἔξῃσι· οἱ δ' ἂν ἐν τοῖς ἐφήβοις διατελέσωσι τὰ
 νόμιμα ποιῶντες, ἔξῃσι τέτοις εἰς τὰς τελείας
 ἀνδρας συναυλίζεσθαι, καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν
 μετέχειν· οἱ δ' ἂν μὴ διαγέγωνται ἐν τοῖς ἐφή-
 58 βοις, ἐκ εἰσέρχονται εἰς τὰς τελείας· οἱ δ' ἂν
 αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγέγωνται ἀνεπίληπτοι,
 59 ἔτοι τῶν γεραιτέρων γίνονται. Οὕτω μὲν δὴ
 οἱ γεραίτεροι διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληλυ-
 60 θότες καθίστανται. Καὶ ἡ πολιτεία αὕτη, ἣ
*Sicitas Per-
 sarum.* οἶονταί χρώμενοι βέλτισον ἂν εἶναι. Καὶ νῦν
 δὲ ἔτι ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίας διαί-
 τῆς

c Non otiosos simpliciter, sed ab opere, quod ad rem familiarem administrandam pertineat, vacantes.

της αὐτῶν, καὶ τῷ ἐκπονέειν τὴν διαίταν·
 αἰχρὸν μὲν γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἐσι Πέρταις, καὶ 61
 τὸ ἀποπλύνειν, καὶ τὸ ἀπομύττειν, καὶ τὸ
 φύσιν μεσῶς φαίνεσθαι· αἰχρὸν δὲ ἔτι καὶ τὸ 62
 ἰόντα περὶ, φανερόν γενέσθαι, ἢ τῷ εὐρεῖσθαι ἐνε-
 κα, ἢ καὶ ἄλλῃ τινὸς τοιούτῃ· ταῦτα δὲ οἱ
 αὖν ἐδύναντο ποιεῖν, εἰ μὴ καὶ διαίτη μετρία 63
 ἐχρῶντο, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκπονῶντες ἀνήλισκον,
 ὥστε ἄλλῃ ποι ἀποχωρεῖν. (3) Ταῦτα μὲν 64
 δὴ κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν· ὃ δὲ
 ἕνεκα ὁ λόγος ὠρμήθη, νῦν λέξομεν, ταῖς Κύρῃ
 πράξεις, ἀρχάμενοι ἀπὸ παιδός. Κύρος μὲν 65
 γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγα πλείονων,
 ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, καὶ πάντων τῶν
 ἡλικίων· διαφέρων ἐφαίνετο, καὶ εἰς τὸ ταχύ 66
 μανθάνειν αἱ δέοι, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀν-
 δρείως ἕκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τούτων χρόνῳ μελε-
 πέμφατο Ἀσυσάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, καὶ
 τὸν παῖδα αὐτῆς· ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι 67
 ἦκε καλὸν κάγαθόν αὐτὸν εἶναι. Ἐρχεται δ'
 αὐτῇ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν
 Κύρον τὸν υἱὸν ἔχουσα· ὥς δὲ ἀφίκετο τάχις, 68
 καὶ ἔγνω ὁ Κύρος τὸν Ἀσυσάγην τῆς μητρὸς πα-
 τέρα ὄντα, εὐθύς, οἷα δὴ παῖς φιλόσοργος
 ὢν φύσει, ἡσπάζετό τε αὐτὸν, ὥσπερ αὖν εἰ
 τις πάλαι συντετραμμένος, καὶ πάλαι φιλῶν 69
 ἀσπάζοιτο. Καὶ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημέ-
 νον, καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χροῶμα-
 τος ἐντρίψει, καὶ κόμαις προδέτοις, αἱ δὲ
 νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις, (ταῦτα γὰρ πάντα
 Μηδικὰ ἐσι, καὶ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες, καὶ οἱ
 κἀνδύες, καὶ οἱ σρεπλοὶ περὶ τῇ δέσῃ, καὶ τὰ
 ψέλλια περὶ τῶν χερσῶν· ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς
 οἴκοι,

Cyrus emicat
 inter aequa-
 les pueros.

Ad Astyagem
 aium venit.

Medorum
 ornatus.

- οἰκοι, καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐδῆτες φαυλό-
 70 τερα, καὶ δίαται εὐτελέστερα) ὁρῶν δὴ τὸν
 κόσμον τῷ πάππῃ, ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν,
 71 ὦ μῆτερ, ὡς καλὸς μοι ὁ πάππος. Ἐρωτώ-
 σης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸν, πότερος δοκεῖ καλ-
 72 λῖον αὐτῷ εἶναι, ὁ πατήρ ἢ ὁ υἱός; ἀνεκρίνατο
 ἄρα ὁ Κῦρος, ὦ μῆτερ, Περσῶν μὲν, πολὺ
 κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ. Μήδων μὲν τοι ὅσων
 73 ἐώρακα ἐγώ, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θύραις,
 πολὺ ὕψος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. Ἀντα-
 σπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσυάγης καὶ σολὴν
 καλὴν ἐνέδυσσε, καὶ στρεπτοῖς καὶ ψευδείοις ἐτί-
 μα, καὶ ἐκόσμη, καὶ εἰς πρὸς ἐξελάουσι, ἐφ'
 ἵππῃ χρυσοχαλίνῃ περιήγεν, ὥσπερ καὶ αὐ-
 74 τὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Κῦρος, ὃς τε
 παῖς ὢν, καὶ φιλόκαλος, καὶ φιλότιμος, ἤδετο
 τῇ σολῇ, καὶ ἵππευσεν μανθάνων ὑπερέχαι-
 75 ρέν· ἐν Πέρσαις γάρ, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι
 καὶ τρέφειν ἵππους, καὶ ἵππευσεν ἐν ὁρεσὶ ὕψι
 τῇ χώρᾳ, καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.
 76 Δειπνῶν δὲ ὁ Ἀσυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ
 Κῦρῳ, βεβλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἡδιστα δει-
 πνεῖν, ἵνα ὡς ἦσσαν τὰ οἴκαδε ποδοίῃ, προσή-
 γαγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας, καὶ παντοδαπὰ
 77 ἐμβάσματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον
 ἐφασαν λέγειν, ὦ πάππε, ὅσα πράγματα
 ἔχεις ἐν τῷ δεῖπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα
 78 τὰ λεκάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας, καὶ
 ἀπογεύεσθαι τέτων τῶν παντοδαπῶν βρωμά-
 79 των; τί δέ; Φάται τὸν Ἀσυάγην, ἐγὼ γάρ πολὺ
 σοι δοκεῖ κάλλιον τόδε τὸ δεῖπνον εἶναι τῷ ἐν
 Πέρσαις; τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρί-
 νασθαι λέγεται, ἔχι, ὦ πάππε, ἀλλὰ πολὺ
 ἀπλῶ-

74
Cyrrus equi-
tare disit.

77
Miratur
mensas Me-
dicas.

ἀπλυστέρα καὶ εὐδυτέρα παρ' ἡμῖν ἢ ὁδός ἐστιν
 ἐπὶ τὸ ἐμπληθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν· ἡμᾶς μὲν
 γὰρ ἄρτος καὶ κρέας εἰς τῷτο ἄγει· ὑμεῖς δὲ, 80
 εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε· πολλὰς δὲ τι-
 νας ἐλιγμὰς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι, μόλις
 ἀφικνεῖσθε, ὅποι ἡμεῖς πάλαί ἤκομεν. ἀλλ', 81
 ὦ παῖ, (φάναί τὸν Ἀσυάγην) ἐκ ἀχθόμενοι
 ταῦτα περιπλανώμεθα, γεύομενος δ', ἔφη,
 καὶ σὺ, γνώσῃ, ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν. Ἀλλὰ 82
 καὶ σὲ (φάναί τὸν Κύρον) ὦ πάππε, μυστα-
 τόμενον ταῦτα τὰ βρώματα ὀρῶ· καὶ τὸν Ἀ-
 συάγην ἐπερέσθαι, καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμε-
 νος, ὦ παῖ, λέγεις; ὅτι σὲ (φάναί) ὀρῶ, 83
 ὅταν μὲν τῷ ἄρτι ἀψῇ, εἰς ἐδὲν τὴν χεῖρα ἀ-
 ποψώμενον, ὅταν δὲ τῶν τινὸς θίγῃς, εὐθὺς
 ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα,
 ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι καταπλέα σοι ἀπ'
 αὐτῶν ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀσυάγην 84
 εἶπεν, Εἰ τοίνυν ἔτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, ἀλλὰ
 κρέα γε εὖωχθ', ἵνα ^d νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς.
 Ἀμα δὲ ταῦτα λέγοντα, πολλὰ αὐτῷ παρα- 85
 φέρειν καὶ θήρεα, καὶ τῶν ἡμέρων· καὶ τὸν
 Κύρον, ἐπεὶ εἶρα πολλὰ τὰ κρέα, εἶπεν· ἢ
 καὶ δίδως φάναί μοι, ὦ πάππε, ταῦτα πάντῃα
 τὰ κρέα, ὅ, τι ἂν βέλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι;
 νὴ Δία (φάναί) ἐγὼ σοι, ὦ παῖ. Ἐνταῦθα 86
 δὴ τὸν Κύρον λαβόντα τῶν κρεῶν, διαδιδόναι
 τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς, ἐπιλέ-
 γοντα ἐκάσῳ, σοὶ μὲν τῷτο, ὅτι προθύμως
 με ἱππεύειν διδάσκεις· σοὶ δὲ, ὅτι μοὶ παλτὸν
 ἐδῶκας· τῷτο γὰρ νῦν ἔχω· σοὶ δὲ, ὅτι 87
 τὸν

^d Ut nostri etiam cohortari solent paruos ad cibum
 capiendum, ede, ut adolescas, isti, dass du fein gross wirst.

Liberalis est
 de copia sua.

88
Pincernam
edit.

89

90

91

92

93
et imitatur.

94

95

Degustatores.

96

τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις· σοὶ δὲ, ὅτι με-
τὴν μητέρα τιμᾷς· τοιαῦτα ποιεῖν, ἕως διε-
δίδε πάντα ἃ ἔλαβε κρέα. Σάκκα δὲ, Φάναί
τὸν Ἀσυάγην, τῷ οἰνοχόῳ, ὃν ἐγὼ μάλιστα
τιμῶ, ἔδδεν δίδως; ὁ δὲ Σάκκας ἄρα καλὸς
τε ὢν ἐτύγχανε, καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν
τὰς δεομένους Ἀσυάγης, καὶ ἀποκωλύειν ἐς
μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοῖν εἶναι προσάγειν. Καὶ
τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς, ὡς ἂν παῖς
μηδέπω ὑποπλήσων, διὰ τί, ὦ πάππε, τῷ-
τον ἔτω τιμᾷς; καὶ τὸν Ἀσυάγην σκώφοντα
εἶπεν, ἔχ ὄρεᾷς, Φάναί, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ,
καὶ εὐχημόνως; οἱ δὲ τῶν βασιλέων τέτων
οἰνοχόοι κομφῶς τε οἰνοχοῶσι, καὶ καθαρείως
ἐγγέεσι, καὶ δίδουσι τοῖς τρισὶ δακτύλοις
ὀχεύοντες τὴν Φιάλην, καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν
ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι
πίνειν. Κέλευσον δὴ, Φάναί, ὦ πάππε, τῷ
Σάκκα καὶ ἐμοὶ δῆναί τὸ ἔκπωμα, ἵνα καὶ γὰρ
καλῶς σοι πιεῖν ἐγγέας ἀνακτήσομαι σε, ἢν
δύναμαι· καὶ τὸν κελεῦσαι δῆναί· λαβόντα
δὲ τὸν Κῦρον, ἔτω μὲν εὖ κλύσαι τὸ ἔκπωμα,
ὥσπερ τὸν Σάκκαν ἑώρα, ἔτω δὲ σήσαντα τὸ
πρόσωπον σπινδαίως, καὶ εὐχημόνως προσε-
νεγκεῖν, καὶ ἐνδῆναι τὴν Φιάλην τῷ πάππῳ,
ὥς τε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀσυάγῃ πολὺν γέλωτα
παραχεῖν· καὶ αὐτὸν δὲ Κῦρον ἐκγελάσαντα,
ἀναπηδήσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ φιλεῖντα
ἅμα εἶπεν, ὦ Σάκκα, ἀπόλαυσαι, ἐκβαλῶ
σε τῆς τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, Φάναί, σὲ
κάλλιον οἰνοχοήσω, καὶ ἐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν
οἶνον. Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὴν
ἐνδιδῶσι τὴν Φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ
κυάδῳ

κυάδω εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐκχεόμενοι,
 καταρρόφῃσιν, τῷ δὲ εἰ φάρμακα ἐγχείοιεν,
 μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τέρτε δὴ ὁ Ἀσυά- 97
 γης ἐπισκώπλων, ἔφη, καὶ τί δὴ, ὦ Κύρε, τὰ
 ἄλλα μιμέμενος τὸν Σάκαν, ἐκ ἀπερρόφησας
 τῷ οἴνῃ; Ὅτι νῆ Δί', ἔφη, ἐδεδόικεν, μὴ ἐν 98
 τῷ κρατῇρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη· καὶ
 γὰρ ὅτε εἰσίας σὺ τὲς φίλῃς ἐν τοῖς γενεθλίοις,
 σαφῶς κατέμαθον, φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγ-
 χέαντα. Καὶ πῶς δὴ, ἔφη, σὺ, ὦ παῖ, τῷτο 99
 κατέγνως; ὅτι νῆ Δί', ἔφη, ὑμᾶς ἐώρων, καὶ
 ταῦς γνώμαις, καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομέ-
 νῃς. Πρῶτον μὲν γάρ, ἃ ἐκ ἑαῖτε ἡμᾶς τῷ 100
 παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε· πάντες
 μὲν γάρ ἄμα ἐκεκράγετε, ἐμάνθανετε δὲ ἑδὲ
 ἐν ἀλλήλων. Ἦιδετε δὲ, καὶ μάλα γελοῖως· 101
 ἐκ ἀκροώμενοι δὲ τῷ ἄδοντος, ἀμνύετε ἄδειν
 ἄριστα. Λέγων δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ ῥώ-
 μην, ἐπεὶ ἀνασάιητε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως
 ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' ἑδ' ὀρθῶσθαι ἐδύ-
 νασθε. Ἐπιλέλησθε δὲ πανταπάσι, σὺ τε 102
 ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἀρ-
 χων. Τότε γάρ δὴ ἐγώ γε καὶ πρῶτον κατέ-
 μαθον, ὅτι τῷτ' ἄρα ἦν ἡ ἰσηγορία, ὃ ὑμεῖς
 τότε ἐποιεῖτε· ἑδέποτε γὰρ ἐσιωπᾶτε. Καὶ 103
 ὁ Ἀσυάγης εἶπεν, Ὁ δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ,
 πίνων ἔμεθύσκειται; ἔμα Δί', ἔφη· ἀλλὰ
 πῶς ποιεῖ; διψῶν παύεται, ἄλλο δὲ κακὸν
 ἑδὲν πάχει· ἔγὰρ οἶμαι, ὦ πάππε, Σάκας
 αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, Ἀλλὰ τί 104
 ποτε σὺ, ὦ παῖ, ἔτω τῷ Σάκᾳ πολεμεῖς;
 τὸν δὲ Κύρον εἶπεῖν, Ὅτι νῆ Δία μισῶ αὐτόν·
 πολλάκις γάρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιδυ-
 E μῆντα

*Venenum in
 vino ebrios
 reddit.*

*Descriptio
 ebrii.*

105

106

Sacae vicem
rependere
vult Cyrus.

107

108

Officiosus est.

109

110

Cyro manere
apud se per-
suadet Asty-
ages

111

μῆντα προσδραμεῖν, ἔτος ὁ μισθώτατος ἀποκα-
λύει. Ἀλλὰ ἱκετεύω, Φάναϊ, ὦ πάππε, δός μοι
τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτῷ. Καὶ τὸν Ἀστιάγην
εἶπεν, Καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις αὐτῷ; καὶ τὸν
Κῦρον Φάναϊ, Στάς ἂν ὥσπερ ἔτος ἐπὶ τῇ εἰσό-
δῳ, ἔπειτα ὅποτε βέλοιο εἰσιέναι ἐπ' ἄριστον λέ-
γοιμ' ἂν, ὅτι ἔγω δυνατόν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχῆν.
σπεδάξει γὰρ πρὸς τινάς. Εἰδ' ὅποτε ἀνῆκεν ἐπὶ
τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν ὅτι λέεται· εἰ δὲ πάν-
του σπεδάξοι φαγεῖν, εἶποιμ' ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυ-
ναῖξιν ἔστιν, ἕως παραλείναιμι τῆτον, ὥσπερ ἔτος
ἐμὲ παρατείνει ἀπὸ σὲ κωλύων. Τοιαύτας μὲν
αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. Τὰς
δὲ ἡμέρας εἰς τινος αἰδοῖτο δέσμενον ἢ τὸν πάπ-
πον, ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἦν ἄλ-
λον φθάσαι τῆτον ποιήσαντα· ὁ, τι γὰρ δύνατο
ὁ Κῦρος ὑπερέχαιρεν αὐτοῖς χαριζόμενος. Ἐπει-
δὲ δὲ ἡ Μανδάνη παρεσκευάζετο, ὥς ἀπιῖσα
πάλιν πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐδῆτο αὐτῆς ὁ Ἀστιάγης,
καταλιπεῖν τὸν Κῦρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι
βέλοιο μὲν ἂν ἅπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι
ἀκούοντα μὲν τοὺς παῖδας, χαλεπὸν νομίζοι ἔσθαι
καταλιπεῖν. Ἐνθα δὲ ὁ Ἀστιάγης λέγει πρὸς τὸν
Κῦρον, ὦ παῖ, ἦν μένης παρ' ἐμοί, πρῶτον μὲν τῆς
παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοὶ ὁ Σάκας ἄρξει, ἀλλ' ὅποτε
βέλη εἰσιέναι ὡς ἐμὲ, ἐπὶ σοὶ ἔσται, καὶ χάριν σοί,
εἴφη, μᾶλλον ἔσομαι, ὅσα ἂν πλεονάκῃς εἰσιεῖς
ὡς ἐμὲ. Ἐπειτα δὲ ἵπποισι τοῖς ἐμοῖς χρήσῃ, καὶ
ἄλλοις ὅποσοις ἂν βέλη. Καὶ ὅταν ἀπίης, ἔχων
ἀπεί

e F. τῷ πάππῳ. Nisi forte δ ἄριστος ipse rex. Aut forte
ita loquitur Cyrus, ut indicet, sibi non occultum consilium
Sacae, obtentu regis videndi, petendae coenae.

f Forma non observata Grammaticis. Forte εἰσέλθῃς
vel εἰσέλθῃς melius.

ἄπει δὲς ἂν αὐτὸς ἐθέλης. Ἐπειτα δὲ ἐν τῷ δει- 112
 πνῶ ἐπὶ τὸ μετρίως σοὶ δοκῆν ἔχειν, ὅποιαν βέ-
 λει ὁδὸν δὲ πορεύσῃ. Ἐπειτα ^h τὰ τε νῦν ἐν τῷ 113
 παραδείσῳ θηρία δίδωμι σοι, καὶ ἄλλα παν-
 τοδαπὰ συλλέξω, ἃ σὺ, ἐπειδὴν τάχιστα ἵπ-
 πνευεν μάθης, διώξῃ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκον-
 τίζων καταβαλεῖς, ὥσπερ οἱ μεγάλοι ἄνδρες.
 Καὶ παῖδας δὲ σοι ἐγὼ συμπάσιςτος παρέξω, 114
 καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βέλη λέγων πρὸς ἐμὲ, ἐκ
 ἀτυχῆσεις. Ἐπεὶ δὲ τὰῦτα εἶπεν ὁ Ἀστυάγης,
 ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κύρον, πότερα βέλοιο,
 μένειν, ἢ ἀπιέναι; Ὁ δὲ ἐκ ἐμέλῃσεν, ἀλλὰ τα- 115
 χύ εἶπεν, ὅτι μένειν βέλοιο. Ἐπερωθήεις δὲ κά-
 λην ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τί; εἰπεῖν λέγεται, ὅτι 116
 οἴκοι μὲν τῶν ἡλίκων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτιστος *Quem monet*
 εἶναι, ὃ μήτηρ καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων. Ἐνθάδε *equitandi fa-*
 δὲ εὖ οἶδα, ὅτι ἵππευεν ἥττων εἰμὶ τῶν ἡλίκων.
 καὶ τῷτο εὖ ἴδι, ἔφη, ὃ μήτηρ, ὅτι ἐμὲ πάνυ 117
 ἀνιά. Ἦν δὲ με καταλίπης ἐνθάδε, καὶ μάθω
 ἵππεύειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, οἷμά σοι ἐκεί-
 νος τῆς ἀγαθῆς τὰ περὶ καὶ ῥαδίως νικήσῃν.
 ὅταν δὲ εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε, περὶ σομαι 118
 τῷ πάπῳ, ἀγαθῶν ἵππέων κράτιστος ὢν ἵπ-
 πεύς, συμμαχεῖν αὐτῷ. Τὴν δὲ μητέρα εἰπεῖν. 119
 Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὃ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθά-
 δε, ἐκεῖ ὄντων σοι τῶν διδασκάλων; καὶ τὸν
 Κύρον φάναί, ἀλλ' ὃ μήτηρ, ἀκριβῶς ταύτην γε
 οἶδα. Πῶς σὺ οἶδας; εἰπεῖν τὴν Μανδάνην. Ὅτι, 120
 φάναί, ὁ διδάσκαλός με, ὥς ἤδη ἀκριβῆντα τὴν
 δικαιοσύνην, καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν. καὶ *Iustitiam se*
 τοίνυν φάναί, ἐπὶ μιᾷ ποτε δίκῃ, πληγὰς ἔλα- *didicisse ex-*
emplo probat.

E 2

Βον,

g Vid. f. 79. et 80.

h Ita WELLS. et HVTCHINS. In aliis articu-
 us τὰ ultimam syllabam ex ἔπειτα absorpsisse videtur.

- 121 Βον, ὡς ἐκ ὀρθῶς δικάσας. Ἦν δὲ ἡ δίκη τοιαύδε.
 122 Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἕτερον παῖδα
 123 μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χιτῶνα, ἐκδύσας αὐτόν,
 124 αὐτὸς ἐνέδυ. Ἐγὼ ἐν τέτοις δικάζων, ἔγνων, βέλ-
 125 τιον εἶναι ἀμφοτέροις, τὸν ἀρμόζοντα ἐκάτερον
 126 ἔχειν χιτῶνα. Ἐν δὲ τῷ με ἔπαισεν ὁ διδά-
 127 σκαλος λέγων, ὅτι ὅποτε μὲν καταστρέφειν τῷ
 128 ἀρμόττοντος κριτῆς, ἔτω δέοι ποιεῖν. Ὅποτε δὲ
 κρῖναι δέοι, ὅποτερὸς ὁ χιτῶν εἴη, τῷ, ἔφη,
 σκεπλέον εἶναι, τίς κτήσις δικάζα ἐσὶ; πότερα
 τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησάμενον,
 129 ἢ πριάμενον κειτῆσθαι. Ἐπειτα δὲ, ἔφη, τὸ
 μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἄνομον βίαιον.
 130 Σὺν τῷ νόμῳ ἐν ἐκέλευε δῆν τὸν δικαστὴν τὴν
 131 ψῆφον τίθεσθαι. Οὕτως ἐγὼ σοί, ἔφη, ὦ μήτερ,
 τάγε δίκαια, παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς. Ἦν δὲ
 132 τι ἄρα προσδέομαι, ὁ πάππος με, ἔφη, ἔτος
 133 ἐπιδιδάξει. (4) Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει
 ὁ Κῦρος. Τέλος δὲ ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος
 134 δὲ κατέμενε, καὶ αὐτῷ ἐτρέφετο. Καὶ ταχύ μὲν
 τοῖς ἡλικιώταις συνεκέρατο, ὡς τε οἰκείως δια-
 135 κείσθαι, ταχύ δὲ τὰς πατέρας αὐτῶν ἀνήρητο
 136 προσίων, καὶ ἐνδηλος ὢν, ὅτι ἡσπάζετο αὐτῶν
 137 τὰς υἱεῖς, ὥς καὶ εἰ τι τῷ βασιλέως δέοντο,
 138 τὰς παῖδας ἐκέλευον, Κύρος δῖσθαι διαπράττα-
 139 θαι σφίσιν. Ὁ δὲ Κῦρος, ὅ, τι δέοντο αὐτῶν
 140 οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλο-
 141 τιμίαν περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττεσθαι.
 142 Καὶ ὁ Ἀστυάγης δὲ, ὅ, τι δέοιτο αὐτῷ ὁ Κῦρος,
 143 ἔδδεν ἐδύνατο ἀντιλέγειν, μὴ δὲ χαρίζεσθαι.
 144 Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτῷ ἐδέποτε ἀπέλιπε
 τὸν πάππον, ἐδὲ κλαίων ποτὲ ἐπαύετο. Δῆλός

Conciliat sibi
 omnium ani-
 mos.

Ani prac-
 sertim.

- τε ἦν πᾶσιν, ὅτι ὑπερεφοβεῖτο, μή οἱ ἐπάππος
ἀποθάνοι. Καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς εἴ τινας δέοιτο 132
Ἀστυάγης, πρῶτος ἠδυνάμετο Κῦρος, καὶ πάν-
των ἀσκήνοτάτα ἀνεπὶ ἡδὴ ὑπηρετήσων ὅ, τι οἴοιτο
χαρεῖσθαι, ὥστε παντάπασιν ἀνεκτῆσατο τὸν
Ἀστυάγην. Καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώ- 133
τερος, ἅμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκά-
ζετο ὑπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ διδόναι λόγον ὧν
ἐποίει, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων αὐτὸν δικάζει.
Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι, πολλὰ μὲν 134
αὐτὸς αἰετὲς παρόντας ἀνθρώπων, πῶς ἔχοντα
τυγχάνοι, καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτῶτο,
διὰ τὸ ἀγχίνεσθαι εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνατο, ὥστε
ἐκ πάντων τῶν ἢ πολυλογία συνελέγετο αὐ-
τῷ. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι ἔν- 135
τες, μέγεθος ἔλαβον, ὁμῶς ἐμφαίνεται τι αὐ-
τοῖς νεαρόν, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν· ἔτω 136
καὶ Κῦρος, ἐκ τῆς πολυλογίας, ὃ θράσος διε-
φαίνεται, ἀλλ' ἀπλότης, καὶ φιλοσοργία, ὥστε 137
ἐπεθύμει ἂν τις, ὅτι πλείω ἀκέειν αὐτῷ ἢ
σιωπῶντι παρεῖναι. Ὡς δὲ προῆγεν ὁ χρόνος
αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὥραν τῆς πρόσηβον
γενέσθαι, ἐν τῷ δὴ, τοῖς μὲν λόγοις βραχυ-
τέροις ἐχρήτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιέρα. Αἰδῶς 138
δὲ ἐνεπὶ μύητο, ὥστε καὶ ἐνθραίνεσθαι, ὅποτε
συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις. Καὶ τὸ σκυ- 139
λακῶδες τὸ πᾶσι προσπίπτειν, ἐκέτι ὁμοίως
προπετῶς εἶχεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαιότερος μὲν ἦν,
ἐν δὲ ταῖς συνθίσαις πάνμπαν ἐπίχαρις.

*Cur multi
sermonis
fuerit.*

*Cum aetate
crevis pudor.*

VI.

Ex XENOPH. Cyropaedia L. VIII, 7.
Cyri vltima.

2
*Somnium
Cyri.*

3

*Sacrificium
et preces.*

4

5

6

7

Ο Κῦρος ἔδυσε τὰ νομιζόμενα ἱερεῖα, καὶ
τῷ χορῷ ἠγήσατο Πέρσαις κατὰ τὰ πά-
τρια, καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὥσπερ εἴω-
θει. Κοιμηθεῖς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ, ὄναρ εἶδε
τοῖόνδε. Ἔδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις
ἢ κατ' ἄνθρωπον, εἰπεῖν. Συσκευάζε, ὦ Κῦρε·
ἤδη γὰρ εἰς θεὸς ἄπει. Τέτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ,
ἐξηγέρθη, καὶ σχεδὸν ἐδόκει εἰδέναι, ὅτι τῷ βίῃ
ἢ τελευτῇ παρῆν. Εὐθύς ἔν λαβὼν ἱερεῖα,
ἔδυε Δίῃ τε πατρώῳ καὶ ἡλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς ἐπὶ τῶν αἵρων^a, ὥς Πέρσαις θύουσιν, ὧδε
ἐπευχόμενος· Ζεῦ πατρώε κῆ ἡλίε, κῆ πάντες
θεοί, δεῦρεσθε τάδε καὶ τελεσθήρια πολλῶν καὶ
καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημήνα-
τέ μοι καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν ἑρανίοις, καὶ ἐν οἴω-
νοῖς καὶ ἐν φήμαις, ἅτ' ἐχρῆ ποιεῖν, καὶ ἃ ἐκ
ἐχεῖν. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις, ὅτι καὶ γὰρ ἐγί-
γνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν, καὶ εὐδεπώ-
ποτε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφρόνη-
σα. Αἰτῶμαι δ' ὑμᾶς δῆναί κῆ νῦν παισὶ μὲν, καὶ
γυναικὶ, κῆ φίλοις, κῆ πατρίδι εὐδαιμονίαν, ἐμοὶ
δ' οἷόν περ αἰῶνα δεδώκατε, τοιαύτην κῆ τελευ-
τὴν δῆναί. Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα ποιήσας, καὶ οἴ-
καδε ἔλθων, ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατε-
κλίθη.

^a Templis enim eos caruisse, tralaticium est, & multa
verae religionis naturalis capita satis diu intemerata servasse.
In hac precandi formula etiam observabis et Deum patrum,
et sacrificia laudis, aliisque veritatis reuelatae vestigia.

κλίθη. Ἐπεὶ δὲ ὦρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσ-
 ἰόντες, λῆσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλεγεν,
 ὅτι ἡδέως ἀναπαύοιτο. Οἱ δ' αὖ τεταγμέ- 8
 νοι, ἐπεὶ ὦρα ἦν, δαίπνον παρετίθεσαν. Τῷ δὲ
 ἡ ψυχὴ^b σίτον μὲν εἰ προσίετο, διψῆν δ' ἐδό-
 κει, καὶ ἐπιεν ἡδέως δέ. Ὡς δὲ καὶ τῇ ὕσε- 9
 ραίᾳ συνέβαιναν αὐτῷ ταῦτα, καὶ τῇ τρίτῃ,
 ἐκάλεσε τὰς παῖδας· οἱ δὲ ἔτυχον συνηκολού-
 θηκότες αὐτῷ, καὶ ὄντες ἐν Πέρσαις. Ἐκά- 10
 λεσε^c δὲ καὶ τὰς φίλους καὶ τὰς Περσῶν ἀρ-
 χάς. Παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο τοιοῦδε λόγου.
 Παῖδες ἐμοί, καὶ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἐμοί 11
 μὲν τῷ βίῃ τὸ τέλος ἤδη πάρεστιν· ἐκ πολλῶν
 τῷτο σαφῶς γινώσκω. Ὑμᾶς δὲ χρεὶ, ὅταν *Oratio ad suos, qua felicitatem suam praedicat.*
 τελευτήσω, ὥσπερ εὐδαίμονος^d ἐμῆ καὶ λέγειν
 καὶ ποιεῖν πάντα. Ἐγὼ γὰρ πᾶς τε ὢν, τὰ 12
 ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ, δοκῶ κεκαρπῶσθαι·
 ἐπεὶ τε ἤβησα, τὰ ἐν νεανίσκοις· τέλειός τε ἀνὴρ
 γενόμενος, τὰ ἐν ἀνδράσι· σὺν τῷ χρόνῳ τε 13
 πρὸντι αἰεὶ συναυξανόμενῃ ἐπιγινώσκειν ἐδό-
 κεν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τὸ μὲν γῆ-
 ρας εὐδεπώποτε ἡδύομην τῆς ἐμῆς νεότητος
 ἀθηνέστερον γινόμενον. Καὶ ἔτ' ἐπιχειρήσας, 14
 ἔτ' ἐπιθυμήσας οἶδα, ὅτε ἡτύχησα. Καὶ τὰς
 μὲν φίλους ἐπέδον δι' ἐμῆ εὐδαίμονας γενομέ-
 νας, τὰς δὲ πολεμίους ὑπ' ἐμῆ δολωθέντας.
 Καὶ τὴν πατρίδα, πρόθεν ἰδιωτεύσαν ἐν τῇ 15
 Ἀσίᾳ, νῦν προτετιμημένην καταλείπω. Ὡν τ'
 ἑκτησάμην, εἰδὲν οἶδα, ὅ, τι εἰ διεσωσάμην.

E 4

Καὶ

b Ebraisium diceret, si alius quam XENOPHON ita locutus esset.

c Erat in exemplo ἐκέλευσε.

d Conf. quae Solon ad felicitatem requirat, in colloquio cum Croeso, quod damus ex HERODOTO n. 1. l. 54. sq.

- 16 Καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον ἐπρατίον ἔτως,
 ὥσπερ ἡνυχόμην. Φόβος δὲ μοι συμπαρομαρτῶν,
 μή τι ἐν τῷ ἀπίνντι χρόνῳ ἢ ἴδοιμι, ἢ ἀκῆσαι-
 μι, ἢ πάθοιμι χαλεπὸν, ἐκ εἰς τελέως με
 17 φρονεῖν, ἔδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπεπλημένως. Νῦν
 δ' εἰ τελευτήσω, καταλείπω μὲν ὑμᾶς, ὧ παῖ-
 δες, ζῶντας, ὥσπερ ἔδοσαν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι.
 Καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονέ-
 ντας, ὥς περ ἐκ ἂν ἐγὼ δικαίως μακαρίζομε-
 18 νος τὸν αἰεὶ χρόνον μνήμης τυγχάνοιμι; Δεῖ δὲ
 καὶ τὴν βασιλείαν σαφηνίσαντα καταλιπεῖν,
 ὥς ἂν μὴ ἀμφίλογος γενομένη πράγματα ὑμῖν
 παραίχη. Ἐγὼ δὲ νῦν φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους
 19 ὑμᾶς ὁμοίως, ὧ παῖδες. Τὸ δὲ προεβλέπειν
 καὶ τὸ ἡγεῖσθαι ἐφ' ὃ, τι ἂν καιρὸς δοκῇ εἶναι,
 20 τῆτο προσάττω τῷ προτέρῳ γενομένῳ, καὶ
 πλείονων κατὰ τὸ εἶκός, ἐμπείρω. Ἐπαιδεύθην
 δὲ καὶ αὐτὸς ἔτως ὑπὸ τῆς δὲ ἐμῆς τε καὶ ὑμε-
 21 τέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, ἔ μόνον
 ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις, καὶ ὁδῶν καὶ
 22 δάκων καὶ λόγων ὑπέκειν. Καὶ ὑμᾶς δὲ, ὧ
 παῖδες, ἔτως ἐξαρχῆς ἐπαίδευσεν, τῶς μὲν γε-
 ραιτέρας προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετι-
 23 μῆσθαι. Ὡς ἐν παλαιὰ καὶ εἰδισμένα καὶ
 22 ἔννομα λέγοντος ἐμὲ, ἔτως ἀποδέχεσθε. Καὶ
 σὺ μὲν, ὧ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχεις, θεῶν
 23 τε διαδόντων, καὶ ἐμὲ, ὅσον ἐν ἐμοί· σοὶ δὲ,
 ὧ Ταναοζάρη, σατράπην εἶναι δίδωμι, Μήδων
 23 τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ τρίτων Καδδυσίων. Ταῦτα
 24 δὲ σοι δίδες, νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω καὶ τῆνο-
 μα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ καταλι-
 πεῖν, εὐδαιμονίαν δὲ σοι ἀλυποτέραν. Ὅποιās

18
*De successo
 ne constituit.*

μὲν γὰρ ἀνδραπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεῆς ἔση,
 ἔχ' ὄρω, ἀλλὰ πάντα σοι τὰ δοκῆντα ἀνδρώ-
 πης εὐφραίνειν παρέσαι. Τὸ δὲ δυσκαταπρα-
 κτοτέρων ἔρᾶν, καὶ τὸ πολλὰ μεριμνᾶν, καὶ τὸ
 μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἔχειν, κεντριζόμενον ὑπὸ
 τῆς πρὸς τὰ μὰ ἔργα φιλονεικίας, καὶ τὸ ἐπι-
 βλεῦσιν, καὶ τὸ ἐπιβλεῦεσθαι, ταῦτα τῷ βα-
 σιλεύοντι ἀνάγκη σὲ μᾶλλον συμπαρομαρ-
 τεῖν, ἢ σάφ' ἴδι πολλὰς ἀχολίας παρέχειν.
 Οἶδα μὲν ἔν καὶ σὺ, ὦ Καμβύση, ὅτι ἔ τὸδε
 τὸ χρυσὲν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασω-
 ζόν ἐστιν, ἀλλ' οἱ πολλοὶ φίλοι σκῆπτρον βασι-
 λεῦσιν ἀληθέστατον καὶ ἀσφαλέςτατον. Πιστὺς
 δὲ μὴ νόμιζε φύεσθαι ἀνδρώπης· (πᾶσι γὰρ
 ἂν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνοντο, ὥσπερ καὶ τὰλλα
 τὰ πεφυκότα πᾶσι τὰ αὐτὰ φαίνεται) ἀλλὰ
 τὴς πιστὸς τίθεσθαι δεῖ ἕκαστον ἑαυτῷ. Ἡ δὲ
 κτῆσις αὐτῶν ἐστιν ἑδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ
 μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. Εἰ ἔν καὶ ἄλλους
 τινὰς πειράσῃ συμφύλακας τῆς βασιλείας
 ποιῆσθαι, μηδ' αὐτόθεν πρότερον ἄρχε, ἢ ἀπὸ
 τῆς ὁμοθέτησιν γενομένης^f. Καὶ πολῖτάς τοι ἀνδρω-
 ποι, ἀλλοδαπῶν οἰκειότεροι, καὶ σύσσιτοι ἀπο-
 σκήνων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπέρματος φύντες,
 καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς τραφέντες, καὶ ἐν τῇ
 αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξηθέντες, καὶ τῶν αὐτῶν γονέων
 ἀγαπώμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα, καὶ τὸν
 αὐτὸν πατέρα προσαγορεύοντες, πῶς ἔ πάν-
 των ἔτοι οἰκειότατοι; Μὴ ἔν' αὖ οἱ θεοὶ ὑφ' ἡγν-
 ται ἀγαθὰ εἰς οἰκειότητα ἀδελφοῖς, μάταιά
 ποτε ποιήσητε· ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα εὐθύς οικοδο-
 μεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα, καὶ ἔτως αἰεὶ ἀνυπέρ-

25
*Regnandi
 difficultas.*

26
 27
*Fides civium
 quomodo pa-
 randa.*

28
*Fratrum ca-
 ritas com-
 mendatur.*

29
 30

E 5

βλη-

- βλητος ἀλλήλοις † ἔσαί ἡ ὑμετέρα φιλία.
 31 Ἐαυτῷ τοι κηδεταί ὁ προνοῶν ἀδελφεῖ. Τί-
 γάρ ἄλλω ἀδελφῷ μέγας ὢν ἔτω καλὸν ὥς
 ἀδελφῷ; τίς δὲ ἄλλος τιμῆσεται δὴ ἄνδρα
 μέγα δυνάμενον ἔτῳ, ὥς ἀδελφῷ; τίνα δὲ
 32 φοβήσεται τις ἀδικεῖν, ἀδελφεῖ μεγάλῃ ὄντος
 ἔτῳ, ὥς τὸν ἀδελφόν; μήτε ἐν θάτῳ μηδεὶς
 σὲ τέτῳ ὑπακτέτω, μήτε προθυμότερον παρ-
 33 ἔσω. Ἐδενὶ γάρ οἰκειότερα τὰ τέτῳ, ἔτε ἀ-
 γασθὰ ἔτε θανά, ἢ σοί. Ἐννοεῖτε καὶ τὰδε. Τί-
 νι χαρισάμενος ἐλπίσαις ἂν μαιζόνων τυχεῖν ἢ
 34 τέτῳ; τίνι δὲ ἂν βοηθήσας ἰχυρότερον σύμ-
 μαχον ἀντιλάβοις; τίνα δ' αἰσχίον μὴ φιλεῖν,
 ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δ' ἀπάντων κάλλιον προ-
 35 τιμαν, ἢ τὸν ἀδελφόν; μόνε τοι, ὦ Καμβύση,
 πρῶτε ὄντος ἀδελφεῖ παρ' ἀδελφῷ, εἰ δὲ φθό-
 36 νος παρὰ τῶν ἄλλων ἔφικνεῖται. Ἀλλὰ πρὸς
 θεῶν πατράων παῖδες, τιμᾶτε ἀλλήλους, εἴ τι
 καὶ τῷ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν. Οὐ γὰρ δή-
 37 πρ τέτό γε σαφῶς δοκεῖτε εἰδέναί ^h, ὥς ἐδὲν
 εἰμὶ ἐγὼ ἔτι, ἐπειδὴν τῷ ἀνδραπίνῃ βίῃ τε-
 38 λευτήσω. Οὐδὲ γὰρ νῦν τοι τήν γε ἐμὴν ψυχὴν
 ἑωρᾶτε *. Ἀλλ' οἷς διεπράττετο, τέτοις αὐτὴν
 ὥς ἔσαν κατεφωρᾶτε. Τὰς δὲ τῶν ἀδίκων πα-
 38 δόντων ψυχὰς, ἔπω κατενοήσατε, οἷς μὲν
 φόβος τοῖς μαιφόνοις ἐμβάλλουσιν ⁱ, οἷς δὲ
 παλα-

De statu post
vitam.

Furias.

† Forte ἄλλοις. Sed etiam ἀλλήλοις significare potest certamen, in quo neuter vincitur.

g Quicumque alium principem consilii tui posueris, illi inuidebunt alii: fratri, si apud fratrem primum locum habeat, nemo.

h XENOPHON Cyrum facit Socraticum, nulla cum asseueratione de his, quae post mortem futura sunt, loquentem.

* Vid. 7, 82.

i De furis illis theatralibus loquitur, de quibus etiam CICERO pro Roscio.

παλαμναίους τοῖς ἀνοσίοις, ἐπιπέμπουσι; Τοῖς 39
δὲ φθιμένοις τὰς τιμὰς διαμένειν ἐτι ἂν δοκεῖ-
τε, εἰ μηδενὸς αὐτῶν αἱ ψυχαὶ κύριαί ἦσαν;
Οὗτοι ἐγώ γε, ὦ παῖδες, εἰδὲ τὸ πῶποτε 40
ἐπέσθην, ὥς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῷ
σώματι ἦ, ζῇ, ὅταν δὲ τέτθῃ ἀπαλλαγῇ,
τέθνηκεν. Ὁρῶ γάρ, ὅτι καὶ τὰ θνητὰ σώ-
ματα, ὅσον ἂν ἐν αὐτοῖς χρόνον ἡ ἡ ψυχὴ, 41
ζῶντα παρέχεται. Οὐδὲ γε, ὅπως ἄφρων ἔσται
ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τῷ ἄφρονος σώματος δίχα
γένηται, εἰδὲ τὸ πέπεισμα. Ἀλλ' ὅταν ἄκρα-
τος καὶ κατὰρὸς ὁ νῆς ἐκκρηθῇ, τότε καὶ φρο-
νιμώτατον εἶκος αὐτὸν εἶναι. Διαλυομένη δὲ
ἀνθρώπου δηλὰ ἐστὶν ἕκαστα ἀπρόντα πρὸς τὸ
ὁμόφυλον, πλὴν τῆς ψυχῆς. αὕτη δὲ μόνη
ἔτε παρῆσα ἔτε ἀπίστα ὁρᾶται. Ἐννοήσατε 42
δὲ, ἔφη, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῷ ἀνθρωπίνῳ
θανάτῳ εἶδεν ἐστὶν ὕπνῳ. Ἡ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
ψυχὴ τότε δήπερ θεοτάτη καταφαίνεται, καὶ
τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ· τότε γάρ, ὥς
εἴκοι, μάλιστα ἐλευθερεῖται. Εἰ μὲν ἔν τῳ
ἔχει ταῦτα, ὥσπερ ἐγὼ οἶομαι, καὶ ἡ ψυχὴ
καταλείπει τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν
καταιδέμενοι, ποιεῖτε, ἃ ἐγὼ δέομαι. Εἰ δὲ 43
μὴ ἔτῳ, ἀλλὰ μένῳ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώ-
ματι συναποθνήσκει· ἀλλὰ θεὸς γε τὸς αἰ-
ῶνας, καὶ πάντ' ἐφορῶντας, καὶ πάντα δυ-
ναμένους, οἱ καὶ τὴν τῶν ὅλων τήνδε τάξιν συν-
έχουσιν ἀτρεῖθι καὶ ἀκέραιον καὶ ἀναμάρτητον, 44
καὶ ὑπὸ κάλλους καὶ μεγέθους ἀδίηγτον, τέ-
τῃς φοβέμενοι, μήτε ἀσεβεῖς μηδὲν, μηδὲ ἀ-
νόσιον, μήτε ποιήσητε, μήτε βελεύσητε. Μετὰ 45
μέντοι θεὸς, καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος,

40
*Anima vitam
dans corpori
ipsa mortalis
non est.*

42
*Somniantium
anima cum a-
nima mortuo-
rum compar.*

45
*Dei reue-
rentia.*

47
*et polleri-
tatis.*

τὸ

- τὸ αἰεὶ ἐπιγινόμενον, αἰδεῖσθε. Οὐ γὰρ ἐν
 σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποκρίπτονται, ἀλλ' ἐμ-
 φανῇ πᾶσιν ἀνάγκη αἰεὶ ζῆν τὰ ὑμέτερα ἔργα·
 ἃ ἢ μὲν καθαρὰ καὶ ἐξ ὧ τῶν ἀδίκων φαίνη-
 ται, δυνατὲς ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνα-
 δείξει· εἰ δὲ ἐς ἀλλήλους ἀδίκον τι φρονήσητε,
 ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸ ἀξιοπίστον εἶναι ἀπο-
 48 βαλεῖτε· ἐδεῖς γὰρ ἂν ἐτι πισεῦσαι δύναιτο
 ὑμῖν, ἐδ' εἰ πάνυ προθυμοῖτο, ἰδὼν ἀδικέμε-
 49 νον τὸν μάλιστα φιλία περ σήκοντα. Εἰ μὲν ἔν
*Exemplorum
 usus.* ἐγὼ ὑμᾶς ἱκανῶς διδάσκω, οἷος χρηὶ πρὸς ἀλ-
 λήλους εἶναι^κ. εἰ δὲ μὴ, καὶ παρὰ τῶν προ-
 γεγεννημένων μανθάνετε. Αὕτη γάρ ἐστι δι-
 50 δασκαλία. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ διαγεγένηνται
 φίλοι μὲν γονεῖς πατρὶ, φίλοι δὲ ἀδελφοῖς· ἥδη
 δὲ τινες τέτων καὶ ἐναντία ἀλλήλοις ἐπραξάν.
 51 Ὅποτέροις ἂν ἐν αἰδομένηδε τὰ πραχθέντα
 συνενεγκόντα, ταῦτα δὴ αἰρέμενοι ὀρθῶς ἂν
 52 βελεύοιτο. Καὶ τέτων μὲν ἴσως ἥδη ἄλλισ. Τὸ
 δὲ ἐμὸν σῶμα, ὃ παῖδες, ὅταν τελευτήσω,
 μήτε ἐν χρυσῷ θῆτε, μήτε ἐν ἀργυρῷ, μηδὲ
 ἐν ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπό-
 53 δοτε. Τί γὰρ τέτε μακαριώτερον, τῷ γῇ
*Cyrenis terrae
 misceri mox
 oportet.* μιχθῆναι, ἢ πάντα μὲν τὰ καλὰ, πάντα δὲ
 τάγαθὰ φύει τε καὶ τρέφει; ἐγὼ μὲν καὶ
 ἄλλως φιλάνθρωπος ἐγενόμην, καὶ νῦν ἡδέως
 54 ἂν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τῷ εὐεργετῆντος ἀνθρώ-
 πῳ. Ἀλλὰ γὰρ ἥδη, ἔφη, ἐκλιπεῖν μοι φαί-
 νεται ἡ ψυχὴ, ὅθεν περ, ὡς εἶπε, πᾶσιν ἄρ-
 χεται ἀπολιπέσα. Εἴ τις ἐν ὑμῶν, ἡ δεξιὰς
 55 βέλεται τῆς ἐμῆς ἀψαομαι, ἢ ὄμμα τῆς ἐμῆς
 ζῶντος ἐτι προσιδεῖν ἐδέλει, προσίτω. Ὅταν δ'

^κ Int. καλῶς ἔχει vel simile: nota et consueta c' lipsi. ἐγὼ

ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι, αἰτῶμαι ὑμᾶς, ὦ παῖδες, μηδεὶς ἐτ' ἀνθρώπων τῆμόν σῶμα ἰδέτω, μηδ' αὐτοὶ ὑμεῖς. Πέρσας μὲν τοι πάντας καὶ 56
 τῆς συμμάχους ἐπὶ τὸ μνήμα τῆμόν παρα- *et funus su-
 um cum lae-
 titia obiri.*
 καλεῖτε συνησθησομένους ἑμοί, ὅτι ἐν τῷ
 ἀσφαλεῖ ἤδη ἔσομαι, ὥς μηδὲν ἂν ἐτι κακὸν
 παθεῖν, μήτε ἢν μετὰ τῷ θεῷ γένωμαι ¹,
 μήτε ἢν μηδὲν ἐτι ᾶ. Ὅποσοι δ' ἂν ἔλθωσι, 57
 τέττες εὖ ποιήσαντες, ὅποσα ἐπ' ἀνδρὶ εὐ-
 δαίμονι νομίζεται ^m, ἀποπέμπετε. Καὶ τῷ-
 το, ἔφη, μέμνησθέ με τελευταῖον, τῆς φί-
 λους εὐεργετῶντες, καὶ τῆς ἐχθρῶς δυνή-
 σεσθε κολάζειν. Καὶ χαίρετε ⁿ, ὦ φίλοι 58
 παῖδες, καὶ τῇ μητρὶ ἀπαγγέλλετε, ὥς παρ' ἑμῶ.
 Καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες, καὶ οἱ ἀπόν-
 τες φίλοι, χαίρετε. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάν- 59
 τας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ ἔτως *Moritur.*
 ἐτελεύτησεν.

¹ Summa dīctorum a s. inde 36.

^m Epulas in diuitum funeribus vītatitas incelligo.

ⁿ Morientium vox.

VII.

E XENOPHONTIS Memorabilibus
Socratis L. I, 1-7.

Εἶπεν ὁ Σωκράτης, τοῖς μαινομένοις ὁμοίως *Philosopho-
 rum senten-
 tiae diuer-
 sae ut fu-
 rentium.*
 διακείσθαι τῆς φιλοσόφους πρὸς ἀλλήλους
 τῶν τε γὰρ μαινομένων, τῆς μὲν εἰδὲ τὰ δεινὰ
 δεδιέναι, τῆς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερά φοβεῖσθαι
 καὶ τοῖς μὲν εἰδὲ ἐν ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι 2
 λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτι ἐν τοῖς δὲ εἰδὲ ἐξήληθον εἰς ἀν-
 θρώ-

- 3 θρώπες εἶναι δοκεῖν. Καὶ τὰς μὲν εἰδ' ἱερῶν,
 ἔτε βωμῶν, ἔτε ἄλλων τῶν Θεῶν * εἰδὲν τιμᾶν·
 τὰς δὲ καὶ λίθους, καὶ ξύλα τὰ τυχόντα, καὶ θηρία
 4 σέβεσθαι· τῶν τε περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως
 μεριμνῶντων, τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ ὄν εἶναι,
 τοῖς δ' ἄπειρα τὸ πλήθος· καὶ τοῖς μὲν αἰεὶ κι-
 νῆσθαι πάντα, τοῖς δ' εἰδὲν ἂν ποτε κινήσθαι·
 5 καὶ τοῖς μὲν πάντα γίγνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι,
 τοῖς δὲ ἔτι ἂν γενέσθαι ποτὲ εἰδὲν, ἔτι ἀπολέσθαι.
 6 — Αὐτὸς περὶ ἀνθρωπείων ἂν αἰεὶ διελέγετο,
 σκοπᾶν, τί εὐσεβὲς, τί ἀσεβὲς, τί καλόν, τί αἰ-
 χρὸν, τί δίκαιον, τί ἀδίκον, τί σωφροσύνη, τί μα-
 νία, τί ἀνδρεία, τί δειλία, τί πόλις, τί πολιτι-
 κὸς, τί ἀρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρω-
 7 πος; καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τὰς μὲν εἰδό-
 τας^a ἤγατο καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι, τὰς δ'
 ἀγνοῶντας ἀνδραποδάδεις ἂν δικάως κεκλή-
 8 θαι. — Βελεύσας ποτὲ, καὶ τὸν βελευτι-
 κὸν ὄρκον ὁμόσας, ἐν ᾧ ἦν κατὰ τὰς νόμους
 9 βελεύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος,
 ἐπιθυμήσαντος τῷ δήμῳ παρὰ τὰς νόμους, ἐν-
 νέα στρατηγὸς μιᾷ ψήφῳ τὰς ἀμφὶ Θρασυ-
 λον^b καὶ Εἰρασινίδην ἀποκτεῖναι πάντας; ἐκ
 ἡθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένῃ μὲν αὐτῷ
 τῷ δήμῳ, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλῶν·
 ἄλλα

Socrates philo-
sophiam in
terram deuoc-
at.

Socrates ius
iur. colit.

* Videtur legendum ἱερῶν.

a Similiter fere HORATIVS id quod Aequè pauperibus prodest, locupletibus aequè, Aequè neglectum pueris senibusque nocebit.

b Thrasyllus et Erasimides Duces accusabantur naufragos ciues, in praelio nauali victores dolo perire passos. Ius erat singulatim de vnoquoque suffragia ferri. Populus varia arte concitatus vna omnes sententia dampnari vult. Socrates qui praesisset comitiis tanquam ἐπιστάτης non vult populum hac de re in suffragia mittere s. suffragiorum illi potestatem facere. Tota res copiose enarratur ab ipso XENOPHONTE parte posteriori Lib. I, τῶν ἐλληνικῶν.

ἀλλὰ περὶ πλείονος ἐποίησατο εὐορκίαν, ἢ χα- 10
 ρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ φυ- 11
 λάξασθαι τὰς ἀπειλῶντας. Καὶ γὰρ ἐπιμε-
 λεῖσθαι θεὸς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων, ἔχ' ὃν τρό-
 πον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· ἔτοι μὲν γὰρ οἶονταί 12
 τὰς θεὰς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δ' ἔκ' εἰδέναι.
 Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἠγείτο θεὰς εἰδέναι, 13
 τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ
 σιγῇ βεβληόμενα· πανταχῶς δὲ παρεῖναι, καὶ 14
 σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρω-
 πείων πάντων. Θαυμάζω ἔν, ὅπως ποτὲ ἐπέ-
 σθησαν Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τὰς θεὰς 15
 μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβεὲς μὲν εἰδέποτε περὶ
 τὰς θεὰς ἔτ' εἰπόντια ἔτε πράξαντα· τοιαῦτα 16
 δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἷά
 τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἴη τε καὶ νο-
 μίζοιτο εὐσεβέστατος. (2) Θαυμαστὸν δὲ φαί- 17
 νεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναι τινος, ὡς Σωκρά-
 της τὰς νέας διέφθειρεν, ὅς (πρὸς τοῖς εἰρη-
 μένοις) πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς 18
 πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατέστατος ἦν· εἶτα πρὸς
 χειμῶνα καὶ θέρους καὶ πάντας πόνους καρτερι-
 κώτατος· ἔτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πε-
 παιδευμένος ἔτως, ὥστε πάννυ μικρὰ κερτημέ-
 νος πάννυ ῥαδίως ἔχειν ἀρκούντα· πῶς ἔν' αὐτὸς 19
 ὦν τοιοῦτος, ἄλλως ἂν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρανό-
 μους, ἢ λίχνους, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς, ἢ πρὸς
 τὸ πονεῖν μαλακὸς ἐποίησεν; Ἀλλ' ἐπαυσε 20
 μὲν τέτων πολλὰς, ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν, 21
 καὶ ἐλπίδα παρασχὼν ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται,
 καλὰς καὶ ἀγαθὰς ἔσσεσθαι. Καίτοιγε εἰδε-
 πώποτε ὑπέχετο διδάσκαλος εἶναι τέττε, ἀλλὰ
 τῷ φανερὸς εἶναι τοιοῦτος ὦν ἐλπίζειν ἐποίει τὰς

19

συνδιατρίβοντας ἑαυτῶ, μιμνεμένους ἐκεῖνον τοι-
 ῶσδε γενήσεσθαι. — Πῶς ἂν ἔν ὁ τοιοῦτος

20

*Reprehendit
 magistratus
 vulgi suffra-
 giis legi.*

τῆς ἐπιμέλειαι διαφθορά ἐσιν. Ἀλλὰ νῦν Δία
 (ὁ κατήγορος ἔφη,) ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν κα-
 θεσῶτων νόμων τὰς συνόντας, λέγα·, ὥς μαρῶν

21

μὲ^c καθίσασθαι· κυβερνήτη δὲ μηδὲνα θέ-
 λειν κεχεῖσθαι κυαμευτῶ, μήδε τέκτονι, μήδ'
 αὐλητῇ, μήδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἃ πολλῶ

22

περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτανόμενων. Τὰς δὲ τοιῶ-
 τες λόγους ἐπαίρειν, ἔφη, τὰς νέες, καταφρο-
 νεῖν τῆς καθεσώσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν

23

βιάεις. Ἐγὼ δ' οἶμαι, τὰς φρόνησιν ἀσκέν-
 τας, καὶ νομίζοντας ἱκανὰς ἔσεσθαι τὰ συμ-
 φέροντα διδάσκειν τὰς πολίτας, ἥκις αὖ γίγνε-

24

σθαι βιάεις, εἰδότας, ὅτι τῇ μὲν βίᾳ πρόσ-
 εσιν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι, διὰ δὲ τῆς πείθαι,
 ἀκινδύνως τε, καὶ μετὰ Φιλίας ταῦτα γίγνε-

25

ται. — Ἀλλ', ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σωκρά-
 τε^d ὁμιλητὰ γενομένω Κριτίας τε καὶ Ἀλ-
 κивиτιάδης, πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποίησάτην·

26

*Critias et Al-
 cibilis pec-
 cata fraudi
 esse non de-
 bent Socrati.*

Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων
 πλεονεκτίσας^c τε καὶ βιαιότατος ἐγένετο·

27

Ἀλκивиτιάδης δὲ αὖ τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάν-
 των ἀκρατέστατος καὶ ὑβριστότατος καὶ βιαιό-
 τατος. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνων τὴν πόλιν

Σωκρά-

^c Haec sunt illa fabarum suffragia, ad quae etiam re-
 spexisse volunt quidam PYTHAGORAM, cum fabis
 abstinere suos, id est a rep. administranda se removere,
 iussit

^d καὶ hic interpositum sustuli, quod sententiae ob-
 strepere videretur.

Σωκράτην συννοσίου αὐτοῖν ὡς ἐγένετο, διηγέ-
 σομαι. Ἐγενέσθην μὲν γὰρ δὴ τῶ ἀνδρὲ τέτω 28
 φύσει φιλοτιμοτάτῳ πάντων Ἀθηναίων, βε-
 λομένῳ τε πάντα δι' ἑαυτῶν πράττειν, καὶ 29
 πάντων ὀνομαστοτάτῳ γενέσθαι· ἤδεισαν δὲ Σω-
 κράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρ-
 κέσθαι ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν ἐγκρα-
 τέστατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγομένοις αὐτῷ πᾶσι 30
 χρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως βέλαιο· ταῦτα
 δὲ ὁρῶντε, καὶ ὄντε οἶω προειρήσθην, πότερόν 31
 τις αὐτῷ φῆ τῷ βίῃ τῷ Σωκράτῃ ἐπιθυμή-
 σαντε, καὶ τῆς σωφροσύνης, ἣν ἐκεῖνος ἔχεν,
 ὀρέξασθαι τῇ ὁμιλίᾳ αὐτῷ; ἢ νομίσαντε, εἰ 32
 ὁμιλησαίτην ἐκείνῳ, γενέσθαι αὖν ἱκανοτάτῳ
 λέγειν δὲ καὶ πράττειν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγέμαι
 θεῶ διδόντος αὐτοῖς ἢ ζῆν δι' ὅλον τὸν βίον ὥ-
 σπερ ζῶντα Σωκράτην εἴρων, ἢ τεθνήσκειν. ἐλέ-
 θαι αὖν μᾶλλον αὐτῷ τεθνήσκειν. Δήλω δ' ἐγε- 33
 νέσθην, ἐξ ᾧ ἐπραξάτην· ὥσπερ γὰρ τάχις α
 κρείττονε τῶν συγγιγνομένων ἡγησάσθην εἶναι,
 εὐθύς ἀποπηδήσαντε Σωκράτες, ἐπραττέτην 34
 τὰ πολιτικά, ὥσπερ ἕνεκα Σωκράτῃς ὀρεχθή-
 την. — Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης ἕως 35
 μὲν Σωκράτῃ συνήσθη, ἐδυνάσθην ἐκείνῳ χρω-
 μένῳ συμμάχῳ τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν
 κρατεῖν· ἐκεῖνος δ' ἀπαλλαγέντες, Κριτίας μὲν 36
 Φυγῶν εἰς Θερραλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις
 ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις. Ἀλκι-
 βιάδης δ' ἐν διαί μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ
 σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διὰ δύναμιν δὲ 37
 τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις, ὑπὸ πολ-
 λῶν καὶ δυνατῶν κολακεύειν ἀνθρώπων δια-
 δρυπτόμενος, ὑπὸ δὲ τῷ δήμῳ τιμώμενος, καὶ
 F ραδίως

- 36 ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγῶνων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμελεῖσι τῆς ἀσκήσεως, ἔτω ἐκεῖνος ἡμέλησεν αὐτῷ.
- 37 Τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένω μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρμένω δ' ἐπὶ πλάτῳ, πεφουσημένω δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένω δ' ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τέτοις διεφθαρμένω, καὶ πολὺν χρόνον ἀπο Σωκράτους γεγονότε, τί θαυμαστόν, εἰ ὑπερηφάνω ἐγενέσθην; Εἴτα εἰ μέντοι ἐπλημμελησάτην, τέττε Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιάται, ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ, ἥνικα καὶ ἀγνωμονεσάτω καὶ ἀκρολεσάτω εἰκὸς εἶναι, Σωκράτης παρέχε σάφρονε, ἔδενός ἐπαίνε δοκεῖ τῷ κατηγορῶ ἀξίος εἶναι. — Τίς δὲ πατὴρ, εἰάν ὁ πᾶς αὐτῷ, συνδιατρέβων τῷ, σάφρων ἦ, ὕπερον δὲ, ἄλλω τῷ τυγγενόμενος, πονηρὸς γένηται, τὸν πρόσθεν αἰτιάται, ἀλλ' ἔχ' ὅσω ἂν παρὰ τῷ ὑτέρῳ χείρων φαίνεται, τοσέτω μᾶλλον ἐπαινέι τὸν πρότερον; ἀλλ' οἴγε πατέρες αὐτοῖς συνόντες τοῖς υἱέσι, τῶν παίδων πλημμελόντων, ἐκ αἰτίαν ἔχουσιν, εἰάν αὐτοὶ σωφρονῶσιν.
- 40 Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν. Εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρὸς εἶναι, εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς ἐκ ἐνέσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχη; Ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς πόνηρόν ποιῶν ἐκείνης φαῦλα πράττοντας ὄρῳ ἐπὶ ἡγεῖ, δικαίως ἂν ἐπετιμᾶτο. — Κριτίας ἢ Ἀλκιβιάδης ἐπεὶ τάχιστα τῶν πολιτευομένων ὑπέλαβον κρείττονες εἶναι, Σωκράτει μὲν ἐκ ἐτι προσήεσαν. (ἔτε γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν εἴτε προσέλθοιεν, ὑπὲρ ὧν ἡμάρτανον ἐλεγχό-

38
Quamdiu
cum ipso fue-
re, meliores
erant.

ἐλεγχόμενοι, ἤχθοντο) τὰ δὲ τῆς πόλεως
 ἐπραττόν, ὥνπερ ἔνεκεν καὶ Σωκράτης προσῆλ-
 θον. Ἀλλὰ Κρίτων τε Σωκράτης ἢ ὁμιλητής, 44
 καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμία, *Habuit Socr.*
 καὶ Κέβης, καὶ Φαίδων καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκείνω *etiam melio-*
 συνῆσαν, ἔχ' ἵνα δημηγοριοὶ ἢ δίκαιοι γέ- *res discipu-*
 νοιντο· ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε καὶγαδοὶ γινόμενοι 45
 καὶ οἴκῳ, καὶ οἰκέταις, καὶ οἰκείοις, καὶ φί-
 λῳ, καὶ πόλει, καὶ πολίταις δύναντο καλῶς
 χρῆσθαι· καὶ τῶν ἐδεῖς ἔτε νεώτερος ἔτε
 πρεσβύτερος ὢν, ἔτ' ἐποίησε κακὸν ἔδεν, ἔτ'
 αἰτίαν εἶχεν. Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κατή- 46
 γορος, τὸς πατέρας προσηλαλίζειν ἐδίδασκεν, *An contemne-*
 πείδων μὲν τὸς συνόντας αὐτῷ σοφώτερος *re docuerit*
 ποιεῖν τῶν πατέρων. — Ἀλλὰ καὶ τὸς ἄλλους *patres et co-*
 συγγενεῖς ἐποίησεν ἀτιμία εἶναι παρὰ τοῖς αὐ- *gnatos.* 47
 τῷ συνῆσι, λέγων, ὥς ἔτε τὸς κάμνοντας,
 ἔτε τὸς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφελῶσιν,
 ἀλλὰ τὸς μὲν οἱ ἰατροὶ, τὸς δὲ οἱ συνδικεῖν
 ἐπιστάμενοι. Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτόν 48
 λέγειν, ὥς ἔδεν ὠφελὸς εἶναι εἶναι, εἰ μὴ καὶ
 ὠφελεῖν δυνήσονται· μόνους δὲ φάσκειν αὐτόν
 ἀξίους εἶναι τιμῆς, τὸς εἰδότας τὰ δέοντα, καὶ
 ἐρμηνεύειν δυνάμενους· ἀναπείδοντα ἔν τῶν 49
 νέων αὐτόν, ὥς αὐτὸς εἴη σοφώτατός τε, καὶ
 ἄλλος ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφός, ἔτω διατι-
 θέναι τὸς ἑαυτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμῶς παρ'
 αὐτοῖς τὸς ἄλλους εἶναι πρὸς ἑαυτόν· — Ἐφη 50
 δ' αὐτόν ὁ κατήγορος, καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποι- *An poetarum*
 ητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τέτοις *locis abusus*
 μαρτυρίαις χρώμενον, διδάσκειν τὸς συνόντας
 κακέρους εἶναι καὶ τυραννικούς. Ἡσιόδε' μὲν τὸ,

51 - Ἔργον δ' εἶδεν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος·
τῷτο δὴ λέγειν αὐτὸν, ὡς ὁ ποιητὴς κελεύει,
μηδενὸς ἔργα, μήτε ἀδίκῃ, μήτε αἰσχρῇ ἀπέ-
χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρ-
δει.

52 Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογήσαιτο, τὸ
μὲν ἐργάτην εἶναι, ὠφέλιμόν τε εἶναι ἀνθρώπῳ
καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν, βλαβερόν
καὶ κακόν· καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν,
τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν· τὰς μὲν ἀγαθὸν τι ποιεῖν

53 τας, ἐργάζεσθαι τε ἔφη, καὶ ἐργάτας ἀγα-
θὰς εἶναι· τὰς δὲ κυβεύοντας, ἢ τι ἄλλο πο-
νηρὸν καὶ ἐπιζήμιον ποιεῖντας, ἀργὰς ἀπεκά-
λει· ἐκ δὲ τῶτων ὁρῶς ἂν ἔχοι τὸ, Ἔργον δ'
54 εἶδεν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος. Τὸ δὲ Ὀμή-
ρῳ^f, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλὰκις αὐτὸν λέγειν,
ὅτι Ὀδυσσεύς.

ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα
κιχείη,

Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε πα-
ραπὰς·

Δαιμόνι' ἔ σε εἶοικε κακὸν ὡς δειδίσεσθαι,
Ἄλλ' αὐτὸς τε κάθησο, καὶ ἄλλας ἰδρυσ-
λαῖς.

55 Ὀν^g δ' αὖ δῆμα τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά
τ' ἐφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε
μύθῳ·

Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπλόλεμος καὶ
ἀναλκίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, ἔτ' ἐνὶ
βελῇ.

Ταῦτα

Ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγῆσαι, ὡς ὁ ποιητὴς 56
 ἐπαινοῖν παῖσθαι τὰς δημότας καὶ πένητας. *Qui homines*
 Σωκράτης δ' ἔταυτ' ἔλεγε, (καὶ γὰρ ἑαυ- *coerendi?*
 τὸν ἔτω γ' ἂν ᾤετο δεῖν παῖσθαι) ἀλλ' ἔφη, 57
 δεῖν τὰς μίτε λόγῳ, μίτε ἔργῳ ὠφελίμους
 ὄντας, μίτε στρατεύματι, μίτε πόλει, μίτε
 αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι θεοὶ, βοηθεῖν ἱκανοὺς,
 ἄλλως τ' εἰάν πρὸς τέτῳ καὶ θρασυτεῖς ὡσι, 58
 πάντα τρόπον κωλύεσθαι, καὶ πᾶν πλεῖστοι
 τυγχάνωσιν ἔντες. — Ἐμοὶ δὴ Σωκράτης 59
 τοιοῦτος ὢν, ἐδόκει τιμῆς ἄξιος εἶναι τῇ πόλει
 μᾶλλον ἢ θανάτῳ· καὶ κατὰ τὰς νόμους θε-
 σκοπῶν ἂν τις τῶν εὐροῖ. Κατὰ γὰρ τὰς 60
 νόμους, εἰάν τις φανερός γενήται κλέπτων, ἢ
Crimina capitalia.
 λωποδυτῶν, ἢ βαλαντισιοτῶν, ἢ τοιχορυχαῶν,
 ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν, τέτοις θά-
 νατός ἐστιν ἢ ζημία, ὃν ἐκείνος πάντων ἀνθρώ-
 πων πλεῖστον ἀπεῖχεν. Ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει γε 61
 ἔτε πολέμῳ κακῶς συμβάντος, ἔτε σάσεως,
 ἔτε προδοσίας, ἔτε ἄλλῃ κακῇ ἐδενὲς πώποτε
 αἴτιος ἐγένετο· ἐδὲ μὴν ἰδίᾳ γε ἐδέναι πώποτε
 ἀνθρώπων, ἔτε ἀγαθῶν ἀπετέρησεν, ἔτε
 κακοῖς περιέβαλεν, ἀλλ' ἐδ' αἰτίαν τῶν εἰρη-
 μένων ἐδενὲς πώποτ' ἔχε. Πῶς ἔν' ἐνοχος ἂν 62
 εἴη τῇ γραφῇ; ὅς ἀντὶ μὲν τῶ μὴ νομίζεν
 θεὸς, ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγγεγράφτο, φανερός
 ἦν, θραπέυων τὰς θεὰς μάλιστα τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων; ἀντὶ δὲ τῶ διαφθεῖρειν τὰς νέεα 63
 (ὃ δὴ ὁ γραφάμενος αὐτὸν ἠτιάτο) φανερός
 ἦν τῶν συνόντων, τὰς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχον-
 τας, τέτῳ μὲν παύων, τῇ δὲ κακίᾳ καὶ 64
 μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῇ, ἢ πόλεις τε,
 καὶ οἴκους εὖ οἰκᾷσι, προτρέπων ἐπιθυμῆν;
 ταῦτα

65
*Preces Socra-
tis breues.*

66

67
*Hospitalae par-
uae.*

68
*Virtus te-
nuis.*

69

70

71
*Circus fa-
bula.*

72

ταῦτα δὲ πράττων, πῶς ἔμεγάλῃς ὄξιος ἦν
τιμῆς; — (3) Εὐχετο πρὸς τὰς θεὰς ἀπλῶς
τ' ἀγαθὰ δίδοναι, ὡς τὰς ^h θεὰς καλλιπα-
εῖν, ὅποια ἀγαθὰ ἐσὶ· τὰς δὲ εὐχομέ-
νες χρυσίον ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο
τι τῶν τοιούτων, ἐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχε-
σθαι, ἢ εἰ κυβείαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὐ-
χοντο, τῶν φανερώς ἀδήλων, ὅπως ἀποβή-
σοιτο· θυσίας δὲ θύων μικραῖς ἀπὸ μικρῶν,
ἐδὲν ἡγείτο μειῶσθαι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ με-
γάλων, πολλὰ καὶ μεγάλα θύόντων· ἔτε γὰρ
τοῖς θεοῖς, ἔφη, καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγα-
λαῖς θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς ἔχαιρον.
— Σίτω τοσέτω ἐχρήτο, ὅσον ἡδέως ἡδία
καὶ ἐπὶ τέτῳ ἔτω παρεσκευασμένος ἦν, ὥς
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σίτης ὅσον αὐτῷ εἶναι· ποτὶν
δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ
διψῶν. Εἰ δὲ ποτε κληθεὶς ἐδελήσειεν ἐπὶ
δειπνῶν ἐλθεῖν, ὃ τοῖς πλείοσις ἐργαδέστατόν
ἐστιν, ὡς τε φυλάττεσθαι, τὸ ὑπὲρ τὸν και-
ρὸν ἐμπίπλασθαι, τῆτο ῥαδίως πᾶν ἐφυ-
λάττετο· τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τῆτο ποιῆν,
συνεβέβηκε φυλάττεσθαι τὰ πείδοντα μὴ πει-
νῶντας ἐδίδειν, μηδὲ διψῶντας πίνειν. Καὶ γὰρ
τὰ λυμαινόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς, καὶ
ψυχὰς, ταῦτ' ἔφη εἶναι. Οἶεσθαι δ' ἔφη ἐπι-
σκόπων καὶ τὴν Κίρκην ὅς ποιῆν, τοιούτοις
πολλοῖς δειπνίζεσαν· τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Ἑρμῆ
τε ὑποδημοσύνη, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῇ ὄντα
καὶ ἀποχόμενον τῆς ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιού-
των ἀπλεσθαι, διὰ ταῦτα ἐδὲ γενέσθαι ὄν.
Τοιαῦτα μὲν περὶ τέτων ἔπαιζεν ἅμα σπερδά-
ζων

ζων. — (4) ⁱ Οὐκ ἔν δοκεῖ σοι ὁ ἔξαρχῆς
 ποιῶν ἀνθρώπους ἐπ' ὠφελείᾳ προδῆναι αὐ-
 τοῖς, δι' ὧν αἰοδάνονται ἕκαστα· ὀφθαλμοὺς
 μὲν, ὥστ' ὁρᾶν τὰ ὁρατά· ὦτα δὲ, ὥστ' ἀκούειν
 τὰ ἀκουστά· ὁσμῶν γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσ-
 τετέθησαν, τί αὖν ἡμῖν ὄφελος ἦν; τίς δ' αὖν
 αἰδοῖσιν ἦν γλυκεῶν, καὶ δριμέων, καὶ πάν-
 των διὰ σώματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τέτων
 γνώμων ἐνεργάσθῃ; πρὸς δὲ τέτοις δοκεῖ σοι
 καὶ τόδε προνοίας ἔργον εἰκέναι, τὸ ἐπεὶ ἀδελ-
 νῆς μὲν ἐσιν ἡ ὄψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρώ-
 σαι, ἃ, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι δέη, ἀνα-
 πετάννυται, ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ συγκλείεται· ὥς δ'
 αὖν μὴδὲ ἄνεμοι βλάβῃσι, ἡδμὸν, βλεφα-
 ρίδας ἐμφῦσαι, ὁφρῦσί τε ἀπογεισάσθαι τὰ
 ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὥς μὴδ' ἐκ τῆς κεφαλῆς
 ἰδρῶς κακουργῇ; τὸ δὲ τὴν ἀκοὴν δέχεσθαι
 μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε
 καὶ τὰς μὲν πρόθεν ὁδόντας πᾶσι ζώοις, οἷος
 τέμνειν εἶναι, τὰς δὲ γομφίους, οἷος παρὰ τέ-
 των δεξαμένους λεαίνειν· καὶ σῶμα μὲν δι' ἑ,
 ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα, ἐσπέμπεται, πλησίον
 ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· περὶ δὲ τὰ
 ἀποχωρῶντα θυχερῇ, ἀποσρέψαι τὰς τέτων
 ὀχετὰς, καὶ ἀπενεγκεῖν, ἢ δυνατόν προσωτά-
 τω ἀπὸ τῶν αἰοδήσεων· ταῦτα ἔγω προνοητι-
 κῶς πεπραγμένα, ἀπορεῖς, πότερά τυχῆς, ἢ
 προνοίας ἔργα ἐσὶν; Οὐ μα τὸν Δί', ἔφη ^k.
 ἀλλ' ἔγω γε σκοπεύμεν, πάνυ ἔοικε ταῦτα
 σοφῆ τινος δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι.

F 4

Tὸ

73

Deus ex fa-
brica humani
corporis co-
gnoscendus.

74

75

76

77

78

79

ⁱ Hinc incipit demonstratio oppido elegans, qua Aristodemum τὴν μικρὴν religionum contemptorem in viam reuocare conatur Socrates.

^k Aristodemus.

80
*Ex instinctu
naturali.*

Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ἔρωτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμ-
φῦσαι δὲ ταῖς γενναίαις ἔρωτα τῷ ἐκτρέφειν,
τοῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόδον τῷ ζῆν,
μέγιστον δὲ φόβον τῷ θανάτῳ, ἀμέλει, καὶ
ταῦτα εἴκοι μηχανήμασί τινος, ζῶα εἶναι βε-
λευσαμένους. — Μα Δί',¹ ἔ γάρ ὁρῶ τὰς

81

κυρίας^m, ὥσπερ τῶν ἐνθάδε γινομένων τὰς

82

δημιουργὰςⁿ. ἔδὲ γὰρ τὴν ἑαυτῷ σύγχε ψυχὴν
ὁρᾷς, ἢ τῷ σώματος κυρία ἐστίν, ὥστε κατὰ γὰρ
τῷτο ἔξεσί σοι λέγειν, ὅτι ἔδὲ[†] γνώμη, ἀλλὰ
τύχη πάντα πράττει. Καὶ ὁ Δριζόδημος ἔ-

83
*An Deus
colendus?*

τοι, ἔφη, ἐγὼ, ὦ Σώκρατες, ὑπερορῶ τὸ δαιμό-
νιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγέμαι, ἢ

84

ὥς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι· ἐκὲν,
ἔφη, ὅσω μεγαλοπρεπέστερον ἀξιοῖ σε θερα-
πεύειν, τοσέτω μᾶλλον τιμητέον αὐτό; Εὖ

85
*Deus curas
humana.*

ἰδι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεὸς ἀνθρώπων
φροντίζειν, ἐκ' αὖν ἀμελοῖν αὐτῶν. Ἐπειτ' ῥ

ἐκ οἷα φροντίζειν; οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν
ζῶων ἀνθρώπων ὁρδὸν ἀνέστησαν· ἢ δ' ὁρδότης

86

καὶ πρὸς τὸ ὁρᾶν πλεῖον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ
τὰ ὑπερθεν μᾶλλον θεᾶσθαι, καὶ ἥττον κα-

κοπαθεῖν· καὶ ὅψιν καὶ ἀκοὴν καὶ τὸ εἶμα
ἐποίησαν. Ἐπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἐρπετοῖς πό-
δας ἔδωκαν, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχε-
σιν, ἀνθρώπων δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἱ
τὰ

¹ Obiectio Aristodemi.

^m h. e. auctores eorum, quae in rerum natura videntur a magno aliquo consilio protecta.

ⁿ Responso Socratis. Ita e contratio CICERO Tus. I, 29. *Ut Deum agnosceis ex operibus, sic ex memoria rerum vim diuinam mentis agnosceis.* conf. 6, 37.

^o Secundum ista quidem, h. e. si ista argumentandi ratio valeat.

[†] Forte leg. ἔδεν.

^p Socratis responso, cui vehementiam quandam ac δεινότητά conciliat ἢ ἔπειτα. Tu vero non censet. etc.

τὰ πλεῖστα, οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐκείνων ἐσμέν,
 ἐξεργάζονται. Καὶ μὴν γλώτταν γε πάντων 87
 τῶν ζώων ἔχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων
 ἐποίησαν, οἷαν ἄλλοτε ἄλλαχῇ ψαύσαν τῷ
 σώματος, ἀρεθρὲν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαί-
 νειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βεβλόμεθα. — Οὐ 88
 τοίνυν μόνον ἤρεκεσε τῷ Θεῷ τῷ σώματος ἐπι-
 μεληθῆναι, ἀλλ' ὅπερ μέγιστόν ἐστι, καὶ τὴν
 ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐπέφυσεν· τίνος 89
 γὰρ ἄλλος ζῶς ψυχὴν πρῶτα μὲν Θεῶν, τῶν
 τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνταξάντων, ἤδη-
 ται ὅτι εἰσί; τί δὲ φύλον ἄλλο, ἢ οἱ ἀνθρώ-
 ποι Θεὸς θεραπεύσει; ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀν-
 θρωπίνης ἱκανωτέρα προφυλάττεσθαι, ἢ λιμόν,
 ἢ δίψαν, ἢ ψύχην, ἢ θάλην, ἢ νόσοις ἐπικ-
 ρῆσαι, ἢ ῥώμην ἀσκήσαι, ἢ προσμάθῃσιν
 ἐκπονήσαι, ἢ, ὅσα ἂν ἀκρόση, ἢ ἰδίη, ἢ μάθη,
 ἱκανωτέρα ἐστὶ διαμεμνησθαι; ἔγερ πάντοι
 κατὰδηλον, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ
 Θεοὶ ἀνθρώποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώ-
 ματι, καὶ τῇ ψυχῇ κρατιτεύοντες· ἔτε γὰρ 91
 βοὸς ἂν ἔχων σῶμα, ἀνθρώπος δὲ γνώμην,
 ἠδύνατ' ἂν πράττειν, ἃ ἐβέλετο· ἔθ' ὅσα χει-
 ρας ἔχει, ἀφρονα δ' ἐστὶ, πλεον ἔδεν ἔχει· σὺ
 δὲ ἀμφοτέρως τῶν πλείους ἀξίων τετυχηκώς ἐκ
 οἷς σὺ Θεὸς ἐπιμελεῖσθαι. — — Ὡς γὰρ 92
 κατὰμαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νῆς ἐνὼν, τὸ σὸν
 σῶμα, ὅπως βέλεται, μεταχειρίζεται. οἷε-
 σθαι ἐν χερσὶ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρόνησιν τὰ
 πάντα ὅπως ἂν αὐτῇ ἡδὺ ἦ, ἔγωγε τίθεσθαι·
 καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ 93
 σταδία ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τῷ Θεῷ ὀφθαλμὸν
 ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὁρᾶν· μηδὲ τὴν σὴν 94

*Animae
praestantia.*

*Animae na-
tura diui-
nam ex para-
te refert.*

95
Omniprae-
sentia Dei.

96
Custodit a
peccato.

97
Temperan-
tiae laus.

99
100

101

μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε, καὶ περὶ τῶν
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντί-
ζειν, τὴν δὲ τῷ Θεῷ φρόνησιν μὴ ἱκανὴν εἶναι
ἀμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. — — Γνώσῃ τὸ
θεῖον, ὅτι τοσούτον, καὶ τοιούτον ἐστίν, ὥστ'
ἀμα πάντα ὁρᾶν καὶ πάντα ἀκέειν, καὶ παν-
ταχῶς παρεῖναι, καὶ ἀμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι
αὐτὰς¹. Ἐμοὶ¹ μὲν ταῦτα λέγων, ἔ μόνον
τὰς συνόντας ἐδόκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀν-
θρώπων ὁρᾶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσίων τε
καὶ ἀδίκων καὶ αἰχρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν
ἐρημίᾳ εἰεν ἐπέπερ ἡγήσαντο μηδὲν ἂν ποτε,
ἂν πράττοιεν, θεὸς διαλαθεῖν. (5) Εἰ δὲ
δὴ καὶ ἐγκράτεια καλόντε, καὶ γὰρ ἀνδρὶ
κτῆμά ἐστιν, ἐπισκεψάμεθα, εἴ τι πρὸς βίβα-
ζε λέγων εἰς ταύτην τοιαύτην. Ὡς ἄνδρες, ἐπο-
λέμεθ' ἡμῖν γενομένης βελοῖμεθα ἐλέσθαι ἀν-
δρα, ὃς ἔ μάλιστα ἂν αὐτοὶ μὲν σωζοίμεθα,
τὰς δὲ πολέμους χειροίμεθα, ἅρ' ὅντιν' ἂν
αἰσθανοίμεθα ἡτῶ γαστρός, ἢ οἴνου, ἢ ἀφρο-
δισίων, ἢ πόνου, ἢ ὕπνου, τέτον αἰροίμεθα;
καὶ πῶς ἂν οἰηθείμεν τὸν τοιούτον, ἢ ἡμᾶς
σῶσαι, ἢ τὰς πολέμους κρατῆσαι; εἰ δ' ἐπὶ
τελευτῇ τῷ βίῳ γενομένοι, βελοίμεθα τῷ ἐπι-
τρέψαι ἢ παῖδας ἄρρενας παιδεύσαι, ἢ θυ-
γατέρας παρθένους διαφυλάξαι, ἢ χρήματα
διασῶσαι, ἅρ' ἀξίόπιστον εἰς ταῦθ' ἡγήσόμε-
θα τὸν ἀκρατῆ; δέλω δ' ἀκρατῆ ἐπιτρέ-
ψαιμεν

¹ Per Synesin s. Syllepsin ad θεὸν refertur, cum prae-
cesserit τὸ θεῖον V. 4. 1. not. a.

¹ Haec ex sua persona loquitur XENOPHON. Videri nempe illud de praesentia Deorum dogma Socratis homines meliores reddere. Quod quidem vsque eo verum est, ut nec ipsa diuinitus reuelata religio aliquid habere videatur ad omnem virtutem potentius.

ψαιμεν ἂν ἢ βοσκήματα, ἢ ταμίαια, ἢ ἔργων
 ἐπ' ἑσσι; διάκονον δὲ καὶ ἀγορασὴν τοιῶτον 102
 ἐθελήσαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; ἀλλὰ μὴν
 εἶγε μὴδὲ δῆλον ἀκρατῇ δεξαίμεθ' ἂν, πῶς
 ἐκ ἄξιον αὐτόν γε φυλάττειν τοιῶτον γενέ- 103
 σθαι; καὶ γὰρ ἔχ' ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν
 ἄλλων ἀφαιρέμενοι χρήματα, ἑαυτὰς δοκῶσι
 πλετίζεν, ἕτως ὁ ἀκρατής τοῖς μὲν ἄλλοις 104
 βλαβερός, ἑαυτῷ δ' ὠφέλιμος· ἀλλὰ κακῆρ-
 γος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτῷ δὲ πολὺ κακῆργό-
 τερος, εἶγε κακῆργότατός ἐστι μὴ μόνον τὸν 105
 οἶκον, τὸν ἑαυτῷ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν. — — (9) Ὁ Ἀντιφῶν ποτὲ 106
 βεβλόμενος τῆς συνουσίας αὐτῷ παρελθὼν
 προτελῶν τῷ Σωκράτει, παρόντων αὐτῶν
 ἔλεξε τάδε· ὦ Σώκρατες, ἐγὼ μὲν ἄμην τῆς 107
 φιλοσοφῆντας εὐδαιμονετέρας χρεῖναι γίγνε-
 σθαι· σὺ δὲ μοι δοκεῖς τάναντία τῆς σοφίας
 ἀπολελαυκέναι. Ζῆς γὰρ ἕτως, ὥς εἰδ' ἂν 108
 εἰς δῆλος ὑπὸ δεσπότη διατρώμενος μένει· σι-
 τία τε σιτῇ, καὶ ποτὰ πίνει τὰ φαυλότατα·
 καὶ ἱμάτιον ἡμφίεσθαι ἢ μόνον φαῦλον, ἀλλὰ 109
 τὸ αὐτὸ θέρεται τε καὶ χειμῶνος, ἀνυπόδητός
 τε καὶ ἀχίτων διατελεῖς· καὶ μὴν χρήματά
 γε ἢ λαμβάνεις ἢ καὶ κταμένους εὐφραίνει καὶ 110
 κεκτημένους ἐλευθεριώτερόν τε καὶ ἥδιον ποιεῖ
 ζῆν. Εἰ ἔν ὥσπερ τῶν ἄλλων ἔργων οἱ διδάσκα-
 λοι τῆς μαθητῶν μιμητῶν ἑαυτῶν ἀποδεικνύου-
 σιν, ἕτω καὶ σὺ τῆς συνόντας διαθήσεις, νό-
 μιζε κακοδαιμονίας διδάσκαλος εἶναι. Καὶ
 ὁ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· δοκεῖς μοι, ὦ
 Ἀντιφῶν, ὑπειληφέναι με ἕτως ἀνιερῶς ζῆν,
 ὥστε πέπεισμά με μᾶλλον ἀποθανεῖν ἂν ἐλέ-
 σθαι,

Socrates an
infelix.

111
*Quin felicem
se ostendit.*

δαί, ἢ ζῆν ὥσπερ ἐγώ. Ἰθι ἐν ἐπισκεψώμεθα,
τί χαλεπὸν ἦδησαι τῷ ἐμῷ βίῃ; πότερον, ὅτι
τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν

112
ἀπεργάζεσθαι τὸτο, ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνω-
σιν· ἐμοὶ δὲ μὴ λαμβάνοντι ἐκ ἂν ἀνάγκη δια-
λέγεσθαι, ᾧ ἂν μὴ βέλωμαι· ἢ τὴν διαίτην μὲν

113
φραυλίζεις, ὡς ἦτον μὲν ὑγιεινὰ ἐσθίοντος ἐμῷ ἢ
σῷ, ἦτον δὲ ἰχὺν παρέχοντα; ἢ ὡς χαλεπώτε-
ρα πορίσασθαι τὰ ἐμὰ διαιτήματα τῶν σῶν διὰ

114
τὸ σπανιώτερά τε καὶ πολυτελέστερα εἶναι; ἢ
ὡς ἡδῶ σοι, ἃ σοὶ παρασκευάζεις ὄντα, ἢ ἐμοί;
λέγω, ἐκ οἷομαι, ὅτι ὁ μὲν ἡδιστα ἐσθίων, ἡκιστα ὄψθ
δεῖται, ὁ δὲ ἡδιστα πίνων, ἡκιστα τῷ μὴ παρόντος

115
ἐπιθυμεῖ πότε; τὰ γε μὴν ἱμάτια, οἷομαι, ὅτι οἱ
μεταβαλλόμενοι ψυχρὸς καὶ θάλπρος ἕνεκα με-
ταβάλλονται; καὶ ὑποδημάτων ὑποδύνται, ὅπως

116
*Frugalitas
laus.*
μὴ διὰ τὰ λυπέντα τὰς πόδας καλύωνται πο-
ρεύεσθαι. Ἢδὲ ἐν ποτε ἦθε ἐμὲ, ἢ διὰ ψυχρὸς

117
μαῖλλον τῷ ἐνδον μένοντά, ἢ διὰ θάλπος μαχό-
μενόν τω περὶ σκιάς, ἢ διὰ τὸ ἀλγεῖν τὰς πόδας
ἐβαδίζοντα, ὅπως ἂν βέλωμαι. — Στρατεύοι-

το πότερος ἂν ῥᾶον, ὁ μὴ δυνάμενος ἀνευ πολυ-
τελῆς διαίτης ζῆν, ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκοῖ; ἐκπο-
λιορηθεῖν δὲ πότερος ἂν θάττον, ὁ τῶν χαλε-
πωτάτων εὐρεῖν δεόμενος, ἢ ὁ τοῖς ῥᾶτοις (ῥά-
τως^s) ἐντυγχάνειν, ἀρκέντως χρώμενος; Ἐοι-
κας, ἃ Ἀντιφῶν, τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένω τρυ-
φὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι. Ἐγὼ δὲ νομίζω, τὸ
μὲν μηδενὸς δεέσθαι, θεῖον εἶναι, τὸ δ' ὡς ἐλαχί-

σων,

s. Includendam curavi hanc vocem, quam ex varia le-
ctione ortam putabam. Opponuntur τὰ χαλεπώτατα εὐρεῖν dif-
ficillima inuentu τοῖς ῥᾶτοις ἐντυγχάνειν. Neque tamen pugna-
uerim, cum libri omnes consentiant, quo minus videatur
emphaseos causa ῥᾶτως adiectum.

των, ἐγγυτάτω τῷ θεῷ. Καὶ τὸ μὲν θεῖον κρά-
 τισον, τὸ δὲ ἐγγυτάτω τῷ θεῷ, ἐγγυτάτω τῷ
 κρατίστῳ. — Τῷ Ἀντιφῶντος ἐρομένῳ αὐτὸν, 118
 πῶς ἄλλως μὲν ἡγεῖτο πολιτικὰ ποιῆν, αὐτὸς δὲ
 ἐπράττει τὰ πολιτικά, εἶπερ ἐπίσταται; ποτέ- 119
 ρως δ' αὖν, εφη, ὦ Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικά
 πρᾶττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πρᾶττοιμι, ἢ εἰ ἐπιμε-
 λοίμην τῷ ὥς πλείους ἱκανὸς εἶναι πρᾶττειν αὐ-
 τὰ; (7) Ἐπισκεψώμεθα δὲ, εἰ καὶ ἀλαζονείας 120
 ἀποτρέπων τὰς συνόντας, ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι
 προέτρεπεν· αἰετὶ γὰρ ἔλεγεν, ὡς ἐκ εἰς καλλίων
 ὁδὸς ἐπ' εὐδοξίαν, ἢ δι' ἧς ἂν τις ἀγαθὸς τῷτο
 γένοιτο, ὃ καὶ δοκεῖν βέλοιο. Ὅτι δ' ἀληθῆ 121
 ἔλεγεν, ὧδε ἐδίδασκεν· ἐνθυμώμεθα γὰρ, εφη,
 εἴ τις μὴ ὦν ἀγαθὸς αὐλητῆς, δοκεῖν βέλοιο,
 τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη; ἄρ' ἐτὰ ἐξω τῆς τέ- 122
 χνης μιμητέον τὰς ἀγαθὰς αὐλητάς; καὶ
 πρῶτον μὲν, ὅτι ἐκείνοι σκευὴ τε καλὰ κέκτην-
 ται, καὶ ἀκολούθως πολλὰς περιάγονται, καὶ
 τῷταυτὰ ποιητέον· ἔπειτα ὅτι ἐκένους πολ- 123
 λοὶ ἐπαινῶσι, καὶ τῷτα πολλὰς ἐπαινέτας πα-
 ρασκευασέον· ἀλλὰ μὴν ἔργον γε εἶδαμ' ἢ λη-
 πτέον, ἢ εὐθὺς ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὢν, καὶ
 ἐ μόνον αὐλητῆς κακὸς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος
 ἀλαζών· καὶ τοὶ πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν 124
 ὠφε-

Bonus ut vi-
 deatur ali-
 quis, quid fa-
 ciendum?

123

124

t. Inferui s. Sententia enim est, si quis ea in re bonus esse studeat, in qua videri cupiat conf. n. prox. f. 139. WELSS. edidit, ὃ δ' ἧς ἂν τις ἀγαθὸς γένοιτο, καὶ μὴ δοκεῖν βέλοιο. Sed illud μὴ non habent editiones veteres. Vertit tamen ita Belfarion et Leunclanius. Cl. ERNESTI Welsham lectionem servavit, nisi quod dedit ἀγαθὸς τι. Mihi videbatur duriusculum, viam ad gloriam commendari hanc, ut nolis videri bonus: sed scilicet gloria et similis militis gloriosi, fugientem sequitur, fugit sequentem. Verum potestne aliquis nolle serio nolle videri bonus, quacumque in re bona?

u. h. e. nunquam tibi inflabit, si sapit, alioquin statim deprehendetur.

125

ὠφελόμενος, πρὸς δὲ τέτοις κακοδοξῶν, πῶς
ἐκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελῶς, καὶ καταγε-
λάσως βίσκεται. — Ἀπατεῶνα δὲ ἐκάλει, ὃ
μικρὸν μὲν, εἰς δ' εἴ τις ἀργύριον ἢ σκεῦος παρά
τε πειδοῖ λαβὼν ἀποσεροίῃ· πολὺ δὲ μέγιστον,
ὅστις μηδενὸς ἀξίως ὧν ἐξηπατήκει πείδων, ὡς
ικανὸς εἴη τῆς πώλεως ἡγεῖσθαι. Ἐμοὶ μὲν ἐν
ἐδόκει καὶ τῷ ἀλαζονεῖ εἶδαι ἀποτρέπειν τὰς
συνέοντας τοιαύδε διαλεγόμενος.

VIII.

E XENOPHONTIS Memorabilibus
Socratis L. II, 1-3.

Herculis
Prodicti
fabula.

2

Πρόδικος ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ
περὶ τῷ Ἡρακλέους, ὃδὲ πῶς λέγει, ὅσα
ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ μὲν Ἡρακλῆα, ἐπεὶ ἐκ
παιδῶν εἰς ἦβην ἄρματό, ἐν ἣ οἱ νέοι ἤδη αὐ-
τοκραύτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν, εἴτε τὴν δι'
ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν
διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι,
ἀποτρέψοντα ὅποτέραν τῶν ὁδῶν τρέπηται, καὶ
φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προΐεναι μεγά-
λας· τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν, καὶ
ἐλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα
καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ
χῆμα σωφρασύνῃ, ἐδίητι δὲ λευκῇ· τὴν δ'
ἐτέραν τετραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε
καὶ ἀπαλότητα· κεκαλωπισμένην δὲ τὸ μὲν
χρῶμα, ὥς λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν
τῷ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι· τὸ δὲ χῆμα, ὥς
δοκεῖν

3

4

Habitus
virtutis,

5

et volupta-
tis.

δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι· τὰ δὲ ὄμ-
 ματα ἔχειν ἀναπεπλάμενα· ἐδῆτα δὲ ἐξ ἧς
 αὖν μάλιστα ὦρα διαλάμποι, κατασκοπεῖσθαι
 δ' ἅμα ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τις ἄλλος
 αὐτὴν θεᾷται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. Ὡς δ' ἐγένοντο πλη-
 σιέτερον τῷ Ἡρακλέεσσι, τὴν μὲν πρόθεν ῥηθεῖ-
 σαν ἵεναι τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δ' ἐτέραν
 φθάσαι βελομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ
 καὶ εἰπῆν. Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀπορῆντα
 ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τρέπῃ. Ἐάν ἔν ἐμέ φί-
 λην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ βράστην ὁδὸν
 ἄξω σε· καὶ τῶν μὲν τερπνῶν ὁδὸν ἀγρυπ-
 νος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἀπειρος διαβιώσῃ.
 Πρῶτόν μὲν γάρ ἐ πολέμων ὁδὸν πραγμάτων
 φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπόμενος διέσῃ, τί αὖν κε-
 χαρισμένον ἢ σιτίον, ἢ ποτόν εὖροις, ἢ τί αὖν
 ἰδὼν ἢ ἀκέσας τερψείης, ἢ τίνων ὀσφρανόμε-
 νος ἢ ἀπλόμενος ἡδέεις; τίσι δὲ παιδικοῖς ὀμι-
 λῶν μάλιστα αὖν εὐφρανείης, καὶ πῶς αὖν μα-
 λακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς αὖν ἀπονάτατα
 τέτων πάντων τυγχάνοις. Ἐάν δέ ποτε γένη-
 τὰί τις ὑποψία σπάνεως, ἀφ' ᾧν ἔσαι ταῦτα,
 ἔ φόβος, μὴ σὲ ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονεῖντα καὶ
 ταλαιπωρεῖντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ
 ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς αὖν οἱ ἄλλοι ἐργα-
 ζονται, τέτοις σὺ χεῖρῃ, ὁδὸν ἀπεχόμενος,
 ὁδὸν αὖν δυνατὸν ἢ τι κερδαίνειν. Πανταχόθεν
 γάρ ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοῖς ξυνῆσιν ἐξυσίαν
 ἔγωγε παρέχω. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκέσας
 ταῦτα, ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;
 ἢ

6

7

8

Oratio vo-
luptatis.

9

10

11

12

13

14

a Intellige, viam ingreditaris, vel simile quiddam, ex
 praecedentibus ἐπὶ τὸν βίον τρέπῃ.

15
*Oratio vir-
tutis.*

18
*Difficilia
quae honesta.*

- 15 ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλῶσι με εὐδαι-
μονίαν, οἱ δὲ μισῶντές με ὑποκοριζόμενοι, ὀνο-
μάζουσιν με Κακίαν. Καὶ ἐν τῷ τῷ ἡ ἐτέρᾳ
γυνὴ προσελθῆσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἤκου πρὸς
σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τὸς γεννήσαντάς σε,
καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδίᾳ καταμα-
16 θῆσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν
τράποιο, σφόδρ' αὖν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν
ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἐτι πολὺ
ἐντιμωτέραν, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεσέειν
17 φανῆναι. Οὐκ ἐξαπατήσω δὲ σε προοιμίᾳς
ἡδονῆς, ἀλλ' ἡπερ οἱ Θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα
18 διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας. Τῶν γὰρ ὄντων
ἀγαθῶν καὶ καλῶν, ἐδὲν ἄνευ πόνης καὶ ἐπι-
19 μελείας Θεοὶ διδούσιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε
τὸς Θεὸς ἴλεως εἶναι σοι βέλαι, θεραπευτέον
20 τὸς Θεός· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶ-
σθαι, τὸς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τίνος
πόλεως ἐπιθυμῆς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφε-
λιτέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς
ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πει-
21 ρατέον εὐποιεῖν· εἴ γε τὴν γῆν φέρειν σοι καρ-
πὸς ἀφθόνους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε
22 ἀπὸ βοσκημάτων οἶκε δεῖν πλετίζεσθαι, τῶν
βοσκημάτων ἐπιμελητέον; εἴτε διὰ πολέμου
ὀρμαῖς αὖξεσθαι, καὶ βέλαι δύνασθαι τὸς τε
φίλους ἐλευθερεῖν, καὶ τὸς ἐχθρὸς χειρῶσθαι,
τάς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε, παρὰ τῶν
ἐπισαμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐτοῖς δὲ
23 χρῆσθαι, ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι
βέλαι δυνατόν εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν
ἐδιδίκεον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις
24 καὶ ἰδρωτί. Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβῆσα εἶπεν, ὥς
φῆσι

Φησι Πρόδικος, ἐννοῶς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χα- *Altercatio*
 λεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἢ *vitiis et vir-*
 γυνή σοι αὐτὴ διηγέται, ἐγὼ δὲ ῥαδίαν, καὶ *tutis.*
 βραχὺν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε.
 Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγα- *25*
 θὸν ἔχεις, ἢ τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τῶν ἐνεκα
 πράττειν ἐθέλεις; ἦ τις εἰδὲ τὴν τῶν ἡδέων
 ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμήσαι
 πάντων ἐμπίπλασαι, πρὶν μὲν πεινῆν ἐδίθ- *26*
 σαι, πρὶν δὲ διψῆν πίνεσαι· ἵνα μὲν ἡδέως φά-
 γοις, ὀψοποιῖς μηχανωμένη· ἵνα δὲ ἡδέως πί-
 νης, οἶνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ *27*
 τῷ θέρους χιόνα περιθέσσαι ζητῇς· ἵνα δὲ κα-
 θυπνώσῃς ἡδέως, εἰ μόνον τὰς τρωμαῖας μα-
 λακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ ὑπό-
 βαθρα ταῖς κλίνας παρασκευάζῃς· εἰ γὰρ
 διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὁ, τι
 ποιῇς, ὕπνῃ ἐπιθυμεῖς. — Τῷ πάντων ἡδίστῃ *28*
 ἀκροσματος, ἐπαινῇ ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ· καὶ *Spectaculum*
 τῷ πάντων ἡδίστῃ θεάματος, ἀθέατος· εἰδὲν *pulcherri-*
 γὰρ πῶποτε σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέσθαι· *mum.*
 τίς δ' ἂν σοι λεγέσθαι τί πιθεύσειε; τίς δ' ἂν *29*
 δεομένη τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὐφρονῶν *Vitiosorum*
 τῷ σὺ διάσῃς τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄν- *miseria.*
 τες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι
 δὲ γινόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοί· ἀπένως *30*
 μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως
 δ' αὐχμηροὶ διὰ γῆρας περῶντες, τοῖς πεπρα-
 γμένοις αἰχυνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις
 βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι δια-
 δραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀπο-
 δέμενοι. Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι *31*
 δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν
 ἔτε

32
Virtutis
commoda.

33

34

35

36

37

38

39

40
Filium ma-
tri placat
Socrates.

41

ἔτε θεῶν, ἔτε ἀνθρώπων χωρὶς ἐμὲ γίγνε-
ται. Τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ
θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει.
Ἀγαπητὴ μὲν γὰρ συνεργὸς τεχνήταις, πιστὴ
δὲ φύλαξ οἴκων δεσπότης, εὐμενὴς δὲ πα-
ραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλύπρις τῶν
ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ
σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ Φιλίας κοινωνός.
Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδέϊα μὲν καὶ ἀ-
πράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις· ἀνέ-
χονται γὰρ ἕως ἀν' ἐπιθυμήσων αὐτῶν. Ὑπνος
αὐτοῖς παρέστι ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις· καὶ ἔτε
ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται, ἔτε διὰ τῆτον
μεθ' ἑαυτῶν τὰ δεόντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι
τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν· οἱ
δὲ γεράτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλον-
ται. Καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων
μνησθῆναι, εὖ δὲ τὰς παρεσσας ἡδοναίς πράτ-
τοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγα-
πητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. Ὅταν δ'
ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, ὃ μετὰ λήθης
ἄτιμοι κείνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ
χρόνον ὑμνέμενοι θάλλουσι. Τοιαῦτά σοι, ὦ
πᾶν τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπο-
νησαμένῳ τὴν μακαριζοτάτην εὐδαιμονίαν κε-
κτῆσθαι. Οὕτω πως διάκει Πρῶδικος τὴν ὑπ'
Ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδείαν· ἐκόσμησε μὲν τοῖς
τάς γνώμας ἔτι μεγαλειότεροις ῥήμασι ἢ ἐγὼ
ῶν. (2) Αἰδούμενός ποτε Σωκράτης Λαμ-
προκλέα τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν
μητέρα χαλεπαίνοντα, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ,
οἶδά τινας ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλεσμένους;
Καὶ μάλα, ἔφη ὁ νεανίσκος. Καταμεμάθη-

κας

κας ἔν, τὰς τί ποιῶντας τὸ ὄνομα τῆτο ἀπο- *Ingrati qui et quales.*
 καλῶσιν; Ἐγὼ γ' ἔφη· τὰς γὰρ εὖ παθόν-
 τας, ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδῆναι μὴ ἀπο-
 δῶσιν, ἀχαρίστες καλῶσιν. Οὐκ ἔν δοκεῖ σοι 42
 ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τὰς ἀχαρίστες;
 ἔμοιγ', ἔφη. Ἦδὴ δὲ ποτε ἐσκέψω, εἰ ἄρα,
 ὥσπερ τὸ ἀνδραποδίζεσθαι τὰς μὲν φίλους ἀδι-
 κὸν εἶναι δοκεῖ, τὰς δὲ πολεμίους δίκαιον εἶναι·
 καὶ τὸ ἀχαριεῖν πρὸς μὲν τὰς φίλους ἀδίκον
 ἐστίν, πρὸς δὲ τὰς πολεμίους δίκαιον; Καὶ 43
 μάλα ^b, ἔφη· καὶ δοκεῖ μοι, ὅφ' ἔάν τις εὖ
 παθῶν, εἴτε φίλος εἴτε πολεμὶς μὴ πειράτῃ
 χάριν ἀποδιδόναι, ἀδίκος εἶναι. — Οὐκ 44
 ἔν ὅσα ἂν τις μείζω ἀγαθὰ παθῶν μὴ ἀπο-
 δίδῃ χάριν, τοσέτω ἀδικώτερος ἂν εἴη; συν-
 ἔφη καὶ τῆτο. Τίνας ἔν, ἔφη, ὑπὸ τίνων
 εὐροίμεν ἂν μείζονα εὐεργετημένους ἢ παῖδας 45
 ἀπὸ γονέων; ἔς οἱ γονεῖς ἐκ μὲν ἐκ ὄντων ἐποίη-
 σαν εἶναι, τοσαῦτα δὲ καλὰ ἰδεῖν, καὶ τοσέ-
 των ἀγαθῶν μεταχρεῖν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχουσι
 τοῖς ἀνθρώποις· ἃ δὴ καὶ ἔτις ἡμῖν δοκεῖ 46
 παντὸς ἀξία εἶναι, ὥστε πάντες τὸ καταλιπεῖν
 αὐτὰ πάντων μάλιστα φεύγομεν· καὶ αἰ πόλεις 47
 ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον
 πεποιήκασι, ὥς ἐκ ἂν μείζονος κακῆς φόβῳ
 τὴν ἀδικίαν παύσοντες. — Φανεροὶ δ' ἔσμεν 48
 καὶ σκοπέμενοι, ἐξ ὁποῖων ἂν γυναικῶν βέλ-
 τισα ἡμῖν τέκνα γένοιτο, αἷς συνελθόντες τε-
 κνοποιήμεθα. Καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὴν τε συντεκνο- 49
 ποιήσασαν ἑαυτῷ τρέφει, καὶ τοῖς μέλλουσιν
 ἔσε-

G 2

*Curae paren-
 tum circa li-
 beros.*

b Scil. ἐσκεψάμην. Nondum affirmat ipsam quaestio-
 nem, sed modo se considerasse ait, quaestionem negat. Nec
 enim solum iniustum esse fatetur amicis gratiam non referre,
 sed etiam, si quis hosti non retulerit.

50
*Molestiae
praegnantis
et matris.*

51

52

53

54

55

56
*Querela
filii de matre
refutatur.*

57

58

ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, ὅσα
 αὖ οἷται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον, καὶ
 ταῦτα ὡς αὖ δύνηται πλεῖσαι· ἡ δὲ γυνὴ ὑπο-
 δεξαμένη τε φέρει τὸ φορτίον τῆτο, βαρυνομένη
 τε καὶ κινδυνεύουσα περὶ τῆ βίῃ, καὶ μεταδι-
 δῶσα τῆς τροφῆς, ἧς καὶ αὐτὴ τρέφεται· καὶ
 σὺν πολλῷ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκῶσα, τρέ-
 φει τε καὶ ἐπιμελεῖται ἕτε προπεπονδυῖα
 ἔδῃ ἀγαθόν, ἕτε γιγνώσκον τὸ βρέφος, ὑφ'
 ὅτῃ εὖ πάχει, ἔδῃ σημαίνειν δυνάμενον ὅτῃ
 δέται· ἀλλ' αὐτὴ σοχαζομένη τότε συμφέρον-
 τα καὶ κεχαρισμένα, πειρᾶται ἐκπληρῆν, καὶ
 τρέφει πολὺν χρόνον, καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας
 ὑπομένουσα πονεῖν, ἐκ εἰδυῖα τίνα τῶτων χά-
 ριν ἀπολήψεται. Καὶ ἐκ ἀρεκῆ θρέψαι μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴν δόξωσιν ἱκανοὶ εἶναι οἱ παῖ-
 δες μανθάνειν τι, ἃ μὲν αὐτοὶ ἔχουσιν οἱ γονεῖς
 ἀγαθὰ πρὸς τὸν βίον διδάσκουσιν. Ἀλλ' αὖ
 οἶοντα ἄλλον ἱκανώτερον εἶναι διδάσσει πέμπτε-
 ς πρὸς τῶτον δαπανῶντες, καὶ ἐπιμελεῖνται
 πάντα ποιῶντες, ὅπως οἱ παῖδες αὐτοῖς γένων-
 ται, ὡς δυνατόν βέλτιστοι. Πρὸς ταῦτα ὁ νεα-
 νίσκος ἔφη, ἀλλὰ τοι, εἰ ταῦτα πάντα πε-
 ποίηκε, καὶ ἄλλα τῶτων πολυπλάσια, ἔδεις
 αὖ δύνατο αὐτῆς ἀναχέσθαι τὴν χαλεπότητα.
 Καὶ ὁ Σωκράτης, πότερα δὲ οἶει, ἔφη, θηρίων
 ἀγριότητα δυσφοροτέραν εἶναι ἢ μητρός; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι, ἔφη, τῆς μητρός τῆς γε τοιαύτης.
 Ἦδῃ πώποτε ἐν ἡ δακῶσα κακὸν τί σοι ἔδωκεν,
 ἢ λακτίσασα, οἷα ὑπὸ θηρίων ἤδη πολλοὶ ἔπα-
 θον; Ἀλλὰ νῆ Δία, ἔφη, λέγει, ἃ ἐκ ἄν

τις

• Ita rescripti pro συμπάχει, quod erat in exemplo nostro: et confirmat WELSS.

τις ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ βέλοιοτο ἀκῆσαι. Σὺ δὲ
 πόσα, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷα ταύτη δυσά-
 νευτα, καὶ τῇ Φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις ἐκ παιδὶς
 δυσκολαίνων, καὶ ἡμέρας, καὶ νυκτὸς πρά-
 γματα παραχεῖν; πόσα δὲ λυπῆσαι κάμνων;
 Ἀλλ' ἐδὲ πάποτε αὐτὴν, ἔφη, ἔτ' εἶπα, ἔτ'
 ἐποίησα ἐδὲν ἐφ' ᾧ ἠχύνθη. Τί δ' οἷε, ἔφη,
 χαλεπώτερον εἶναι σοὶ ἀκῆσαι, ὢν αὐτὴ λέγει,
 ἢ τοῖς ὑποκριταῖς ὅταν ἐν ταῖς τραγωδίαις
 ἀλλήλους τὰ ἔχματα λέγουν; Ἀλλ' οἷμαι ἐπει-
 δὴ ἐκ οἶοντα τῶν λεγόντων, ἔτε τὸν ἐλέγχοντα
 ἐλέγχειν ἵνα ζημιώσῃ, ἔτε τὸν ἀπειλῶντα
 ἀπειλεῖν, ἵνα κακὸν τι ποιήσῃ, ῥαδίως φέρεται.
 Σὺ δ' εὖ εἰδὼς, ὅτι ἂν λέγει σοὶ μήτηρ ἢ μόνον
 ἐδὲν κακὸν νοῶσα λέγει, ἀλλὰ καὶ βελομένη
 σοὶ ἀγαθὰ εἶναι^d, ὅσα ἐδὲν, χαλεπαίνεις;
 ἢ νομίζεις κακόν ἐστιν τὴν μητέρα σοὶ εἶναι; ἢ δῆ-
 τα, ἔφη, τέτο δὴ ἐκ οἶομαι. Καὶ ὁ Σωκρά-
 τής, ἐκέν, ἔφη, σὺ ταύτην εὖνεν τέ σοι ἔσαν,
 καὶ ἐπιμελομένην ὡς μάλιτα δύναται κάμνον-
 τος, ὅπως ὑγιαίνης τε, καὶ ὅπως τῶν ἐπιτη-
 δέων μηδενὸς ἐνδεής ἔσῃ, καὶ πρὸς τέτοις πολ-
 λα τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σε, καὶ
 εὐχὰς ἀποδιδέσσαν, χαλεπὴν εἶναι φής; ἐγὼ
 μὲν οἷμαι εἰ τοιαύτην μὴ δύνασαι φέρειν μητέ-
 ρα, τὰ ἀγαθὰ σε ἢ δύνασθαι φέρειν. — Οὐκ
 οἶσθα, ὅτι καὶ ἡ πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας
 ἐδεμιάς ἐπιμελεῖται, ἐδὲ δικάζει, ἀλλὰ πε-
 ριορᾷ τὰς εὖ πεπονθότας χάριν ἐκ ἀποδιδόν-
 τας, εἰάν τις γονέας μὴ θεραπεύῃ, τέτω
 δίκην τ' ἐπιτίθῃσι καὶ ἀποδοκιμάζουσα ἐκ ἑᾶ
 αἰ-

59

60

Iniuriæ bi-
strionum.

61

62

63

64

Lex aduer-
sus liberos
ingratos.

65

G 3

d Int. τῶτα, ὅσα ἐδὲν, tantum tibi optat et cogitat boni, quantum nulli.

66
Aut monu-
menta pi-
entium ne-
gligentes.

67

68

69

Frater in
concordiam
revoeat So-
crates.

70

71

72

ἄρχειν τῷτον, ὥς ἔτε ἂν τὰ ἱερά^e εὐσεβῶς
θύονενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τέττε θύοντος, ἔτε
ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως ἔδεν ἂν τέττε πρά-
ξαντος. Καὶ νῆ Δία, ἐάν τις τῶν γονέων τε-
λευτησάντων τὰς τάφους μὴ κοσμή, καὶ τῷτο
ἐξετάζει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκι-
μασίαις. Σὺ ἔν, ὦ παῖ, ἂν σωφρονῆς, τὰς
μὲν^δ θεὸς παραιτήση συγγνώμονάς σοι εἶναι,
εἴτι παρημέληκας τῆς μητρὸς, μή σε ἔτοι νο-
μίσαντες ἀχάριτον εἶναι, ἐκ ἐθέλωσιν εὖ ποιῆν.
τὰς δ' ἀνθρώπους αὖ φυλάξῃ, μή σε αἰδό-
μενοι τῶν γονέων ἀμελεῖντα πάντες ἀτιμάσω-
σιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῆς· εἰ γάρ
σε ὑπολάβοιεν πρὸς τὰς γονέας ἀχάριτον εἶ-
ναι, ἔδεις ἂν νομίσειεν εὖ σε ποιήσας, χάριν
ἀπολήψεσθαι. (3) Χαιρεφῶντα δὲ ποτε καὶ
Χαιρεκράτην ἀδελφῶ^f μὲν ὄντε ἀλλήλοισιν, ἐαυ-
τῷ δὲ γνωρίμῳ, αἰδοόμενος διαφερομένῳ, ἰδὼν
τὸν Χαιρεκράτην, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Χαιρεκρα-
τες, ἐ δῆπε καὶ σὺ εἰ τῶν τοιούτων ἀνθρώ-
πων, οἱ χρησιμώτερον νομίζουσιν χρήματα ἢ
ἀδελφόν[†]; καὶ ταῦτα τῶν μὲν ἀφρόνων ὄντων,
τῷ δὲ φρονίμῳ καὶ τῶν μὲν βοηθείας δεομένων,
τῷ δὲ βοηθεῖν δυναμένῳ καὶ πρὸς τέτοις, τῶν
μὲν πλείονων ὑπαρχόντων, τῷ δ' ἐνός. Θαυ-
μασὸν δὲ καὶ τῷτο, εἴτις τὰς μὲν ἀδελφὰς
ζημίαν ἡγεῖται, ὅτι ἐ καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν
κέρκτηται· τὰς δὲ πολίτας ἐχ ἡγεῖται ζημίαν,
ὅτι ἐ καὶ τὰ τῶν πολιτῶν ἔχει. — Ἐφη ὁ
Σω-

^e Refero τὸ εὐσεβῶς ad θύοντος. Neque tamen damna-
verim rationem Cl. Ernesti, qui accusatiuos consequentiae
in priore commate agnoscit, Genitiuos in proximo.

^f Vid. n. 6. f. 28. sq.

[†] Al. ἀδελφὰς, ad quod Synesi consueta referri potest
τῷ δὲ.

Σωκράτης ὥσπερ ἵππος τῷ ἀνεπισήμονι μὲν,
 ἐγχειρῶντι δὲ χρῆσθαι ζημία ἐστίν· ἔτω καὶ
 ἀδελφὸς ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπιστάμενος ἐγχει- 73
 ρῇ χρῆσθαι ζημία ἐστίν. Πῶς δ' αὖ ἐγὼ, ἔφη ὁ
 Χαιρέκράτης, ἀνεπισήμων ἔην ἀδελφῷ χρῆ-
 δαι, ἐπιστάμενός γε καὶ εὖ λέγειν τὸν εὖ λέ-
 γοντα, καὶ εὖ ποιῆν τὸν εὖ ποιῶντα. τὸν μέντοι 74
 καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιῶν ἐκ
 αὐτοῦ δυνάμην ἔτ' εὖ λέγειν, ἔτ' εὖ ποιῆν, ἀλλ'
 ἔδὲ πειράσομαι. Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, θαυ- 75
 μασά γε λέγεις, ὦ Χαιρέκρατες· εἰ κύνων μὲν
 σοὶ ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιτήδειος αὐτῶν, καὶ τὸς *Canem pla-*
 μὲν ποιμένας ἡσπάζετο, σοὶ δὲ προσίοντι ἐχα- *cas, fratrem*
 λέπαινεν, ἀμελήσας αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ἐπειρῶ *non item?*
 εὖ ποιήσας πρᾶννεν αὐτόν· τὸν δὲ ἀδελφὸν 76
 φῆς μὲν μέγα αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ὄντα πρὸς σέ
 οἷον δεῖ, ἐπίστασθαι δὲ ὁμολογῶν καὶ εὖ ποιῆν
 καὶ εὖ λέγειν, ἐκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως 77
 σοὶ ὡς βέλτιστος ἦ; Καὶ ὁ Χαιρέκράτης, δέδοικα,
 ἔφη, ὦ Σώκρατες, μὴ ἐκ ἔχω ἐγὼ τοσαύτην
 σοφίαν, ὥστε Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ
 οἷον δεῖ· καὶ μὴν ἔδεν γε ποκίλον, ἔφη ὁ Σω- 78
 κράτης, ἔδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτόν, ὥς ἐμοὶ
 δοκεῖ, μηχανᾶσθαι· οἷς δὲ καὶ σὺ ἐπίστασαι
 αὐτὸς, οἶμαι αὐτὸν ἀλόντα, περὶ πολλῷ
 ποιῶσθαι σε. Οὐκ αὖ φθάνοις, ἔφη, λέγων, 79
 εἰ τι ἠόησαί με φίλτρον ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ
 εἰδὼς λέληθα ἐμαυτόν; Λέγε δὴ μοι, ἔφη, 80
 εἰ τίνα τῶν γνωρίμων βέλοιο κατεργάσασθαι, *Ratio concili-*
 ὅποτε δύοι καλεῖν σε ἐπὶ δῆπνον, τί αὖ ποιῆς; *liandi fra-*
 Δῆλον, ὅτι κατάρχοιμι αὐτὸς, ὅτε *strem.*
 δύοιμι, καλεῖν ἐκείνον. Εἰ δὲ βέλοιο τῶν φί- 81
 λων τίνα προτρέψασθαι, ὅποτε ἀποδημοίης,

- ἐπιμελεῖσθαι τῶν σῶν, τί ἂν ποιοῖς; Δηλονότι
 82 πρότερος ἂν ἐγχειροῖν ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐκείνου,
 ὅποτε ἀποδημοίῃ. Εἰ δὲ βέλοιο ξένον ποιῆσαι
 ὑποδέχεσθαι σεαυτὸν, ὅποτε ἔλθοις εἰς τὴν ἐκεί-
 83 νου, τί ἂν ποιοῖς; Δηλονότι καὶ τῆτον πρότερος
 ὑποδεχομένην ἂν, ὅποτε ἔλθοι Ἀθήναζε. Καὶ εἴ-
 γε βελοῖμην αὐτὸν προθυμείσθαι διαπραΐττειν
 84 μοι, ἐφ' ἃ ἤκοιμι, δηλονότι καὶ τῆτο δοῖν ἂν πρό-
 τερον αὐτὸν ἐκείνῳ ποιεῖν. Πάντα ἄρα σύ γε τὰ
 ἐν ἀνθρώποις φίλτρα ἐπιστάμενος πάλας ἀπε-
 85 κρύπτῃς; ἢ ὀκνεῖς, * ἔφη, ἄρξαι, μὴ αἰσχρὸς φα-
 νῆς, εἰάν πρότερος τὸν ἀδελφὸν εὖ ποιῆς; Καὶ
 μὴν πλείους γε δοκεῖ ἀνὴρ ἐπαίνεσθαι ἄξιός ἐστιν, ὅς
 ἂν φθάνη τὲς μὲν πολέμους κακῶς ποιοῦν, τὲς δὲ
 86 φίλους εὐεργετῶν. Εἰ μὲν ἔνεδόκει μοι Χαίρεφῶν
 ἡγεμονικώτερος εἶναι σε πρὸς τὴν φύσιν ταύτην,
 ἐκείνον ἂν ἐπειρώμην πείθειν πρότερον ἐγχειρεῖν
 87 τῷ σε φίλον ποιεῖσθαι· νῦν δὲ μοι σὺ δοκεῖς ἡγέ-
 μενος μάλλον ἂν ἐξεργάσασθαι τῆτο. Καὶ ὁ Χαι-
 ρεκράτης ἔπεν, αὐτοπα λέγεις, ὦ Σωκράτες, καὶ
 εἰδὰ μῶς πρὸς σὲ, ὅς γε κελεύεις ἐμὲ νεώτερον ὄν-
 88 τα καθηγεῖσθαι· καὶ τοι τῆτό γε παρὰ πᾶσιν
 ἀνθρώποις τὰναντία νομίζεται, τὸν πρεσβύτε-
 ρον ἡγεῖσθαι παντὸς καὶ ἔργου καὶ λόγου. Πῶς,
 89 ἔφη ὁ Σωκράτης; ἔγὰρ καὶ ὁδὲ παραχωρήσαι
 τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι παν-
 ταχῶς νομίζεται; καὶ ἐκαθήμενον ὑπαναστῆναι,
 καὶ κοῖτῃ μαλακῇ τιμῆσαι, καὶ λόγῳ ὑπέξαι;
 ὦ ἀγαθε, μὴ ὀκνεῖ, ἔφη, ἀλλ' ἐγχείρει τὸν
 ἀνδρα καταπραΰνειν, καὶ πάνυ ταχύ σοι
 ὑπακούσεται· ἔχ' ὅραός ὡς φιλότιμός ἐστι καὶ
 ἐλευ-

Cuius sit in-
 cipere in gra-
 tia concil.

* Suanis ironia. An ideo cunctis et motus princeps
 esse huius rei, ne herpes videaris, si fratrem beneficio com-
 plectaris,

ἐλευθέριος; Τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ ἀνθρώπια εἰ, 90
 ἐκ αὐτῶν ἄλλως μᾶλλον ἔλθοις, ἢ εἰ διδοίης τί· τὰς
 δὲ καλὰς καὶ γὰρ ἀνθρώπων προσφιλοῦς
 χρώμενος μάλισ' αὖ κατεργάσαιτο. Καὶ ὁ 91
 Χαιρεκράτης εἶπεν, εἰάν ἔν ἐμῶ ταῦτα ποιῶν-
 τος, ἐκείνος μηδὲν βελτίων γίγνεται; τί γὰρ
 ἄλλο, εἶφη ὁ Σωκράτης, ἢ κινδυνεύσεις ἐπι-
 δεῖξαι, σὺ μὲν χρησός τε καὶ φιλάδελφος
 εἶναι, ἐκείνος ἡ δὲ Φαῦλός τε καὶ ἐκ ἀξίος 92
 εὐεργεσίας; Ἀλλ' ἐδὲν οἶμαι τέτων ἔσεσθαι
 νομίζω δὲ αὐτὸν, ἐπειδὴν αἰσθηταί σε προκα-
 λόμενον ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τέτον, πάντῃ
 φιλονικῆσιν, ὅπως περιγένηται σε λόγῳ καὶ
 ἔργῳ εὖ ποιῶν. Νῦν μὲν γὰρ ἔτως εἶφη, δια- 93
 κείσθαι, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρι, ὡς ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ
 συλλαμβάνειν ἀλλήλους ἐποίησεν, ἀφεμένῳ
 τῆτο τράποντο πρὸς τὸ διακαλύπειν ἀλλήλων
 ἢ εἰ τῷ πόδε θείᾳ μοίρᾳ πεποιημένῳ πρὸς τὸ 94
 συνεργεῖν ἀλλήλων, ἀμελήσαντε τέττε, ἐμπο-
 δίζοιεν ἀλλήλων, ἐκ αὐτῶν πολλὴ ἀμαθία εἴη καὶ
 κακοδαιμονία τοῖς ἐπ' ὠφελείᾳ πεποιημένοις 95
 ἐπὶ βλάβῃ χρησθαι. Καὶ μὴν ἀδελφῷ γε
 (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι 96
 ὠφελείᾳ ἀλλήλων, ἢ χεῖρὲς τε καὶ πόδες καὶ
 ὀφθαλμοὶ, καὶ τὰλλα δ' ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν
 ἀνθρώποις. Χεῖρες μὲν γὰρ εἰ δέοι αὐταῖς τὰ 97
 πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἅμα ποιῆσαι, ἐκ αὐτῶν
 δύναιντο· πόδες δὲ ἐδ' αὖ ἐπὶ τὰ ὀργυιᾶν διέ-
 χοντα ἔλθοιεν ἅμα. Ὀφθαλμοὶ δὲ οἱ δοκεῖν- 98

93
 Fratrum cum
 membris ge-
 minis compa-
 ratio.

G 5

tes

g Ita legendum puto pro ἀνθρώπινα, homunciones enim putat humiles et venales. Ita est in WELSS.

h Int. κινδυνεύσεις, si enim a κινδυνεύσεις ἐπιδείξει pen- deret, accusatiuus sequeretur; nominatiuo locus, ubi in ead- dem persona substituitur.

i Vid. ad n. 5, f. 39.

99
Amicus, res
vulgo negle-
ctā.

100

101

102

103

104

105

106

τες ἐπὶ πλεῖστον ἐξικνεῖσθαι, ὅδ' ἂν τῶν ἔτι
ἐγγυτέρω ὄντων τὰ ἔμπροσθεν ἅμα, καὶ τὰ
ὀπίθεν ἰδεῖν δύναιντο. Ἀδελφῶ δὲ φίλῳ ὄντε,
καὶ πολὺ διεσῶτε πρᾶττετον ἅμα καὶ ἐπ' ὠφε-
λεῖα ἀλλήλων. (4) Ἦκιστα δὲ ποτε αὐτῷ
καὶ περὶ φίλος διαλεγόμενος, ἐξ ὧν ἔμοιγε
ἐδόκει μάλιστα ἂν τις ὠφελεῖσθαι πρὸς φίλων
κτῆσίν τε καὶ χρεῖαν. Τῷτο μὲν γὰρ δὴ πολ-
λῶν ἔφη αἰκεῖν, ὡς πάντων κτημάτων κρατί-
στον ἂν εἴη φίλος σοφὸς καὶ ἀγαθός· ἐπιμε-
λεσμένοις δὲ παντὸς μάλιστα ὁρᾶν ἔφη τὸς πολ-
λὸς ἢ φίλων κτήσεως. Καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ
ἀγρῶν, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκήματα, καὶ
σκευὴ κτωμένοις τε ἐπιμελῶς ὁρᾶν ἔφη, καὶ τὰ
ὄντα σώζειν πειρωμένοις. Φίλον δὲ, ὁ μέγιστον
ἀγαθὸν εἶναι φασί, ὁρᾶν ἔφη τὸς πολλὰς
ἔτε ὅπως κτήντωνται φροντίζοντας, ἔτε ὅπως
(ὡς)^k οἷόν τε ἑαυτοῖς σώζονται· ἀλλὰ καὶ
καμνόντων φίλων τε καὶ οἰκετῶν ὁρᾶν τινὰς
ἔφη, τοῖς μὲν οἰκέταις καὶ ἰατρὸς εἰσαύγοντας,
καὶ τὰλλα πρὸς ὑγείαν ἐπιμελῶς παρασκευά-
ζοντας, τῶν δὲ φίλων ὀλιγωρῶντας· ἀποθα-
νόντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκέταις
ἀχθομένοις, καὶ ζημίαν ἡγεμένοις, ἐπὶ δὲ
τοῖς φίλοις, ὅδ' ἐν οἰομένοις ἐλαττῖσθαι. καὶ
τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων ὅδ' ἐὼντας ἀθερά-
πευτον, ὅδ' ἀνεπίσκεπτον· τῶν δὲ φίλων ἐπι-
μελείας δομένων ἀμελεῖντας. Ἐτι δὲ πρὸς
τέτοις ὁρᾶν ἔφη τὸς πολλὰς, τῶν μὲν ἄλλων
κτημάτων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ
πλῆ-

^k ὡς inferere ausus sum, quod sententia postulare vi-
detur, et cum adfuisset, a praecedente ὅπως absorptum. Ni-
si οἷόν τε absolute ponitur, pro ὡς οἷόν τε. Caeterum σώζον-
ται differte habet *Castell.* Ab ὄντας, quod cohaerere pot-
est cum φροντίζοντας, ut ὅπως ἔτι τς iungantur.

107
 πλῆθος εἰδότες· τῶν δὲ φίλων ὀλίγων ὄντων,
 ἔ μόνον τὸ πλῆθος ἀγνοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 πυνθανομένοις τῆτο, καταλέγειν ἐγχειρήσαν-
 τας, ἔς ἐν τοῖς φίλοις ἔδεσαν, πάλιν τέττες¹
 ἀνατίθεσθαι, τοσῆτον αὐτὲς τῶν φίλων φρον-
 τίζειν. Καὶ τοι πρὸς ποῖον κτῆμα τῶν ἄλλων
 παραβαλλόμενος φίλος ἀγαθός, ἢ ἀν' πολλῷ
 108 *Sed omnium praestantis-*
 κρείττων φανείη; Ποῖος γὰρ ἵππος, ἢ ποῖον
 109
 ζεύγος ἔτω χρήσιμον, ὥσπερ χρηστὸς φίλος;
 ποῖον δὲ ἀκδραπόδον, ἔτως εὖνεν καὶ παρα-
 110
 μόνιμον, ἢ ποῖον ἄλλο κτῆμα ἔτω πάγχρηστον;
 ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν
 111
 τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ, καὶ τῆς τῶν ἰδίων κα-
 τασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων, καὶ ἂν
 112
 τε τινὰ εὖ ποιῆσαι δὴ συνεπιχρῆι· ἂν τε τίς
 φόβος ταραττεῖ, σύμβουθεῖ, τὰ μὲν συνα-
 113
 καλίσκων, τὰ δὲ καὶ συμπράττων, καὶ τὰ
 μὲν συμπεΐδων, τὰ δὲ βιαζόμενος· καὶ εὖ μὲν
 114
 πρᾶττοντας πλεῖστα εὐφραίνων, σφαλλομένους
 115
 δὲ πλεῖστα ἐπανορθῶν. Ἄ δὲ αἰτε χεῖρες ἐκά-
 σω ὑπηρετῶσι, καὶ ὀφθαλμοὶ προορῶσι, καὶ
 116
 τὰ ὦτα προακέσσι, καὶ οἱ πόδες διανύτλισσι,
 117
 τέττων φίλος εὐεργετῶν ἔδενός λείπεται. Πολ-
 λάκις δὲ ἂ ὑπὲρ αὐτῆς τις ἢ ἢ ἐκ ἐξεργάσατο,
 ἢ ἐκ εἶδεν, ἢ ἐκ ἤκουσεν, ἢ ἐκ διήνυσεν, ταῦτα ὁ
 φίλος πρὸς τὴν φίλῳ ἐξήκεσεν· ἀλλ' ὅμως
 118
 ἔνοι μὲν δένδρα περῶντα θεραπεύειν τῆ καρ-
 119
 πῆ ἐνεκεν, τῆ δὲ παμφορωτάτῃ κτήματος, ὃ
 καλεῖται φίλος, ἀργῶς καὶ ἀνειμένως οἱ πλεῖ-
 120
 στοι ἐπιμέλονται. — (6) Εἰπέ μοι, ἔφη, Κρι-
 121
 τόβη·

1 Ita lego pro τῶν et interpretor, quos in numero
 amicorum iam retulerant, retractare et in aliam classē repo-
 nere, ut sit in lusu XII. Scriptorum s. περὶ τῶν Græcorum,
 ubi licet ἀνατίθεσθαι v. Plato Hipparcho p. 3. C. Laemar.

- 117 τάβηλε, εἰ δεοίμεθα φίλος ἀγαθὸς, πῶς ἂν
 ἐπιχειροίμεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζη-
 τητέον, ὅσις ἄρχει γαστρός τε καὶ φιλοποσίας,
 καὶ λαγνείας, καὶ ὕπνου καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ
 ὑπὸ τῶν κρατέμενος, ἔτ' αὐτὸς ἑαυτῷ
 δύναται ἂν, ἔτε φίλῳ τὰ δέοντα πράττειν.
 Μὰ Δί' ὃ δῖτα ἔφη· ἐκὼν τὸ μὲν ὑπὸ τῶν
 118 ἀρχομένῃ ἀφεκτέον δοκεῖ σοι εἶναι. Πάνυ μὲν
 ἔν ἔφη. Τί γάρ, ἔφη, ὅσις δαπανηρὸς ἂν μὴ
 αὐτάρκης ἐστίν, ἀλλὰ ἀεὶ τῶν πλησίων δέται;
 καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδίδοναι, μὴ
 119 λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ δίδοντα μισεῖ· ὃ δοκεῖ
 σοι καὶ ἕτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; Πάνυ, ἔφη·
 ἐκὼν ἀφεκτέον καὶ τῆς; ἀφεκτέον μέντοι, ἔφη.
 120 Τί γάρ, ὅσις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολ-
 λῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τῆτο δυσ-
 ζύμβολος ἐστίν, καὶ λαμβάνων μὲν ἡδέεται,
 ἀποδίδονα δὲ ὃ βέλεται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἔφη,
 121 ἕτος εἶναι πονηρότερος ἐκείνου εἶναι. Τί δ' ὅσις
 ἔχει τὸν ἔρωτα τὸ χρηματίζεσθαι, μὴ δὲ πρὸς
 122 ἄλλο χολὴν ποιῆται, ἢ ὅπόθεν αὐτὸς κερ-
 δανεῖ; Ἀφεκτέον καὶ τῆς, ὡς ἔμοι δοκεῖ·
 ἀνωφελὲς γὰρ ἂν εἴη τῷ χρωμένῳ. Τί δ' ὅσις
 σασσιώδης τίς ἐστι, καὶ θέλων πολλὰς τοῖς φίλοις
 123 ἐχθρὰς παρέχειν; Φευκτέον νὴ Δία καὶ τῆτον.
 Εἰ δὲ τις τῶν μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει εὖ
 δὲ πάχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τὸ ἀντ-
 ευεργετῆν; Ἀνωφελὲς ἂν εἴη καὶ ἕτος. Ἀλλὰ
 ποῖον, ὦ Σώκρατες, ἐπιχειρήσομεν φίλον ποιῆ-
 θαι; οἶμαι μὲν ὅς τάναντία τῶν ἐγκρατῆς
 μὲν ἐστὶ τῶν διὰ τὸ σώματος ἡδονῶν, εὐορκος
 δὲ καὶ εὐζύμβολος ἂν τυγχάνει, καὶ φιλόνοι-
 κος πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπεσθαι, εὖ ποιῶν τὰς
 εὐερ-

εὐεργετῶντας ἑαυτὸν, ὥστε λυσιτελεῖν τὰς χρω-
 μένους. Πῶς ἔν' αὐτὰ δοκιμάσαιμεν ὃ Σώ-
 κρατες, πρὸ τῆς χρεῖσθαι; Τὰς μὲν ἀνδριαν-
 τοποιῶς, ἔφη, δοκιμάζομεν, ἔ τοῖς λόγοις
 αὐτῶν τεκμαιρόμενοι· ἀλλ' ὃν αὖν ὀρῶμεν τὰς
 πρόδεν ἀνδριάντας καλῶς ἐργασμένον, τέτω
 πισεύομεν καὶ τὰς λοιπὰς εὖ ποιήσιν. Καὶ
 ἀνδρα δὴ λέγεις, ἔφη, ὅς αὖν τὰς φίλους τὰς
 πρόδεν εὖ ποιῶν φαίνεται, ὅλον εἶναι καὶ
 τὰς ὑτέρους εὐεργετήσονται; Καὶ γὰρ ἵπποις, ἔφη,
 ὃν αὖν τοῖς πρόδεν ὀρῶ καλῶς χρωμένον, τέτον
 καὶ ἄλλοις οἶμαι καλῶς χρεῖσθαι. — Οταν,
 ὃ Κριτόβουλε, φίλος τινὶ βέλαιο γενέσθαι, ἔα-
 σεις με κατεπειν^m σε πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀγα-
 σάιτε αὐτῶ, καὶ ἐπιθυμῶς φίλος αὐτῶ εἶναι;
 Κατηγόρει, ἔφη ὁ Κριτόβουλος· εἰδέναι γὰρ αἶδα
 μισθῶντας τὰς ἐπαινεύοντας. Ἐὰν δέ σε προσκα-
 τηγορήσω, ἔφη, ὅτι διὰ τὸ ἀγαθὰ αὐτῶ
 καὶ εὐνοικῶς ἔχεις πρὸς αὐτὸν, ἄρα μὴ δια-
 βάλλεσθαι δόξεις ὑπ' ἐμῆ; Ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 μοί, ἔφη, ἐγγίγνεται εὐνοία πρὸς ἑς αὖν ὑπολά-
 βω εὐνοικῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ. Ταῦτα μέντοι,
 ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξετά μοι λέγειν περὶ σὲ
 πρὸς ἑς αὖν βέλῃ φίλος ποιήσασθαι. Ἐὰν δέ
 μοι ἐτι ἐξεσίαν δῶς λέγειν περὶ σὲ, ὅτι ἐπι-
 μελής τε τῶν φίλων εἶ, καὶ εἰδένι ἔτω χαίρεις,
 ὡς φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τε τοῖς καλοῖς
 ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλῃ, ἔχῃ ἥτιον ἢ ἐπὶ
 τοῖς ἑαυτῶ· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων
 χαίρεις εἰδένι ἥτιον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶ· ὅπως δέ
 ταῦτα γίγνηται τοῖς φίλοις, ἐκ ἀποκάμνεις
 μνηχα-

124

*Quomodo ex-
plorandus?*

125

126

*Quomodo
concilian-
dus?*

127

128

129

130

^m Gusta, qui potes, mel apud Atticæ in vocibus κατε-
 πειν et κατηγορεῖν, quæ accusare significant, vel deferre, hic
 εἰρωνεία plane Socratica pro commendatione ponuntur.

- 131 μηχανώμενος· καὶ ὅτι ἔγνωκας ἀρετὴν εἶναι,
νικᾶν, τὰς μὲν φίλους εὖ ποιῶντα, τὰς δὲ ἐχθρούς
κακῶς· πάννυ ἂν οἶμά σοι ἐπιτήδειον εἶναι με
132 σύνδηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων. Τί ἔν, ἔφη ὁ
Bona pro-
nubae. Κριτόβελος, ἐμοὶ τῷτο λέγεις, ὥσπερ ἐκ ἐπὶ
σοὶ ὄν, ὅ, τι ἂν βέλη περὶ ἐμῷ λέγειν; Μὰ Δί
ἔχ, ὥς ποτε ἐγὼ Ἀσπασίας ἤκησα. Ἐφη
γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμνηστρίδας, μετὰ μὲν ἀλη-
θείας τὰγαθὰ διαγγελλούσας, δεινὰς εἶναι συν-
άγειν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, ψευδομένας δ'
133 ἐκ ὠφελειῶν ἐπαινέσας· τὰς γὰρ ἐξαπατηθέν-
τας, ἅμα μισεῖν ἀλλήλους τε καὶ τὴν προμνη-
σαμένην· ἃ δὲ καὶ ἐγὼ πειθεῖς ὁρθῶς ἔχην,
ἡγῶμαι, ἐκ ἐξεῖναι μοι περὶ σὲ λέγειν ἐπαινῶν-
134 τι ἐδὲν, ὅ, τι ἂν μὴ ἀληθεύω. Σὺ μὲν ἄρα, ὁ
Κριτόβελος, τοιοῦτος μοι φίλος εἶ, ὃ Σώκρατες,
οἷος, ἂν μὲν τι αὐτὸς ἔχω ἐπιτήδειον εἰς τὸ φίλος
κτῆσασθαι, συλλαμβάνειν μοι· εἰ δὲ μὴ, ἐκ ἂν
ἐθέλοις πλάσας τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ.
135 Πότερα δ' ἂν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὃ Κριτόβελος,
δοκῶ σοι μᾶλλον ὠφελεῖν σε τὰ ψευδῆ ἐπαινῶν,
ἢ πείθων πειρᾶσθαι σε ἀγαθὸν ἄνδρα γενέσθαι;
εἰ δὲ μὴ φανερόν, ὅπως ἐξέσι σοι ἐκ τῶνδε σκέ-
136 ψαι. Εἰ γὰρ σε βεβλόμενος φίλον ποιῆσαι ναυ-
κλήρω, ψευδόμενος ἐπαινοῖν, φάσκων ἀγαθὸν
εἶναι κυβερνήτην· ὁ δὲ μοι πειθεῖς ἐπιτρέψειν
σοι τὴν ναῦν μὴ ἐπισαμένῳ κυβερνᾶν, ἔχεις τι-
137 νὰ ἐλπίδα μὴ ἂν σαυτὸν τε καὶ τὴν ναῦν ἀπο-
λέσαι; Ἥ εἰ σοι πείσαιμι κοινῇ τὴν πόλιν,
ψευδῶ.

n Socrates rogauerat, an permetteret Critobulus haec de se dici amici veri criteria? Hic, quidni? inquit. Tum Socrates negat, mentiri suum esse. Si igitur velit ea de se dici, etiam rebus esse praestanda.

o Atticismus, pro ὄντος, quasi non in potestate tua esset.

p Quam Socrates eloquentiae magistrum habuit.

ψευδόμενος, ὡς ἂν στρατηγικῶ τε καὶ δικασικῶ καὶ πολιτικῶ ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι· τί ἂν οἶε σαυ-
τόν, καὶ τὴν πόλιν ὑπό σὲ παθεῖν; Ἡ εἴ τινας
ἰδία τῶν πολιτῶν πείσαιμι ψευδόμενος, ὡς ὄντι
οἰκονομικῶ τε καὶ ἐπιμελεῖ τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέ-
ψαι ἄρ' ἐκ ἂν πείραν διδῶς ἅμα τε βλαβερὸς
εἴη, καὶ καταγέλαστος φαίνοιο; Ἀλλὰ συντο-
ματάτη τε, καὶ ἀσφαλεστάτη, καὶ καλλίστη ὁδός,
ὦ Κριτόβουλε, ὅ, τι ⁹ ἂν βέλῃ δοκεῖν ἀγαθὸς
εἶναι, τῷτο καὶ γενέσθαι ἀγαθὸν πειραῖσθαι.

— (7) Φασίν, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἶν
πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν· θαυμαστὸν ποιεῖς,
ὅς ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἐρίᾳ σοι καὶ ἄρνας καὶ τυ-
ρὸν παρεχέσαιο, εἰδὲν δίδως, ὅ, τι ἂν μὴ ἐκ τῆς
γῆς λάβωμεν· τῷ δὲ κυνὶ, ὅς εἰδὲν τοιούτων σοι
παρέχει, μεταδίδως ἕπερ αὐτὸς ἔχεις σίτην
τὸν κύνα ἐν ἀκέσαντα εἰπεῖν, ναὶ μά Δία· ἐγὼ
γάρ εἰμι ὁ καὶ ἡμᾶς σώζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώ-
πων κλέπτεσθαι, μήτε ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι·
ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς,
εἰδ' ἂν νέμεσθαι δύνασθε, φοβέμεναι μὴ ἀπόλη-
θε· ἔτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγχω-
ρεῖσθαι τὸν κύνα προτιμάσθαι.

¹⁰ Ὡς περ ὁ καθαρίζων μαθὼν, καὶ εἰ μὴ κι-
θαρίζῃ, κιθαριστής ἐστίν, καὶ ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι,
καὶ μὴ ἰατρεῦν, ὅμως ἰατρός ἐστι· ἔτω καὶ ὁδε
ἀπὸ τῶδε τῷ χρόνῳ διατελεῖ στρατηγὸς ὢν, καὶ
μηδεὶς αὐτὸν ἔληται· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος, ἔτε
στρατηγός, ἔτε ἰατρός ἐστίν, εἰδὲ εἰ μὴ ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων αἰρεθῇ. — Παρασκευαστικὸν τῶν εἰς
τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ, καὶ ποριζι-

κόν

138

139

*Quod videri
vis, esto.*

140

*Fabula de ca-
ne et ovibus.*

141

142

Ex

Libro III.

143

*Virtus non
pendet a iu-
dicio homi-
num.*

144

145

*Imperatoris
virtutes.*

9 n. 7. f. 120.

10 Dionysodorus Amicus, cui persuaserat, ut exercitus
ducendi artem disceret a Dionysodoro.

- κὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, ἢ μηχανι-
 146 κὸν, καὶ ἐργασικὸν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρτερικὸν,
 καὶ ἀγχιέν, καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὤμον, καὶ
 ἀπλὲν τε καὶ ἐπίβελον, καὶ φυλακτικὸν τε καὶ
 κλέπτην, καὶ προετικὸν καὶ ἄρπαγα, καὶ φιλό-
 δωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐπιθε-
 147 τικὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ Ἐπιστήμῃ,
 ἃ δεῖ τὸν εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν. Καλὸν δὲ καὶ
 τακτικὸν εἶναι· πολὺ γὰρ διαφέρει στρατεύμα
 τελαγμένον ἀτάκτῃ· ὥσπερ λίθοι τε καὶ πλίν-
 148 θοι καὶ ξύλα ἢ κέραμος, ἀτάκτως μὲν ἐρριμμέ-
 να ἔδὲν χρήσιμά ἐσιν· ἐπειδὴν δὲ ταχθῇ κατω-
 μὲν καὶ ἐπιπολῆς, τὰ μῆτε σηπόμενα, μῆτε τη-
 κόμενα, οἷτε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἰ-
 τε πλίνθοι, καὶ τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ
 συντίθεται, τότε γίνεται πολλὸν ἄξιον κτῆμα
 149 οἰκία. — (3) Ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι
 Obsequuntur
 homines prae-
 stantioribus.
 τέτοις μάλιστα ἐθέλousi πείθεσθαι, ἐς αὐτῶν
 τα βελτίους εἶναι. Καὶ γὰρ ἐν νόσῳ, ὃν αὐτῶν
 τα ἰατρικώτατον εἶναι, τέτῳ μάλιστα πείθον-
 150 ται· καὶ ἐν πλοίῳ οἱ πλέοντες, ὃς αὐτῶν κυβερνητι-
 κώτατον, καὶ ἐν γεωργίᾳ ὃν αὐτῶν γεωργικώτατον.
 — (5) Τὸ θάρσος ἀμέλειάν τε καὶ ῥαθυμίαν
 καὶ ἀπείθειαν ἐμβάλλει· ὁ δὲ φόβος προσεκτι-
 151 κωτέρους τε καὶ εὐπειθετέρους καὶ εὐτακτοτέρους
 ποιεῖ· τεκμαίραιο δ' αὖν τέτο, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν
 ταῖς ναυσίν· ὅταν μὲν γὰρ δήπερ μηδὲν φοβῶν-
 152 ται, μεσοὶ εἰσιν ἀταξίας· ἐς αὖν δ' ἡ χειμῶνα ἢ
 πολεμῖες δέσσωσιν, ἢ μόνον τὰ κελευόμενα πάν-
 τα ποῖουσιν, ἀλλὰ καὶ σιγῶσι παραδοκῶντες τὰ
 προσαχθισόμενα ὥσπερ^s χορευταί.

IX. Ex

^s Qui in theatri saltant chori, eos praesertim inten-
 tos esse oportet ad nutum et motum omnem praecentoris vel
 praefultoris. Idem facere oportet milites, nautas etc.

IX.

XENOPHONTIS Apologia
Socratis.

Σωκράτης δὲ ἀξίον μοι δοκεῖ εἶναι μεμνη- *Cur Socrates*
 σθαι, καὶ ὡς, ἐπειδὴ ἐκλήθη εἰς τὴν *ita magnifice*
 δίκην, ἐβελύσατο περίτε τῆς ἀπολογίας καὶ *de se egerit.*
 τῆς τελευτῆς τῷ βίῃ. Γεγράφασι μὲν περὶ
 τέττε καὶ ἄλλοι, καὶ πάντες ἔτυχον ^a τῆς
 μεγαληγορίας αὐτῷ, ὃ καὶ δῆλον, ὅτι τῷ
 ὄντι ἔτος ἐρρήθη ὑπὸ Σωκράτους· ἀλλ' ὅτι ἦσαν
 ἑαυτῷ ἡγεῖτο αἰρετώτερον εἶναι τῷ βίῃ θάνα-
 τον, τῷτο ἔδισταφίνισαν, ὥς αἰφρονετέρῃ
 αὐτῷ φαίνεται εἶναι ἡ μεγαληγορία. Εὐμο-
 γένης μὲντοι ὁ Ἰππονίκος, ἐταῖρος τε ἦν αὐτῷ,
 καὶ ἐξήγγειλε περὶ αὐτῷ τοιαῦτα, ὥς πρέ-
 πεσαν φαίνεσθαι τὴν μεγαληγορίαν αὐτῷ τῇ
 διανοίᾳ. Εκένος γὰρ ἔφη, ὅρων αὐτὸν περὶ
 πάντων μᾶλλον διαλεγόμενον, ἢ περὶ τῆς δίκης,
 εἰπεῖν. Οὐκ ἔχεῖν μὲντοι σκοπεῖν, ὃ Σώκρα-
 τες, καὶ ὃ, τι ἀπολογήσῃ; τὸν δὲ τὸ πρῶτον
 ἀποκρίνασθαι, ἔδοκῶ σοι ἀπολογεῖσθαι με- *Vita inno-*
 λετῶν διαβεβαιώκεναι; ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐρεῖσθαι, *cens optima*
 πῶς; ὅτι εἰδὲν ἄδικον διαγεγένημαι ποιοῶν,
 ἥνπερ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολο-
 γίας.

H

γίας.

^a Non hoc vult affectuosus esse illius magnifica dicta, sed simpliciter non praetermisisse ea, verum cum fide retulisse, e quo consensu appareat, vera illos dixisse. Negat autem, causam illius inagniloquentiae a quoquam prolatam, unde factum, ut minus egregie aliqui de modestia Socratis senserint. Ipse igitur docet, hoc consilio adhibitam esse a magno viro illam peritiam et abhorrentem ab ipsius ingenio magniloquentiam, ut irritati iudices ipsum damnarent, qui mori cuperet, quam quod maxime.

- 7 γίας. Ἐπεὶ ^b δ' αὐτὸν πάλιν λέγειν, ἔχ
 ὄρας τὰ Ἀθηναίων δικασήρια, ὡς πολλὰ κίς
 μὲν ἔδεν ἀδικήντας, λόγῳ ταραχθέντες ἀπέ-
 κτειναν, πολλὰ κίς δὲ ἀδικήντας, ἢ ἐκ ^c τῆ
 λόγῳ οἰκτίσαντες, ἢ ἐπιχαρίτως ἐιπόντας
 8 ἀπέλυσαν; ἀλλὰ ναὶ μά Δία, φάναί αὐτὸν,
 καὶ δις ἥδη ἐπιχειρήσαντός με σκοπεῖν περὶ
 τῆς ἀπολογίας, ἐναντιῶτά μοι τὸ δαιμόνιον ^d
 ὡς δὲ αὐτὸν ἐπεῖν θαυμάσιόν λέγειν, τὸν δ'
 9 αὖ ἀποκρίνασθαι. Εἰ θαυμαστὸν νομίζεις, εἰ
 καὶ τῷ Θεῷ δοκεῖ, ἐμὲ βέλτιον εἶναι ἢ ἡ τε-
 λευτάν; ἐκ οἶδα, ὅτι μέχρι μὲν τῶδε ἔδεν
 ἀνθρώπων ὑφείμην, βέλτιον ἐμῶ βεβιωκέναι;
 10 ὅπερ γὰρ ἡδιστόν ἐστιν, ἦδεν, ὅσιός μοι καὶ
 δικαίως ἀπαντὰ τὸν βίον βεβιωμένον, ὥστε
 ἰχυρῶς ἀγάμενος ἑμαυτὸν, ταυτὰ εὖρισκοι,
 καὶ τὲς ἐμοὶ συγγινομένοις γιγνώσκοντας περὶ
 11 ἐμῶ. Νῦν δ' εἰ ἐτι προβήσεται ἡ ἡλικία, οἶδ'
 ὅτι ἀνάγκη ἔσται τὰ τῆ γήρως ἀποτελεῖσθαι
 καὶ ὄραν τε χεῖρον, καὶ ἀκῆσαι ἥσσον, καὶ
 δυσμαδέεσθαι εἶναι, καὶ ὦν ἑμαυτὸν ἐπιλη-
 12 σμονέεσθαι. Ἦν δὲ αἰδάνωμαι χείρων γιγνώ-
 μενος, καὶ καταμέμφομαι ἑμαυτὸν, πῶς ἂν
 13 εἴποιμι ἐγὼ, ὅτι ἂν ἡδέως βιοτεύοιμι; ἴσας
 δὲ τοι, φάναί αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς δι' εὐμένειαν
 προξενεῖ μοι, εἰ μόνον τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας
 καταλῦσαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἢ ῥᾶτα.
 14 Ἦν γὰρ νῦν κατακρηθῇ μοι, δῆλον ὅτι ἐξέσται
 με τῇ τελευτῇ χρῆσθαι, ἢ ῥᾶση μὲν ὑπὸ τῶν
 τέττε ἐπιμεληθέντων κέκριται, ἀπραγμονεσάτην
 δὲ

II
*Senectutis
 incommoda.*

14
*Mors lenis-
 sima.*

b V. ad 2, 50.

c Duæ rationes absolutionis, miseratio supplicantis, aut delectatio ex illius oratione, ut in illa Epaminondæ apud NEPOTEM c. 8.

d Vid. f. 22.

δὲ τοῖς ^e φίλοις, πλείστον δὲ πόσον ἐμποιοῦσα
 τῷ ^f τελευτῶντι· ὅταν γὰρ ἄχην μὲν μη- 15
 δὲν, μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμας τῶν πα-
 ρόντων καταλίπηται, ὑγιὲς δὲ τις τὸ σῶμα
 ἔχων καὶ τὴν ψυχὴν δυναμένην φιλοφρονεῖσθαι,
 ἀπομαραίνεται, πῶς ἐκ ἀνάγκῃ τῆτον πο- 16
 θενὸν εἶναι; Ὁρῶς δὲ οἱ θεοὶ τότε με ἦναν-
 τιέντο, φάναι αὐτόν, τῇ τῷ λόγῳ ἐπισκέψαι,
 ὅτε ἐδόκει ἡμῖν ζητήτέα εἶναι ἐκ παντὸς τρό- 17
 πῃ τὰ ἀποφευκτικά. Εἰ γὰρ τῆτο διεπρα-
 ξάμην, δῖλον ὅτι ἡτοιμασάμην αὖ ἀντὶ τῷ ἡδὴ
 λῆξαι τῷ βίῃ, ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτή-
 σαι, ἢ γήρα, εἰς ὃ πάντα τὰ χαλεπὰ συρρέει
 καὶ μάλα ἐρημαί τῶν εὐφροσυνῶν. Μὰ Δί' 18
 εἰπεῖν αὐτὸν, ὦ Ἑρμόγενης, ἐγὼ ταῦτα εἰδὲ *Constituit*
 προθυμήσομαι, ἀλλ' ὅσον † νομίζω τετυχη- *Socr. irrita-*
 κέναι καλῶς καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώ- *re iudices.*
 πων, καὶ ἦν ἐγὼ δόξαν ἔχω περὶ ἐμαυτοῦ,
 ταύτην ἀναφάνων, εἰ βαρύνω τῆς δικαστῆς, 19
 αἰρήσομαι τελευτῶν μάλλον, ἢ ἀνελευθέρας
 τὸ ζῆν ἐτι προσαιτῶν, κερδάναι τὸν πολὺ
 χεῖρῳ βίον ἀντὶ θανάτου. Οὕτω δὲ γρόντα 20
 αὐτόν, ἐφη, ἐπειδὴ κατηγόρησαν αὐτῷ οἱ ἀν-
 τίδικοι, ὥς, εἰ μὲν ἡ πόλις νομίζει θεὸς, εἰ
 νομίζοι, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρει, καὶ
 τῆς νέης διαφθείροι, παρελθόντα εἰπεῖν. Ἀλλ' 21
 ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, τῆτο μὲν πρῶτον θαυμάζω *Apologia*
 Μελίτῃ, ὅτω ποτὲ γνῆς λέγει, ὥς ἐγὼ εἰς ἡ *ipsa.*
 πόλις νομίζει θεὸς εἰ νομίζω, ἐπεὶ θύοντά γε

H 2

με

^e Quippe qui non cogentur assidere aegrotanti etc.

^f Ita legunt, credo, omnes. Sententia et actiologia postulare mihi videbatur τῷ τελευτῶντος. Certe πῶς passius intelligendus.

† Forte melius ὅσον ν. τ. καλῶν.

22

Daemonium
Socratis.

με ἐν ταῖς κοιναῖς ἐορταῖς, καὶ ἐπὶ τῶν δημο-
σίων βασιῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνον-
τες ἑώραν, καὶ αὐτὸς Μέλιτος, ἡ ἡβέλετο.
Καινὰ γε μὴν δαιμόνια, πᾶς ἂν ἐγὼ εἰσφέ-
ρομι, λέγων, ὅτι θεῶ μὲν φανὴ φαίνεται ση-
μαίνεσα ἑ, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν· καὶ γὰρ οἱ φθόγ-
γοις

g Hoc igitur est nobile illud Socratis Daemonium, (f. 26.) ad cuius voluntatem et monitus cum provocasse arbitror, quoties non satis probare amicis consiliorum suorum rationes posset. Qui alias consilio notis et auctorum locis citandis onerare hunc libellum parco, non possum quin iuventutis causa adscribam locum ex APVLEII libro de Daemonio Socratis p. 50. Elmenh.

„Sunt superius aliud augustiusque genus Daemonum, qui semper a corporis compedibus et nexibus liberi certis potestatibus curant. (ita etiam alias APVLEIVS.) Quorum e numero Somnus atque Amor diuersam inter se vim possident: Amor vigilandi, Somnus soporandi. Ex hac ergo sublimiori Daemonum copia Plato autumat singulis hominibus in vita agenda testes et custodes singulos additos, qui nemini conspicui semper adsint, arbitri omnium non modo actuum, verum etiam cogitationum. At ubi vita edita remeandum est, eundem illum, qui nobis praeditus fuit, raptare et trahere, veluti custodiam suam (a se custoditum) ad iudicium, atque illic in causa dicenda assistere: si qua committitur, redarguere: si qua vera dicat, asseuerare: prorsus illius testimonio ferri sententiam. Proinde vos omnes, qui hanc Platonis diuinam sententiam me interprete auscultatis, ita animos vestros ad quaecunque vel agenda vel meditanda formare, ut scitis nihil homini prae istis custodibus nec intra animum nec foris esse secreti, quin omnia curiose ille participet, omnia visat, omnia intelligat; in ipsis penitissimis mentibus vice conscientiae diuersetur. Hic, quem dico, prorsus cultos, singularis praefectus, domesticus speculator, proprius curator, intimus cognitor, assiduus observator, in diuiduus arbiter, inseparabilis testis, malorum improbat, bonorum probator, si rite animaduertatur, sedulo cognoscat, religiose colatur, ita ut a Socrate iustitia et innocentia cultus est: in rebus incertis prospector, dubiis praemonitor, periculosis tutator, egenis opiculatur, qui tibi queat tum in somniis, tum signis, tum etiam fortasse coram, cum usus postulat, mala auerruncare, bona prosperare, humilia sublimare, nutantia fulcire, obscura clarare, secunda regere, aduersa corrigere. Non igitur mirum, si Socrates, vir apprime perfectus, et Apollinis quoque testimonio sapiens, hunc Deum suum cognouit, et coluit; ac propterea eius cultos, et prope, ut ita dicam, par contubernio, (i. e. contubernalis) familiaris, cuncta,

γοις οἰωνῶν, καὶ οἱ Φήμαις ἀνθρώπων χράμε-
 νοι, Φωναῖς δὴ πρ τεκμαίρονται· βρονταῖς δ' 23
 ἀμφιλέξει τις, ἢ μὴ Φωνεῖν ἢ μὴ μέγιστον οἰ-
 νισήριον εἶναι; ἢ δὲ Πυθοῖ ἐν τῷ τρίποδι ἱέρεια,
 ἔ καὶ αὐτὴ Φωνῇ τὰ παρὰ τῷ Θεῷ διαγγέλ-
 λει^h. Ἀλλὰ μὲν τοι καὶ τὸ προειδέναι γε τὸν 24
 Θεὸν τὸ μέλλον, καὶ τὸ προσημαίνειν ὧ βέλη-
 ται, καὶ τῆτο, ὥσπερ ἐγὼ φημι, ἔτω πάν-
 τες καὶ λέγῃσι καὶ νομίζουσιν. Ἀλλ' οἱ μὲν 25
 οἰωνές τε καὶ Φήμαις καὶ συμβόλῃς τε καὶ
 μάντεϊς ὀνομάζουσι τὰς προσημαίνοντας εἶναι.
 ἐγὼ δὲ τῆτο δαιμόνιον καλῶ, καὶ οἶμαι ἔτῳς 26
 ὀνομάζων, καὶ ἀληθέστερα, καὶ ὁσιώτερα λέ-
 γειν τῶν τοῖς ὄρνισιν ἀνατιθέντων τὴν τῶν Θεῶν
 δύναμιν. Ὡς γε μὴν ἐ ψεύδομαι κατὰ τῷ Θεῷ, 27
 καὶ τῆτ' ἔχω τεκμήριον· καὶ γὰρ τῶν φίλων
 πολλοῖς δὴ ἐξαγγείλας τὰ τῷ Θεῷ συμβε-
 λεύματα εἰδεπώποτε ψευδάμενος ἐφάνην. Ἐπεὶ 28
 δὲ ταῦτα ἀκέοντες οἱ δικασαί, ἐδορύβαν, οἱ
 μὲν

H 3

„quae arcenda sunt, arcuit; quae cauenda, praecauit; et
 „praemonenda praemonuit. sicubi tamen, interfectis Sa-
 „pientiae officiis, non consilio, sed praesagio indigebat: ut
 „vbi dubitatione claudicaret, diuinatione confisteret. Multa
 „sunt enim, multa, de quibus etiam sapientes viri ad ario-
 „stos et oracula cursitent. - - Socrates quoque sicubi loco-
 „cum alienae sapientiae officiis consultatio ingruerat, ibi vi-
 „daemonis praesagia regebat. Verum eius monitis sedulo
 „obediebat, eoque erat Deo suo longe acceptior. Quod au-
 „tem incepta Socratis quispiam Daemon ille ferme prohi-
 „bitum ibat, numquam adhortatum, quodammodo ratio prae-
 „dicta est. Enimvero Socrates, utpote vir apprime perfectus
 „ex sese, et ad omnia congruentia sibi officia promptus, nul-
 „lo adhortatore umquam indigebat: at vero prohibitore
 „nonnumquam, si quibus forte conatibus eius periculum
 „suberat, ut monitus praecaueret, omitteret coepta imprae-
 „sentiarum, quae tutius vel postea capefferet, vel alia via
 „adoriretur. In huiusmodi rebus, ut Plato dicit, vocem
 „quampiam diuinitus exortam dicebat se audire. „

h. His exemplis certe κατ' ἀνθρώπων bene disputat So-
 crates, qui hoc solum propositum sibi habet, novos a se
 Deos non induci.

- 29 μέν ἂν ἀπιστῶντες τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ καὶ
 φθονῶντες, εἰ καὶ παρὰ θεῶν μείζονων ἢ αὐτοῖς
 τυγχάνοι, πάλιν εἰπεῖν τὸν Σωκράτην. Ἄγε
 δὴ ἀκέσατε καὶ ἄλλα, ἵνα ἔτι μᾶλλον οἱ βε-
 λόμενοι ὑμῶν ἀπιστῶσι ^k τῷ ἐμὲ τετιμῆσθαι
 30 ὑπὸ δαιμόνων. Χαιρεφῶντος γάρ ποτε πε-
 ρωτῶντος ἐν Δελφοῖς περὶ ἐμῆ, πολλῶν πα-
 ρόντων ἀνείλεν ὁ Απόλλων, μηδὲνα εἶναι ἀνθρώ-
 πων, ἐμῆ μῆτε ἐλευθεριώτερον, μῆτε δικαιο-
 31 τερον, μῆτε σωφρονέστερον. † Ὡς δ' αὖ ταῦτ'
 ἀκέσαντες οἱ δικασαί, ἔτι μᾶλλον ἐδραύβην
 εἰκότως, αὐδῖς εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, ἀλλὰ
 32 μείζω μὲν, ὦ ἄνδρες, εἶπεν ὁ θεὸς ἐν χρησμοῖς
 περὶ Λυκέργῃς τῆς Λακεδαιμονίοις νομοθετή-
 σαντος, ἢ περὶ ἐμῆ. Λέγεται γάρ εἰς τὸν
 ναὸν εἰσιόντα προσεῖπεν αὐτόν, Φροντίζω πό-
 33 τερα θεὸν σε εἶπω, ἢ ἄνθρωπον. ἐμὲ δὲ θεῶ
 μὲν ἐκ εἵκασεν, ἀνθρώπων δὲ πολλῶν προέκρι-
 νεν ὑπερφέρειν. Ὅμως δὲ ὑμεῖς μὴδὲ ταῦτα
 εἰκὴ πισεύσητε τῷ Θεῷ, ἀλλὰ καθ' ἐν ἑκάστων
 ἐπισκοπεῖτε, ὣν εἶπεν ὁ Θεός. Τίνα μὲν γάρ
 ἐπίσταθε ἥσπον ἐμῆ δελεύοντα ταῖς τῆ σώ-
 ματος ἐπιθυμίαις; Τίνα δ' ἀνθρώπων ἐλευ-
 34 θεριώτερον; ὅς παρ' ἐδενὸς ἔτε δῶρα, ἔτε
 μισθὸν δέχομαι. Δικαιότερον δὲ τίνα ἂν εἰκό-
 τως νομίσητε τῆ πρὸς τὰ παρόντα συνημο-
 σμένη, ὡς τῶν ἄλλοτριῶν μηδενὸς προσδεῖσθαι;
 σοφὸν δὲ πῶς ἐκ ἂν τις εἰκότως ἄνδρα φήσκειν
 εἶναι, ὅς ἐξέτε περ ζυνέειναι τὰ λεγόμενα ἡρ-
 ξάμην, ἢ πῶποτε διέλιπον καὶ ζητῶν καὶ μαν-
 θά-

i In his infinitis semper intelligitur ὥσθι δ' ἑρμολογῆς
 aut simile quid.

k Hic aperte satis prodit consilium suum irritandi iudices.

† Pulchre vidit Cl. ERNESTI, hic addendum esse
 μῆτε σοφώτερον, ut respondeat propositio tractationi.

- θάνατον ὅ, τι ἐδυνάμην ἀγαθόν; Ὡς δ' ἔμ' αὖτις
 ἐπόνειν ἔδοκεῖ ὑμῖν καὶ τὰδε τεκμήρια εἶναι, τὸ
 πολλὰς μὲν πολίτας τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων,
 πολλὰς δὲ ξένων, ἐκ πάντων προαιρεῖσθαι ἐμοὶ
 ζυνεῖναι; Ἐκείνους δὲ τί φήσομεν αἴτιον εἶναι,
 τῶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ἐγὼ ἤκιστα ἔχοιμι χρή-
 ματα ἀντιδιδόναι, ὅμως πολλὰς ἐπιθυμῶ
 ἐμοὶ τι δωρεῖσθαι; τῶ¹ δὲ ἐμὲ μὲν μὴδ' ὑφ'
 ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας, ἐμοὶ δὲ πολλὰς
 ὁμολογεῖν χάριτας ἰφείλειν; τῶ¹ δ' ἐν τῇ
 πολιουκίᾳ τὰς μὲν ἄλλας οἰκτεῖρεν ἑαυτὰς, ἐμὲ
 δὲ μηδὲν ἀπορώτερον διάγειν, ἢ ὅτε τὰ μάλιστα
 ἡ πόλις εὐδαιμονεῖ; τῶ¹ δὲ τὰς ἄλλας μὲν
 τὰς εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πο-
 ρίζεσθαι, ἐμὲ δ' ἐκ τῆς ψυχῆς ἀνευ δαπάνης
 ἡδύς ἐκείνων μηχανᾶσθαι; εἶγε μὴ ὅσα εἴρηκα
 περὶ ἐμαυτῶ, μηδεὶς δύναται ἂν ἐξελέγξαι με
 ὥς ψεύδομαι, πῶς ἐκ ἂν ἤδη δικαίως καὶ ὑπὸ
 θεῶν, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐπαινοῖμην; Ἀλλ'
 ὅμως σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτη-
 δεύοντα τὰς νέες διαφθείρειν. Καὶ τοι ἐπιστά-
 μεθα μὲν δύπως τινὲς εἰσι νέων διαφθορά.
 Σὺ δ' εἶπες, εἴ τινα οἶδα ὑπ' ἐμῶ γεγεννημέ-
 νον, ἢ ἐξ εὐτεβῆς ἀνόσιον, ἢ ἐκ σώφρονος
 ὑβριστῆν, ἢ ἐξ εὐδαιμόνων πολυδάπανον, ἢ ἐκ
 μετριοπότου οἰνόφλυγα, ἢ ἐκ φιλοπόνου μα-
 λακον, ἢ ἄλλης πονηρᾶς ἡδονῆς ἡσσημένον.
 Ἀλλὰ ναὶ μά Δί' ἔφη ὁ Μέλιτος, ἐκείνους οἶδα,
 ἔς σὺ πέπεικάς σοι πέθεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς
 γεναμένοις ὁμολογῶ, φάναι τὸν Σωκράτην,
 περὶ γε παιδείας· τῶτο γὰρ ἴσασι ἐμοὶ με-
 μεληκός. Περὶ δ' ὑγείας τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον

35

Opinio homi-
num de So-
crate.

36

37

38

39

40

Negat corru-
ptam a se in-
uentum.

41

42

H 4

οἱ

1 Editi puto omnes τὸ; sed nimis aperte continuatur
 superior constructio αἴτιον εἶναι τῶ κ.τ.λ. Sed nec damno

*Quatenus au-
dit potius au-
diendi quam
parentes.*

- οἱ ἄνθρωποι πείθονται, ἢ τοῖς γονεῦσι· καὶ ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις γε πάντως οἱ Ἀθηναῖοι πάν-
τες δῆπερ τοῖς φρονημάτατα λέγουσι πείθονται
43 μᾶλλον, ἢ τοῖς προσήκεσιν· ἔ γάρ δὴ καὶ
στρατηγὸς αἰρεῖσθε καὶ πρὸ πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν, καὶ ναὶ μὰ Δία γε ὑμεῖς πρὸ ὑμῶν αὐ-
τῶν, ἔς ἃν ἡγεῖσθε περὶ τῶν πολεμικῶν φρο-
44 νηματοτάτας εἶναι; Οὐτά γάρ, Φάναι τὸν
Μέλιτον, ὃ Σώκρατες, καὶ συμφέρει καὶ νο-
μίζεται· Οὐκὲν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, θάυμα-
σὸν καὶ τέτό σοι δοκεῖ εἶναι, τὸ ἐν μὲν ἄλλαις
45 πράξεσι, μὴ μόνον ἰσομοιρίας τυγχάνειν τὰς
κρατίστας, ἀλλὰ καὶ προτετιμῆσθαι· ἐμὲ δ'
ὅς περὶ τῷ μεγίστῳ ἀγαθῷ ἀνθρώποις, περὶ
παιδείας, βέλτιστος εἶναι ὑπὸ τινων προκρίνο-
μαί, τῶν ἐνεκα θανάτου ὑπὸ σε διώκεσθαι;
46 Ἐξέηδη μὲν δηλονότι τῶν πλείονα, ὑπὸ τε
αὐτῷ, καὶ τῶν συναγορευόντων φίλων αὐτῷ·
ἀλλ' ἐγὼ ἔ τὰ πάντα εἰπεῖν τὰ ἐκ τῆς δίκης
ἐσπέδασα, ἀλλ' ἤρκεσέ μοι δηλῶσαι, ὅτι
Σωκράτης τὸ μὲν μήτε περὶ θεῶν ἀσεβῆσαι,
μήτε περὶ ἀνθρώπου ἀδικῶς Φανῆναι, περὶ
παντὸς ἐποιεῖτο, τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν ἐκ ὧτο
λιπαρητέον εἶναι, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ἦδη ἐνόμι-
47 ζεν ἑαυτῷ τελευτᾶν· ὅτι δ' ἔτις ἐγίγνωσκε,
καταδηλότερον ἐγίγνετο, ἐπεὶ καὶ ἡ δίκη κα-
τεψηφίσθη. Πρῶτον μὲν γὰρ κελεύόμενος ὑπο-
48 τιμᾶσαι^m, ἔτε αὐτὸν ὑπετιμήσατο, ἔτε τὰς
φίλως

*Damnatio-
nem non sub-
terfugit nec
mortem.*

Cl. BACHII religionem, illud τὸ δὲ retinentis: quidni enim licuerit Xenophonti paululum dormire?

^m Quid sit υποτιμᾶσαι, et quid actum cum Socrate doceat Cl. de Orat. l. 54. Interrogabatur reus, (prioribus sententiis generatim iam damnatus, ἐπεὶ καὶ ἡ δίκη κατεψηφίσθη) quam quasi aestimationem commeruisse se maxime confiteretur? quod cum interrogatus esset Socrates, respondit, sese meruisse, ut amplissimis honoribus et praemiis decoraretur etc.

φίλος εἶασεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑπο-
 τιμάσθαι ὁμολογῆντος εἴη ἀδικεῖν. Ἐπειτα τῶν
 ἐταίρων ἐκκλέψαι βελομένων αὐτὸν ἐκ ἐφεί-
 πετο, ἀλλὰ καὶ ἐπισκῶψαι ἐδόκει, ἐρόμενος,
 εἰ πρὶν εἰδέναι τι χωρίον ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα
 ἔσθ' ὑποβατὸν θανάτω; Ὡς δὲ τέλος ἔχεν ἡ
 δίκη, εἰπὼν αὐτόν· Ἀλλ' ὦ ἄνδρες, τὰς μὲν
 διδάσκοντας τὰς μάρτυρας, ὡς χρὴ ἐπιτορκεῖν-
 τας καταψευδομαρτυρεῖν ἐμῶ, καὶ τὰς παιδο-
 μένους τέτοις, ἀνάγκη ἐς πολλὴν ἑαυτοῖς συν-
 ειδέσθαι ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν· ἐμοὶ δὲ τί προσ-
 ῆκει νῦν μῆτιν φρονεῖν, ἢ πρὶν κατακριθῆναι,
 μηδὲν ἐλεγχθῆναι, ὡς πεποίηκά τι, ὃν ἐγγρά-
 ψαντό με; Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἀντὶ Διὸς καὶ
 Ἥρας καὶ τῶν σὺν τέτοις θεῶν, ἔτε θύων τισὶ
 καινοῖς δαίμοσιν, ἔτε ὁμνύς, ἔτε ὀνομάζων
 ἄλλους θεὸς ἀναπέφηναι. Τὰς γε μὴν νέες
 πᾶς ἀνδιαφθείρομι, καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν
 προσεδίδωμι; Ἐφ' οἷς γε μὴν ἔργοις κῆται
 θάνατος ἢ ζημία, ἱεροσυλία, τοιχαρυχία,
 ἀνδραποδισμός, πόλεως προδοσία, ἐδ' αὐτοὶ
 οἱ ἀντίδικοι τέτων πρᾶξαι τι κατ' ἐμῶ φασιν·
 ὥς τε θαυμαστὸν ἐμοί γε δοκεῖ εἶναι, ὅπερ ποτὲ
 ἐφάνη ὑμῖν τὸ τῷ θανάτῳ ἔργον ἐμοὶ ἢ ἄξιον.
 Ἀλλ' ἐγὼ μὲν τοὶ ὅτι ἀδίκως ἀποθνήσκω διὰ
 τῆτο μῆτιν φρονητέον· ἔγάρ ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς
 καταγνῶσι τῆτο αἰσχρὸν ἐστίν. Παραμυθῆται
 δ' ἔτι με καὶ Παλαμήδης, ὁ παραπλησίως
 ἐμοὶ τελευτήσας, ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλ-
 λίστος ὕμνος παρέχεται Ὀδυσσεύς, τῷ ἀδίκως
 ἀποκλείναντος αὐτόν. Οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυ-
 ρήσεται ὅτι ὑπὸ τῷ ἐπιόντος, καὶ ὑπὸ τῷ

49

50

51

52

53

54

Damnatio-
 nem sibi sur-
 reptam esse ne-
 gat.

55

56

H 5

παρε-

n F. 148.

o μαρτυρήσετε erat; sed repugnat ὑπὸ; sententia

57
Constantia
eius post da-
mationem.

58

59

60
Innocentem
damnari pra-
stat, quam no-
centem.

61

62

63

64

Vasiciantes
moribundi.

παρελυσθητός χρόνος, ὅτι ἠδίκησα μὲν ἐδὲνα
πώποτε, ἐδὲ πονηρότερον ἐποίησα· ἐνηργέτην
δὲ τὰς ἐμοὶ διαλεγόμενες, προῖκα διδάσκων,
ὅ, τι ἐδυνάμην ἀγαθόν. Εἰπὼν δὲ ταῦτα
μάλα ὁμολογεμένως δὴ τοῖς ἐξημένοις, ἀπῆκε
καὶ ὄμμασι καὶ χήματι καὶ βαδίσματι Φαι-
δρὸς. Ὡς δ' ἦρθετο ἄρα τὰς παρεπομένους
δακρύοντας, τί τῆτο, εἰπεῖν αὐτόν, εἰ ἄρτι
δακρύετε; ἔ γάρ πάλαί ἴτε, ὅτι ἐξέστε περ
ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν με ὑπὸ τῆς
φύσεως ὁ θάνατος; Ἀλλὰ μέντοι εἰ μὲν ἀγα-
θῶν ἐπιβρέοντων προαπόλλυμαι, δηλονότι ἐμοὶ
καὶ τοῖς ἐμοῖς ἔννοισ λυπητέον· εἰ δὲ χαλεπῶν
προσδοκωμένων καταλύω τὸν βίον, ἐγὼ μὲν
οἶμαι, ὡς εὐπραγέντος ἐμῆ, πᾶσιν ἡμῖν εὐδυ-
μητέον εἶναι. Παρὰν δὲ τις Ἀπολλόδωρος, ἐπι-
θυμητὴς μὲν ἰχυρεῶς αὐτῆ, ἄλλως δὲ εὐήθης,
εἶπεν ἄρα. Ἀλλὰ τῆτο ἔγωγε, ὦ Σώκρατες,
χαλεπώτατα φέρω, ὅτι ὁρῶ σε ἀδίκως ἀπο-
θνήσκοντα. Τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα
αὐτῆ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν, σὺ δὲ, ὦ φίλτατε
Ἀπολλόδωρε, μᾶλλον ἂν ἐβέλε με ὁρᾶν δι-
καίως ἢ ἀδίκως ἀποθνήσκοντα; καὶ αἶμα ἐπι-
γελάσας. Λέγεται καὶ Ἄνυτον παριόντα ἰδὼν
εἰπεῖν. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε Φαιδρὸς, ὡς μέγα
τι καὶ καλὸν διαπεπραγμένος εἰ ἀπέκτονέ με,
ὅτι αὐτόν τῶν μεγίστων ὑπὸ τῆς πόλεως ὁρᾶν
ἀξιόμενον, ἐκ ἔφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρ-
σας παιδεύειν. Ὡς μοχθηρὸς ἔτος ἔφην, ὅς
ἐκ ἔοικεν εἰδέναι, ὅτι ὀπότερος ἡμῶν καὶ συμ-
φορώτερος καὶ καλλίω εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον δια-
πέπρακται, ἔτός ἐστι καὶ ὁ νικῶν. Ἀλλὰ μέν-
τοι

aperte passuum postulat, scio mihi testimonium perhibi-
tum iri.

τοι φάναί αὐτόν, ἀνέθηκε μὲν καὶ Ὀμηρος
 ἔστιν οἷς τῶν ἐν καταλύσει τῆ βίης, προγινώ-
 σκειν τὰ μέλλοντα P, βέλομαι δὲ καὶ ἐγὼ
 χρησμοδῆσά τι. Συνεγενόμην γάρ ποτε βρα-
 χέα τῷ Ἀνύτῃ υἱῷ καὶ ἔδοξέ μοι ἐκ ἀβρώστος
 τὴν ψυχὴν εἶναι ὥστε φημί αὐτόν ἐπὶ τῇ δε-
 λοπρεπείᾳ διατριβῇ, ἣν ὁ πατήρ αὐτῷ παρε-
 σκεύακεν, ἔ διαμενεῖν, διὰ δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν
 σπινδαῖον ἐπιμελητὴν, προσπεσεῖσθαι τινι
 αἰχρᾷ ἐπιθυμία, καὶ προβήσεσθαι μέντοι
 πορῶ μοχθηρίας. Ταῦτα δ' εἰπὼν ἐκ ἐψεύ-
 σατο· ἀλλ' ὁ νεανίσκος ἠδείς οἶνω, ἔτε νυκλὸς,
 ἔτε ἡμέρας ἐπαύετο πίνειν. Καὶ τέλος, ἔτε
 τῇ ἑαυτῆ πόλει, ἔτε τοῖς φίλοις, ἔτε αὐτῷ
 ἄξιος ὁδενὸς ἐγένετο. Αὐτὸς μὲν δὴ διὰ τὴν
 τῆ υἱὸς πονηράν παιδείαν καὶ διὰ τὴν αὐτῆ
 ἀγνωμοσύνην^q, ἔτι καὶ τετελευτηκῶς τυγχά-
 νει κακοδοξίας. Σωκράτης δὲ διὰ τὸ μεγα-
 λύνειν ἑαυτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, φθόνον ἐπα-
 γόμενος, μᾶλλον καταψηφίσασθαι ἑαυτῆ
 ἐποίησε τῆς δικασίας. Ἐμοὶ μὲν ἐν δοκεῖ θεο-
 φιλῆς μοίρας τετυχηκέναι· τῆ μὲν γὰρ βίῃ τὸ
 χαλεπώτατον ἀπέλιπε, τῶν δὲ θανάτων τῆ
 ῥάστῃ ἔτυχεν· ἐπεδείξατο δὲ τῆς ψυχῆς τὴν
 ῥώμην. Ἐπεὶ γὰρ ἔγνων τῆ ἔτι ζῆν τὸ τεθνή-
 ναι αὐτῷ κρεῖσσον εἶναι, ὥσπερ ἔδδ' πρὸς τὰλλα
 τὰγαθὰ προσάντης ἦν, ἔδδ' πρὸς τὸν θάνα-
 τον ἐμαλακίσατο, ἀλλ' ἰλαρῶς καὶ προσε-
 δέχετο αὐτὸν καὶ ἐπετελέσατο. Ἐγὼ μὲν
 δὴ κατανοῶν τῆ ἀνδρὸς τὴν τε σοφίαν καὶ τὴν
 γενναίό-

65

66

67

68

69

Felicitas So-
cratis.

70

71

p. V. g. Hector moriens manu Achillis, huic interitum
 in portis Scæeis denunciat 13. X, 358. Pulchre Cl. ERNE-
 STVS coniecit pro τῶν ἐν καταλύσει, τὸ -- προγινώσκειν.

q. f. 62.

γενναϊότητα, ἔτε μὴ μεμνηῖσθαι δύναμαι αὐτῆ,
 ἔτε μεμνημένος μὴ ἐκ ἐπαινεῖν· εἰ δέ τις τῶν
 ἀρετῆς ἐφιεμένων ὠφελιμωτέρῳ τινὶ Σωκράτης
 συνεγένετο, ἐκείνον ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἀξιωμακα-
 ριστότατον νομίζω.

X.

THEOPHRASTI Characteres ethici,
 siue notationes morum.

α.

Varietatem
 ingeniorum
 observare
 utile est.

Ἡ δὴ μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας
 τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα, ἴσως δὲ ἔδδ
 παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ δήποτε, τῆς
 2 Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἴερα κεκμένης, καὶ
 πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων,
 συμβέβηκεν ἡμῖν ἡ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων
 3 ἔχειν. Ἐγὼ γάρ, ὦ Πολύκλεις, συνθεωρή-
 σας ἐκ πολλῶν (χρόνων) τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν,
 ὅτε βεβιωκὼς ἔτη ἑννεήκοντα ἑννέα, ἔτι δὲ
 ὠμοληκὼς πολλάκις τε καὶ παντοδαπαῖς φύ-
 σεσι, καὶ παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβοῦς πολ-
 λῆς τῆς τε ἀγαθῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς
 φαύλης, ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἃ ἐκά-
 4 τεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκθή-
 σω δέ σοι κατὰ γένος, ὅσα τε τυγχάνει γένη
 5 τρόπων τέτοις προσκείμενα, καὶ ὃν τρόπον τῇ
 οἰκονομίᾳ χρῶνται. Ὑπολαμβάνω γάρ, ὦ Πο-
 λύκλεις, τῆς υἱῆς ἡμῶν βελτίους ἔσεσθαι, κα-
 ταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων,
 οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἰρήσονται τοῖς
 εὖχρη-

εὐχρημονεσάτοις συνείναι τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως
 μὴ καταδεέστεροι ὦσιν αὐτῶν. Τρέφομαι δὲ 6
 ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὺν δὲ, παρακολοθῆσά
 τε καὶ εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν 7
 ἔν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν
 ἐξηλωκότων, ἀφ' οἷς τὸ προοιμιάζεσθαι, καὶ
 πολλὰ περὶ τῆς πράγματος λέγειν· καὶ ἄρξο-
 μαι* πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ἐρίεμα
 αὐτήν· εἰδ' ἔγω τὸν εἰρωνα διέξειμι ποῖός
 τις ἐστὶ· καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήμεται·
 καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παιδημάτων, ὥσπερ
 ὑπεδέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερά
 κατασῆσαι.

B. (1)

Περὶ Εἰρωνείας.

Diffusio
insidiosa.

Ἡ μὲν ἔν εἰρωνεία διέξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύ-
 πα^a λαβεῖν, προσποιήσας ἐπὶ χεῖρον^b
 πράξεων καὶ λόγων· ὁ δὲ εἰρων τοιοῦτός τις 2
 ἐστίν, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λα-
 λῆναι ἔμυσιν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέ-
 δετο λάτρεα, καὶ τέτοις συλλυπεῖσθαι ἡττω-
 μένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς 3
 αὐτὸν λέγουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτὸ λεγο-
 μένοις,

* Hic simul sub exemplo methodum proponit, qua in reliquis etiam notationibus progressurus sit.

a Hac formula et similibus, quas initio capitum re-
 currunt, excusatur definitio non nimis accurata, sed qua fa-
 tis habemus rem aliquo modo, et quasi sub exemplo indi-
 casse: quales saepe sunt Istorum in Pandectis definitiones.
 Vid. Ind. Τύπον sic ab ἐρίσῃ distinguunt Gellius 1, 25.

b q. d. affectatio in deterius. Nimirum εἰρων non mo-
 do dissimulatur est generatim hoc loco, aut qui, quod Socra-
 tes facere solebat, boni finis causa sententiam suam premit:
 sed homo versutus, qui fallendi causa alienam personam su-
 mit, insidiosus etc.

- 4 μένοις, καὶ πρὸς τὰς ἀδικημένους καὶ ἀγανα-
κτῆντας πρῶτος διαλέγεσθαι. Καὶ τοῖς ἐντυγ-
χάνειν κατὰ σπεδὴν βελομένοις, προστάζω
ἐπανελθεῖν. Καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογῆ-
σαι ἀλλὰ φῆσαι βελεύεσθαι. Καὶ προσποιήσα-
5 θαι ἄρτι παραγεγονέναι, καὶ ὅψε γενέσθαι
αὐτόν, ἢ μαλακιθῆναι. Καὶ πρὸς τὰς δανειзо-
6 μένους καὶ ἐρανίζοντας, ὥς εἰ πωλεῖ^c. Καὶ μὴ
πωλῶν φήσει πωλεῖν. Καὶ ἀκέσας τι δείξει^{*}
μὴ προσποιεῖσθαι, καὶ ἰδὼν, φήσει μὴ ἐωρακέν-
7 ναί, καὶ ὁμολογήσας, μὴ μεμνήσθαι. Καὶ τὰ μὲν
ἐσκέψασθαι φάσκειν, τὰ δὲ ἐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυ-
μάζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἔγω διαλο-
8 γίσασθαι. Καὶ τὸ ἔλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρό-
πῳ τῷ λόγῳ χρῆσθαι, εἰ πιτεύω, εἰχ ὑπολαμ-
βάνω, ἐκπλήττομαι· καὶ λέγει, ἑαυτὸν ἕτερον^d
9 γεγονέναι· καὶ μὴν εἰ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει·
παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ τινὶ λέγε·
ὅπως δὲ σοὶ ἀπισήσω, ἢ ἐκείνους καταγνῶ,
10 ἀπορῶμαι. Ἀλλ' ὅρα μὴ σὺ θᾶττον πιτεύης τοι-
αύτας φωνὰς καὶ πλοκαῖς καὶ παλιλλογίας,
εἰ χεῖρόν ἐστιν εὔρεῖν εἰδέν· τὰ δὲ τῶν ἡδῶν μὴ
ἀπλᾶ ἀλλ' ἐπίβελα φυλάττεσθαι μάλλον δεῖ,
ἢ τὰς ἔχεις.

γ. (2)

Adulario.

Περὶ κολακείας.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν
αἰχρᾶν εἶναι, συμφέρεσθαι δὲ τῷ κολα-
κεύοντι.

^c Vel quasi non intellexisset, quid vellent: vel quasi pecuniam non haberet, quia vendere non posset. PAVW. coniecit χολά.

^{*} Ita editio Basf. 1531. quod praefero aliorum δέξει.

^d Prae admiratione. Saepius ita LVCIANVS. Omnia eo pertinent, ut pertrahat εἶρων, sibi peregrina et noua videri, quae tamen optime nouit.

κεύοντι· τὸν δὲ κόλακα τοῖς τὸν τινα, ὥς πο- 2
 ρεύμενον ἄμα εἰπεῖν, ἐνδυμῇ ὡς ἀποβλέψ-
 σιν εἰς σέ οἱ ἄνθρωποι; τὲτο ἔδενι γίνεσθαι τῶν
 ἐν τῇ πόλει πλὴν ἢ σοί. Ὑποκίμεις χθές ἐν 3
 τῇ σοῦ· πλείονων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώ-
 πων καθήμενων, καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἴη
 βέλτιστος; ἀπ' αὐτῆ^e ἀρξαμένους πάντας ἐπὶ
 τὸ ὄνομα αὐτῆ κατενεχθῆναι· καὶ ἄλλα τοι- 4
 αῦτα λέγειν· ἀπὸ τῆ ἱματίδος ἀφελεῖν^f κρο-
 κίδα· καὶ εἴαν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφα-
 λῆς ἀπὸ πνεύματος προσηνέχθῃ ἄχυσον, κατε-
 φολογῆσαι· καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν, ὅρῳ;
 ὅτι δυοῖν σοι ἡμερῶν ἐκ ἐντετύχηκα, πολλῶν 5
 ἐσχικας τὸν πώγονα μεσόν· καὶ περ, εἴ τις καὶ
 ἄλλος, ἔχεις, πρὸς τὰ ἔτη, μέλαιναν τὴν τρί-
 χα. Καὶ λέγοντος δὲ αὐτῆ τι τῆς ἄλλης σιω- 6
 πᾶν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκρόντος^g,
 καὶ ἐπισημῆνασθαι δὲ εἰ παύσεται, ὁρῶς.
 καὶ σκώψαντι ψυχρῶς[†] ἐπιγελάσαι, τὸ 7
 τε ἱμάτιον ᾧσαι εἰς τὸ σῶμα, ὡς δὴ ἔδυνά-
 μενος καταχεῖν τὸν γέλωτα. Καὶ τῆς ἀπαν- 8
 τῶντας ἐπιστῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν αὐτὸς^h
 παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἄπιδας 9
 πριά-

e Mutata subito constructio, pro ἀπὸ σὺ, tanto dili-
 gentius notanda, quod nec sacri scriptores ab hac ratione
 alieni sunt.

f Floccos legere solemne adulationis genus. SVI-
 DAS. Ἀφαίρειν κροκίδας ἐπὶ τῶν πάντων ποιόντων ἕνεκα κο-
 λακείας.

g Basf. 1531. ἄκροντος quam sequuntur et aliae. Brunfu.
 Casaub. ἀκρόντος. Aeque adulatorium est laudare inuitum,
 atque audientem. Quidam σκώψας τι, ubi est nominativus
 absolute positus pro genitio Graecorum, de qua ratione
 plura dedit PERIZO. ad AELIA. 2, 11.

† Al. πικρῶς, utrumque aptum. Nam πικρὸν etiam ab-
 surditatis quandam notionem habet apud Atticos.

h Etiam usus pronominis αὐτὸς, ut lat. ipse inter adu-
 landi certe blandiendi rationes est, quod vulgo notum, post-
 quam multis ad h. l. declaravit Casaubonus.

- πριάμενος, εἰσενέγκας δὲ ναὶ ὀρώντος αὐτῷ καὶ
 10 φιλήσας δὲ εἰπεῖν, χρηστὸν πατὴρ νεότητι
 11 καὶ συνωνέμενος δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα φῆσαι
 εἶναι εὐρυθρότερον τῷ ὑποδήματι. Καὶ πο-
 ρευομένους πρὸς τινα τῶν φίλων, προδραμὼν
 εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σε ἔρχεται καὶ ἀναστρέψας,
 ὅτι προσήγγελκα. Ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυ-
 ναικείας ἀγορεύς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευσί.
 12 Καὶ τῶν ἐσιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον
 καὶ παρακειμένῳ¹ εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ἐδί-
 13 σαι, τὰτις ἄρα ὡς χρηστὸν ἐσι. Καὶ ἐρωτῆσαι,
 μὴ ἔργοι, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βέλεται καὶ ἐτι-
 περιεῖλαι αὐτόν καὶ μὴν ταῦτα λέγων, πρὸς
 τὸ ἔς προσπίπτων ψιθυρίζειν καὶ εἰς ἐκείνον
 14 ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλεῖν. Καὶ τῷ παι-
 δὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφά-
 λαια, αὐτὸς ὑποστροφάσαι. Καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι
 εὖ ἡρχιτεκτονῆσθαι, καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦ-
 15 θαι, καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι. Τὸ κεφάλαιον,
 τὸν κόλακά ἐσι θεάσασθαι πάντα λέγοντα,
 καὶ πράττοντα, οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

δ. (3)

Garrulitas.

Περὶ Ἀδολεχίας.

- 2 **Η** δὲ ἀδολεχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μα-
 κρῶν, καὶ ἀπροβελεύτων· ὁ δὲ ἀδολέχης
 ταῖς ἐνότης ἐστίν. οἷος ὃν μὴ γινώσκει τῶν παρὰ
 καθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἐαυτοῦ
 γυναι-

¹ Ita pro παραμένων vel παρακειμένων legendum, monuit I. F. Gron. in add. ad observat. 3, 14. p. 556. pro ἐδίει malit C A S A V B. ἐτίει.

* P A V W. conficit aut delendum articulum τῶν, aut legendum pro ἀπὸ esse ἐπὶ. Recte, puto.

γυναῖκας εἰπεῖν ἐγκώμιον, εἶτα ὁ τῆς νυκτός
 εἶδεν ἐνύπνιον, τῷτο διηγήσασθαι. Εἶθ' ὃν 3
 εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καδέκασα διεξελθεῖν.
 Εἶτα δὴ προχωρῶντος τῷ πράγματι, λέγειν,
 ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν 4
 ἀρχαίων καὶ, ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πτεροὶ ἐν
 τῇ ἀγορᾷ καὶ, ὡς πολλοὶ ἐπιδημῶσι ξένοι καὶ,
 τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων^k πλώϊμον εἶναι
 καὶ, εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελ-
 τίω ἔσεσθαι καὶ, ὅτι ἀγρόν εἰς νέωτά γεωργή- 5
 σει καὶ, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν καὶ, ὡς Λά-
 μιππος μυστηρίοις μεγίστην δαῖδα^l ἔσῃσε καὶ,
 πόσοι εἰσὶ κίονες τῷ ᾧδεῖς^m; καὶ, χθρὲς ἡμεῖς
 καὶ, τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶ ὑπομένη τις 6
 αὐτόν, μὴ ἀφίστασθαι καὶ, ὡς Βοηδρομιῶνος μὲν
 ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανεψιώνος δὲ Ἀπατέρεια,
 Ποσειδεῶνος δὲ κατ' ἀγρὸς Διονύσια. Παρα- 7
 σέσαντα δὲ χρεὶ τῶς τοιῆδες τῶν ἀνθρώπων*
 καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρετος
 βέλεται εἶναι. Ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς
 μήτε χολὴν μήτε σπυρδὴν διαγινώσκουσιν.

ε. (4)

Περὶ ἀγροικίας.

Rusticitas.

Ἡ δὲ ἀγροικία δόξειεν αὖ εἶναι ἀμαθία
 ἀχρήμων· ὁ δὲ ἀγροικὸς τοιῆτός τις, οἷος

I

κυκεῶνας

k Cum plura fuerint Dionysia Athenis siue Liberalia;
 verna intelligunt, qui simpliciter ea nominant.

l Cum facibus opus esset ad nocturna sacra, aemula-
 tionis locus fuisse videtur, quis maximam adferret.

m Quod ut alia theatra Graecorum non ei solum rei,
 unde nomen habet, sed etiam emtionis venditionis frumento-
 rum itemque ludiciis habendis inferuit.

* Hic φεύγειν inferi vult ex coniectura CASAVBO-
 NVS, et ad παρασέσαντα intelligi χεῖρας, vertique adeo de-
 missis vel iactatis manibus fugere. Firmat ARISTOTE-
 LES Probl. 5, 8.

- κυκεῶνα ⁿ πιῶν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι· καὶ
 2 τὸ μύρον φάσκειν εἶδεν τῷ θυμῷ ἥδιον ὄζειν· καὶ
 μέζω τῷ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν· καὶ με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν· καὶ τοῖς μὲν φίλοις καὶ
 οἰκείοις ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τὰς αὐτῶ οἰκέτας ἀνα-
 3 κοινῶσαι περὶ τῶν μεγίστων· καὶ τοῖς παρ' αὐ-
 τῷ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς ἐν ἀγρῷ, πάντα τὰ
 4 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγείσθαι. Καὶ ἀναβεβλη-
 μένος ἀνω τῷ γόνατι καθίζειν, ὥστε τὰ γυνῶ
 5 αὐτῷ φαίνεσθαι. Καὶ ἐπ' ἄλλα μὲν μηδενὶ δαυ-
 μάζειν, μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν τοῖς ὁδοῖς· ὅταν
 6 δὲ ἴδῃ ἔξω, ἢ ὄνον, ἢ τράγον, ἐσηκῶς θεωρεῖν. Καὶ
 προαῖρων δὲ τι ἐκ τῶν ταμίεω δεινῶς φαγεῖν, καὶ
 7 ζωρότερον πιεῖν. — Καὶ τὸν κύνα προσκαλεσά-
 μενος, καὶ ἐπιλαβόμενος τῷ ῥύγχει, εἰπεῖν, ἔστος
 φυλάσσει τὸ χωρίον καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰς ὁδούς.
 8 Καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρὰ τε λαβὼν, ἀποδοκιμά-
 ζειν, ὅτι λίαν μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον ἅμα ἀλ-
 λάττεσθαι· καὶ ὁ * ἀροτρον ἐχρησεν, ἢ κόφινον,
 ἢ δρέπανον, ἢ δύλακον, ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ
 9 ἀγρυπνίαν ἀναμνησκόμενος P· καὶ εἰς αὐτὸ
 καταβαίνων ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα, πόσας
 ἦσαν αἱ διφθέρας, καὶ τὸ τάριχος ^q· κ. τ. λ.

ς. Περὶ

n Medicamentum esse κυκεῶνα, iam iudicavit CASAVBONVS. Quidsi intelligatur ille speciatim κυκεῶν, de quo ARISTOPH. Pac. 711. κυκεῶν βληχανίας, de quo Schol. οἱ ὑπάραν πολλὴν ἐσθίωντες, κυκεῶνα πίνουσι, ὑπὲρ τῆς πῆξαι τὴν τροφὴν, καὶ μὴ ναυτιῶν. Βλήχων vel γλήχων pulegium est. Cognatum, arbitror, thymo, de quo statim. Rusticum autem prodire in publicum nauseantem.

o Pecuniam iam acceptam reprobat, dicens, nimis tenuem esse, et simul, cum dicto, ipse, (de mensa argentarii:) aliam mutat.

* Suspicabar ᾧ, sed etiam hoc intelligitur, relatum ad ἄροτρον.

P Non opus est, ut media nocte reposeat, et ἀπαιτεῖν hic inculcetur: rusticum est ipsum recensere, et monere familiam, ne obliuiscatur.

q Vestis et cibus rusticorum.

ς. (5)

Περὶ ἀρεσκείας.

Blanditia.

Η δὲ ἀρεσκεία ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἐντευξίς ἐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἡδονῆς παρὰ σκευαστικῇ· ὁ δὲ ἀρεστικός ἀμέλει τοιοῦτός τις, 2
οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἄνδρα κραιπνὸν εἰπόν, καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μὴ ἀφίεναι· καὶ μικρὸν προπέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται; ἐπὶ ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι. Καὶ παρακληθεὶς 3
δὲ πρὸς δίκαιον, μὴ μόνον ὧ πάρεσι βέλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῇ. Καὶ τὰς ξένους δὲ εἰπεῖν, ὡς δικαιοτέρα λέγῃσι τῶν πολιτῶν. Καὶ κεκλημένος δὲ 4
ἐπὶ δᾶπνον, κελεύσας καλέσας τὰ παῖδια τὸν ἐσιῶντα· καὶ εἰσιόντα, φῆσαι, σύκε ὁμοιώτερα εἶναι τῷ πατρί· καὶ προσαγαγόμενος φιλήσαι, καὶ παρ' αὐτὸν καθίσαι· καὶ τοῖς μὲν 5
συμπαίξειν, αὐτὸς λέγων, ἄσκος¹, πέλεκυς· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς εἶναι καθεύδειν, ἅμα θλιβόμενος. κ. τ. λ.

ζ. (7)

Περὶ λαλιάς.

Loquacitas.

Η δὲ λαλία, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεσθαι βέλαιτο, εἶναι αὐτὴν δόξειεν ἀκρασία τῆς λέξεως· ὁ δὲ λάλος τοιοῦτός τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι 2
εἰπεῖν, αὐτὸν ὅτι πρὸς αὐτὸν φθέγγεται, ὅτι ἐδὲν λέγει, καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ αὐτὴν ἀκὴν αὐτῷ μαθήσεται. Καὶ μεταξὺ δὲ ἀπο- 3

I 2

κρινο-

¹ Puerilem lusum intelligi satis liquet, et nugas pueris aptas. Forte pueros ridicule ἄσκον, πέλεκυν, appellavit; forte manu efformavit figuras &c. PAVW. fabellas hoc initio intelligit.

- κρηνομένην ὑποβάλλειν, εἶπας σύ· μὴ ἐπιλά-
 4 θῇ^s, ὃ μέλλεις λέγειν· καὶ, εὖγε ὅτι με ὑπέ-
 μνήσας· καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χρησιμὸν περὶ καὶ,
 ὃ παρέλιπον· καὶ, ταχύγε συνήκας τὸ πρῶ-
 γμα· καὶ, πάλαι σε παρετήρην, εἰ ἐπὶ τὸ αὐ-
 τὸ ἐμοὶ κατενεχθήσῃ· καὶ ἑτέρας τοιαύτας
 5 ἀφορμὰς πορίσασθαι, ὥς μὴδὲ ἀναπνεύσαι
 τὸν ἐντυγχάνοντα. Καὶ ὅταν γε τὸς κατ' ἓνα
 ἀποκναίῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τὸς ἀδρόους καὶ συν-
 6 εσηκότας πορευθῆναι, καὶ φυγεῖν ποιῆσαι με-
 ταξὺ χρηματίζοντας. Καὶ εἰς τὰ διδασκα-
 λῆα δὲ, καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιὼν, κω-
 λύνει τὸς παῖδας προσμεινθάνειν τοσαῦτα,
 καὶ προσλαλεῖν τοῖς παιδοτρέφουσιν καὶ διδα-
 7 σκάλοις. Καὶ τὸς ἀπιέναι φάσκοντας δεινὸς
 προπέμψαι, καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν.
 — Καὶ συνδικαίζων δὲ κωλύσαι κρῖναι, καὶ συν-
 8 θεωρῶν θεάσασθαι, καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν,
 λέγων". Ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλῳ ἐστὶ σιω-
 πᾶν, καὶ ὡς ἐν ὕγρῳ ἐστὶ ἡ γλωττία· καὶ ὅτι
 9 ἐκ αὐτοῦ σιωπήσειεν, εἰ δ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν
 αὐτὸν εἶναι λαλίστερος· καὶ σκωπτόμεος ὑπο-
 μέναι*, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων, ὅταν
 αὐτὸν ἤδη καθεύδειν βυλόμενα κελεύῃ, λέ-
 γοντα ταῦτα, λαλεῖν † τι ἡμῖν, ὅπως αὐ-
 τὸν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ.

η. Περὶ

s. Ita nostri, *vergißs deiner Rede nicht*.

t. An ταῦτα potest significare interim? Commoda certe sententia. Caeterum capitale fuit lege Solonis palaestram aut scholam intrare, dum ibi essent pueri.

u. Ita interpūxi, ut λέγων habeat vim Gerundii Latini in do. Quae enim sequuntur, ea potius ex sua persona iudicare putaverim THEOPHRASTVM, quam a garrulo prolata referre.

* Editum ὑπομέναι. Sed est ut δέξειε.

† Infinitum pro imperativo. Nolim autem cum magno viro μετέπειν τὰ λόγῳ hic admittere.

η. (8)

Περὶ λογοποιίας.

Famigeratio
f. rumoram
confictio.

Η δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων
καὶ πράξεων, ὧν βέλεται ὁ λογοποιῶν
ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτός τις, οἷος ὑπαντήσας
τῷ φίλῳ εὐθύς καταβαλὼν ^x τὸ ἥθος καὶ
μετριάσας, ἐρωτῆσαι, πόθεν σύ; καὶ, τί λέ-
γεις; καὶ, ἔχεις περὶ τῶδε ^y εἰπεῖν καινόν;
καὶ ἐπιβαλὼν ἐρωτᾶν, μὴ λέγεται τι καινό-
τερον; καὶ μὴν ἀγαθὰ γέ ἐστι τὰ λεγόμενα;
καὶ ἐκ ἐάσας ἀποκρίνεσθαι, εἰπεῖν τί λέγεις;
ἐδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοι σὲ εὐωχῆσεν καινῶν
λόγων. Καὶ ἔστιν ^z αὐτῷ ἡ στρατιώτης, ἡ
παῖς Ἀσείδης τῷ αὐλητῇ, ἡ Δύκων ὁ ἐργολάβος
παραγεγονώς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, ὃ φησὶν
ἀκηκεῖσθαι. αἱ μὲν ἔν ἀναφορᾷ τῶν λόγων
τοιαῦτά ἐσιν αὐτῇ, ὧν ἐδὲς ἂν ἔχοι ἐπιλα-
βεῖσθαι ^a. Δηγεῖται δὲ τέττας φάσκων λέγειν,
ὡς Πολυσπέρχων ^b, καὶ ὁ βασιλεὺς μάχη νε-
νίκηκε, καὶ Κάσανδρος ἐζώγρηται. Καὶν εἶπη
τις αὐτῷ, σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; Φήσκει, τὸ
πράγμα βοᾷσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
λόγον ἐπαντείνειν, καὶ πάντα συμφωνεῖν, ταῦτα
δὲ λέγειν περὶ τῆς μάχης· καὶ πολὺν τὸν ζω-
φόνον ^c γεγονέναι· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημεῖον,

I 3

τά

^x Quidsi καταβαλὼν componens. CAS. suspicatur μετα-
βαλὼν. Si servandum, significat modeste deliciens, de granita-
te et supercilio remittens.

^y Intell. καιρῶς vel πράγματος.

^z In promptu est, et vestigio confingitur.

^a Ita iam CASAVBONO in mentem venerat.

ἐπιλαβεῖσθαι nihili est.

^b Tutor regiae sobolis Alexandri M. Rex autem
Aridaeus.

^c Comparat vir magnus illud PLAVTINVM:

- τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· ὁρᾶν
 9 γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα. Λέγει
 δ' ὡς καὶ παρακῆκε παρὰ τέτοις κρυπόμε-
 10 νόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἥδη πέμπτην ἡμέραν ἦκοντα
 ἐκ Μακεδονίας, ὃς πάντα ταῦτα εἶδε. Καὶ
 πάντα διεξιὼν, πῶς οἶεσθε; πιθανῶς χετλιά-
 ζει λέγων, δυσυχῆς Κάσανδρος· ὦ ταλαίπω-
 11 ρος· ἐνδυμῇ τὸ τῆς τύχης· ἀλλ' ἐν ἰχυρὸς
 γενόμενος^d. Καί, θεὸν αὐτό σε μόνον εἰδέναι,
 12 πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέ-
 γων. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα,
 τί ποτε βέλονται λογοποιῶντες· ἔ γάρ μόνον
 13 ψεύδοντα, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττε-
 14 σι. Πολλὰ γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλα-
 νείοις περιστάσεις ποιῶμενοι, τὰ ἱμάτια ἀπο-
 15 βεβλήκασιν· οἱ δ' ἐν τῇ σοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ
 ναυμαχίᾳ νικῶντες^e ἐρήμους δίκας ὠφλήκασιν·
 16 εἰσὶ^f δὲ, οἱ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος
 αἰρῶντες παρεδειπνήθησαν· πᾶν δὲ τα-
 λαίπωρον αὐτῶν ἐς τὸ ἐπιτήδευμα. ποῖα γὰρ
 ἔ σοᾷ, ποῖα δὲ ἐργαστηρίῳ, ποῖα δὲ μέρεϊ τῆς
 ἀγορᾶς ἔ διμερεῦσιν, ἀπαυδᾶν ποιῶντες
 τὰς ἀκούοντας ἔτως, καὶ καταπνέοντες ταῖς
 ψευδολογίαις;

θ. Περί

factum facere ex hostibus. PAVW. suspicatur ψωμένον, *frustum*

^d Hoc etiam adhuc pertinet ad χετλιατικά illa de Cas-
 sandro ἐκφωνήματα. At sane potens iam erat, quo magis
 mirum, tantas opes concidisse.

^e h. e. narrandis pugnis et praeliis ita intenti quidam
 fuere, ut vadimonium obire obliti, eremodicii poenam, cui
 affinis hodie contumacia est, subirent.

^f CASAVBONIANA emendatio recepta.

^g Non male vertitur, ex MARTIALI, *domicoe-*
nio affecti sunt. Nam qui excidit, dum praelia narrat
 et captas vrbes, aliena coena, superest, ut domi coenet
 vel esuriant.

θ. (9)

Περὶ ἀναιχυντίας.

Impudentia.

Η δὲ ἀναιχυντία ἔστι μὲν, ὡς ὄρω λαβεῖν,
 καταφρόνησις δόξης, αἰσχρὸς ἕνεκα κέρ- 2
 δος· ὁ δὲ ἀναιχυντος τοιοῦτος, οἷος πρῶτον μὲν
 ὃν ἀποσερεῖ, πρὸς τῷτον ἀπελθὼν δανείζεσθαι.
 Εἶτα θύσας τοῖς Θεοῖς, αὐτὸς μὲν δειπνεῖν παρ' 3
 ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἀλσὶ πάσας,
 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλυστον δῶνα
 ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ ἄρτον, καὶ 4
 εἰπεῖν ἀκρόντων πάντων, εὐώχῃ τίμιε. Καὶ
 ὁψωνῶν δὲ ὑπομιμνήσκειν τὸν κρεωπώλην, εἰ 5
 τι χρήσιμον αὐτῷ γέγονε· καὶ ἐσηκὼς πρὸς
 τῷ σαθρῷ μάλιστα μὲν κρέας, εἰ δὲ μὴ, ὅςθ' ἔν 6
 εἰς τὸν ζυγὸν ἐμβάλλειν· καὶ εἰ μὲν λάβῃ,
 εὖ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς τρα-
 πέζης χολίκιον, ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι.
 Καὶ ξένους δὲ αὐτῷ θῆαν ἀγοράσας, μὴ δὲς 7
 τὸ μέρος, θεωρεῖν· ἀγεῖν δὲ καὶ τὰς υἱὰς εἰς
 τὴν ὑπεραίαν^h, καὶ τὸν παιδαγωγόν. Καὶ 8
 ὅσα ἐωνημένους ἀξιά τις φέρει, μεταδῶναι κε-
 λεῦσαι καὶ αὐτῷ. Καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰ-
 κίαν ἐλθὼν, δανείζεσθαι κριθὰς, ποτὲ δὲ αἰχ-
 ρον· καὶ ταῦτα χρήσαντας ἀναγκάσαι ἀπο-
 φέρειν πρὸς αὐτόν. Δεινὸς δὲ καὶ πρὸς τὰ
 χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν, καὶ
 βάψας ἀρύταναν, βοῶντος τῷ βαλανείῳⁱ,

I 4

αὐτὸς

h Ordinarie intelligitur ἡμέρα, postdīe. Sed huic lo-
 co videtur accommodatius, χάραν subaudire, locum postero-
 rem, ut intelligatur impudens noster ipse quidem cum hospi-
 tibus spectacula stans occupasse: post se autem statuisse, in
 sedili forte, cum paedagogo liberos.

i Videtur igitur moris fuisse, quadrantem illum balnei
 Pretium ante solvere, quam calidam quis attingeret.

αὐτὸς αὐτῷ καταχέαθαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέ-
λστα, ἀπιὼν· καὶ κεῖ, ἐδεμία σοὶ χάρις.

ι. (10)

*Sordida par-
simonia.*

Περὶ μικρολογίας.

2 **Η** δὲ μικρολογία ἐστὶ φειδωλία τῷ διαφύγε
ὑπὲρ τὸν καιρὸν· ὁ δὲ μικρολόγος τοιῶ-
τός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιοβόλιον ἀπαιτεῖν
ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῶν ^k συσσίτων, καὶ ἀρδμεῖν
πύσας κύλικας ἕκαστος πέπωκε· καὶ ἀπάρ-
χεσθαι ἐλάχισα τῇ Ἀρτέμιδι· ¹ τῶν συνδειπνέν-
3 των. Καὶ ὅσα μικρὰ τις πριάμενος λογίζεται,
πάντα φάσκειν εἶναι ἄγαν· καὶ οἰκέτερ χύτραν
ἢ λοπάδα κατὰξαντος, εἰσπράττει ἀπὸ τῶν
4 ἐπιτηδεύων. Καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλίσσης
τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη καὶ τὰς
κλῖνας καὶ τὰς κιβωτὸς, καὶ διφᾶν τὰ καλύμ-
5 ματα. Καὶ εἴαν τι πωλῇ, τοσούτῃ ἀποδόσθαι,
6 ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριάμένῳ. Καὶ ἐκ αὐ-
ἐάσαι ἔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τῷ αὐτῷ κήπε, ἔ-
τε διὰ τῷ αὐτῷ ἀγρῷ πορευθῆναι, ἔτε ἐλαίαν
ἢ φοῖνικα τῶν χαμαὶ πεπλωκότων ἀνελέσθαι.
7 Καὶ τὰς ὄρες δ' ἐπισκοπεῖσθαι ἑσπέρῃ, εἰ
διαμένουσιν οἱ αὐτοί. Δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημε-
8 ρίαν πρᾶττει, καὶ τόκον τόκε. Καὶ ἐσιῶν δη-
μότας μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι· καὶ
9 ὀψωνίων μηδὲν πριάμενος εἰσέλθεῖν. Καὶ ἀπα-
γορεῦσαι τῇ γυναικὶ, μήτε ἄλλας χρᾶν ^m τινι,
μήτε

^k Itā coniicio, pro vulgato οἰκίαν καὶ συσσίτων. Geni-
tium autem regi puto, a verbo ἀπαιτεῖν. Semiobolum exi-
git ab vnoquoque conuiuia. Τῶν συσσίτων aliquoties in ARI-
STOPHANE mentio, et Athenis adeo Atticis: ne La-
cedaemonios forte cogites.

¹ An forte ex venatione inprimis epulabantur σύσσιτοι,
Lacones certe apud PLUTARCHVM Lyc.

^m Sequitur coniecturam CASAVBONI.

μήτε ἐλλύχνιον, μήτε κύμινον, μήτε ῥίγανον,
 μήτε ἐλάς, μήτε σέρματα, μήτε θυλήματα·
 ἀλλὰ λέγειν ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐσι 10
 τῷ ἐνιαυτῷ· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῶν μικρολόγων
 καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν εὐρωτιώσας
 καὶ κλεῖς ἰωμένας· καὶ αὐτὰς δὲ φορῶντας 11
 ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυ-
 θίων πάνυ μικρῶν ἀλειφομένους· καὶ ἐν χερσὶ 12
 κειρομένουςⁿ· καὶ τὸ μέσον^o τῆς ἡμέρας ὑπο-
 λυομένους· καὶ πρὸς τὰς γναφῆς διατεινομέ-
 νους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν^p,
 ἵνα μὴ ῥυπαίνηται ταχύ.

ια. (12)

Περὶ ἀκαιρίας.

Importunias.

Ἡ μὲν ἔν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις λυπῆσα τὰς
 ἐντυγχάνοντας· ὁ δὲ ἀκαιρος τοῖστος 2
 τις, οἷος ἀχολογμένῳ προσελθὼν ἀνακοινῆσαι·
 καὶ πρὸς τὴν αὐτῇ ἐρωμένην κομᾶζειν πυρέτῃ-
 σαν· καὶ δίκην ὠφληκίᾳ ἐγγύης προσελθὼν
 κελευσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι[†]· καὶ μαρτυρή- 3
 σων παρῆναι, τῷ πράγματι ἤδη κεκριμένῳ·
 καὶ κεκλημένος εἰς γάμους τῷ γυναικεῖ γενεῇ 4
 κατηγορεῖν· καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδῷ ἤκοντας ἄρτι
 παρακαλεῖν εἰς περίπατον· δεινὸς δὲ καὶ προσ-
 ἀγειν ὀνητὴν πλείω δίδοντα ἤδη πεπρακότεν·
 καὶ ἀκηκότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι 5
 ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. Καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμε-
 ληθῆναι, ἃ μὴ βέλεται τις γενέσθαι, αἰσχύ-

I. 5

νεται

n Ne ita saepe opus sit.

o Meridie, ante tempus, ne calceos perdant: vel potius dimidia parte diei, quoties, et quamdiu domi sunt.

p Intell. κρημνίσαν, s. cretam, qua candor conciliabatur vestibulis.

† Pro quo alias dicitur ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην τινός, aut ἐγγυᾶσθαι. V. BVDAEVS Annot. in π. p. 39.

6 νεται δὲ ἀπείπαθαι· καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἤκεν τόμον * ἀπαιτήσων. Καὶ μασιγμένους οἰκέτας παρεσῶς διηγῆσθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ποτε πᾶσι ἔτω πληγὰς λαβὼν ἀπήγγαστο· καὶ παρὰν διαίτη συγκρέειν, ἀμφοτέρων βελομένων διαλύεσθαι· καὶ ὀρχησόμενος ἀψάσθαι ἐταίρους μηδέπω μεθύοντος ὧ.

ιβ. (14)

Senpicias.

Περὶ ἀναισθησίας.

2 Ἔστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βραδύτης ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν· ὁ δὲ ἀναισθητός τοιοῦτός τις, οἷος λογισάμενος ταῖς ψήφοις, καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρωτᾷ τὸν παρακαθήμενον, τί γίνεται; καὶ δίκην φεύγων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐπιλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων.

4 Καὶ πολλὰ φασγῶν, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ θάκον ἄνιστάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τῆς γέτονος διχθῆναι. Καὶ λαβὼν [τι] καὶ ἀποδοῖς αὐτός, τῆτο ζητεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν· καὶ ἀπαγγέλλοντός τινος αὐτῷ, ὅτι τετελεύτηκέ τις αὐτῷ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας εἰπεῖν, ἀγαθῇ ὥς τύχη. Δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων ἀργύ-

* PAVW. suspicatur τέκον, *usuras*, quod pulchre conuenit.

q. Nemo enim sobrius ferè saltabat: extrema pars conuiuī saltatio. μεθύειν non extremum gradum ebrietatis notat, vt in sacris.

r. Ex emendatione pariter ac interpretatione CASAVBONI, ad fellas familiaricas s. latrinam publicam surgens. In publicum prodeuntis alii exonerandae causa exemplum habes ARIST. *eccles.* 320. sq. conf. n. 2. f. 4.

s. Bene ominandi formula et auspicandi, vt B. F. f. *bonum factum*, quod felix factumque sit, etc.

ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας ¹ παραλαβεῖν.
Καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι σι-
κνὺς ἐκ ἡγόρασε. Καὶ τὰ παῖδια αὐτῷ πα-
λαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν, εἰς κόπας
ἐμβάλλειν. Καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς φακὴν ἐψῶν δις
ἄλλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν, ἄβρωτον ποι-
ῆσαι. κ. τ. λ.

17. (16)

Περὶ Δεισιδαιμονίας.

Supersticio.

Αμέλει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν εἶναι δειλία
πρὸς τὸ δαιμόνιον· ὁ δὲ δεισιδαίμων τοιοῦ-
τός τις, οἷος ἀπονιψάμενος ταῖς χεῖρας, καὶ
περιβρᾶνόμενος ἀπὸ ἱερῶν, δάφνης εἰς τὸ σῶμα
λαβὼν, ἔτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν· καὶ τὴν
ὁδὸν εἰς ἀνὰ περιδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευ-
θῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ
τῆς ὁδῆ διαβάλλῃ ¹· καὶ εἰς ἰδὴ ὄφιν ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι· καὶ τῶν λιπα-
ρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παρῶν, ἐκ τῆς
ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν, καὶ ἐπὶ γόνατα πε-
σῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι· καὶ
εἰς μῦς θυλακὸν ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς
τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν, τί χρὴ ποιεῖν;
καὶ εἰς ἀποκρίνηται αὐτῷ, ἐκδῆναι τῷ σκυ-
τοδέφῃ ἀποβρέψαι, μὴ προσέχων τέτοις ἀλλ'
ἀποτραπεῖς ² ἐκδύσασθαι· καὶ πυκνὰ δὲ τὴν
οἰκίαν καθαριεῖν, καὶ ἔτε ἐπιβῆναι μνήματι,
ἔτε

¹ conf. 10, 16, 5.

² Ita scripti pro διαλέβοι, quod iam visum CASSA-
BONO; ut et mox pro σφῆν ὄφιν.

³ Obtemperaui CASSAUBONO, qui etiam pro-
cul a se abiciendi vim habere dicit verbum ἐκδύσασθαι. Alias
ex aliorum lectione ἐλίσσασθαι poterat facile fieri λίσσασθαι ex-
piandi significatione, a qua dicuntur λύματα, de quibus in
carmine Sibyllino de ludis saecularibus v. 25. apud ZOSI-
MVM.

- 7 ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, ἔτε ἐπὶ λεχώ· καὶ ὅταν
 ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὀνειροκριτὰς,
 πρὸς τὰς μάντις, πρὸς τὰς ἐριδοσκοπὰς
 ἐρωτήσων, τίνι θεῷ ἢ θεᾷ προσεύχεσθαι δεῖ;
 8 καὶ τελεωθισόμενος πρὸς τὰς ὀρφεοτελεσὰς
 κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναῖκος·
 9 εἰ δὲ μὴ χολάζῃ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης καὶ
 τῶν παιδίων· καὶ ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν
 κατὰ κεφαλῆς λέσασθαι· καὶ ἱερείας καλέ-
 σαις σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περιπα-
 ῖσθαι· μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον φρι-
 ζας εἰς κόλπον πύσαι·.

ιδ. (17)

Περὶ μεμψιμοιρίας.

*Querita for-
 tis suae accu-
 satio.*

- 1 **Ε**στὶ δὲ ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ
 προσῆκον δεδομένη· ὃ δὲ μεμψιμοῖρος τοῖ-
 2 ος δὲ τις, οἷος ἀποσεύλαντος μερίδα τῆ φίλης,
 εἰπὼν πρὸς τὸν φέροντα, ἐφθόνησάς μοι τῆ
 ζωμῆ, καὶ τῆ οἰναρίῃ, ἔκ ἐπὶ δεῖπνον καλέ-
 3 σας· καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλέμενος,
 εἰπὼν, θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με
 φιλεῖς· καὶ τῷ δι' ἀγανακτεῖν, ὃ διότι οὐαί,
 4 ἀλλὰ διότι ὑπερον· καὶ εὐεῶν τι ἐν τῇ ὁδῷ βα-
 λάντιον εἰπὼν, ἀλλ' ὃ θησαυρὸν εὐεῖκα εἰδέ-
 ποτε· καὶ πριάμενος ἀνδράποdon ἄξιον, καὶ
 5 πολλὰ δεηθεὶς τῆ πωλῆντος, θαυμάζω, εἰ-
 πὼν, ὅτι ὑγιὲς ἔτῳ ἄξιον ἐάνημα· καὶ πρὸς
 τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι υἱός σοι γέγονεν, εἰ-
 6 πὼν, ὅτι ἂν προδῇς, καὶ τῆς εἰσίας τὸ ἥμισυ
 ἀπεξῇ, ἀληθῆ ἐρεῖς· καὶ νίκην † νικήσας,

καὶ

γ Epilepsiam esse morbum, qui despuitur, in Chrestom.
 Pliniana copiose ostensum.

† Δίκην coni. SYLB. et CASAVB.

καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ
 γράφαντι² τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοι-
 πότι τῶν δικαίων· καὶ ἐράνῃ³ εἰσενεχθέντος 7
 παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἰλαρὸς
 ἰδί, καὶ πῶς, εἰπὲν, ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀπο-
 δέσθαι ἐκάστῳ, καὶ χωρὶς τέτων χάριν ὀφείλειν
 ὡς εὐηργετημένον.

18. (18)

Περὶ ἀπιστίας.

Diffidentia.

Ἐσιν ἀμέλει ἀπιστία ὑπόληψις ἀδικίας κατὰ
 πάντων· ὁ δὲ ἀπίστος τοιοῦτός τις, οἷος 2
 ἀποσεύλας τὸν παῖδα ὀψωνήσονται, ἕτερον
 παῖδα πέμπειν πευσόμενον πόσῃ ἐπρίαιτο·
 καὶ φέρον αὐτὸς τὸ ἀργύριον κατὰ σάδιον
 ἀριθμεῖν πόσον ἐστὶ· καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτῆς 3
 ἐρωτᾷν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβω-
 τὸν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιέχιον, καὶ εἰ
 ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβλη- 4
 ται· καὶ εἰάν ἐκείνη φῇ, μηδὲν ἥτιον αὐτὸς
 ἀναστὰς γυμνὸς ἐν τῶν σωμαμάτων, καὶ ἀνυ-
 πόδητος, τὸν λύχνον ἀψας, ταῦτα πάντα
 περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι, καὶ ἔτω μόλις 5
 ὑπὸ τυγχάνειν. Καὶ τὰς ὀφείλοντας αὐτῷ
 ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τὰς τό-
 κους, ὅπως μὴ δύναντο ἔξαρνοι γενέσθαι, καὶ
 τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδέναι δεινὸς, ἔχῃ δὲ ὡς^b βέλ-

ΤΙΣΑ.

2. Solenne fuisse scriptas ab aliis orationes ediscere, vel ex Socratis ultimis constat, cui attulit orationem *Lysias*, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio videretur. CIC. de orat. 1, 54.

a. Quid rei esset ἔρανος, et quale collationis genus non potest ignorare, qui hunc locum cum NEPOTIS *Epaminonda* c. 3. contulerit.

b. Vulgo ἔχῃ βέλτετα etc. Credo ego vicinitatem soni articulum δὲ extriuisse. Magnus CASAVBONVS

τις αἰργάζηται, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀξίος ἐγγυητής
τῷ γναφῶς. κ. τ. λ.

15. (21)

Honoris an-
cupium e re-
bus friuolis.

Περὶ μικροφιλοτιμίας.

2 **Η** δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὅρεξις
τιμῆς ἀνελεύθερος· ὁ δὲ μικροφιλοτι-
μος τοιῦτός τις, οἷος σπερδάσαι ἐπὶ δεῖπνον
κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα καθήμε-
3 νος δειπῆσαι· καὶ τὸν υἱὸν ἀποκείραι· παρα-
γαγὼν εἰς Δελφούς· καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ, ὅπως
4 αὐτῷ ὁ ἀκόλθετος Αἰθίοψ ἔσαι· καὶ ἀποδῆς
μυῖαν ἀργυρίε, κανὸν ποιῆσαι^d ἀποδῆναι· καὶ
βῆν θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ
τῆς εἰσόδου προσπατῆσθαι, σέμμασι με-
γάλοις περιδῆσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν
5 ὅτι βῆν ἔδυσε· καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν
ἱππέων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδῆναι τῷ
παιδί ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλλόμενος^e δὲ
6 δοιμάτιον, εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν· καὶ
κυναρίε δὲ τελευτήσαντος αὐτῷ, μῆμα ποιῆ-
σαι, καὶ σπηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι, Κ Λ Α-
ΔΟΣ^f ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ· καὶ ἀναθεὶς δακτύ-
λιον

vult ex ᾧ pro ἐκ ἐκείνου ἔς. Sed fateor, me vix illud conco-
quere. Casus obliquos ita permutat in tralaticium est, e. g.
περὶ ὧν δέδωκάς μοι pro ἐκείνων ἔς etc. sed de recto ἐπέχειν li-
ceat, dum exemplum offeratur certius.

c Nempe comam, quam ponerent iuvenes, eam
Deo alicui consecrari apud Graecos pariter ac Romanos
moris fuit

d Quasi ipsi e metallis pecunia redeat.

e Haec ipsa ἀναβολὴ ad habitum equestrem pertinet
credo, e qua nimirum apparet, equo vestum esse qui ita re-
iecit vestem, ut apud nos ocreati, & cum scutica, ambu-
lant nonnulli.

f Poetica voce utitur, pro sobole cum ponit κλάδον
id ipsum quoque μικροφιλοτιμίας.

λιον χαλκῆν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ, τὸτο ἐκτρέ-
 βειν σεφανῶν· καὶ ἀλείφειν αὐτὰς ὡς ἡμέρας· ἀμέ- 7
 λει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτα-
 νέων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερὰ, καὶ 8
 παρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ
 ἐσεφανωμένος παρελθὼν εἰπεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ἐδύομεν πρυτάνεις τὰ ἱερὰ τῇ μητρὶ τῶν
 Θεῶν ἄξια καὶ καλὰ, καὶ ὑμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ
 ἀγαθὰ· καὶ ταῦτα ἀπαγγέλας ἀπὼν διη-
 γήσασθαι οἴκαδε τῇ ἑαυτῆς γυναικί, ὡς καὶ
 ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

ιβ. (25)

Περὶ Δειλίας.

Timiditas.

Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν αὖν εἶναι ὑπερβί-
 τος τῆς ψυχῆς ἔμφοβος· ὁ δὲ δειλὸς τοιοῦ- 2
 τός τις, οἷος πλέων, τὰς ἀκρας φάσκειν ἡμιο-
 λίας εἶναι· καὶ κλυδωνίς γενομένης ἐρωτᾷν, εἰ
 τις μὴ μεμύηται δὲ τῶν πλεόντων; καὶ τῷ κυ- 3
 βερνήτῃ ἀνακόπλοντος, πυρδάνεσθαι εἰ μεσο-
 πορεῖ; καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῷ Θεῷ, καὶ
 πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται
 ἀπὸ ἐνυπνίου τινός, καὶ ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδί
 τὸν χιτωνίσκον, καὶ δεῖναι πρὸς τὴν γῆν προσ-
 ἄγειν αὐτόν. Καὶ στρατευόμενος δὲ προσκα- 4
 λεῖν πάντας πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας πρῶτον
 περιιδεῖν, καὶ λέγειν, ὡς ἔργον διαγνώσκειν ἐπὶ,
 πότεροί εἰσιν οἱ πολέμοιοι· καὶ ἀκῶν κραυ- 5
 γῆς, ὁρῶν πίπλοντας, εἰπεῖν πρὸς τῆς παρε-
 σηκότας, ὅτι τὴν σπάδην λαβεῖν ὑπὸ τῆς
 σπερδῆς ἐπελάθεται· καὶ τρέχειν ὑπὸ τὴν 6

σκη-

g. Hoc non ad metum modo generatim pertinet, sed
 speciatim ad δεισιδαιμονίαν, de qua modo dictum. Compa-
 rare iuvat, quae in Ioniae navī acta sunt.

- σκηνήν, καὶ τὸν παῖδα ἐκπέμψας, κελεύειν
 προσκοπεῖσθαι, πῶς εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἀπο-
 κρύψας αὐτήν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἴτα
 7 διατρίβειν πολὺν χρόνον καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὁρᾷ
 τραυματίαν προσφερόμενον τῶν φίλων, προσ-
 δραμεῖν, καὶ θάρρῃν κελεύειν, καὶ τέτον
 θεραπεύειν, καὶ περισπογγίζειν, καὶ μυίας
 σοβεῖν, καὶ πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι τοῖς πο-
 8 λεμίοις· καὶ τῷ σαλπιτῷ δὲ πολυμικρὸν ση-
 μήναντος, καθήμενος ἐν σκηνῇ, Ἄπαυ' ἐς
 κόρακας, ἐκ ἐάσεις τὸν ἀνδρῶπον ὑπὲρ λα-
 9 βεῖν, πυκνὰ σημαίνων· καὶ αἵματος δὲ ἀνά-
 πλεως ἀπὸ τῷ ἄλλοτρίῳ τραύματος, ἐντυγχά-
 νειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιῶσι, καὶ διηγεί-
 10 θαι, ὡς κινδυνεύσας σέσωκε τὸν φίλον· καὶ
 εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεφομένους
 τὰς φυλέτας καὶ τὸν δῆμον, καὶ τέτων ἅμα
 ἐκάτω διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὐτῷ
 χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

XI.

ARISTOTELIS quaedam notationes
morum ex Rhetor. II, 12-17.

Τὰ ἥδη ποιοῖ τινες, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς ἑξεις, κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς τύχας, διέλθωμεν μετὰ ταῦτα. Λέγω δὲ πάθη μὲν ὀργήν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον· ἑξεις δὲ ἀρετὰς καὶ κακίας· εἴρηται καὶ περὶ τέτων πρότερον, καὶ ποῖα προαιρῶνται ἕκαστοι, καὶ ποίων πρακτικοί. Ἡλικία δὲ εἰσι, νεότης, καὶ ἀκμή, καὶ γῆρας· τύχας δὲ λέγω, εὐγένειαν, πλῆτον, δυνάμεις, καὶ τὰναντία τέτοις, καὶ ὅλως εὐτυχίαν, καὶ δυστυχίαν. Οἱ μὲν ἔν νεοί, τὰ ἥδη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἷοι ποιεῖν ὅς' αὐτὸν ἐπιθυμήσωσι, καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν, μάλιστα ἀκολογητικοί εἰσι τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. Εὐμετάβολοι δὲ καὶ ἀνίκανοι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας· καὶ σφόδρα μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχύ δὲ παύονται· ὅξῃαι γὰρ αἱ βελήσεις, καὶ ἑ μεγάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πῆναι· Καὶ θυμικοί, καὶ ὀξύθυμοι, καὶ οἷοι ἀκολοθεῖν τῇ ὀρμῇ· καὶ ἥτις εἰσι τῷ θυμῷ· διὰ γὰρ φιλοτιμίαν ἐκ ἀνέχονται ὀλιγαρέμενοι, ἀλλ' ἀγανακτεῖσιν, ἂν οἶωνται ἀδικεῖσθαι. Καὶ φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλόνοικοι· ὑπεροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης· ἡ δὲ νίκη ὑπεροχή τις· καὶ ἄμφω ταῦτα μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματοι· φιλοχρήματοι δὲ ἥκιστα, διὰ τὸ

- μήπω ἐνδείας πεπειραῖσθαι, ὥσπερ τὸ Πιττακὸν
 9 ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. Καὶ ἐκα-
 κοῖθεις †, ἀλλ' εὐίδεις, διὰ τὸ μήπω τεθεω-
 ρηκέναι πολλὰς πονηρίας· καὶ εὖπιστοι, διὰ τὸ
 10 μήπω πολλὰ ἐξηπατῆσθαι. καὶ εὐέλπιδες·
 ὥσπερ γὰρ οἱ οἰνωμένοι ^a, ἔτω διάθερμοὶ εἰσιν
 οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως, ἅμα δὲ, καὶ διὰ τὸ
 11 μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι, καὶ ζῶσι τὰ
 πλεῖστα ἐλπίδι· ἡ μὲν γὰρ ἐλπίς, τῷ μέλλον-
 τός ἐστιν, ἡ δὲ μνήμη, τῷ παροισχομένῳ τοῖς
 12 δὲ νέοις, τὸ μὲν μέλλον, πλὴν τὸ δὲ παρε-
 ληλυθός, βραχύ. Τῇ γὰρ πρώτη ἡμέρα ^b
 μεμνηῖσθαι μὲν ἔδδεν οἰόνται, ἐλπίζειν δὲ πάν-
 τα· καὶ εὐεξαπατήτοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον,
 13 ἐλπίζουσι γὰρ βραδίως. Καὶ ἀνδρείότεροί· θυ-
 μώδεις γὰρ καὶ εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν, μὴ
 φοβεῖσθαι, τὸ δὲ, θάρρῃν ποιεῖ· ἔτε γὰρ
 14 ὀργιζόμενος ἔδειξεν φοβεῖται, τό, τε ἐλπίζειν
 ἀγαθὸν τι, θάρρᾶλέον ἐστὶ. Καὶ αἰχμητηλοί·
 ἔτι γὰρ πῶ καλα ἕτερα ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ
 15 πεπαίδευνται ὑπὸ τῷ νόμῳ ^c μόνον. Καὶ με-
 γαλόψυχοι· ἔτε γὰρ ὑπὸ τῷ βίῳ ἔτι τετα-
 πένονται, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἀπειροὶ εἰσὶ
 16 καὶ τὸ ἀξίειν μεγάλων αὐτὸν, μεγαλοψυχία·
 τῷτο δ' εὐέλπιδος. Καὶ μᾶλλον αἰρῶνται πράτ-
 τειν τὰ καλὰ ^d τῶν συμφερόντων· τῷ γὰρ
 ἥθει

† Vid. f. 25.

^a Bacchus enim Lyaeus ideo dictus, quod soluit curas, madidus vino pauper cornus sumit &c.^b Hoc est in prima parte aetatis constituti. conf. f. 30.^c Consuetudinem hic intelligit ab educatione con- tractam, unde fit ut stupeant ad ea, quibus nondum assue- facti sunt.^d Id est speciosa, non semper vere honesta, sed quae magnitudine quadam videntur implere posse oculos et ani- mos hominum. Similia de virtute ARISTOTELICA dicenda; ne nimium sibi placet iuuentus V. f. 31. & 38.

ἤθει ζῶσι μᾶλλον, ἢ τῷ λογισμῷ· ἐστὶ δ' ὁ
 μὲν λογισμὸς τῷ συμφέροντος, ἡ δ' ἀρετὴ, τῷ
 καλῷ. Καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον
 τῶν ἄλλων ἡλικίων, διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν,
 καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρίνειν μηδὲν, ὥστε
 μηδὲ τὸς φίλους. Καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μᾶλ-
 λον καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσι παρὰ τὸ
 Χιλώνειον^e. πάντα γὰρ ἄγαν πράττεισι· Φι-
 λῶσι τε γὰρ ἄγαν, καὶ μισῶσιν ἄγαν, καὶ
 τ' ἄλλα πάντα ὁμοίως. Οἱ καὶ ἐόδεναι πάντα
 οἶοντα καὶ διιχυρίζονται· τέττε^f γὰρ αἰτίον
 ἐστὶ καὶ τὸ πάντα ἄγαν. Καὶ τὰ ἀδικήματα
 ἀδικῶσιν εἰς ὕβριν καὶ εἰς κακουργίαν. Καὶ ἐλεη-
 τικοὶ, διὰ τὸ πάντας χρηστὰς καὶ βελτίους
 ὑπολαμβάνουσιν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τὸς πέ-
 λους μετρεῶσιν, ὥς τ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμ-
 βάνουσιν αὐτοὺς. Καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ
 εὐτράπελοι· ἡ γὰρ εὐτραπेलία πεπαιδευμένη
 ὕβρις ἐστὶ· τὸ μὲν ἔν τῶν νέων, τοιοῦτον ἡθὺς
 ἐστίν. Cap. 13. Οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ παρη-
 κμακότες, χεδὸν ἐκ τῶν ἐναντίων τέτοις τὰ
 πλεῖστα ἔχουσιν ἡδῆ. Διὰ γὰρ τὸ πολλὰ ἔτη
 βεβιωκέναι, καὶ πλείω ἐξηπατηῖσθαι, καὶ ἡμαρ-
 τηκέναι, καὶ τὰ πλείω φαῦλα εἶναι τῶν
 πραγμάτων, ἔτε διαβεβαιῶνται ἐδέν· ἡττίον
 τε ἄγαν ἅπαντα, ἢ δέ· καὶ οἶοντα εἰς ἴσασιν
 δὲ ἐδέν· καὶ ἀμφισβητῶντες, προστιθέασιν
 αἰεὶ τὸ ἴσως, καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν

17

18

19

20

21

22

23

24

Mores se-
num.

K 2

ἔτω,

e Passim celebratur CHILONIS vnus e septem,
 μηδὲν ἄγαν.

f In editis vulg. τέττε γὰρ αἰ. e. καὶ εδ. Puto causam
 mutandi in promptu esse.

g h. e. non vehementer assentiuntur, sed cum formi-
 dine oppositi: nec verentur Germanorum prouerbium, quod
 longe alio pertinet, cum dicunt sapientem non putare, sed
 scire: intellige, officia sua.

- 25 ἔγω, παγίως δὲ ἔδεν. Καὶ κακοίθεις εἰσὶν·
 ἔστι γὰρ κακοίθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὅπολαμ-
 βάνειν ἅπαντα· ἔτι δὲ καχύποπτοί εἰσι διὰ
 26 τὴν ἀπιστίαν· ἀπιστοὶ δὲ δι' ἐμπειρίαν. Καὶ
 ἔτε φιλοῖσι σφόδρα, ἔτε μισθοῖσι διὰ ταῦτα,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν βίαντος ὑποθήκην, καὶ φιλοῖ-
 σιν ὡς μιτήσοντες, καὶ μισθῶσιν ὡς Φιλήσον-
 27 τες. Καὶ μικροψυχοὶ, διὰ τὸ τεταπεινωθῆαι
 ὑπὸ τῆς βίης· ἔδενός γὰρ μεγάλῃς ἔδῃ περιττῇ,
 28 ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμῶσι. Καὶ ἀνε-
 λεύθεροι· ἐν γάρ τι τῶν ἀναγκαίων ἢ ἔσθια·
 ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἴσασιν, ὡς χα-
 λεπὸν τὸ κτήσασθαι, καὶ ῥάδιον τὸ ἀποβα-
 29 λεῖν. Καὶ δειλοὶ, καὶ πάντα προφοβητικοί·
 Ἐναντίας γὰρ διάκεινται τοῖς νέοις· κατεψυ-
 γμένοι γὰρ εἰσιν, οἱ δὲ θερμοὶ· ὥστε προσδο-
 πώηκε τὸ γῆρας τῇ δειλίᾳ· καὶ γὰρ ὁ φόβος
 30 κατάψυξις τίς ἐστι. Καὶ φιλόζῳοι, καὶ μά-
 λιστα ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ^h, διὰ τὸ τῆς
 ἀπόντος εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν· καὶ ἔ' ἐνδεεῖς,
 31 τῆς μάλιστα ἐπιθυμῶσι. Καὶ φιλαίτιοι μάλ-
 λον ἢ δεῖ· μικροψυχία γὰρ τις καὶ αὕτη. Καὶ
 πρὸς τὸ συμφέρον ζῶσιν, ἀλλ' ἔ' πρὸς τὸ κα-
 λόν·ⁱ μᾶλλον ἢ δεῖ, διὰ τὸ φίλαυτοὶ εἶναι·
 τὸ μὲν γὰρ συμφέρον αὐτῶν ἀγαθόν ἐστι, τὸ
 32 δὲ καλὸν ἀπλῶς. Καὶ ἀνάχυντοι μᾶλλον, ἢ
 αἰχυντηγοί· διὰ γὰρ τὸ μὴ φροντίζειν ὁμοίως
 33 τῆ καλῇ καὶ τῆ συμφέροντος, ὀλιγωρεῖσι τῆ
 δοκῇ. Καὶ δυσέλπιδες, διάτε τὴν ἐμπειρίαν·
 τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν πραγμάτων φανυλά
 34 ἔστιν· ἀποβαίνει γὰρ τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον·
 καὶ ἔτι διὰ τὴν δειλίαν. Καὶ ζῶσι τῇ μνήμῃ
 μᾶλλον,

h Vid. f. 12.

i Vid. f. 16.

μᾶλλον, ἢ τῇ ἐλπίδι· τῷ γὰρ βίβ τὸ μὲν μέλ-
 λον, ὀλίγον, τὸ δὲ παρεληλυθὸς, πολὺ· ἐστὶ
 δὲ ἢ μὲν ἐλπίς, τῷ μέλλοντος, ἢ δὲ μνήμη, τῶν
 παροιχομένων. Ὅπερ αἷτιον καὶ τῆς ἀδολε- 35
 χίας αὐτοῖς· διατελῶσι γὰρ τὰ γενόμενα λέ-
 γοντες, ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἡδονταί· Καὶ 36
 οἱ θυμοὶ ὀξέες μὲν εἰσιν, ἀδενεῖς δὲ· καὶ αἱ
 ἐπιθυμίαι, αἱ μὲν ἐκλελοίπασιν, αἱ δὲ ἀδε-
 νεῖς· ὥς τ' ἔτε ἐπιθυμητικοί, ἔτε πρακτικοί
 κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ κέρδος.
 Διὸ καὶ σωφρονικοὶ φαίνονται οἱ τήλικες· αἱ 37
 δὲ γὰρ ἐπιθυμίαι ἀνείκασιν, καὶ δαλεύουσι τῷ
 κέρδει. Καὶ μᾶλλον ζῶσι κατὰ λογισμόν, ἢ 38
 κατὰ ἡθος· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τῷ συμφέ-
 ροντος, τὸ δὲ ἡθος τῆς ἀρετῆς ἐστὶ. Καὶ τὰ 39
 ἀδίκηματα ἀδικῶσι εἰς κακουργίαν ἐκ εἰς ὕβριν.
 ἐλεητικοὶ δὲ οἱ γέροντες εἰσιν, ἀλλ' ὁ δὲ διὰ ταυτὸ
 τοῖς νέοις· οἱ μὲν γὰρ διὰ φιλανθρωπίαν, οἱ
 δὲ δι' ἀδένειαν. Πάντα γὰρ οἶοντα ἐγγύς 40
 εἶναι αὐτοῖς παθεῖν, τῷτο δ' ἦν ἐλεητικῶς.
 Ὅθεν ὀδυρτικοὶ εἰσι, καὶ ἐκ εὐτράπελοι, ὁ δὲ
 φιλογέλοιοι· ἐναντίον γὰρ τὸ ὀδυρτικὸν τῷ
 φιλογέλῳτι. Τῶν μὲν ἐν νέων καὶ τῶν πρεσβυ- 41
 τέρων τὰ ἡθῆ τοιαῦτα. Cap. 14. Οἱ δὲ ἀκμά- 42
 ζοντες, φανερόν ὅτι μεταξὺ τέτων τὸ ἡθος
 ἔσονται, ἑκατέρων ἀφαιρῶντες τὴν ὑπερβολὴν,
 καὶ ἔτε σφόδρα θαρρῶντες· θρασύτης γὰρ 43
 τὸ τοιοῦτον· ἔτε λίαν φοβέμενοι, καλῶς δὲ
 πρὸς ἄμφω ἔχοντες· ἔτε πᾶσι πιθεύοντες,
 ἔτε πᾶσιν ἀπιστῶντες, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀληθές
 κρίνοντες μᾶλλον. Καὶ ἔτε πρὸς τὸ καλὸν 44
 ζῶντες μόνον, ἔτε πρὸς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ
 πρὸς ἄμφω. Καὶ ἔτε πρὸς φειδῶ, ἔτε πρὸς

*Virorum mor-
res.*

- 45 ἄσωτίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀρμόττον. Ὅμοιως
 δὲ καὶ πρὸς θυμόν, καὶ πρὸς ἐπιθυμίαν. Καὶ
 46 σώφρονες μετὰ ἀνδρείας, καὶ ἀνδρεῖοι μετὰ
 σωφροσύνης. Ἐν γὰρ τοῖς νέοις καὶ τοῖς γέροντι
 47 διήρηται ταῦτα· εἰσὶ γὰρ, οἱ μὲν νέοι, ἀνδρεῖοι
 καὶ ἀκόλαστοι, οἱ δὲ πρεσβύτεροι, σώφρονες
 καὶ δειλοί. Ὡς δὲ καθόλου εἰπεῖν, ὅσα μὲν
 διήρηται ἡ νεότης καὶ τὸ γῆρας τῶν ὀφελίμων,
 ταῦτα ἄμφω ἔχουσιν· ὅσα δ' ὑπερβάλλουσιν,
 ἢ ἐλλείπουσιν, τέττων τὸ μέτριον καὶ τὸ ἀρμότ-
 48 ττον. Ἀκμάζει δὲ, τὸ μὲν σῶμα, ἀπὸ τῶν
 49 τριάκοντα ἐτῶν, μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα·
 ἢ δὲ ψυχὴν, περὶ τὰ ἐνὸς δέκα πενήκοντα. Περὶ
 μὲν ἔν νεότητος καὶ γῆρας καὶ ἀκμῆς, ποίων
 ἡδῶν ἐστὶν ἕκαστον, εἰρήδω τοσαῦτα.

50
*Mores nobi-
 lium.*

- Cap. 15. Περὶ δὲ τῶν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
 ἀγαθῶν, δι' ὅσα αὐτῶν, καὶ τὰ ἥδη ποῖα
 αἴτια συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λέγωμεν ἐφε-
 51 ξῆς. Εὐγενείας μὲν ἔν ἡδὺς ἐστὶ, τὸ φιλοτι-
 52 μότερον εἶναι τὸν κεκτημένον αὐτήν. Πάντες
 γὰρ ὅταν ὑπάρχη τι, πρὸς τὸτο σωρεύειν εἰώ-
 53 θασιν. Ἡ δὲ εὐγένεια, ἐντιμότης προγόνων
 ἐστὶ. Καὶ καταφρονητικόν, καὶ ὁμοίαν τοῖς
 προγόνους τοῖς αὐτῶν^k. Διότι πόρρω ταῦτα
 μᾶλλον ἢ ἐγγὺς γιγνόμενα, ἐντιμότερα καὶ
 54 εὐαλαζζόνευστα. Ἐστὶ δὲ, εὐγενὲς μὲν, κατὰ
 τὴν τῷ γένει ἀρετήν· γενναῖον^l δὲ, κατὰ τὸ
 55 μὴ ἐξίστασθαι ἐκ τῆς φύσεως. Ὅπερ ὡς ἐπι-
 τοπολὺ δὲ συμβαίνει τοῖς εὐγενέσιν, ἀλλ' εἰσὶν
 οἱ πολλοὶ εὐτελεῖς. Φορὰ γὰρ τίς ἐστὶν ἐν τοῖς
 γένεσιν

^k h. e. novis hominibus, quales fuere omnes familia-
 rum nobilitum auctores.

^l Ita generosus nonnunquam, neque tamen semper,
 accipitur.

γένεσιν ἀνδρῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ τὰς χώ-
 ραις γινόμενοις. Καὶ ἐνίοτε ἂν ἡ ἀγαθὸν τὸ 56
 γένος, ἐγγίνονται διὰ τινος χρόνῳ ἄνδρες πε-
 ριττοί· καὶ πάλιν ἀναδίδωσιν. Ἐξίσταται 57
 δὲ, τὰ μὲν εὐφυῶς γένη εἰς μανικώτερα ἢ θη-
 οῖον, οἱ ἀπ' Ἀλκιβιάδου, καὶ οἱ ἀπὸ Διονυσίου
 τῷ προτέρῳ. τὰ δὲ σάσιμα, εἰς ἀβελτερίαν
 καὶ νωθρότητα· οἷον, οἱ ἀπὸ Κίμωνος καὶ Περι-
 κλέους καὶ Σωκράτους. Cap. 16. Τῷ δὲ πλεῖτῳ 58
 ἂ ἔπεται ἡθῆ, ἐπιπολῆς ἔστιν ἰδεῖν ἅπασιν. *Mores divi-*
 Ὑβρισταὶ γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάχοντες τι *sum.*
 ὑπὸ τῆς κτήσεως τῷ πλεῖτῳ· ὥσπερ γὰρ ἔχον-
 τες ἅπαντα τὰ γὰρ ἔτω διάκεινται· ὁ γὰρ 59
 πλεῖτος, οἷον τιμὴ τίς ἐστὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄλ-
 λων· διὸ φαίνεται πάντα ὧνια εἶναι αὐτῷ. Καὶ 60
 τρυφεροὶ, καὶ σαλάκωνες. Τρυφεροὶ μὲν διὰ
 τὴν τρυφήν, καὶ τὴν ἐνδείξιν τῆς εὐδαιμονίας.
 Σαλάκωνες δὲ καὶ σόλοικοι, διὰ τὸ πάντας
 εἰωθῆναι διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυ-
 μαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι ζηλῶν
 τὸς ἄλλους, ἂ καὶ αὐτοί. Ἀμα δὲ καὶ εἰκότως 61
 τῷτο πάχουσι· πολλοὶ γὰρ εἰσιν οἱ δεόμενοι
 τῶν ἐχόντων. Ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδου εἴρηται 62
 περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλεσίων πρὸς τὴν γυναῖκα
 τὴν Ἰέρωνος, ἐρομένην, πότερον γενέσθαι κρεῖτ-
 τον, πλεσίον, ἢ σοφόν; πλεσίον εἰπῆν.
 Τὸς γὰρ σοφὸς ὁρᾷ ἐπὶ ταῖς τῶν πλεσίων 63
 θύραις, ἔφη διατρίβοντας. Καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι
 ἀξίους εἶναι ἀρχειν. Ἐχειν γὰρ οἰόναι, ὧν ἔνεκεν 64
 ἀξίον ἀρχειν. Καὶ ὡς ἐν κεφαλῇ αἰνοῦν
 εὐδαίμονος ἡθῆς ὁ πλεῖτός ⁿ ἐστὶ. Διαφέρει 65
 δὲ

K 4

^m Int. ἀπὸ τῆς κοινῆς διὰ.

ⁿ Breuitas obscuriuscula, CASSANDRO duce ita
 intelligenda: animo informata fortunatum eumque stupidum,

- δὲ τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις, καὶ τοῖς πάλα, τὰ
 ἦδη, τῶ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φευλότερα τὰ
 66 κακὰ ἔχειν τὲς νεοπλῆτες. Ὡς περ γὰρ ἀ-
 παιδευσία πλῆτε ἐς τὸ νεόπλετον εἶναι. Καὶ
 ἀδικήματα ἀδικῶσι, ἔ κακουργικά, ἀλλὰ τὰ
 μὲν, ὑβριστικά· τὰ δὲ, ἀκρατευτικά, οἷον
 67 εἰς αἰκίαν, καὶ μοιχείαν. Cap. 17. Ὁμοίως
 δὲ καὶ περὶ δυνάμεως χεδὸν τὰ πλεῖστα φανε-
 ρὰ ἐσιν ἦδη. Τὰ μὲν γὰρ, τὰ αὐτὰ ἔχει ἡ
 68 δύναμις τῶ πλέτω, τὰ δὲ βελτίω. Φιλοτι-
 μότεροι γὰρ καὶ ἀνδρωδέτεροι εἰσι τὰ ἦδη οἱ
 δυνάμενοι τῶν πλουσίων, διὰ τὸ ἐφιεσθαι ἔργων,
 ὅσα ἐξουσία αὐτοῖς πράττειν διὰ τὴν δύναμιν.
 69 Καὶ σπῆδασικώτεροι, διὰ τὸ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι,
 ἀναγκαζόμενοι σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν δύναμιν.
 70 Καὶ σεμνότεροι, ἢ βαρύτεροι. Ποιεῖ γὰρ ἐμ-
 71 φανεσέρες τὸ ἀξίωμα, διὸ μετριάξουσιν. Ἐσι
 δὲ ἡ σεμνότης, μαλακὴ καὶ εὐχήμεων βαρύ-
 72 τής. Καὶ εἰάν ἀδικῶσι, ἔ μικραδικητάι εἰσιν,
 ἀλλὰ μεγαλάδικοι. Ἡ δ' εὐτυχία τὰ μόρια
 73 ἔχει τῶν εἰρημένων^ο τὰ ἦδη· εἰς γὰρ ταῦτα^ρ
 συντείνουσιν, αἱ μέγιστα δοκῶσι εἶναι, εὐτυχία.
 Καὶ ἔτι εἰς εὐτεκνίαν, καὶ τὰ κατὰ τὸ σῶμα
 ἀγαθὰ παρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτεῖν.
 Ὑπερηφανώτεροι μὲν ἐν καὶ ἀλογιστότεροι διὰ
 74 τὴν εὐτυχίαν εἰσιν. Ἐν δ' ἀκολοθεῖ βέλτιστον
 ἦθος τῇ εὐτυχίᾳ, ὅτι φιλόθεοι εἰσι, καὶ ἔχουσι
 πρὸς

et diuitis mores descripseris. Scilicet et haec et notaciones
 reliquae ARISTOTELIS in hac distant a THEO-
 PHRASTEIS, quod hic homines pingit, quales viderat,
 ARISTOT. autem obseruata hominum natura ea colligit,
 quae efficere in homine, nisi diuersa disciplina aut alia causa
 accedat, hic vel ille status soleat. THEOPHRASTVS mores
 proponit in concreto; in abstracto ARISTOTELES.

^ο int. κατὰ.

^ρ h. e. nobilitatem, diuitias, potentiam complectitur felicitas.

πρὸς τὸ θεῖον πως ^q πιτεύοντες, διὰ τὰ γι-
γνόμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς τύχης. Περί μὲν ἔν
τῶν κατ' ἡλικίαν καὶ τύχην ἡδῶν, εἴρηται.
Τὰ γὰρ ἐναντία τῶν εἰρημένων, ἐκ τῶν ἐναν-
τίων φανερά ἐστιν. Οἷον, πένητος ἀτυχὲς
ἦθος, καὶ ἀδυνάτε.

75

q Felices amicos se deorum putant, quibus debeant
fortunas suas. Ceterum alios oportet fuisse mores fortuna-
torum, quos norat ARISTOTELES, quam quibuscum
David vixit, et multi eorum, quos posterior aetas vidit, qui
impietatis causa male audiunt. S agit ita praesertim respicere
videtur illas infelicitum iras in providentiam, de quibus etiam
supra 4, 48. De horum characterum ratione hic etiam te-
nenda, quae diximus p. a. no. n.

XII.

PLUTARCHVS.

De discrimine amici et adulatoris.

Τῷ σφόδρα φιλεῖν ἑαυτὸν, ὡς Ἀντίοχε Φιλό- *Philantia*
παππε, φάσκοντι, συγγνώμην μὲν ἀ- *adulationi*
πάντας ὁ Πλάτων δίδοναι φησί· κακίαν δὲ *viam munis.*
σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίνεσθαι μεγίστην, ὅφ'
ἡς ἐκ ἐστὶν αὐτῷ κριτὴν δίκαιον εἶδὲ ἀδέκατον
εἶναι. Τυφλεῖται γὰρ τὸ φιλεῖν † περὶ τὸ φι-
λέμενον, ἂν μὴ τις μαθὼν ἐθιοῖται τὰ καλὰ
τιμᾶν καὶ διώκειν μάλλον ἢ τὰ συγγενῇ καὶ
οἰκείᾳ. Τῷ τῷ κόλακι πολλὴν μεταξὺ τῆς
Φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν, ὁρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς
εὐφρὲς ἔχοντι τὴν φιλαυτίαν, δι' ἣν αὐτὸς αὐτῷ
K 5 κόλαξ

2

3

† Plutarchi lectores assuescere oportet adiectiuis et
participiis substantiue positis, τὸ φιλεῖν, amor. Atque hic
quidem possis etiam latine dicere *amans*. Sed haec ratio non
vbique valet; processum enim est longius. Vid. v. g. f. 49.
βεβαιῶν δὲ τὸ φιλεῖν καὶ τὸ μισεῖν.

- κόλαξ ἕκαστος ὦν πρῶτος καὶ μέγιστος, ὃ χα-
λεπῶς προσίεται τὸν ἔξωθεν, ὃν οἶεται καὶ βέ-
λειμα μάρτυν ἅμα αὐτῷ καὶ βεβαιωτὴν προσγι-
4 νόμενον. Ὁ γὰρ λοιδορούμενος φιλοκόλαξ, σφό-
δρα φίλαυτός ἐστι, καὶ δι' εὐνοίαν ἑαυτῷ πάντα
μὲν υπάρχειν βελλόμενος, πάντα δὲ οἰόμενος·
ὦν ἢ μὲν βέλησις ἐκ ἄτοπος, ἢ δὲ οἴησις ἐπι-
5 σφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας. Εἰ δὲ
θεῖον ἢ ἀλήθεια, καὶ πάντων μὲν ἀγαθῶν
θεοῖς, πάντων δὲ ἀνθρώποις ἀρχὴ κατὰ Πλά-
τωνα, κινδυνεύει θεοῖς ἐχθρὸς ὁ κόλαξ εἶναι,
6 τῷ δὲ Πυθίῳ^a διαφερόντως. Ἀντιτάττεται
γὰρ αἰεὶ πρὸς τὸ, Γνωθὶ σαυτὸν, ἀπάτην
ἐκαστῷ πρὸς ἑαυτὸν ἐμποῖων, καὶ ἄγνοιαν ἑαυτῷ
καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀγαθῶν καὶ κακῶν, [τὰ
ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ]^b τὰ μὲν ἐλλειπῇ καὶ
7 ἀτελεῇ, τὰ δ' ὅλως ἀνεπανόρθωτα ποιοῦν. Εἰ
μὲν ἔν, ὥς τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων κακῶν, ὁ
κόλαξ ἠπλετο μόνον, ἢ μάλιστα, τῶν ἀγενῶν
καὶ φαύλων, ἐκ ἧν ἦν ἔτιως δεινὸν ἐδὲ δυσφύ-
8 λακτον· ἐπεὶ δὲ ὥσπερ οἱ θρεῖπες ἐμφύονται
μάλιστα τοῖς ἀπαλοῖς καὶ γλυκέσι ξύλοις, ἔτι
τὰ φιλότιμα τῶν ἡθῶν, καὶ χρηστὰ καὶ ἐπιει-
κῆ, τὸν κόλακα δέχεται καὶ τρέφει προσφυό-
9 μενον· ἔτι δ' ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἵπποτρο-
φίαν φησὶν ἐλακύνει^c ὀπαθεῖν, ἀλλ' ἀρέ-
ραισι πυροφόροις· ἔτι τὴν κολακείαν ὀρώμεν
ἐπένησιν, ἐδὲ ἀδόξοις, ἐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολο-
θεῖσαν, ἀλλ' οἴκων τε καὶ πραγμάτων μεγά-

7
*Adulatio
summa petit.*

λων
^a Apollini Delphico, cui illud γνῶθι· σεαυτὸν maxime
tribuitur, in foribus illius scriptum.

^b Quae inclusimus, e glossa esse suspicatur frater meus
ANDREAS SAMVEL GESNERVS.

^c Equos alere non est hominum in urbana mollitie
viventium, lautorum & vnautorum in balneis; sed ampla ru-
ra colentium.

λων ὀλίγημα καὶ νόσημα γινομένην, πολλάκις
 δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέψασαν·
 διὸ ἔμικρὸν ἔργον ἐστίν, ἔδδὲ Φαύλης δεόμενον 10
 προνοίας, ἢ περὶ αὐτῆς ἐπίσκεψις· ὥς ἂν μά- *Interest eam*
 λιστα περίφωρος ^d ἔσα, μὴ βλάβῃσι μηδὲ *ab amicitia*
 διαβάλλοι τὴν φιλίαν. Οἱ μὲν γὰρ Φθῆρες 11
 ἀπίασιν ἀπὸ τῶν τελευτώντων, καὶ ἀπολείπουσιν
 τὰ σώματα σβεννυμένῃ τῇ αἵματι, ἐξ ἧς τρέ-
 φονται· τὰς δὲ κόλακας ἔδδ' ὅλως ἰδεῖν ἐστὶ
 πράγμασι ξηροῖς καὶ κατεψυγμένοις προσίον-
 τας, ἀλλὰ ταῖς δόξαις καὶ ταῖς δυνάμεσιν
 ἐπιτίθενται καὶ αὐξοῦνται, ταχὺ δ' ἐν ταῖς με-
 ταβολαῖς ἀπορρέουσιν. Ἀλλὰ τὴν τότε πείραν 12
 ἔδει περιμένειν, ἀνωφελῆ, μᾶλλον δὲ βλα- *Rebus enim*
 βερὰν, καὶ ἐκ ἀκίνδυνον ἔσαν. Χαλεπὴ γὰρ *asperis di-*
 ἐν καιρῷ δεομένη φίλων, ἢ τῶν μὴ φίλων *gnosci ferum*
 αἰσθήσις, ἀντικαταλλαγὴν ἐκ ἔχουσα χρηστὴ *et noxium.*
 καὶ βεβαίη πρὸς ἀδέβαιον καὶ κίβδηλον. 13
 ὥσπερ νόμισμα δεῖ τὸν φίλον ἔχειν πρὸ τῆς
 χρείας δεδοκιμασμένον, μὴ ὑπὸ τῆς χρείας
 ἐλεγχόμενον· ἔδει γὰρ δεῖ βλαβέντας αἰδέσθαι,
 ἀλλ' ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν
 καὶ κατανόησιν τῇ κόλακος. Εἰ δὲ μὴ, ταυτὸ
 πεισόμεθα † τοῖς αἰδανομένοις τῶ προγεγευ- 14
 θαι τῶν θανασίμων φαρμάκων, εἰς τὴν κρίσιν
 ἀπολλύντες ἑαυτοὺς καὶ διαφθείροντες. Οὔτε 15
 γὰρ δὴ τέτρε ἐπαινῶμεν, ἔτε ὅσοι τὸν φίλον *Suaves et in-*
 εἰς τὸ καλὸν τιθέμενοι καὶ ὠφέλιμον, οἷοντα *cundi non*
 τὰς κεχαρισμένως ὁμιλῶντας, εὐθύς ἔχειν *ideo adulato-*
 ἐπαντοφώρῃ κόλακας εἰλημμένους. Οὐδὲ γὰρ 16
 αἰσθῆς

d Sic MSS. ut opportune me monuit vir doctus I. F. HEVSINGERVS, pro vulgato περίφορος. V. Ind.

† Idem nobis vltu veniet, quod illis, qui ex eo, quod ante gustarunt, demum sentiunt, quae sint letifera venena, quum iudicio illo consequendo ipsi nos perdamus ac destruiamus.

- ἀηδὴς ὁ φίλος, ἐδ' ἀκρατος, ἐδὲ τῷ πικρῷ
 σεμνὸν ἢ φιλία καὶ αὐστηρά, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τὸ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνὸν αὐτῆς ἡδὺ καὶ ποθέ-
 17 μένον ἐστὶ. Παρ' δ' αὐτῇ χάριτες τε καὶ ἡμερος
 οἰκί' ἔθεντο· καὶ ἐδυσυχῆντι μόνον εἰς ὄμματ'
 εὖνε φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκὺ, κατ' Εὐριπίδην,
 ἀλλ' ἐδὲν ἥτιον τοῖς ἀγαθοῖς ἡδονὴν ἐπιφέρειν
 καὶ χάριν, ἢ τῶν κακῶν ἀφαιρεῖσα τὰς λύπας
 18 καὶ τὰς ἀπορίας, παρέπετα. Καὶ καθάπερ
 ὁ Εὐννος εἶπε, τῶν ἡδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι
 κράτιστον, ὅπως τῷ βίῳ μίξας τὴν φιλίαν ὁ
 θεὸς, ἅπαντα φαιδρὰ καὶ γλυκέα καὶ προ-
 19 σιγῇ, ταύτης παρέσης καὶ συναπολαύσεως,
 ἐποίησεν. Ἐπεὶ, πῶς αὖν ὁ κόλαξ ὑπεδύετο
 ταῖς ἡδοναῖς, εἰ τὴν φιλίαν ἐώρα τὸ ἡδὺ μη-
 20 δαμῆ προσιεμένην, ἐκ ἔσω εἰπὲν· ἀλλ' ὥσπερ
 τὰ ψευδόχρυσά καὶ κίβδηλα τῶν σκευῶν, τὴν
 λαμπρότητα τῆ χρυσῆ καὶ τὸ γάνωμα μιμῶ-
 ται μόνον, ὅπως εἴκεν ὁ κόλαξ τῆ φίλῃ τὸ
 ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἐκμιμῶμενος, αἰεὶ παρ-
 21 ἔχειν ἱλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν, καὶ πρὸς μηδὲν ἀν-
 τιβάλλοντα μηδ' ὑπεναντιῶμενον ἑαυτόν. Ὅθεν
 ἐδὲ τὸς ἐπαινῶντας εὐθὺς, ὥς κολακεύοντας,
 ἀπλῶς ὑφορατέον· ἔπαινος γὰρ ἐκ ἥτιον ἐν
 καιρῷ ψόγε φιλία προσήκει· μᾶλλον δὲ τὸ μὲν
 22 δύσκολον ὅπως καὶ μεμφίμοιρον, ἀφίλον καὶ
 ἀνομίλητον· τῆς δ' ἀφθόνης καὶ προθύμης
 τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀποδιδέσης ἔπαινον εὐνοίας
 καὶ τὸ νειδετὲν αὖθις καὶ παρρησιαζόμενον
 ἐλαφρῶς καὶ ἀλύπως ὑπομένεσι, † πιστεύοντες
 καὶ ἀγαπῶντες ὥς ἀναγκαίως ψέγοντά τὸν
 ἡδέως

21
*Neque qui
 laudant.*

† Verbum sine persona positum, quae facile ex re ipsa
 suppleatur, *sustinent homines*, de quibus hic sermo est, qui
 amicos habent.

- ἡδέως ἐπαινῶντα. Χαλεπὸν ἔν (φαίνεται τις ἂν) 23
 ἔστι διακρίναι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον, εἰ
 μήτε ἡδονῇ μήτε ἐπαίνῳ διαφέρουσι· καὶ γὰρ
 ἐν ὑπεργίαις καὶ διακονίαις, πολλάκις ἰδεῖν ἐστὶ
 τὴν Φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομέ-
 νην. Τί δὲ ἔ μέλλει^e, (φήσομεν) ἂν τὸν ἀλη- 24
 θινὸν κόλακα καὶ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης
 ἀπλόμενον τῷ πράγματι διώκωμεν; ἀλλὰ μή, 25
 καθάπερ οἱ πολλοί, τὰς αὐτοληκνύδους τέττας
 λεγομένους καὶ τραπεζέας, καὶ μετὰ τὸ κατὰ
 χεῖρας ὕδαρ αἰχομένους^f, (ὥς τις εἶπε) κόλα-
 κας νομίζωμεν, ὧν ἐν μιᾷ λοπάδι καὶ κύλικι
 μετὰ βωμολοχίας καὶ βδελυρίας ἡ ἀνελευθε-
 ρία γίνεται κατάδηλος. Οὐ γὰρ ἤτις, Με- 26
 λάνθιον ἔδει τὸν Ἀλεξάνδρου τῷ Φερσίου παρὰ
 σιτον ἐξελέγχειν, ὃς τοῖς ἐρωτῶσι, πῶς Ἀλέ-
 ξανδρος ἐσφάγη; Διὰ τῆς πλευρᾶς (ἔλεγεν)
 εἰς τὴν γαστέρα τὴν ἐμὴν^g. Οὐδὲ τὰς ἀμφὶ 27
 πλυσίαν τραπέζαν ἐγκυκλιζόμενους, ὃς ἔτε
 πῦρ, ἔ τιδῆρος, ἔ δὲ χαλκὸς εἶργει, μὴ φοι-
 τῶν ἐπὶ δαίπνον. Οὐδὲ γὰρ τὰς ἐν Κύπρῳ κο- 28
 λακίδας, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμα-
 κίδας προσαγορευθείσας, ὅτι ταῖς γυναῖξιν
 τῶν βασιλέων^h ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἀμάξας
 δι' αὐτῶν ὑποκατακλινόμεναι παρεῖχον. Τίνα 29
 ἔν δει φυλάττεσθαι; τὸν μὴ δοκεῖναι μηδ' ὁμολο-
 γῶντα

Adulatores
quidam aper-
te,

ut Melan-
thius,

et Climaci-
des,

alii occul-
tiores.

e Platonica formula, adfirmantis quaestionem cum ve-
 hementia, *quid ni ita sit, siquidem etc.* et omnino ita est, si
 quaeramus et persequamur verum adulatorem - nec (sed non)
 ut multi - putemus, officiosiores esse veros illos et arte tra-
 ctantes negotium suum adulatores.

f Qui initio statim coenae, post aquam manibus datam,
 laudibus suis et nugis mereri coenam conantur.

g Q. d. vulnus, quo latus ipsius traiectum est, in ven-
 trem meum expetiit, qui ab eo tempore domicoenio perpe-
 tuo damnatus esurire cogor.

h Ita Latini quoque Regem vocant parasitorum unum-
 quemque patronum.

- γένηται κολακεύειν· ὃν ἐκ ἐξίλαβεῖν περὶ τῶ πλανέον, ἐδὲ ἀλίσκεται σκιάν καταμετρῶν¹ ἐπὶ δαίπνον, ἐδὲ ἔρρηπται μεθυοῦς ὅπως ἔτυχεν·
- 30 ἀλλὰ νήφει τὰ πολλὰ, καὶ πολυπραγμονεῖ, καὶ πράξεων μετέχειν οἶεται δεῖν, καὶ λόγων ἀπορρήτων βέλεται κοινῶς εἶναι, καὶ ὅλως τραγικός ἐστιν ἐ σατυρικός † Φιλίας ὑποκριτής,
- 31 ἐδὲ καωμικός. Ὡς γὰρ ὁ Πλάτων Φησὶν, ἐχάτης ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα· καὶ κολακείαν ἡγήτεον χαλεπὴν τὴν λανθάνουσαν, ἐ τὴν ὁμολογῶσαν, ἐδὲ τὴν παίζουσαν,
- 32 ἀλλὰ τὴν σπευδάζουσαν. Αὕτη γὰρ ἀναπίμπλησι καὶ τὴν ἀληθινὴν Φιλίαν ἀπιστίας, συνεμπίπλησαν αὐτῇ πολλὰς, ἂν μὴ προσέχωμεν.
- 33 Ὁ μὲν ἐν Ἰωβρῆς εἰς σκοτεινὸν οἶκημα
Gobryes. τῷ μάγῳ^k Φεύγοντι, συνεισπεσὼν, καὶ γενόμενος ἐν διαπάλαις, ἐπισάντα καὶ διαπορῶντα τὸν Δαρεῖον, ἐκέλευσεν ὤθειν καὶ δι' ἀμφοτέρων.
- 34 Ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴδαμῇ μὴδαμῶς ἐπαινεῖμεν τὸ ἐρρέτω¹ φίλος σὺν ἐχθρῷ διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κολακα τῷ φίλῳ συμπεπλεγμένον ἀποσπᾶσαι ζητῶντες, ὁφείλομεν εὖ μάλα φοβεῖσθαι, μήπως ἢ τῷ κακῷ τὸ χρησίμον συνεκβάλλωμεν, ἢ Φειδόμενοι τῷ οἰκέτῃ,
- 35 τῷ βλάπτοντι περιπέσωμεν. Ὡς περ γὰρ (οἶμαι) τῶν ἀγρίων σπερμάτων ὅσα, καὶ χῆμα καὶ μέγεθος παραπλήσιον ἔχοντα, τῷ πυρὶ

i Vid. Ind. v. σκιά. POLLUX 6, 44. τῇ σκιά δ' ἐτεμνίζοντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δαίπνον ἐδῆ, ἐν (σκιάν ἡγομένην vel indicis, obelisci plerumque) καὶ τοιχείον ἐκάλουν. καὶ ἐδεῖ σπεύδειν, εἰ δεκάπεν τὸ τοιχείον εἶναι. Plurima ad h. l. KVHNIVS.

† Vid. Ind. h. v.

k Pseudo-Smerdi, qui post Gambysen Persarum imperium inuaserat.

l Prouerbii formam habet.

πυρῷ συμμέμικται, χαλεπὴν ἔχει τὴν ἀπο-
 κάθαρσιν, ἥ γὰρ ἔ διεκπύπτει τῶν ξηνοτέρων
 πόρων, ἥ συνεκπύπτει διὰ τῶν ἀραιῶν· ὅτως 36
 ἡ κολακεία τῇ φιλίᾳ εἰς πᾶν πάθος, καὶ πᾶν
 κίνημα, καὶ χρείαν, καὶ συνήθειαν, ἑαυτὴν
 ἀναμιγνύουσα, δυσχώριστός ἐστιν. Ὅτι μέντοι 37
 γε πάντων ἡδιστὸν ἐστὶν ἡ φιλία, καὶ ἔδεν ἄλλο
 μᾶλλον εὐφραίνει, διὰ τὸτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδο- *Similitudo*
 ναῖς ὑπάγεται καὶ περὶ ἡδονάς ἐστιν· ὅτι δὲ ἡ *adulatoris*
 χάρις καὶ ἡ χρεία τῇ φιλίᾳ πάρεπεται, (καὶ δὲ *et amicit.*
 δὴ καὶ λέγεται πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος ἀναγ- 38
 καιότερος εἶναι) διὰ τὸτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς
 τὰς ὑπεργίας ὁ κόλαξ, ἀμιλλᾶται σπεδα-
 στικός αἰεὶ φαίνεσθαι, καὶ ἄοκνος, καὶ πρῶδυ-
 μος· ἐπεὶ δὲ τὸ μάλιστα φιλίας ἀρχὴν συνέ- 39
 χον καὶ συνιστᾶν ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμά-
 των καὶ ἡθῶν, καὶ ὅπως τὸ χαίρειν ἐν γε τοῖς
 αὐτοῖς, καὶ τὸ ταυτὰ φεῦγεν πρῶτον εἰς
 ταυτὸ συνάπλει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας, τὸτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ 40
 ὕλην τινὰ ῥυθμίζει, καὶ χηματίζει περιαρμό-
 σαι καὶ περιπλάσσαι ζητῶν, οἷς αὖ ἐπιχειρεῖ,
 διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ^m ὢν καὶ πίδακος με-
 ταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὥς τ' εἰ-
 πᾶν, Οὐ πᾶς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς
 εἶ. Ὁ δὲ πάντων ἐστὶν αὐτῷ πανεργότατος, 41
 αἰδοφάνομος τὴν παρρησίαν καὶ λεγομένην καὶ *Circa ipsam*
 δοκῶσαν ἰδίαν εἶναι φωνήν, ὥσπερ τινος ζώε, *etiam seneti-*
 τῆς φιλίας τὸ δὲ ἀπαρρησίασον, ἄφιλον καὶ *tatem.*
 ἀγενές, ἔδὲ ταύτην ἀμίμητον ἀπολέλοιπεν·
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ δεινοὶ τῶν ὀψοποιῶν τοῖς πικροῖς 42
 χυμοῖς καὶ αὐσηροῖς ἡδύσμασι χρωῶνται, τῶν
 γλυκέων

- γλυκέων ἀφαιρῶντες τὸ πλίσμιον, ὅτως οἱ κό-
 λαικες ἐκ ἀληθινὴν ἐδ' ὠφέλιμον, ἀλλ' οἷον
 ἐπιπλώπιζαν ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζ-
 43 σαν ἀτεχνῶς παρρησίαν προσφέρουσιν. Ἐστὶ
 μὲν ἐν διὰ ταῦτα δυσφώρατος ὁ ἀνὴρ, ὥσπερ
 τῶν θηρίων ὅσα πεφυκότα τὴν χροάν τ' ἐπε-
 ρδα, συναφομοιοῦται τοῖς ὑποκειμένοις ὑλῆ-
 44 μασιⁿ καὶ χωρίοις. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐξαπα-
 τᾷται καὶ περικαλύπτεται ταῖς ὁμοίτησιν,
 ἡμέτερον ἔργον ἐστὶ, ταῖς διαφοραῖς ἀνακαλύ-
 πτειν καὶ ἀπογυμνῆν αὐτόν, ἀλλοτρίοις χρώ-
 45 μασι καὶ χήμασιν (ἢ φησὶν ὁ Πλάτων) χήτει
 οἰκίαν κοσμέμενον. Εὐθύς ἐν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 σκοπῶμεν· ἀρχὴν δὲ Φιλίας ἐφάμεν εἶναι τοῖς
 πλείστοις, τὴν ταῦτά μὲν ἐπιεικῶς ἀσπαζομέ-
 νην εἶη καὶ ἡδὴ, τοῖς δὲ αὐτοῖς χαίρουσαν
 ἐπιτηδεύμασι, καὶ πράγμασι, καὶ διατρι-
 46 βαῖς, ὁμοιοπαθῇ διάθεσιν τε καὶ φύσιν· Ἐφ'
 οἷς καὶ ταῦτα εἴρηται,

Γέρον γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει·

Παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή·

Νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσῶντι, καὶ δυσπραξία

Ληφθεὶς, ἐπαδός ἐστι τῷ περρωμένῳ.

- 47 Εἰδὼς ἐν ὁκόλαξ, ὅτι τῷ^o χαίρειν τοῖς ὁμοίοις
 καὶ τὸ χεῖναι καὶ ἀγαπᾶν ἐμφυτόν ἐστι ταύτῃ
 πρῶτον ἐπιχειρεῖ πλησιάζειν ἐκάστῳ καὶ πα-
 ρασκηνῆν, ὥσπερ ἐν τισὶ νομαῖς θηρίαι, τοῖς
 αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι, καὶ διατριβαῖς περὶ
 48 ταῦτά, καὶ σπεδαῖς, καὶ διαίταις, ἀτρέμα
 παραβάλλων καὶ προσαναχωρνούμενος, ἀχρεῖς

ἔλα-

ⁿ Ita Froben. 1542. f. quod multo praetulerim alteri
 lectioni χήμασι.

^o Ita puto legendum pro τῷ. Studiorum similitudini
 insitum est illud, ut alter vti altero, amicumque illum ha-
 bere velit.

*Igitur diffi-
 rentia dili-
 genter no-
 tanda.*

*Adulator af-
 fectat viam,
 similitudine
 studiorum.*

ἔλαβὴν παραδῶ, καὶ ψαύοντι τιθασὸς γένη-
 ται καὶ συνήθης, ψέγων μὲν οἷς ἐκείνον αἰσθά-
 νεται πράγμασι καὶ βίοις καὶ ἀνθρώποις ἀχ-
 θόμενον, ἐπαινέτης δὲ τῶν ἀρεσκόντων ἐμέτρως, 49
 ἀλλ' ὥστε ὑπερβάλλειν σὺν ἐκπλήξει καὶ θαύ-
 ματι φαινόμενος, βεβαιῶν δὲ τὸ φιλεῖν † καὶ
 μισῆν, ὡς κρίσει μᾶλλον ἢ πάθει γινόμενον.
 Πῶς ἐν ἐλέγχεται, καὶ τίσιν ἀλίσκεται δια- 50
 φοραῖς, ἐκ ὧν ὅμοιος ἐδὲ γινόμενος, ἀλλὰ
 μιμνήμενος ὅμοιον; Πρῶτον μὲν ὁρᾶν δεῖ τὴν 51
 ὁμοιότητα τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ ἐνδελεχῆς,
 εἰ χαίρει τε τοῖς αὐτοῖς αἰ, καὶ ταυτὰ ἐπαί-
 νει, καὶ πρὸς ἐν ἀπευθύνει καὶ καθ΄ ἑξῆς πα-
 ράδειγμα τὸν ἑαυτῷ βίον, ὥσπερ ἐλευθέρῳ
 Φιλίας ὁμοιοτρόπος καὶ συνηθείας ἐρατὴ προσ-
 ἕκει· τοιοῦτος γὰρ ὁ φίλος. Ὁ δὲ κόλαξ, 52
 ἂν τε δὴ μίαν ἐτίαν ἡθους ἐκ ἔχων μόνιμον, ἐδὲ
 ἑαυτῷ βίον ζητῶν αἰρετόν, ἀλλ' ἐτέρῳ, καὶ
 πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμόζων ἑαυτὸν,
 ἐχ' ἀπλῆς, ἐδὲ εἰς, ἀλλὰ παντοδαπὸς ἐστὶ 53
 καὶ ποικίλος, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπον, ὥσπερ
 τὸ μεταιρόμενον ὕδωρ, περιρρέων αἰεὶ καὶ με-
 ταχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις. Ὁ μὲν 54
 γὰρ πίδηκος, ὡς ἔοικε, μιμνῆσθαι τὸν ἀνδρω-
 πον ἐπιχειρῶν, ἀλίσκεται συγκινέμενος καὶ
 συνορχόμενος· ὁ δὲ κόλαξ αὐτὸς ἐτέρους ἐπά-
 γεται καὶ παλεύει μιμνήμενος, ἐχ' ὁμοίως ἀ-
 παντας, ἀλλὰ τῷ μὲν συνορχόμενος καὶ συν-
 αἶδων, τῷ δὲ συμπαλαίῳ καὶ συγκονιέμενος·
 θηρευτικῶς δὲ καὶ κυνηγετικῶς λαβόμενος, μο- 55
 νονεῖ τὰ τῆς Φαίδρας ἀναβοῶν ἔπεται, Πρὸς
 θεῶν ἔραμαι, κυσὶ θωύξαι βαλίας ἐλάφοις
 ἐγχεριμ-

Sed incon-
 stans est, et
 mutatur,
 prout is quem
 capiat.

nunc venator.

56 ἐγχεριμπλόμενος· ἢ ἔδεν αὐτῷ πρᾶγμα πρὸς τὸ θηρίον, ἀλλ' αὐτὸν ἐκσπαιγνεύει ἢ περι-

57 *hunc philo-
sophus.* βάλλεται τὸν κυνηγόν. Ἄν δὲ θηρεύῃ φιλο-
λόγον ἢ φιλομαθῇ νέον, αὐτῷ ἐν βιβλίοις
ἐστὶ, ἢ πάγων ποδῆρης καθεῖται, ἢ τριβω-
νοφορέα τὸ χῆμα, ἢ ἀδιαφορέα, ἢ δια σό-
ματος οἷτε ἀριθμοὶ, ἢ τὰ ὀρθογώνια ἢ τρι-
γωνα P Πλάτωνος. Εἴτε ῥάθυμός τις ἐμπέ-
πλωκεν αὐτῷ, ἢ φιλοπότης ἢ πλέστιος,

58 *hunc com-
missatore.* Αὐτὰρ ⁹ ὁ γυμνάδῃ ῥακέων πολύμητις
Ὀδυσσεύς,

59 ἔρριπται μὲν ὁ τριβων, κατακείρεται δ' ὁ πά-
γων, ὥσπερ ἀκαρπον θέρος, ψυκτῆρες δὲ ἢ
φιάλαι ἢ γέλωτες ἐν περιπάτοις, ἢ σκάμ-
ματα πρὸς τὰς φιλοσοφῆντας. Ὡς περ ἐν

60 *Anla Dio-
nyfii.* Συρακέσαις Φασὶν, ὁπηνίκα Πλάτων ἀφίκετο,
ἢ Διονύσιον ζῆλος ἔχε περιμανῆς φιλοσοφίας,
τὰ βασίλεια κονιορτῷ γέμειν ὑπὸ πλήθους τῶν

61 γεωμετρεόντων· ἐπεὶ δὲ προσέκρυσσε Πλάτων,
ἢ Διονύσιος ἐκπεσὼν φιλοσοφίας, πάλιν εἰς
πότες καὶ γυναῖκα, καὶ τὸ ληρεῖν καὶ ἀκολα-
σαίνειν ἦκε φερόμενος, ἀθρόως ἀπαντας, ὥσπερ
ἐν Κίρκῃ ¹, μεταμορφωθέντας, ἀμυσία καὶ

62 *Demagogi
adulatores
publici ut
Alcibiades.* λήθη καὶ εὐήθεια κατέχευε. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ
τὰ τῶν μεγάλων ἔργα κολάκων, καὶ τὰ τῶν
δημαγωγῶν, ὧν ὁ μέγιστος Ἀλκιβιάδης, Ἀθή-
νησι μὲν σκώπτων καὶ ἵπποτροφῶν, καὶ μετὰ
εὐτρα-

p Nota inscriptio scholae PLATONICAE, ἔδεις
ἀγεωμέτρητος εἰσείτω.

q Ὁδ. χ, ι. Venustus incredibilis huius loci est non
tantum in parodia HOMERI, apud quem Ulysses posita
subito cum pannis mendici persona, regem et ultorem iniu-
riarum se praestat: verum etiam in reliqua descriptione,
quam iucundum illud ἀκαρπον θέρος de barba, quam frustra
adhuc aluerat adulator?

r h. e. in HOMERICA de Circe narratione.

- εὐτραπελίας ζῶν καὶ χάριτος· ἐν δὲ Λακεδαι- 63
μονι κειρόμενος ἐν χρεῶ, καὶ τριβανοφορῶν, καὶ
ψυχρολετρῶν· ἐν δὲ Θράκη, πολεμῶν καὶ
πίνων· ἐπεὶ δὲ πρὸς Τισσαφέρην ἀφίκετο, 64
τρυφῇ καὶ ἀβρότῃ καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενος,
ἐδῆμαγῶγει καὶ καθωμίλει τῷ συναφομοιῶν
καὶ συνοικεῖν ἑαυτὸν ἅπασιν. Οὐ μὴν τοιᾶ- 65
νός Ἐπαμινώδας, ἐδ' Ἀγησίλαος, ἀλλὰ πλεί- *Aliter Epa-*
στοις ὁμιλήσαντες ἀνθρώποις καὶ πόλεσι καὶ *minondas,*
βίοις, τὸ προσῆκον ἥθος αὐτοῖς πανταχῇ καὶ *Agésilas.*
σολῇ καὶ διαίτῃ, καὶ λόγῳ καὶ βίῳ διεφύλατ- 66
τον· ἔτῳ καὶ Πλάτων ἐν Συρακούσαις οἷος ἐν *Plato.*
ἀκαδημία, καὶ πρὸς Διονύσιον οἷος πρὸς Δίω- 67
να. Τὰς δὲ τῆς κόλακος ὥσπερ πολυπόδος
τροπὰς ῥᾶτα φωράσειεν ἂν τις, αὐτὸς ἐπὶ
πολλὰ δοκῶν τρέπεσθαι, καὶ ψέγων μὲν ὃν
ἐπίνει πρότερον βίον, οἷς δὲ ἤχθετο πράγμα-
σιν, ἢ διαίταις, ἢ λόγοις, ὥς ἀρέσκοντας
ἐξαίφνης προσιέμενος. 68
Ὁψεται γὰρ αὐτὸν *Adulator*
ἐδαμῆ Βέβαιον, ἐδ' ἴδιον, ἐδ' οἰκίῳ πάθει *mutae sen-*
φιλέντα καὶ μισέντα καὶ χαίροντα καὶ λυπé- *tentiam.*
μενον, ἀλλὰ δίκην κατόπλεε, παθῶν ὀδυρίων
καὶ βίων καὶ κινήμάτων εἰκόνας ἀναδεχόμε-
νον. Τοῖστος γὰρ οἷος εἰ ψέγοις τινὰ τῶν φί- 69
λων πρὸς αὐτὸν, εἰπεῖν, Βραδέως πεφώρακας
τὸν ἄνθρωπον· ἐμοὶ μὲν γὰρ ἐδὲ πρότερον
ἤρεσκεν. Ἄν δ' αὖ πάλιν ἐπαινῇς μεταβαλ- 70
λόμενος, ἢ Δία φήσει συνήδεσθαι καὶ χάριν
ἔχειν αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου, καὶ πισεύειν.
Ἄν δὲ βίον ἀλλακτέον ἕτερον εἴποις, οἷον εἰς ἀ- 71
πραγμοσύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μετα-
βαλλόμενος, Πάλαί γε ἔχεῖν, Φησί, θωρύ-
βων ἡμᾶς ἀπηλλάχθαι καὶ φθόνων. Ἄν δὲ 72
πάλιν

πάλιν ὁρμᾶν δοκῆς ἐπὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν,
ὑπεφώνησεν, Ἀξία σταντῶ φρονεῖς· ἡ δ' ἀπρα-
γμοσύνη γλυκὺ μὲν, ἀλλ' ἄδοξον καὶ ταπεινόν.
73 Εὐθύς ἔν λέγειν χρεὶ πρὸς τὸν τοιῷτον,

74 Ἀλλοῖός μοι, ξέν', ἐφάνης νέον ἢ πάροισιν.
ἔδεομαι φίλῃ συμμεδισαμένῃ καὶ συνεπινεύ-
οντος, (ἡ γὰρ σικιὰ ταῦτα ποιεῖ μάλλον) ἀλλὰ
75 συναληθεύοντος καὶ συνεπικρίνοντος. Εἰς μὲν
ἔν τῶν ἐλέγχων τρόπος τοιῷτός ἐστι· ἑτέραν δὲ

76 δεῖ ταῖς ὁμοιώσεσι τοιαύτην παραφυλάττειν
διαφοράν. Ὁ μὲν ἔν ἀληθῆς φίλος ἔτε μιμη-
Amicus non una peccat. τῆς ἐστὶ πάντων, ἔτ' ἐπαινέτης πρόθυμος,
ἀλλὰ τῶν ἀρίστων μόνων.

Οὐ γὰρ συνεχθεῖν *, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφω,
77 κατὰ τὸν Σοφοκλέα· καὶ νῆ Δία γε συγκα-
τορθεῖν καὶ συμφιλοκαλεῖν, ἔ συναμαρτάνειν,
ἔδδ' ἐσὺ βραδισχεῖν· ἂν μὴ τις οἶον ὀφθαλμίας
ἀπορροῇ καὶ ἀνάχρωσις ἄκοντα δι' ὁμιλίαν ἢ
συνήθειαν ἀναπλήσῃ φαυλότητος ἢ πλημμε-
78 λίας τινός. Ὡς πρὶν ἢ Πλάτωνος ἀπομιμει-

*Perversi imi-
tatores,*

79 δαί φασὶ τὲς συνήδεις, τὸ ἐπίκυρτον, Ἀρι-
στοτέλης δὲ τὸν τραυλισμὸν, Ἀλεξάνδρῃ δὲ τῷ
Βασιλέως τὴν ἔγκλισιν τῷ τραχήλῃ, ἢ τὴν
ἐν τῷ διαλέγεσθαι τραχύτητα τῆς φωνῆς.
80 Τὰ γὰρ πολλὰ λαιθάνουσιν ἔνιοι καὶ ἀπὸ τῶν
ἡδῶν καὶ ἀπὸ τῶν βίων ἀναλαμβάνοντες· ὁ
δὲ κόλαξ ἀτεχνῶς τὸ τῷ χαμαιλέοντος πέπον-
θεν. ἐκεῖνός τε γὰρ ἀπάσῃ χροιοῖα πλήν τῷ
λευκῷ συναφομοιοῦται· καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς
ἀξίοις

s. Od. 7, 181.

* Sic legendum sine dubio contra omnes libros, qui habent συνεχθεῖν. Est enim versus SOPHOCLES Antig. 529.

† Oculorum quosdam morbos ipsa visus contagione et aspectu communicari, vulgatius est quam verius: sed sumi sensim mores ab iis, quibuscum versamur, constare.

ἀξίοις σπερδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνατῶν παρ-
 ἔχειν, εἰδὲν ἀπολείπει τῶν αἰχρῶν ἀμίμητον·
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν
 ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδένεια, ἐν ῥυ-
 τίσι, καὶ φακοῖς, καὶ ἐλαῖς, τὰς ὁμοιότητας
 ἀναφέρουσιν· ἔτως ἀκρασίας γίνεται μιμητῆς,
 δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰ-
 κέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς·
 φύσει τε γὰρ ἀφ' ἑαυτῆς πρὸς τὰ χείρονα
 κατάντης ἐστὶ, καὶ δοκεῖ πορρωτάτῳ τῷ ψέ-
 γειν τὸ αἰχρὸν εἶναι, μιμνέμενος. Ὑποπλοῖ
 γὰρ οἱ τὰ βελτίῳ ζητῶντες, καὶ δοκῶντες ἄχ-
 θεῖσθαι καὶ δυσκολαίνειν τοῖς ἀμαρτήμασι τῶν
 φίλων, ὃ δὴ καὶ Διονυσίῳ Δίῳνα, καὶ Σάμιον
 Φιλίππῳ, καὶ Κλεομένη Πτολεμαίῳ διέβαλε
 καὶ ἀπώλεσεν· ὃ δὲ βεβλόμενος εἶναι καὶ δοκεῖν
 ὁμοίως ἡδύς αἶμα καὶ πισὸς, ὥς ὑπὸ τῷ σφό-
 δρα φιλεῖν εἰδὲ τὰ φαῦλα δυσχεραίνων, ἀλλὰ
 συμπαθῆς πᾶσι καὶ συμφυῆς γινόμενος. Ὁ-
 ρθεν εἰδὲ τῶν ἀβεβλήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν
 ἀξιοῖσιν, ἀλλὰ καὶ νοσεῖν ὅμοια προσποιεῖνται,
 κολακεύοντες τὰς νοσώδεις, καὶ μήτε βλέπειν
 ὅζῳ, μήτε ἀκθεῖν, ἂν ὑποτύφλοις ἢ ὑποκώ-
 φοις συνῶσιν· ὥσπερ οἱ Διονυσίῳ κόλακες ἀμ-
 βλυωπᾶντος, ἐμπίπλοντες τ' ἀλλήλοις, καὶ
 τὰς παροψίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες·
 ἔνιοι δὲ καὶ μᾶλλον ἀπλόμενοι τῶν παθῶν, ἐν-
 δοτέρῳ ποιεῖσιν ἑαυτοὺς, καὶ καταμιγνύουσιν
 ἄχρητῶν ἀπορρήτων τὰς ὁμοιοπαθείας. Αἰδοί-
 μενοι γὰρ ἢ περὶ γάμων δυστυχῶντας, ἢ πρὸς
 υἱὲς, ἢ πρὸς οἰκείους ὑπόπλως ἔχοντας, αὐτοὶ
 σφῶν αὐτῶν ἀφειδῶσι, καὶ ἀποδύρονται περὶ
 τέκνων ἰδίῳν, ἢ γυναικῶς, ἢ συγγενῶν, ἢ οἰ-
 κείων,

81

82

*Adulator vi-
tia imitatur,*

83

84

85

86

87

*etiam fortui-
ta et morbos,*

88

89

90

*etiam mala
domestica.*

- κείων, αἰτίας τινὰς ἀπορρήτους ἐξαγορεύοντες.
 91 Ἡ γὰρ ὁμοιότης συμπαθεσέεσσι ποιεῖ, καὶ μάλ-
 λον ὥσπερ ὄμηρα δεδεγμένοι, προέinentά τι τῶν
 92 ἀπορρήτων αὐτοῖς, προέμενοι δὲ, χρῶνται,
 καὶ δεδίασιν ἐγκαταλιπεῖν τὴν πίσιν. Ἐγὼ δὲ
 οἶδα καὶ συνεκβαλόντα γαμετήν, ὥς ὁ φίλος
 ἀπεπέμψατο τὴν ἐαυτοῦ· κρύφα δὲ φοιτῶν πρὸς
 93 αὐτὴν καὶ διαπεμπόμενος, ἐφωράθη, συναιδο-
 μένης τῆς τῷ φίλῳ γυναικός. Οὕτως ἄπειρος ἦν
 κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἱαμβεῖα ταυτὶ τῷ καρ-
 κίνῳ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι προσήκειν,
 Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
 Ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῖσι θηρίον.
 94 Παρασίτε γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι, τῶν
 περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων, ὥς Εὐ-
 πολὶς Φησιν· εἰ μὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὸν
 οἰκεῖον ἀναθώμεθα τῷ λόγῳ τόπον· ἐκεῖνο δὲ
 95 μὴ παρῶμεν ἐν ταῖς μιμήσεσι τὸ σόφισμα τῷ
 κόλακι, ὅτι καὶ τῶν καλῶν τι μιμήται τῷ
 κολακευομένῳ, διαφυλάττει τὴν ὑπεροχὴν ἐκεί-
 96 νου. Τοῖς μὲν γὰρ ἀληθῶς φίλοις ἔτε ζήλος
 ἔδειξεν εἰς πρὸς ἀλλήλους, ἔτε φθόνος, ἀλλὰ
 καὶ ἴσον ἔχουσιν ἐν τῷ κατορθῶν, καὶ ἔλαττον,
 97 ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρουσιν. Ὁ δὲ κόλαξ
 αἰεὶ μνημονεύων τῷ τὰ δεύτερα λέγειν, ὑφίσταται
 τῇ ὁμοιότητι τῆς ἰσότητος, ἡτισταδα πανταχῶς
 καὶ ἀπολαίπεσθαι, πλὴν τῶν φαύλων, ὁμο-
 98 λογῶν. Ἐν δὲ τοῖς φαύλοις ἐπαρήσι τὸ πρῶ-
 τεον, ἀλλὰ Φησιν, ἂν ἐκεῖνος ἢ δύσκολος, αὐ-
 τὸν εἶναι μελαγχολικόν· ἂν ἐκεῖνος δεισιδαι-
 μων, αὐτὸν θεοφόρητον· ἔραν ἐκεῖνον, μάνει-
 99 δαι δ' αὐτόν· ἀκαίρως (φησὶν) ἐγέλας, ἐγὼ
 δ' ἐξέδνησκον ὑπὸ τῷ γέλατος. Ἀλλ' ἐν γε
 τοῖς

Griphus can-
eri et adula-
toris.

Ad superare
canet regem
suum rebus
bonis.

Studet vince-
re malis.

τοῖς χρητοῖς τέναντίον, αὐτός φησι ταχέως
τρέχειν, ἱππάζει δ' ἐκείνον· αὐτὸς ἱππεύειν
ἐπιεικῶς, ἀλλὰ τί πρὸς τὸν ἱπποκένταυρον
τῆτον; Εὐφυῆς εἰμι ποιητής, καὶ εἶχον εἰ
100 φαυλότατον γράφων· βροντᾶν δ' ἐκ ἐμὸν,
ἀλλὰ Διός· ἅμα γὰρ αὐτῷ δοκεῖ καὶ τὴν προ-
101 αῖρεσιν ἀποφαίνειν καλὴν, μιμέμενος, καὶ
τῇ δυνάμιν ἀνέφικτον, ἠτλώμενος. Ἐν μὲν ἔν
102 ταῖς ἐξομοιώσεσι τοιαῦτά τινες εἰσιν αἱ τῷ
κόλακος διαφορὰ πρὸς τὸν φίλον. Ἐπεὶ δὲ
103 (ὥσπερ εἴρηται) καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς κοινόν ἐστι,
*Differentia
Ad. et Am.
circa volu-
ptatem:*
(χαίρει γὰρ ἔχ ἥτιον τοῖς φίλοις ὁ χρηστὸς, ἢ
τοῖς κόλαξιν ὁ φαῦλος) φέρε καὶ τῆτο διορί-
σωμεν. Ἐστὶ δὲ διορισμὸς, ἢ πρὸς τὸ τέλος
ἀναφορὰ τῆς ἡδονῆς· σκόπει δὲ ὅτως. Ἐνεστὶ
104 μὲν πρὸς τὸ μῦθον τὸ εὐῶδες, ἐνεστὶ δ' ἐν ἀντιδότῳ·
διαφέρει δὲ, ὅτι τῆτο μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς
ἐδὲν ἕτερον γέγονεν, ἐκείνο † δὲ τὸ καθ' αἶρον, ἢ
τὸ θερμαῖνον, ἢ τὸ σαρκὲν τῆς δυνάμεως, ἄλ-
λως εὐῶδες ἐστὶ. Πάλιν οἱ γραφεῖς ἀνθρηπᾶ
105 χρώματα καὶ βάμματα μιγνύουσι· ἐστὶ δὲ
καὶ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων ἕνα τὴν ὄψιν ἀν-
θρηπᾶ καὶ τὴν χροῖαν ἐκ ἀπάνθρευτον ἔχοντα·
τί τοῖνυν διαφέρει; ἢ δῆλον, ὅτι τῷ τέλει τῆς
χρείας διακρινόμεν. Οὐκ ἔν ὁμοίως αἱ μὲν τῶν
106 φίλων χάριτες ἐπὶ καλῷ τινι καὶ ὠφελίμῳ τῷ
*Quam pro fi-
ne non habet
amicus.*
εὐφραῖνον, ὥσπερ ἐπανθῆν, ἔχουσιν· ἐστὶ δ' ὅτε
107 καὶ παιδιᾶ καὶ τραπέζης καὶ οἴνω, καὶ νῆ Δία
γέλῳτι καὶ φλυαρίᾳ πρὸς ἀλλήλους, οἷον ἡδύ-
σμασιν ἐχρήσαντο τῶν καλῶν καὶ σπερδαίων·
108 πρὸς ὃ δὴ καὶ λέλεκται τὸ,

L 4

Μύθοι-

† Vid. leg. ἔκινε τὸ καθ' αἶρον --- τῆς δυνάμεως, illius
(vnguenti) vis purgandi etc.

Μύθοισιν^u τέρπον^{lo} πρὸς ἀλλήλους ἐνεπονίης,
καὶ τὸ, - - ἐδέκεν^x ἄλλο

Ἄρμε διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομένω τε.)

109 τῷ δὲ κολακὸς τῷτ' ἔργον ἐς καὶ τέλος, αἰ
*Nihil aliud
spebat adu-
sator.* τινὰ παιδιῶν ἢ πράξιν ἢ λόγον ἐφ' ἡδονῇ καὶ
πρὸς ἡδονὴν ὀψοποιεῖν καὶ καρυκεύειν· συνελόντι

110 δ' εἶπεν, ὁ μὲν, ἵνα ἡδύς ἦ, πάντα δεῖν οἶεσθαι

111 ποιεῖν· ὁ δ' αἰεὶ ποιῶν αἰεὶ, πολλάκις μὲν ἡδύς,
πολλάκις δὲ ἀηδής ἐστιν, ἐτῷτο βεβλόμενος, εἰ

112 δὲ βέλτιον εἴη, μηδὲ τῷτο φεύγων. Ὡσπερ
*Amicus me-
dici inflat* γὰρ ἰατρός ἂν συμφέρει, κρόκον καὶ νάρκισσον
ἐπέβαλε, καὶ νῆ Δία πολλάκις ἔλασε προσηῶς,

113 καὶ ἔθρεψε φιλανθρώπως· ἐς δὲ ὅπως ταῦτα
ἐάσας, κατ' ἴδιον ἐνέσεισεν.

Ἡ πόλιον βαρύσμον, ὃ δὴ ῥίγιτον ὀδῶδεν †
114 ἢ τινὰ ἐλλέβορον ἐκπιεῖν τρέψας ἠνάγκασεν·
ἔτε ἐνταῦθα τὸ ἀηδές, ἔτε ἐκεῖ τὸ ἡδὺ ποιέ-
μενος τέλος, ἀλλ' ἐφ' ἐν δὲ ἀμφοτέρων, ἐπὶ

115 τὸ συμφέρον, ἄγων τὸν θεραπευόμενον· ἔτως
*nunc suavis
est,* ὁ φίλος ἐς μὲν ὅτε σὺν ἐπαίνῳ καὶ χάριτι με-
γαλύνων αἰεὶ καὶ εὐφραίνων, ἄγει πρὸς τὸ κα-
λὸν, ὥσπερ ἔτος,

116 Τεῦκε γ', φίλη κεφαλῇ, Τελαμῶνι, κοῖρα-
νε λαῶν,

Βαλλ' ἔτως; καὶ^z,

Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λα-
δοίμην;

ὅπως

u 11. 2, 642.

x Od. 3, 179.

† Versus NIGANDRI Theriac. 64.

γ 11. 2, 281.

z Od. α, 65. Vox Iouis ad Palladem, qui negat ani-
mo suo Vlysem excidisse.

ὅπερ δ' αὖ πάλιν ἐπιστροφῆς δεῖται, καὶ λό- 117
γω δῆκτη καὶ παρρησίᾳ κηδεμονικῇ καθ' ἀπλό- *nunc asper.*
μενος, ^a

Ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, εἰδὲ τί σε
χρῆ

Ταύτης ἀφροσύνης.

Ἔσι δὲ ὅπερ καὶ τὸ ἔργον ἅμα τῷ λόγῳ συνῆ- 118
ψεν, ὡς Μενέδημος, Ἀσκληπιάδης τῷ φίλῳ τὸν
υἱὸν ἄσωτον ὄντα καὶ ἄτακτον ἀποκλείων,

καὶ μὴ προσαγορεύων, ἐσωφρόνισε· καὶ Βάτ- 119
τῳ τὴν χολὴν ἀπέπειν Ἀρεσίλαος, ὅτε
πρὸς Κλεάνθην εἶχον ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ·

πέσαντος δὲ τὸν Κλεάνθην καὶ μεταμελο- 120
μένης διηλλάγη. Δεῖ γὰρ ἀφελῆντα λυπεῖν
τὸν φίλον, εἰ δὲ λυπῆντα τὴν φιλίαν ἀ-

ναιρεῖν, ὥς Φαρμάκῳ τῷ δάκνοντι χρῆ- 121
σθαι, σώζοντι καὶ φυλάττοντι τὸ θεραπευό-
μενον. Ὅθεν ὥσπερ ἁρμονικὸς ὁ φίλος τῇ

πρὸς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον μεταβολῇ, τὰ 122
μὲν ἐνδιδὼς τὰ δ' ἐπιτείνων, πολλαῖς μὲν
ἡδύς, αἰεὶ δὲ ὠφελιμός ἐστι· ὁ δὲ κόλαξ, ἀφ'
ἐνὸς διαγράμματος αἰεὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς *Adulator
semper sua-
vis esse vult.*

χάριν εἰώθως ὑποκρέκειν, ἕτε ἔργον οἶδεν ἀν- 123
τιτεῖνον, ἕτε ῥῆμα λυπῆν, ἀλλὰ μόνῳ παρέ-
πεται τῷ βεβλομένῳ, συνάδων αἰεὶ καὶ συμ-
φθεγγόμενος· ὥσπερ ἐν τῷ Ἀγησίλαον ὁ Ξε-
νοφῶν ἡδέως ἐπαινείδαι φησιν ὑπὸ τῶν καὶ
ψέγειν ἐθελόντων, ἕτω δὲ τὸ εὐφραίνον καὶ

L 5

χαρι-

^a 1A. 7, 109.

^b Huius loci indicio quoque BATTVM inter Comicos deperditos retulit summus ille FABRICIVS. Cle-anthen Stoicum forte traduxit, quod φρεάντης esset, h. e. noctu exhaustiret puteos, vt die esset, vnde philosopharetur, vel quod timidus &c.

- χαριζόμενον ἡγεῖσθαι φιλικόν, ἀν καὶ λυπεῖν ποτε δύνηται καὶ ἀντιτείνειν· τὴν δὲ συνεχῇ ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τῷ πρὸς χάριν, ἀκρατον αἰεὶ καὶ ἀδηκτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν, καὶ νῆ Δία τὸ τῷ Λαίκωνος ἔχειν πρόχειρον, ὃς ἐπαινεμένῃ Χαρίλῃς τῷ βασιλέως, Πῶς ἔτος (ἔφη) χρηστὸς, ὃς ἐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρὸς ἐστὶ; Τοῖς μὲν ἔν ταύροις τὸν οἶσρον ἐνδύεσθαι παρὰ τὸ ἔς λέγῃσι, καὶ τοῖς κυσὶ τὸν κρότωνα· τῶν δὲ φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὅσα κατέχων τοῖς ἐπαίνοις, καὶ προσπεφυκὼς, δυσἀπότεριπλὸς ἐστίν. ὅθεν ἐνταῦθα δὲ μάλιστα τὴν κρίσιν ἔχειν ἐγρηγορεῖαν καὶ παραφυλάττεισαν, πότερον τῷ πράγματι ἢ τῷ ἀνδρὶ ὁ ἑπαινὸς ἐστίν. ἔστι δὲ τῷ πράγματι, ἀν ἀπόντας μᾶλλον ἢ παρόντας ἐπαινεῖν· ἐὰν καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ βεβλόμενοι, καὶ ζηλῶντες μὴ μόνους ἑμᾶς, ἀλλὰ πάντας ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις, μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ τάναντία πράττοντες καὶ λέγοντες· τὸ δὲ μέγιστον, ἀν αὐτοὶ γινώσκωμεν ἑαυτὸς μὴ μεταμελομένους ἐφ' οἷς ἐπαινεμέσθαι, μηδὲ αἰχθυομένους, μηδὲ μᾶλλον ἡμῖν τάναντία τέτων πεπραχθῆναι καὶ λελέχθαι βεβλόμενος. Ἡ γὰρ οἰκοδὴν κρίσις ἀντιμαρτυρεῖσθαι, καὶ μὴ προσδεχομένη τὸν ἑπαινον, ἀπαθὴς ἐστὶ καὶ ἀδίκτος, καὶ ὑπὸ τῷ κολακεύοντος ἀνάλωτος. Ἀλλ' ἐκ οὗδ' ὅπως οἱ πολλοὶ τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς αὐτυχήμασι παρεγορίας ἔχ' ὑπομένουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνέντων ἄγονται καὶ συνοδυρομένων· ὅταν δ' ἀμαρτάνωσι καὶ πλυμμελῶσιν, ὁ μὲν ἐλέγχῃ καὶ ψόγῃ δηγμὸν ἐμποιῶν καὶ μετανοικαν, ἐχθρὸς δοκεῖ καὶ κατήγορος· τὸν δ' ἐπαι-

124

Et ex eo ipso
cognoscitur.

125

126

Quod non
rem laudat,
sed hominem.

127

128

129

Conscientiae
vis.

130

131

ἐπαινῶντα καὶ κατευλογῶντα τὰ πεπραγμέ-
 να, ἀσπάζονται καὶ νομίζουσιν εὖνεν καὶ φί-
 λον. Ὅσοι μὲν ἔν ἡ πράξιν, ἡ λόγον, ἡ 132
 σπεδάσαντος ὅτι ἔν, ἡ σκώψαντος, εὐχερῶς
 ἐπαινῶσι καὶ συνεπικροτῶσιν, εἰς τὸ παρόν
 εἰσιν ἔτοι καὶ τὰ ὑπὸ χεῖρα βλαβεροὶ μόνον.
 ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἦθος ἐξικνῶνται τοῖς ἐπαίνοις, 133
 καὶ διὰ τῆς τρόπης τῇ κολακείᾳ διγγάνουσι, *Qui mores*
 ταυτὸ ποίῃσι τῶν οἰκετῶν τοῖς μὴ ἀπὸ τῆ σω- *laudant vi-*
 ρῆ κλέπτουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆ σπέρματος *ciosos, sege-*
 Σπέρμα γάρ τῶν πράξεων ἔσαν τὴν διάθεσιν, *tem quasi de-*
 καὶ τὸ ἦθος ἀρχὴν καὶ πηγὴν τῆ βίης, δια- *fructant,*
 σρέφουσι, τὰ τῆς ἀρετῆς ὀνόματα τῇ κακίᾳ 134
 περιδέντες. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς τάξεσι καὶ *et nomina re-*
 τοῖς πολέμοις, ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι τὴν *rum perner-*
 εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα
 ἀντήλλαξαν τῇ^d δικαιοῦσι· τόλμα μὲν γὰρ 135
 ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομιόθη· μέλ-
 λησις δὲ προμηθῆς, δειλία εὐπρεπής· τὸ δὲ 136
 σῶφρον, τῆ ἀνάνδρε πρόχημα· καὶ τὸ πρὸς
 ἅπαν συνετὸν, ἐπίπαν ἀργόν. Ἐν δὲ ταῖς 137
 κολακείαις ὁρᾶν χρεὶ καὶ παραφυλάττειν ἀσω-
 τίαν μὲν, ἐλευθεριότητα καλεσμένην· καὶ δει-
 λίαν, ἀσφάλειαν· ἐμπληξίαν δὲ, ὀξύτητα·
 μικρολογίαν δὲ, σωφροσύνην· τὸν δ' ἐρωτι-
 κὸν, φιλοσυνήθη καὶ φιλόσοργον· ἀνδρεῖον δὲ,
 τὸν

c. Hoc est CATONIS illud *defraudare segetem*, de-
 testabile omnibus agricolis.

d. Δικαιοῦσις est δικαιολογία s. iuris sui defensio. Dum
 igitur unusquisque facta a se defendere studet, et hostis cri-
 minandi speciem quaerit, inde accidit, ut ipsa nomina rerum
 quasi permutantur, et εἰωθυῖαν ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, valorem,
 ἢ uti hoc nomine fas est, et pretium, quo res ipsas exaequare
 videntur, amittant. Caeterum et haec et plura in hanc sen-
 tentiam leguntur apud THVCYD. 3, 82. vbi etiam scho-
 lia ista vetus ἀξίωσιν interpretatur σημασίαν.

- τὸν ἐργίλον καὶ ὑπερήφανον· Φιλάνθρωπον
 139 δὲ, τὸν εὐτελεῖ καὶ ταπεινόν· ὡς πρ καὶ
Vi amatores. Πλάτων^e φησὶ τὸν ἐραστὴν κόλακα τῶν ἐρα-
 μένων ὄντα, τὸν μὲν σιμὸν, καλεῖν ἐπίχαριν·
 140 τὸν δὲ γρυπὸν, βασιλικόν· μέλανας δὲ, ἀν-
 δρικές· λευκὰς δὲ, θεῶν παῖδας· τὸ δὲ με-
 λίχρεν, ὅλως ἐραστὴ προσποίημα εἶναι, ὑπο-
 κοριζομένη καὶ εὐκόλως φέροντος τὴν ἀχρό-
 141 τητα. Καίτοι καλὸς μὲν εἶναι πειοδὺς ὁ αἰ-
 χρὸς, ἢ μέγας ὁ μικρὸς, ἔτε χρέον πολὺν
 τῇ ἀπάτῃ σύνεσι, καὶ βλάβηται βλάβην
 142 ἐλαφράν, καὶ ἐκ ἀνήκεστον· ὁ δὲ ταῖς κακίαις
 ἐδίξων ἔπαινος ὡς ἀρεταῖς^f, ὡς μὴ ἀχθόμε-
 νον ἀλλὰ χαίροντα, χρῆσθαι, καὶ τὸ αἰδέ-
 143 σθαι τῶν ἀμαρτανομένων ἀφαιρῶν, ἔτος ἐπέ-
Corruptelae
virorum ma-
gnorum per
adulationem.
 144 τρηψε Σικελιώτας, τὴν Διονυσίαν καὶ Φαλά-
 ριδος ἀμώτητα, μισοπονηρίαν καὶ δικαιοσύνην
 προσαγορεύων· — ἔτος τὰ Ῥωμαίων ἦδη
 τήνικαῦτα παρ' ἐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι καὶ
 ἀνελεῖν, τὰς Ἀντωνίαν τρυφὰς καὶ ἀκολασίας
 καὶ πανηγυρισμοὺς, ἰλαρὰ πρᾶγματα καὶ
 Φιλάνθρωπα, χρωμένης^g ἀφθόνοιο αὐτῷ
 145 δυνάμει καὶ τύχῃ, ὑποκοριζόμενος. Πτο-
 λεμαίω

^e PLATONIS locus est de rep. 5. p. 466, quem exprimit LVCRET. 4, 1154. sq. Nigra μελιχροος est, immunda et foetida ἄκοσμος; Caesia παλᾶδιον; Neruosa et lignea δορκάς. Paruula pumilio χαρίτων ἴα, tota merum sal. Magna atque immanis κατάπληξις, plenaque honoris. Balba, loqui non quit, τραυλίζει. Muta pudens est. At flagrans, odiosa, loquaculus λαμπράδιον fit. Ixodn ἐραιμίνιον tum fit, quam viuere non quit. Prae macie: ῥαδινὴ vero est, iam mortua tusti. At gemina et mammosa. Ceres est ipsa ab Iaccho. Simula, σειλινὴ ac satyrica est, labiosa φίλημα. Nota ῥαδινὴ, gracilis, epitheton arborum. Ceres ab Iaccho est Ceres Baccho dilecta: vel Ceres recens a partu filii sui Iacchi. HORATIVS Serm. 1. 3. 48. ad amicitias hoc transferri praecipit.

^f Constr. ὁ δὲ ἔπαινος ὁ ἐδίξων χρῆσθαι ταῖς κακίαις ὡς ἀρεταῖς κ τ λ.

^g Pass. vsurpatae ab eo etc.

λεμαίῳ δὲ τί περιῆψεν ἄλλο φορβειᾶν καὶ αὐ-
 λὸς ^h; τί δὲ Νέρωνι τραγικὴν ἐπήξατο σκη-
 νήν, ἢ προσωπεῖα ἢ κοθόρηνs περιέθηκεν;
 ἔχ' ὁ τῶν κολακευόντων ἔπαινος; οἱ δὲ πολλοὶ
 τῶν βασιλέων, ἔκ' Ἀπόλλωνες μὲν, ἂν μινυρί-
 σωσι, Διόνυσοι δὲ, ἂν μεθυθῶσιν, Ἡρακλεῖς
 δὲ, εἰάν παλαίσωσι, προσαγορευόμενοι, καὶ
 χαίροντες, εἰς ἅπασαν αἰχύνην ὑπὸ τῆς κο-
 λακείας ἐξάγονται; διὸ φυλακτέον ἐςί μά-
 λιστα τὸν κόλακα περὶ τῆς ἐπαίνης. — —
 Ὡς περ ἐνιοὶ τὴν ζωγραφίαν σιωπῶσαν ἀ-
 πεφήναντο ποιητικὴν, ἔτως ἐςί τις κολακεῖ-
 ας σιωπῶσης ἔπαινος· ὥς περ γὰρ οἱ θηρεύον-
 τες, ἂν μὴ τέτο ποιεῖν, ἀλλ' ὁδοιπορεῖν ἢ νέ-
 μειν ἢ γεωργεῖν δοκῶσι, μᾶλλον τὰ θηρεύο-
 μενα λανθάνουσιν, ἔτως οἱ κόλακες ἀπλόν-
 ται μάλιστα τοῖς ἐπαίνοις, ὅταν ἐπαινέειν μὴ
 δοκῶσιν, ἀλλ' ἕτερόν τι πράττειν. Ὁ γὰρ
 εἰκὼν ἔδρας καὶ κλισίας ἐπιόντι, καὶ λέγων
 πρὸς δῆμον ἢ βελήν, ἂν αἰδηταί τινα τῶν
 πλεσίων βεβλόμενον εἰπεῖν, ἀποσιωπῶν μετα-
 ξύ, καὶ παραδίδες τὸ βῆμα καὶ τὸν λόγον,
 ἐνδείκνυται σιωπῶν, μᾶλλον τῷ βοῶντος, ὅτι
 κρεῖττονα νομίζει καὶ διαφέροντα τῷ φρονεῖν
 ἐκεῖνον. Ὅθεν ὁρᾶν ἐσιν αὐτὸς ἔδρας τε τὰς
 πρώτας ἐν ἀκροάσει καὶ θεάτροις κατα-
 λαμβάνοντας, ἔχ' ὅτι τέτων ἀξιοῦσιν αὐτὸς,
 ἀλλ' ὅπως ὑπεξανιστάμενοι τοῖς πλεσίοις, κο-
 λακεύωσι· καὶ λόγῳ κατάρχοντας ἐν συνό-
 δοις καὶ συνεδρίοις, εἴτα παραχωρῶντας ὡς
 κρεῖττοσι, καὶ μετατιθεμένους ῥᾶστα πρὸς
 τὴναντίον, ἂν περ ἢ δυνατὸς ἢ πλεσιος ἢ
 ἐνδοξος

153 ἔνδοξος ὁ ἀντιλέγων· ὃ καὶ μάλιστα δεῖ τὰς τοιαύτας ὑποκατακλίσεις καὶ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐξελέγχειν, ἐκ ἐμπειρίας, ἐδ' ἀρεταῖς, ἐδ' ἡλικίαις ὑφιεμένων, ἀλλὰ πλέταις καὶ δόξαις. Ἀπελλῆς μὲν γὰρ ὁ ζωγράφος,

154
*Apellis ad
Megabyzum
libertas.*

155 Μεγαβύζε παρακαθίσαντος αὐτῷ, καὶ περὶ γραμμῆς τι καὶ σκιᾶς βυλομένε λαλῆν, Ὁρᾶς (εἶφη) τὰ παιδάκια ταυτὶ τὰ τὴν μηλίδά τριβοντα; πάννυ σοι προσεῖχε τὸν νῦν σιωπῶντι, καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ τὰ χρυσία· νῦν δὲ σε καταγελαῖ περὶ ὧν ἐμεμάθηκας ἀρξαμένε λαλῆν. Καὶ Σόλων †,

156
*Solonis ad
Croesum.*

157 Κροῖσε περὶ εὐδαιμονίας διαπυνθανομένε, Τέλλον τινὰ τῶν ἐκ ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, καὶ Βίτωνα καὶ Κλέοβιν, ἀπέφηνεν εὐποτμοτέρους· οἱ δὲ κόλακες τὰς βασιλεῖς καὶ πλεσίους καὶ ἀρχοντας, ἐκ ὀλβίους μόνον καὶ μακαριούς, ἀλλὰ καὶ φρονήσεις καὶ τέχνη καὶ ἀρετῇ πάσῃ πρωτεύοντας ἀναγορευοσίν. Εἴτα τῶν μὲν Στωϊκῶν ἐδὲ ἀκῆεν ἐνιοὶ ὑπομένεσι,

158
Sapiens Stoicus.

158 τὸν σοφὸν ὁμῆ πλέσιον, καλὸν, εὐγενῆ, βασιλέα προσαγορευόντων· οἱ δὲ κόλακες τὸν πλέσιον, ὁμῆ καὶ ῥήτορα καὶ ποιητὴν, ἂν δὲ βέληται, καὶ ζωγράφον, καὶ αὐλητὴν ἀποφάνεσι, καὶ ποδῶκη, καὶ ῥωμαλέον, ὑποπίπτοντες ἐν τῷ παλαίῳ, καὶ ἀπολιμπανόμενοι θεόντων, ὥσπερ Κρίσσων ὁ Ἱμεραῖος ἀπελείφθη διαθέν πρὸς Ἀλέξανδρον· ὁ δ' αἰδομένοις ἠγανάκτησε. Καρνεάδης δὲ ἔλεγε, ὅτι πλεσίων καὶ βασιλέων παῖδες ἱππεύειν μόνον, ἄλλο δὲ ἐδὲν εὖ καὶ καλῶς μανθάνουσι· κολακεύει γὰρ αὐτὰς ἐν ταῖς διατριβαῖς

160
*Equitare
discunt re-
gum pueri.*

βαῖς ὁ διδάσκαλος ἐπαινῶν, καὶ ὁ προσπα-
 λαίων, ὑποκατακλινόμενος· ὁ δὲ ἵππος ἐκ 161
 εἰδὼς ἐδὲ φροντίζων ὅσις ιδιώτης ἢ ἄρχων, ἢ
 πλάσιος ἢ πένης, ἐκτραχηλίζει τὰς μὴ δυ-
 ναμένους ὀχεῖσθαι. — Ἐφεξῆς δὲ τὸ τῆς 162
 παρρησίας ἰδῶμεν. Ἔδει μὲν γάρ, ὡς ὁ Πά-
 τροκλος τῷ Ἀχιλλέως τὰ ὄπλα περιβαλλό-
 μενος, καὶ τὰς ἵππους ἐξελαύνων ἐπὶ τὴν μά-
 χην, μόνος ἐκ ἐτόλμησεν τῆς πηλιάδος ἰδί-
 γειν, ἀλλ' ἀφῆκεν, ἔτω τὸν κόλακα, τοῖς 163
 τῷ φίλῳ σκευοποιούμενον καὶ ἀναπλαττόμενον
 ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις, μόνην τὴν παρρη-
 σίαν, ὥσπερ ἐξαίρετον βάσαγμα φιλίας βρι-
 θύ, μέγα, σιβαρὸν, καταλιπεῖν ἄδικτον
 καὶ ἀμίμητον· ἐπεὶ δὲ φεύγοντες τὸν ἐν γέ- 164
 λωτι καὶ αἰεράτῳ καὶ σκώμμασι καὶ παιδιαῖς
 ἔλεγχον, εἰς ὄφρ' αἰετὸν ἤδη τὸ πρᾶγμα
 καὶ κολακεύουσιν ἐσκυθρωπακότες, καὶ ψό-
 γον τινὰ καὶ νεθεσίαν παραμιγνύουσι, φέρε
 μηδὲ τῷτο παραλείπωμεν ἀβασάνιστον. Οἷ- 165
 μαί δὲ, ὥσπερ ἐν κωμῳδίᾳ Μενάνδρου ψευδη-
 ρακλῆς πρόσεισι ῥόπαλον κομίζων, ὃ σιβαρὸν
 ἐδ' ἰχυρὸν, ἀλλὰ χαυνόν τι πλάσμα καὶ διά-
 κενον· ἔτω τὴν τῷ κόλακος παρρησίαν φα- 166
 νεῖσθαι περὶ μόνους μαλθακὴν καὶ ἀβαρεῆ,
 καὶ τόνον ἐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ ταυτόν τοῖς τῶν
 γυναικῶν προσκεφαλαίοις δρῶσαν, ἃ δοκῶντα
 ταῖς

*Libertatem
 etiam assumis
 adulator.*

*Clauae Her-
 culis excaua-
 tae similem.*

*Et culcitis
 sumensibus.*

i Haflam ex Pelio monte caesam. Sed adscribendi
 sunt versus HOMERI, ut parodia PLUTARCHI in-
 telligatur: post reliqua arma Achillis sumpta, pergit poeta,
 11. π, 140.

Ἐγχοῦ δ' ἐχ' ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν· τὸ μὲν ἔδυνάτ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα, μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἔρεσσιν.

- 167 ταῖς κεφαλαῖς ἀντερείδεν, καὶ ἀντέχεν, ἐν-
 δίδωσι καὶ ὑπείκει μᾶλλον· ὥσπερ ἡ κίβδηλος
 αὐτῇ παρρησία κενὸν ἔχουσα, καὶ ψευδῇ, καὶ
 ὑπερλόν ὄγκον, ἐξήρθη καὶ ὤθησεν, ἵνα συσ-
 λείσῃ καὶ συμπεσῶσα δεξήται καὶ συνεπισπά-
 σῃται τὸν καταφερόμενον εἰς αὐτήν. Ἡ μὲν
 γὰρ ἀληθὴς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἀμαρ-
 τανομένοις ἐπιφύεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ
 κηδεμονικὸν τὸ λυπὲν, ὥσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλ-
 κωμένα δάκνυσα καὶ καθαίρουσα, τὰ ἄλλα δὲ
 169 ὠφέλιμος ἔσται καὶ γλυκεῖα. — Ὁ δὲ κόλαξ
 τῶν μὲν ἀληθινῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημά-
 των ἑδὲν εἰδέναι προσποιέμενος, ἑδὲ γινώσκων,
 πρὸς δὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἐλλείμματα
 170 δεινὸς αἰῶναι, καὶ μετὰ τὸν κατὰ ψαυδαὶ καὶ
 σφοδρότητος, ἂν σκευὸς ἀμελῶς ἴδῃ κείμενον,
 ἂν οἰκῆντα φαύλως, ἂν ὀλιγαρεῖντα κερᾶς
 ἢ ἀμπεχόνης, ἢ κυνὸς τινος ἢ ἵππου μὴ κατ'
 171 ἀξίαν ἐπιμελόμενον· γονέων δὲ ὀλιγαρία, καὶ
 παίδων ἀμέλεια καὶ ἀτιμία γαμετῆς, καὶ
 πρὸς τὰς οἰκείας ὑπεροφία, καὶ χρημάτων
 ὀλεθρος, ἑδὲν ἐστὶ πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀφωσος
 ἐν τέτοις καὶ ἀτολμος, ὥσπερ ἀθλητὴν ἀλεί-
 172 πης^κ ἑὼν μεθύειν καὶ ἀκολασαίνειν. εἴτα
 περὶ ληκύθε χαλεπὸς ὢν καὶ σλεγγίδος· ἢ
 γραμματικὸς ἐπιπλήτων μὲν παιδὶ περὶ
 173 δέλτε καὶ γραφαῖς, σολοικίζοντος δὲ καὶ
 βαρβαρίζοντος, ἐ' δοκῶν ἀκθεῖν. Τοιοῦτος
 γὰρ ὁ κόλαξ οἷος ῥήτορος φαύλος καὶ κατα-
 γελάσας μηδὲν εἰπεῖν πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ
 περὶ

Inuadit Indi-
 ca peccata.

171
 Vera negli-
 git.

^k Victor h. e. Ianista siue magister, qui quam seuera
 disciplina continuerint athletas hinc et ex EPICRETO
 discere fas est eos, qui Paulinum illud, πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος ἐγ-
 κρατεύεται πάντα, rite intelligere voluerint.

- περὶ τῆς φωνῆς αἰτιαῖσθαι, καὶ χαλεπῶς ἐγκαλεῖν ὅτι τὴν ἀρτηρίαν διαφθείρει ψυχροποτῶν· καὶ σύγγραμμα κελευθεὶς ἄδελιον 174
 διελθεῖν, αἰτιαῖσθαι τὸ χαρτίον ὡς δασύ, καὶ τὸν γραφέα μιᾶρὸν καὶ ὀλίγαρον ἀποκαλεῖν.
 Οὕτως δὲ καὶ Πτολεμαῖω φιλομαθεῖν δοκῇ- 175
 τι, περὶ γλώττης καὶ σιχιδίᾳ καὶ ἱστορίας μα- *Pto'lemaeus Auletes.*
 χόμενοι, μέχρι μεσῶν νυκτῶν ἀπέτεινον¹.
 ὁμότητι δὲ χρωμένε καὶ ὕβρει, καὶ τυμπανίζοντος καὶ αὐλῆντος², ἐδῆς ἐνέστη τῶν τοσέτων. 176
 Ὡς περ ἐν εἰ τις ἀνθρώπε φύματα καὶ σύριγγας ἔχοντος, ἱατρικῶ σμιλῶ τὰς τρέχας τέμνοι καὶ τὰς ὄνυχας, ἕτως οἱ κόλακες τὴν παρρησίαν πρὸς τὰ μὴ λυπέμενα 177
 μέρη μὴδ' ἀλγύντα προσφέρουσιν. Ἐτι δὲ τῶν ἑτεροὶ πανουργότεροι, καὶ πρὸς ἡδονὴν χρωῖνται τῷ παρρησιάζεσθαι καὶ ψέγειν· κα- 178
 δάπερ Ἄγις ὁ Ἀργεῖος, Ἀλεξάνδρου γελο- *Reprehenſio adula'oria Alexandri.*
 τοποιῶ τινι μεγάλαις δωρεαῖς δόντος, ὑπὸ φθόνου καὶ λύπης ἐξέκραγεν, Ὡς τῆς πολλῆς αἰτοπίας. 179
 Ἐπιστρέψαντος δὲ τῷ βασιλέως πρὸς αὐτὸν ὀρεγῇ, καὶ δὴ, Τί σὺ λέγεις; εἰπόντος, Ὁμολογῶ (Φησιν) ἄχθεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, ὁρῶν ὑμᾶς τὰς ἐκ Διὸς γεγονότας 180
 ἀπαντας, ὁμοίως κόλαξιν ἀνθρώποις καὶ καταγελάσοις χαίροντας. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς κέρκωψί τισι, καὶ σεληνοῖς ὁ Διόνυσος ἐτέρπετο, καὶ παρὰ σοι τέτρεῖς ἰδεῖν ἐστὶν εὐδοκι- 181
 μέντας. Τιβερίῳ δὲ Καίσαρος εἰς τὴν σύγ- *it. Tiberii.*
 κλητόν

M

1 Quid si ἀντέτεινον.

m Τελῆντος editum adhuc vel τελεῖντος. Sed putabam ego intelligi Ptolemaeum Auletem τὸν αὐλητὴν de quo f. 145. cuique τῶν τυμπάνων ἐγχάρᾳξαι hoc ipso libello (p. 97. ff.) tribuit. Possis tamen τελεῖν interpretari sumtus facere, nim. immodicos.

- κλητόν ποτε παρελθόντος, εἰς τῶν κολάκων
 ἀναστὰς ἔφη δεῖν ἐλευθέρως ὄντας παρρησιάζεσθαι,
 καὶ μηδὲν ὑποσέλλεσθαι, μηδ' ἀπο-
 182 σιωπᾶν τῶν συμφερόντων. Ἀνατείνας δὲ
 πάντας ἔτως, γενομένης αὐτῷ σιωπῆς, καὶ
 τῷ Τιβερίῳ προσέχοντας, Ἄκιστον (ἔφη) Καί-
 183 σαρ, ἃ σοι πάντες ἐγκαλῶμεν, ἐδίδς δὲ τολ-
 μαῖ φανερώς λέγειν· ἀμελεῖς σεαυτῷ, καὶ
 προέσαι τὸ σῶμα, καὶ κατατρύχεις αἰ-
 184 φροντίσι καὶ πόνοις ὑπὲρ ἡμῶν, ἔτε μεθ' ἡμέ-
 ραν, ἔτε νύκτωρ ἀναπαύόμενος. Πολλὰ δὲ
 αὐτῷ τοιαῦτα συνέροντος, εἰπὲν Φασί τὸν
 ῥήτορα Κάσσιον ὁ Σευήρον, Αὕτη τῷτον ἡ
 185 παρρησία τὸν ἄνθρωπον ἀποκτενεῖ. Καί ταυ-
 τὶ μὲν ἐλάττωσάν ἐστιν· ἐκείνα δὲ ἤδη χαλεπὰ
 καὶ λυμαινόμενα τὰς ἀνοήτους· ὅταν εἰς τὰ
 186 ἐναντία πάθη καὶ νοσήματα κατηγορῶσιν,
 ὥσπερ Ἰμέριος ὁ κόλαξ τῶν πλεσίων τινὰ
 ἀνελευθερώτατον καὶ φιλαργυρώτατον Ἀθή-
 187 νησιν, ὡς ἄσωτον ἐλοιδορεῖ καὶ ἀμελεῖ, καὶ
 πεινήσοντα κακῶς μετὰ τῶν τέκνων· ἢ τὰς
 188 ἀσώτους αὖ πάλιν καὶ πολυτελεῖς εἰς μικρο-
 λογίαν καὶ ἑυπαρίαν ὀνειδίζωσιν, ὥσπερ Νέ-
 ρωνα Τίτος Πετρώνιος· ἢ τὰς ὡμῶς καὶ ἀ-
 γρίως προσφερομένους ἀρχοντας ὑπηκόοις, ἀ-
 189 ποθέσθαι κελεύωσι τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν, καὶ
 τὸν ἄκαρον ἔλεον καὶ ἀσύμφορον. Ὁμοίως
 δὲ τέτοις, καὶ ὁ τὸν εὐήθη καὶ βλάκα καὶ
 ἀβέλ-

Opposita vi-
 tia reprehendunt Ad.

n Dignum apophthegma reliqua viri vita, quam bre-
 viter complexus est TACITVS Ann. 4, 21. sordidae ori-
 ginis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas ini-
 micitias, ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur, effe-
 cerat: atque illic eadem altitudo, recentia veteraque odia
 auerit; bonisque exutus, interdicto igni atque aqua, saxo
 Seriphio confensus.

ἀβέλτερον, ὡς δεινόν τινα καὶ πανῆργον φυλάττεσθαι καὶ δεδιέναι προσποιόμενος· καὶ ὁ
190 τῷ βασιλεῦσι τε καὶ τῷ κακολογεῖν αἰεὶ καὶ

ψέγειν χαίροντος, ἂν ποτε προαχθεὶς ἐπαινήσῃ τινα τῶν ἐνδόξων, καταπτόμενος, καὶ ἀντιλέγων ὡς νόσημα τῷτο ἔχοντος, Ἀνδρώπῃς ἐπαινεῖς μηδενὸς ἀξίους· τίς γὰρ ἔτος ἔστιν, ἢ τί λαμπρὸν ἢ πεποίηκεν, ἢ καὶ εἴρηκε;

— Καθόπερ τὸν ἀκράτον ἄλλως βοηθῶντα πρὸς τὸ κῶπειν, ἂν ἐμμίξωσι προσβαλλόντες αὐτῷ, κομιδῇ ποιῶσι τὴν τῷ φαρμάκῳ δύναμιν ἀβοήθητον, ὁξέως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑπὸ θερμότητος· ἔτως
191

τὴν παρρησίαν ἐπιτάμμενοι μέγα βοήθημα πρὸς τὴν κολακείαν ἔσαν οἱ πονηροί, δι' αὐτῆς κολακεύουσι τῆς παρρησίας. — Εἰς δὲ
192

τις ἔοικε τρόπος εἶναι φυλακῆς, τὸ γινώσκειν καὶ μνημονεύειν αἰεὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν
193

ἀληθινὸν καὶ φιλόκαλον καὶ λογικὸν ἐχέσης, τὸ δὲ ἄλογον καὶ φιλοψευδὲς καὶ παθητικόν·

ὁ μὲν φίλος αἰεὶ τῷ κρείττονι πάρεσι σύμβουλος καὶ σύγχωρος, ὥσπερ ἰατροὺς τὸ ὑγιαῖνον
194

αὔξων καὶ διαφυλάττων, ὁ δὲ κόλαξ τῷ παθητικῷ καὶ ἀλόγῳ παρακάθηται, καὶ τῷτο

κινᾷ καὶ γαργαλίζει, καὶ ἀναπείθει, καὶ ἀφίστησι τῷ λογισμῷ, μηχανώμενος αὐτῷ πονηράς τινας ἡδυπαθείας.

Ὡς περ ἐν τῶν σιτίων ἐστίν, αἱ μὴτε αἵματι προσφύεται, μήτε
195

πνεύματι μήτε νεύροις τινα τόνον ἢ μυελοῖς προστίθῃσιν, ἀλλὰ κοιλίαν ἐγείρει, καὶ σάρκα ποιεῖ σαθράν καὶ ὑπελον, ἔτως ὁ τῷ κό-

λακος λόγος ἐδὲν τῷ σωφρονεῖντι καὶ λογιζομένῳ προστίθῃσιν, ἀλλ' ἡδονὴν τινα τιθασ-

196

Μ 2 σεύων

Cicutae venenum vi-
num.

Adulator in-
firmitati in-
sidiatur.

et alia vitia.

197

σεύων ἔρωτος, ἢ θυμὸν ἐντέινων ἀνόητον, ἢ διερεθίζων φθόνον, ἢ φρονήματος ὄγκον ἐμποιῶν ἐπαχθῇ καὶ κενόν, ἢ λύπη συνεπιθηνῶν, ἢ τὸ κακότηδες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἀπεισον, αἰεὶ τισι διαβολαῖς καὶ προαιδήσεσι δριμύ καὶ ψοφοδὲς ποιῶν καὶ ὑποπλον, ὃ δια-

198

Φεύζεται τὰς προσέχοντας. Ἀεὶ γὰρ ὑφορμῇ τινι πάθει, καὶ τέτο πιαίνει, καὶ παρῆσι βεβῶνος δίκην ἐκάστοτε τοῖς ὑπέλοις καὶ φλεγμαίνεσι τῆς ψυχῆς ἐπιγινόμενος. Ὁργίζῃ; κόλασον· ἐπιθυμῇς; ὤνησαι· φθῇ; φύγω μὲν· ὑπονοῇς; πίψουσιν. — Ταύ-

199
*Differunt
Am. et Ad.
circa mini-
steria.*

τα μὲν ἔν ἱκανὰ περὶ τέτων, ἐπὶ δὲ τὰς χρεῖας καὶ τὰς ὑπεργίας ἴωμεν ἤδη· καὶ γὰρ ἐν ταύταις πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς, ἄοκνος δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπροφάσιτος. Ὁ γὰρ τῷ φίλῳ

200
*Am. simplex
est.*

τρόπος, ὥσπερ ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος, ἀπλῆς ἐστὶ κατ' Εὐριπίδην καὶ ἀφελὴς καὶ ἀπλαιστος· ὁ δὲ τῷ κόλακος, ὄντως νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δαίται σοφῶν, καὶ πολλῶν νῆ Δία καὶ περιτλῶν. Ὡσπερ ἔν ἐν ταῖς

201

ἀπαντήσεσιν, ὁ μὲν φίλος, ἔστιν ὅτε μήτε εἰπὼν μήτε ἀκέσας μηδὲν, ἀλλὰ προσβλέψας καὶ μεδιάσας, τὸ εὐμενὲς καὶ τὸ οἰκτεῖον ἐνδοθεν διδὼς ταῖς ὄψεσι καὶ δεξάμενος, παρηλθεν, ὁ δὲ κόλαξ τρέχει, καταδιώκει, δεξιῶται πόρρωθεν, ἂν προσαγορευθῇ πρότερον ὀφθαῖς ἀπολογεῖται μετὰ μαρτύρων καὶ ὀρκῶν πολλάκις· ἔτις ἐν ταῖς πράξεσι πολ-

202
*Ad. laborio-
sus.*

203

λὰ παραλείπεσιν οἱ φίλοι τῶν μικρῶν, ἔκ ἐξακριβῶντες, ἐδὲ πολυπραγμονῶντες ἐδὲν, ἐδὲ

εὐδὲ ἑαυτὸς εἰς πᾶσαν ὑπεργίαν ἐμβάλλοντες·
 ἀλλ' ἐκεῖνος ἐνταῦθα συνεχῆς, καὶ ἐνδελεχῆς, 204
 καὶ ἀτρυτος, ὃ διδὼς ἑτέρῳ τόπον εὐδὲ χώραν
 διακονίας, ἀλλὰ βεβλόμενος κελεύεσθαι, καὶ
 μὴ κελευσθῆναι, δακνόμενος, μᾶλλον δὲ ὅπως
 ἐξαδυμῶν καὶ ποτνιόμενος. Ἐσι μὲν ἔν καὶ 205
 ταῦτα δηλώματα τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἐκ ἀλη-
 θινῆς φιλίας εὐδὲ σώφρονος, ἀλλ' ἐταπρέσης
 καὶ περιπλεκομένης ἐτοιμότερον τῶν δεομέ-
 νων. Οὐ μὴν ἀλλὰ δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγ-
 γελίαις σκοπεῖν τὴν διαφορὰν· εὐ γὰρ εἰρη-
 ται καὶ τοῖς πρὸ ὑμῶν, φίλῃ μὲν ἐκείνην εἶ-
 ναι τὴν ἐπαγγελίαν,

206

Am. religiose
promittit,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμέ-
 νον ἔστί.

κόλακος δὲ ταύτην, Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· καὶ 207
 γὰρ οἱ κωμικοὶ, τοιέτους εἰσάγουσιν, Ἐμὲ Νι- *Effuse Ad.*
 κόμαχε πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, ἂν μὴ
 ποιήσω πέποντα P μασιγῶν ὅλον, ἂν μὴ ποιή-
 σω σπογγιᾶς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον·
 — ὁ μὲν κόλαξ ἀπλόξερος ἐκ οἴεται δεῖν εὐ-
 ἀξιοῦ σύμβουλος εἶναι πραγμάτων, ἀλλ' 208
 ὑπεργὸς καὶ διάκονος· ὁ δὲ παρεργότερος, *In consilio
dando quid
differant:*
 ἔσι μὲν ὃ ἐν τῷ συνδιαπορεῖν, καὶ τὰς ὀφρεῦς
 συνέχειν, καὶ συνδιανεύειν τῷ προσώπῳ, λέ-

M 3

γε

ο ἰλ' ε, 195. Venere digna humanitas ad lunonem,

Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἄνωγεν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστί,

vbi τετελεσμένον facultatem simul notat, vt v. c. Latinorum
inuietus pro eo, qui vinci non potest; τετελεσμένον, quod
 fieri potest etc.

p Vt illud TERENTIANYM, caput mihi tuber
 fecit. Est autem ex Comoedia deperdita.

q Int. σύμβουλος est et consiliarius, quantum ad dubita-
 tiones, ad vultus et superciliorum distortionem &c.

- 209 γει δὲ ἔδδεν· ἂν δ' ἐκεῖνος εἶπη τὸ Φαινόμενον,
 Ὡς Ἡράκλεις ἐφθης με (Φησὶ) μικρὸν εἰπών·
- 210 ἐγὼ γὰρ αὐτὸ τέτο λέγειν ἔμελλον· ὥς γὰρ
 οἱ μαθηματικοὶ τὰς ἐπιφανείας καὶ τὰς
 γραμμάς λέγουσι μῆτε κάμπτεσθαι, μῆτε
 διατείνεσθαι, μῆτε κινεῖσθαι κατ' ἑαυτάς, νοη-
 τὰς καὶ ἀσώματους ἔσας, συγκάμπτεσθαι δὲ
 καὶ συνδιατείνεσθαι καὶ συμμετρίσασθαι τοῖς
- 211 σώμασιν, ὧν πέρατά ἐσιν· ἔτω τὸν κόλακα
 Φωράσεις αἰεὶ συνεπιφάσκοντα, καὶ συνεπι-
 φαινόμενον, καὶ συναιθανόμενον, καὶ συνορ-
 γιζόμενον· ὥστε παντελῶς ἐνγε τέτοις εὐφω-
 ρατώτατην εἶναι τὴν διαφοράν. Ἐτι δὲ μάλ-
 λον ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ὑπεργίας. ἡ μὲν γὰρ
- 212 *Officia amici
non speciosa.* παρὰ τὸ φίλος χάρις, ὥσπερ ζῶον ἐν βάθει
 τὰς κυριωτάτας ἔχει δυνάμεις, ἐπιδεικτικὸν
 δὲ καὶ πανηγυρικὸν ἔδδεν ἔπεσιν, ἀλλὰ πολλά-
 κισ ὥσπερ ἰατροὶ λαθῶν ἐδεράπευσε, καὶ φί-
 λος ὠφέλησεν ἐντυχῶν, ἢ διαλυσάμενος, ἀ-
 γνοῦντος ἐπιμεληθεῖς. Τοιῶτος Ἀρκεσίλαος,
- 213 *ut Arcefilai* περὶ τε τὰ ἄλλα, καὶ νοσῶντος Ἀπελλῆ τὸ
 Χίς τὴν πενίαν καταμαθῶν, ἐπανῆλθεν μὲν
 αὐτῷ ἔχων ἑικοσι δραχμαῖς, καὶ καθίσας
- 214 πλησίον, ἐνταῦθα μὲν, εἶπεν, ἔδδεν, ἡ τὰ
 Ἐμπειδοκλέους σοιχεῖα ταυτὶ·
- Πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθέρος ἥπιον
 ὕψος·
- 215 ἀλλ' ἔδδεν κατάκεισθαι σὺ δεξιῶς· ἄμα δὲ δια-
 κινῶν τὸ προσκεφάλαιον αὐτῷ, λαθῶν ὑπέ-
 βαλε τὸ κεράτιον· ὥς ἔν ἡ διακονῶσα πρε-
 σβύτις εὗρε, καὶ θαυμάσασα τῷ Ἀπελλῇ
 προσήγ-

r Versus ipsius haud dubie EMPEDOCLES, qui
 hexmetro carmine physica sua scripsit.

προσῆγγεϊλε, γελάσας ἐκείνος, Ἀρκεσιλάς
 (εἶπε) τὸτὶ τὸ κλέμμα. Καὶ μὴν εὐκότα γε 216
 τέκνα φύεται γονεῦσιν ἐν φιλοσοφία. Λακύν et Lacydis.
 δης γέν ὁ Ἀρκεσιλάς γνώριμος, ἀπεισαγγε-
 λίας * φεύγοντι δίκην Κηφισοκράτει μετὰ
 τῶν ἄλλων φίλων παρεισῆκει· τῷ δὲ κατηγό- 217
 ρε τὸν δακτύλιον αἰτήσαντος, ὁ μὲν ἡσυχῇ
 παρακαθῆκεν· αἰδόμενος δὲ ὁ Λακύνδης ἐπέ- 218
 βη τῷ ποδὶ, καὶ ἐπέκρυψεν· (ἦν δὲ ὁ ἔλεγ-
 χος ἐν ἐκείνῳ) μετὰ δὲ τὴν ἀπόφευξιν τῷ Κη-
 φισοκράτῃ δεξιμένῃ τὴν δικασίαν, εἰς τις,
 ὡς εἴκεν, ἑωρακὼς τὸ γενόμενον, ἐκέλευσε
 Λακύνδην χάριν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγῆ-
 σατο, τῷ Λακύνδῃ πρὸς μηδένα φράσαντος.
 Οὕτως οἶμαι καὶ τὴν θεὸς εὐεργετῆν τὰ πολ- 219
 λά λανθάνοντας αὐτῷ τῷ χαρίζεσθαι καὶ εὖ Quin ipsius
 ποιῆν φύσιν ἔχοντας ἡδεῖσθαι· τὸ δὲ τῷ κόλα- Dei:
 κος ἔργον εἰδὲν ἔχει δίκαιον, εἰδὲν ἀληθινόν, εἰδὲν 220
 ἀπλὲν, εἰδὲν ἐλευθέριον, ἀλλὰ ἰδρῶτα, καὶ δια- Contra Ad.
 δρομὴν, καὶ κραυγὴν, καὶ συντάσιν προσώ- omnia refert
 πει, ποιεῖσιν ἔμφασιν καὶ δόκησιν ἐπιπίον- ad speciem.
 χρείας καὶ κατεσπευσμένης· ὥσπερ ζωγράφ- 221
 οῦμα περίεργον ἀναιδέσι φαρμάκοις, καὶ κε-
 κλασμέναις σολίσιν, καὶ ῥυτίσιν, καὶ γωνίαις,
 ἐναργείας φαντασίαν ἐπαγόμενον. Ἐστὶ δὲ 222
 καὶ διηγόμενος ἐπαχθὴς ὡς ἐπραξε πλάνας Et praedicat
 τινὰς ὑπὲρ αὐτῷ καὶ φροντίδας, εἴτα ἀπεχ- sua officia.

M 4

θείας

* Non puto alias legi hoc nomen. Suspiciatur mecum
 Cl. ERNESTI ἀπ' εἰσαγγελίας, ut Aeschin. contra Cte-
 siph. c. 30. φιλοκράτης φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγίνηται. Vid.
 Ind. h. v. Hic speciem puto talem fuisse: Agitur an has
 tabulas suo annulo signarit Cephisocrates? Accusator vult
 edi hic annulum, et comparari. Cephisocrates hoc fugiens
 sensim inter rugas pallii defluere patitur sine strepitu annu-
 lum -- Lacydes pede illum tēgit. Sic destitutus probationis
 instrumento accusator: Cephisocrates absolvitur.

- 223 θείας πρὸς ἑτέρας, εἴτα πράγματα μυρία καὶ πάθη μεγάλα διεξιὼν, ὥς εἰπεῖν^s ἐκ ἄξια ταῦτα ἐκείνων. Πᾶσα μὲν γὰρ ἀνεξιζομένη χάρις, ἐπαχθὴς καὶ ἀχαρὴς καὶ ἐκ ἀνεκτῇ ταῖς δὲ τῶν κολάκων ἐχέουσαν, ἀλλὰ πραττομέναις, ἔνεσιν εὐθύς τὸ ἐπονείδσον καὶ δυσωπῶν.
- 224 *Am. extenuat beneficium.* Ὁ δὲ φίλος, καὶν εἰπεῖν δέησιν τὸ πρᾶγμα, μετρίως ἀπήγγειλε, περὶ αὐτῷ δὲ εἶπεν ἑδὲν· ὃ δὴ^t καὶ Λακεδαιμόνιοι Σμυρναίοις θεομένοις σίτον πέμψαντες, ὡς ἐθαύμαζον ἐκείνοι τὴν χάριν, ἑδὲν ἔφασαν μέγα· μίαν γὰρ ἡμέραν ψηφισάμενοι τὸ ἀρίστον ἀφελεῖν ἑαυτῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων, ταῦτα ἡδρoίσαν.
- 225 Οὐ γὰρ μόνον ἐλευθέριος ἡ τοιαύτη χάρις, ἀλλὰ καὶ τοῖς λαμβάνουσιν ἡδίων, ὅτι τὰς ἀφελόντας ἐ μεγάλα βλάβηται νομίζουσιν.
- 226 — Ὡς περ Λακεδαιμόνιοι μάχῃ κρατηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου, καὶ ποιέμενοι διαλύσεις, ἤξιον ὃ, τι βέλεται ζημιῶδες, αἰχρὸν δὲ μηδὲν ἐπιτάττειν αὐτοῖς·
- 227 *Am. nihil turpe facit alterius causa, periculum non detrectat.* ὅπως ὁ φίλος καὶ τοιοῦτος*, ὃν μὲν τις ἢ δαπάνην ἢ κίνδυνον ἢ πόνον ἔχουσα χρεῖα καταλαμβάνη, πρῶτος ἀξίων καλεῖσθαι, καὶ μετέχειν ἀπροφασίστως καὶ προθύμως, ὅπως δὲ πρόσεσιν αἰσχύνῃ, μόνον εἴαν καὶ φείδεσθαι παραιτέμενος.
- 228 *Ad. contra.* Ἀλλ' ἦγε κολακεία, τέναντίον, ἐν μὲν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνώδεσιν ὑπεργίαις ἀπαγορεύει· καὶν διαπειρώμενος κρείσσης

^s Vt eliciat hanc vocem Regis sui: non tanti erat, ita laborare mea causa: vel etiam contra, ut lubeat dicere: non tanti erant beneficia, ut propterea exsorbeatur molestia audiendi magniloquam exprobrationem.

^t Int. καὶ ὅ. Præiebat manus rescribere ἑδὲν καὶ.

^{*} Intell. οἷος, de quo vid. Ind.

- κρέσης ^u, σαφρὸν ἐκ τινος προφάσεως ὑπὸ
 χεὶ καὶ ἀγενές· ἐν δὲ ταῖς αἰχραῖς καὶ τα- 230
 πειναῖς καὶ ἀδόξοις διακονίαις, ἀπόχρησαι,
 πάτησον· ἐδὲν ἡγεῖται δεινὸν, ἐδὲ ὑβριστικόν.
 Ὁρᾷς τὸν πίδακον; ἐ δύναται τὴν οἰκίαν φυ- 231
 λάττειν ὡς ὁ κύων, ἐδὲ βασιάζειν ὡς ὁ ἵππος,
 ἐδὲ ἀρεῖν τὴν γῆν ὡς οἱ βόες· ὕβριν ἔν φέρει, 232
 καὶ βωμολοχίαν, καὶ παιδιᾶς ἀνέχεται, γέ-
 λωτος ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν· ἔτω δὴ 233
 καὶ ὁ κόλαξ, ἐ συνεπιεῖν, ἐ συνεισενεγκεῖν,
 ἐ συναγωνίσασθαι δυνάμενος, πόνετε καὶ σπθ-
 δῆς ἀπάσης ἀπολειπόμενος, ἐν ταῖς ὑπὸ μά-
 λης ^x πράξεσιν ἀπροφασιστός ἐστὶ καὶ πιστός.
 — Ταυτὸ ποιεῖ ὁ κόλαξ τῷ ζωγραφήσαντι 234
 τὰς ἀλεκληρόνας ἀθλίως· ἐκεῖνός τε γὰρ ἐκέ-
 λευσε τὸν παῖδα τὰς ἀληθινὰς ἀλεκληρόνας ἀ-
 ποσοβεῖν ἀπωτάτω τῷ πίνακος· ἔτος δὲ τὰς 235
 ἀληθινὰς ἀποσοβεῖ φίλως, καὶ ἐκ ἐᾶ πλη-
 σιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερώς μὲν ὑπο-
 σαίνει, καὶ περιέπει καὶ τέθηπεν ὡς ἀμένο-
 νας, λάθρα δ' ὑφίστι τινὰς καὶ ὑποσπείρει
 διαβολὰς· καὶ μὴ παντελῶς εὐθὺς ἐξεργά- 236
 σεται, τὸ τῷ Μηδῷ φυλάττει μεμνημένος·
 ἦν δὲ ὁ Μηδῖος τῷ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορῶ
 τῶν κολάκων οἷον ἑξαρχος, καὶ σοφιστὴς κο- 237
 ρυφαῖος ἐπὶ τὰς ἀρίστους ^y συγτεταγμένος·
 ἐκέλευεν ἔν θαρβύντας ἀπλεῖσθαι καὶ δάκνεν 238

M 5

ταῖς

^u Metaphora a vasis figulinis, quae sono explorantur; sonat enim, ut est apud PERSIVM, vitium percussa, et maligne Responder, viri tibi non cocta fidelia limo. Pulsu igitur, o iuuenis, dignoscere cautus, Quid solidum crepet. Frequens apud optimos quoque ratio loquendi.

^x Passim ita LVCIANVS de his quae turpitudinis causa occultantur.

^y Quasi in acie constitutus ad optimorum quorumque ^t amam et salutem oppugnandam.

Ad. amolitur
amicum.

Medii vox
calumniare
audacter.

- ταῖς διαβολαῖς διδάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύ-
 ση τὸ ἔλκος ὁ δεδηγμένος, ἢ ἐλὴ μένει τῆς δια-
 239 βολῆς. Ταύταις μὲν τοι ταῖς ἐλαῖς, μᾶλ-
*Alexand. M. ab adulato-
 ribus corru-
 ptus.* λον δὲ γαγγραιναῖς καὶ καρκινώμασι διαβρω-
 240 θεῖς Ἀλέξανδρος, ἀπώλεσε καὶ Καλλιμένη
 καὶ Παρμενίωνα καὶ Φιλώταν. Ἄγνωσι δὲ
 καὶ Βαγιάαις καὶ Ἀγησίαις καὶ Δημητρίοις
 ἀφειδῶς ἐνέδωκεν ἑαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι,
 προσκυνέμενον καὶ κατασολιζόμενον καὶ ἀνα-
 πλατίζόμενον ὑπ' αὐτῶν ὥσπερ ἀγάλμα
 241 βαρβαρικόν. Οὕτως μεγάλην ἔχει τὸ πρὸς
 χάριν δύναμιν, καὶ μεγίστην, ὥς ἔοικεν, ἐν τοῖς
 242 μεγίστοις ἔναι δοκῶσι. Τὸ γὰρ οἶεσθαι τὰ κάλ-
 λιστα² μετὰ τῷ βέλεσθαι, πῖσιν ἅμα τῷ κό-
 243 λακι καὶ θράσος δίδωσι· τῶν μὲν γὰρ τόπων
*Summa quae-
 que adulatio-
 ni opportuna.* τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεσθαι
 τοῖς ἐπιβελεύουσι· τὸ δ' ἐν ψυχῇ νῆν ἐκ ἐχθ-
 ρῆς δι' εὐτυχίαν ἢ δι' εὐφύιαν ὑψὸς καὶ φρόνη-
 244 μίαν, τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βιά-
 σιμόν ἐστίν. Ὅθεν ἀρχόμενοί τε τῷ λόγῳ παρ-
*Adversus
 adulationem
 philautia ex-
 uenda.* ἐκελευσάμεθα, καὶ νῦν παρακελευόμεθα,
 τὸ φίλαυτον ἐκκόπλειν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴσιν
 αὕτη γὰρ ἡμᾶς προκολακεύουσα, μαλακω-
 245 τέρεος ποιεῖ τοῖς θυραίοις κόλαξιν, ὥς ἐτοίμους
 ὄντας. Ἄν δὲ παιδόμενοι τῷ θεῷ, καὶ τὸ
*Cognitioni
 sui studen-
 dum.* Γνωθῇσαν τὸν, (ὥς ἕκαστον * τῷ παντὸς ἀξίον
 246 ἐστὶ) μαθόντες, ἅμα καὶ φύσιν καὶ τροφήν
 καὶ παιδείαν ἑαυτῶν ἀναθεωρῶμεν, ἐκλείμμα-
 τα μυρία τῷ καλῷ, καὶ πολὺ τὸ φαύλως καὶ ἐι-
 κῆ

² Viri principes cum cuplant esse in se optima quaeque, facile credunt, rem ita se habere, atque hoc ipso opportuni sunt adulatorum insidiis.

* Int. πανθάνειν. Est enim sensus parentheseos, ut sane unumquemque discere summo opere interest.

κῆ συμμεμιγμένον ἔχουσιν ἐν πράξεσιν, ἐν λό-
 γοις, ἐν πάθεσιν, ὃ πάνυ βραδίως ἐμπεριπα-
 τεῖν τοῖς κόλαξιν ἑαυτοὺς παρέχόμεν. 247
 Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἀπιστεῖν ἔφη τοῖς θεοῖν αὐτὸν
 ἀναγορεύουσιν ἐν τῷ καθεύδειν μάλιστα καὶ ἀ-
 φροδισιάζεν†, ὡς ἀγενέστερος περὶ ταῦτα καὶ
 παθητικώτερος αὐτῷ γινόμενος· ἡμεῖς δὲ πολ-
 λὰ πολλαχῶς τῶν ἰδίων αἰσυχρὰ, καὶ λυπηρὰ,
 καὶ ἀτελῆ, καὶ ἡμαρτημένα καθορῶντες αἰεὶ
 φωράσωμεν ἑαυτοὺς ἐκ ἐπαινέontos φίλος καὶ
 κατευλογέontos δεομένους, ἀλλ' ἐλέγχοντος, καὶ
 παρρησιαζομένους, καὶ ψέγοντος ἡμᾶς ἰδία κα-
 κῶς πράττοντας. 248
 Ὀλίγοι μὲν γὰρ ἐκ πολ-
 λῶν εἰσιν οἱ παρρησιαζόμενοι μᾶλλον ἢ χαρίζε-
 σθαι τοῖς φίλοις τολμῶντες· ἐν δὲ τοῖς ὀλί-
 γοις αὖθις ὃ βραδίως ἂν εὖροις ἐπισημένους τῷ
 ποιεῖν, ἀλλ' οἰομένους, ἂν λοιδορῶσι καὶ
 ψέγωσι, παρρησία χρῆσθαι. 249
 Καὶ τοι καθά-
 περ ἄλλῳ τινὶ φαρμάκῳ, καὶ τῷ παρρησια-
 ζόμενῳ μὴ τυχόντι καιρῷ, τὸ λυπεῖν ἀχρήστως ἐστίν.
 καὶ ταράττειν περίεστι, καὶ ποιεῖν τρόπον τι-
 νὰ μετ' ἀλγηδόνας, ὃ ποιεῖ μετ' ἡδονῆς τὸ κο-
 λακεύειν. 250
 Βλάπτονται γὰρ ἐκ ἐπαινέμενοι
 μόνον ἀκαίρως, ἀλλὰ καὶ ψεγόμενοι, καὶ τῷ
 μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλήπτης καὶ πλα-
 γίης παραδίδωσιν, ἀπὸ τῶν σφόδρα προσαν-
 τῶν καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ τὰ κοῖλα καὶ
 μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολιθαίνοντας. 251
 Διὸ δὲ τὴν παρρησίαν ἡθεὶ κεκράσθαι, καὶ λό-
 γον ἔχειν, ἀφαιρῶντα τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἀκρα-
 τογ αὐτῆς ὥσπερ φωτὸς, ἵνα μὴ ταράττο-
 μενοι, μὴδ' ἀλγύντες ὑπὸ τῶν ἅπαντα μεμ-
 νομένων

Amicus re-
 prehensor
 querendus.

Qua in re
 cautio opus

† Adde etiam sanguinem et morbos ex vulneribus.

254
Stulti dum
vivunt vi-
tia etc.

255

256

257

φομένων, καὶ πᾶσιν ἐγκαλέντων, καταφεύ-
γωσιν εἰς τὴν τῷ κόλακος σκιάν, καὶ πρὸς τὸ
μὴ λυπῆν ἀποσρέφονται. Πᾶσαν μὲν γάρ,
ὧ Φιλόπαππε, κακίαν φευκτέον ἐστὶ δι' ἀρε-
τῆς, ἐχὶ διὰ τῆς ἐναντίας κακίας, ὥσπερ
ἔνιοι δοκῶσιν, αἰχυντηλίαν μὲν ἀναιχυντία
φεύγειν, ἀγροικίαν δὲ βωμολοχία· δειλίας
δὲ καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι τὸν τρό-
πον, ἂν ἔγγιστα φαίνωνται λαμυρίας καὶ
θρασυτήτος. ἔνιοι δὲ καὶ δεισιδαιμονίας ἀ-
δεότητα, καὶ πανουργίαν ἀβελτηρίας ἀπο-
λόγημα ποιῶνται, καθάπερ ξύλον τὸ ἥθος
ἐκ καμπῆς εἰς τέναντίον, ἀπειρία τῷ κατ-
ορθῶν, διασρέφοντες. Λιχίση δὲ κολακείας
ἀρεῖσις, ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, καὶ κο-
μιδῇ τινος ἀμύσθῃ καὶ ἀτέχνῃ πρὸς εὐνοί-
αν ὁμιλίας, ἀηδία καὶ χαλεπότητι φεύ-
γειν τὸ ἀγενές ἐν φιλίᾳ καὶ ταπεινόν.
κ. τ. λ.

XIII.

E SEXTO EMPIRICO

Pyrrhon. hypotypof. L. III, c. 24.

Diuerſi gentium mores et inſtituta praeſertim
circa religionem. *

Τὸ ἀνδρωπείων γεύσασθαι σαρκῶν παρ' *Anthropo-*
 ἡμῖν μὲν ἄθεσμον, παρ' ὅλοις δὲ βαρ- *phagia.*
 βάροις ἔθνεσιν ἀδιάφορόν ἐστι· καὶ τί δὲ τῶν 2
 βαρβάρων λέγειν ὅπερ καὶ ὁ Τυδεὺς τὸν ἐγκέ-
 φαλον τῷ πολεμίῳ ^a λέγεται φαγεῖν; καὶ οἱ 3
 ἀπὸ τῆς σοῦς ἐκ ἀτοποῦ ἐνάγ' φασι τὸ, σάρ-
 κας τινὰ ἐδίειν ἄλλων τε ἀνθρώπων καὶ ἑαυ-
 τῶν. Τό, τε ἀνδρωπείῳ μιάνειν αἵματι βω- 4
 μὸν θεῶν, παρ' ἡμῖν μὲν τοῖς πολλοῖς ἄθεσμον *Anthropo-*
 Λάκωνες δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ὁρθωσίας ^b *thysia.*
 Ἀρτέμιδος μαρίζονται πικρῶς, ὑπὲρ τῷ πολ- 5
 λῇ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς θεῶν γενέσθαι ῥύσιν.
 Ἀλλὰ καὶ τῷ Κρόνῳ θύουσιν ἀνθρωπὸν τινες, 6
 καθάπερ καὶ Σκύθαι τῇ Ἀρτέμιδι ^c τῶν ξέ-
 νων· ἡμεῖς δὲ χραινέσθαι τὰ ἱερὰ δοκῶμεν ἀν-
 θρώπων φόνον. — Τῶν πατέρων ὑπὸ τῶν 7
 παίδων *Parentum*
reuerentia.

* SEXTVS quidem hanc diuersitatem ea causa re-
 fert, ut ostendat, haec talia non a natura esse, sed ab institu-
 tis hominum. Sed pessime utitur hoc argumento ad euertend-
 am religionem naturalem et ius naturae: cum in eo tamen
 sanior pars consentiat, esse naturam superiorem, autorem
 omnium et custodem etc. Conf. 7, 73. sqq.

^a Melanippi, a quo vulneratus fuerat. Hinc DOSIA-
 DAE ἀνδροβρώς et LYCOPHRONI κρατοβρώς vocatur.

^b Alias Ὁρθίας utrumque recte.

^c Τῇ ἐν ταύροις, Dianae Tauricae.

- παίδων ἐπιμελείας ἀξιῶσθαι κελεύει παρ' ἡμῖν νόμος· οἱ Σκύθαι δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἔτη
- 8 γενομένους ἀποσφάτλισι· καὶ τί θανμασόν, εἶγε ὁ μὲν Κρόνος τῇ ἀρπῇ τὰ αἰδοῖα ἐξέτεμε τῷ πατρός· ὁ δὲ Ζεὺς τὸν Κρόνον κατεταρτά-
- 9 ρωσεν; ἡ δὲ Ἀθηναῖα μετὰ Ἥρας καὶ Ποσειδῶνος τὸν πατέρα δεσμεύειν ἐπεχείρησεν; ἀλλὰ καὶ τὸς ἑαυτῷ παῖδας ὁ Κρόνος ἀναιρεῖν ἔκρινεν· καὶ ὁ Σόλων Ἀθηναίοις τὸν περὶ τῶν
- 10 *Patria potestas.* ἀκρίτων νόμον ἔθετο, καθ' ὃν φονεύειν ἐκάστω τὸν ἑαυτῷ παῖδα ἐπέτρεψε· παρ' ἡμῖν δὲ τὸ, τὸς παῖδας φονεύειν, ἀπαγορεύσιν νόμοι.
- 11 Οἷτε Ῥωμαίων νομοθέται, τὸς παῖδας ὑποχειρίζεις, καὶ δέλεις τῶν πατέρων κελεύουσιν
- 12 εἶναι· καὶ τῆς ἐσίας τῶν παίδων μὴ κυριεύειν τὸς παῖδας, ἀλλὰ τὸς πατέρας, ἕως ἂν ἐλευθερίας οἱ παῖδες τύχωσι, κατὰ τὸς ἀργυρωνήτες· παρ' ἑτέροις δὲ ὡς τυραννικὸν τὸ
- 13 *Caedium impunitas.* το ἐκβέβληται. Νόμος δὲ ἐστὶ τὸς ἀνδροφόνους κολάζεσθαι· οἱ μονομάχοι δὲ φονεύοντες, πολλάκις καὶ τιμῆς τυγχάνουσιν. Ἀλλὰ καὶ
- 14 τὸ τύπτεν ἐλευθέρους οἱ νόμοι καλύουσιν· οἱ ἀθληταὶ δὲ τύπτοντες ἐλευθέρους ἄνδρας, πολλάκις καὶ ἀναιρῶντες, τιμῶν καὶ σεφάνων ἀξιῶνται. Νόμος τε παρ' ἡμῖν κελεύει μᾶ
- 15 *Polygamia.* συνοικεῖν ἕκαστον· Θρακῶν δὲ καὶ Γαιτέλων (Λιβύων δὲ ἕθνος τῆτο) πολλαῖς ἑκάστος συνοικεῖ.
- 16 Τό, τε ληστεύειν, παρ' ἡμῖν μὲν παρὰ νόμον καὶ ἀδίκον ἐστὶ, παρὰ δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἐκ ἀτοπον. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ εὐκλεῆς
- 17 τῆτο οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τὸς ἐν ληστεία τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν.
- 18 Καὶ ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, μετὰ τὰ

τὰ τὸ φιλοφρονήσασθαι τὰς περὶ τὸν Τηλέ-
μαχον, φησὶ πρὸς αὐτὰς, ^d

ἢ μαψιδίως ἀλάληθε
οἷά τε ληϊστῆρες;

καὶ τοι εἰ ἄτοπον ἦν τὸ ληστεύειν, ἐκ ἂν ἔτως. 19
αὐτὰς φιλοφρονησάμενος, διὰ τὸ ὑποπτεύειν
μὴ ἄρα τοιῶτοί τινες εἴεν. Ἀλλὰ καὶ κλέπτειν. 20
μὲν παρ' ἡμῖν μὲν ἄδικον καὶ παρὰ νόμον ἐστίν. *Euria licita.*
οἱ δὲ καὶ κλεπτίστατον εἶναι θεὸν λέγοντες τὸν
Ἑρμῆν, ἐκ ἄδικον τῷτο νομίζεσθαι ποιεῖσι· πῶς
γὰρ ἂν θεὸς εἴη κακός; φασὶ δὲ τινες ὅτι καὶ 21
οἱ Λάκωνες τὰς κλέψαντας ἐκόλαζον, ἔτι δὲ τὸ
κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πεφωροῦσθαι. Ἀλλὰ 22
καὶ ὁ δειλὸς καὶ ὁ ῥήψασπις ἀνὴρ, κολλάζεται
παρὰ πολλοῖς νόμῳ· διὸ καὶ ἡ τὴν ἀσπίδα
τῷ παιδί ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντι διδῶσα Λάκαινα,
Σὺ, ἔφη, τέκνον, ἡ ταύτην ^e ἢ ἐπὶ ταύτην.
Ἀρχίλοχος δὲ, ὥσπερ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ 23
τῷ τὴν ἀσπίδα ῥήψας φυγεῖν, ἐν τοῖς ποιή-
μασι περὶ ἑαυτῆς φησιν,

Ἀσπίδα μὲν Σαίων τίς ἀγάλλεται, ἣν πα- 24
ρὰ θάμνω

Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἐκ ἐθέλων.
Αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος ^f. [ἀσπίς
ἐκείνη]

Ἐρρέτω· ἐξαὔθις κτήσομαι ἔκ κακίῳ.]

Αἱ δὲ Ἀμάζονες καὶ ἐχώλεον τὰ ἄρρενα τῶν 25
περὶ αὐτὰς γεννωμένων, ὑπὲρ τῆς μηδὲν ἀν- *Amazones.*
δρεῖον

^d οἱ γ. 72. De latrocinis in gentes gentium hone-
stis olim est peculiaris lac. Thomasi dissertatio.

^e Breuius PLVT. *apophth.* ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τῷ.

^f Quae vincis inclusi, ea ex PLVTARCHO ad-
dere lubuit.

- δρεῖον αὐτὰ ποιῆσαι δύνασθαι· περὶ πόλεμον
 δὲ ἔχον αὐτά, τῷ ἐναντίῳ παρ' ἡμῖν καλῶς
 26 ἔχειν νενομισμένον. Καὶ ἡ μήτηρ δὲ τῶν θεῶν
 προσίσταται τὰς θηλυδρείας· ἐκ αὐτῆς ἔτω κρινά-
 27 σα ἡ θεὸς, εἶγε φύσει φαῦλον ἦν τὸ μὴ ἀν-
 δρεῖον εἶναι· ἔτω καὶ τὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ
 ἀδίκων, καὶ τῷ κατὰ τὴν ἀνδρείαν καλῶ, πολ-
 28 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει. Καὶ τὰ περὶ εὐσεβείας
Diffensio cir-
ca Deos. δὲ καὶ θεῶν πεπλήρωται πολλῆς διαφωνίας.
 Θεοὶ γάρ οἱ μὲν πολλοὶ φασιν εἶναι· τινὲς δὲ,
 ἐκ εἶναι· ὥσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μή-
 29 λιον, καὶ Θεόδωρον, καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθη-
 ναῖον. Καὶ τῶν εἶναι θεῶν ἀποφηναμένων, οἱ
 μὲν τὰς πατέρας νομίζουσι θεοὺς, οἱ δὲ τὰς ἐν
 30 ταῖς δογματικαῖς αἰρέσεσιν ἀναπλασσομένους·
 ὡς Ἀριστέλης μὲν ἀσώματον εἶπεν τὸν θεόν
 εἶναι, καὶ πέρας τῷ ἔραν· Στωικοὶ δὲ πνεῦ-
 31 μα, διήκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν· Ἐπίκου-
 ρος δὲ ἀνδρωπόμορφον. Ζενοφάνης δὲ, σφαῖ-
 32 ραν ἀπαθῆ. Καὶ οἱ μὲν προνοεῖν τῶν κατ'
 ἡμᾶς, οἱ δὲ μὴ προνοεῖν· τὸ γὰρ μακάριον
 καὶ ἄφθαρτον, ὃ Ἐπίκουρος φησι, μήτε αὐ-
 τὸ πράγματα ἔχειν μήτε ἐτέροις παρέχειν.
 33 Ὅθεν καὶ τῶν κατὰ τὸν βίον, οἱ μὲν ἕνα φα-
 σιν εἶναι θεόν, οἱ δὲ πολλὰς καὶ διαφορὰς ταῖς
 μορφαῖς, ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν Αἰγυπτίων ὑπο-
 λήψεις ἐκτίπτεν, κυνοπροσώπων, καὶ ἱερα-
 κομόρφων, καὶ βόας καὶ κροκοδείλων, καὶ τί-
 γὰρ ἐχί; νομίζόντων τὰς θεούς. Ὅθεν καὶ
Circa cultum
diuinum. τὰ

g Absurdi sunt qui aduersus omnipraesentiam Dei, item concursum ad actiones naturales ita disputant, ut clament indignum esse Deo, etiam ad res actionesque turpes et abominabiles, haec sunt τὰ εἰδικθῆ) praesentiam vel operam suam commodare.

τὰ περὶ θυσιῶν, καὶ τῆς περὶ τὰς θεὰς θρη-
 σκείας ὅλως πολλὴν ἀνωμαλίαν ἔχει· ἃ γὰρ
 ἐν τισιν ἱεροῖς ὅσια, ταῦτα ἐν ἑτέροις ἀνόσια·
 καὶ τοι εἰ φύσει τὸ ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον ἦν, ἐκ 34
 ἂν τῷτο ἐνομιόθη· οἷον γὰρ Σαράπιδι χοῖρον 35
 ἐκ ἂν θύσειέ τις, Ἡρακλεῖ δὲ καὶ Ἀσκληπιῷ
 θύσει. Πρόβαλον Ἰσιδι θύειν ἄθεσμον. τῇ μη-
 τρὶ μέντοι λεγομένη τῶν θεῶν, καὶ θεοῖς ἄλ-
 λοις καλλιερεῖται. Τῷ Κρόνῳ θύειν ἀνθρω- 36
 πον, ὃ τοῖς πλείστοις ἀσεβὲς εἶναι νομίζεται.
 Αἶλκρον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ Ὄρῳ θύσει, καὶ
 Θέτιδι σίλφην^h. ὃ παρ' ἡμῖν ἐκ ἂν ποιή-
 σαιέ τις. Ἴππον τῷ Ποσειδῶνι καλλιερεῖται. 37
 Ἀπόλλωνι δὲ, ἐξαιρέτως τῷ Διδυμαίῳ, τὸ
 ζῶον ἀπεχθές. Αἶγας Ἀρτέμιδι θύειν εὐσε-
 βές, ἀλλ' ἐκ Ἀσκληπιῷ. Καὶ ἄλλα δὲ τέ- 38
 τοις ὅμοια παμπλήθη λέγειν ἔχων, ἐὼ τῆς
 συντομίας παρασοχαζόμενος· εἰ μὲν τοι τι
 ἦν ὅσιον φύσει θύμα καὶ ἀνόσιον, παρὰ πᾶ-
 σιν ἂν ὁμοίως ἐνομιόζετο. Παραπλήσια δὲ τέ- 39
 τοις ἐστὶν εὐρεῖν καὶ τὰ ἐν τῇ κατὰ τὴν διαι- *Circa vi-*
 ταν τῶν ἀνθρώπων θρησκείᾳ περὶ τὰς θεὰς. *sum.*
 Ἰσδαῖος μὲν γὰρ ἡ ἱερὺς Αἰγύπτιος θᾶττον 40
 ἂν ἀποθάνοι, ἢ χοιρεῖον φάγοι. Λίβυς δὲ
 προβατεῖς γεύσασθαι κρέως, τῶν ἀθεσμο-
 τάτων εἶναι δοκεῖ. Σύρων δὲ τινες, περιτε- 41
 ραῖς, ἄλλοι δὲ, ἱερείωνⁱ. Ἰχθύς τε ἐν τισι
 μὲν ἱεροῖς θέμις ἐδίειν, ἐν ἄλλοις δὲ ἀσεβές.
 Αἰγυπτίων δὲ τῶν σοφῶν εἶναι νομιζομένων, οἱ 42
 N μὲν

h Tenuis sane hostia, et vnde non multum nideris ad hiantem Thetida peruenire videatur. Qui σίλφιον reponere voluit, refutatur a magno FABRICIO.

i Apud hos igitur omnia sacrificia holocausta, h. e. tota cremantur: an respicit Christianos εἰδωλολύττα αὐερ-
 fantes?

- μὲν κεφαλὴν ζῶα φαγεῖν, ἀνίερον εἶναι νομίζουσιν· οἱ δὲ, ὠμοπλάτην· οἱ δὲ, πόδα· οἱ δὲ ἄλλο τι. Κρόμμυον δὲ ἐκ ἂν τις προσενέγκαιτο τῶν καθιερευμένων τῷ κατὰ Πηλέσιον Κασίῳ Διί· ὥσπερ ἐδὲ ἱερεὺς τῆς κατὰ Λιβύην Ἀφροδίτης, σκορέδω γεύσασατο ἂν. Ἀπέχονται δὲ ἐν μὲν ἱεροῖς, μινθης, ἐν οἷς δὲ, ἡδύσμη, ἐν οἷς δὲ, σελίνω· ἐνιοὶ δὲ θάττον ἂν τὰς κεφαλὰς φαγεῖν φασὶ τῶν πατέρων^κ, ἢ κυάμους· ἀλλὰ παρ' ἐτέροις ταῦτα ἀδιάφορα. Κυνείων δὲ γεύσασθαι, δοκῶμεν ἡμῖς ἀνίερον εἶναι· Θρακῶν δὲ ἐνιοὶ κυνοφαγεῖν ἰσχυρῶνται. Ἴσως δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσι τῆτο ἦν σύνηθες. Διόπερ καὶ Διοκλῆς ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσκληπιάδου ὁρμώμενος, τισὶ τῶν παρχόντων σκυλάκεια δίδωθαι κελεύει κρέα. Τινὲς δὲ καὶ ἀνθρώπων σάρκα, ὡς ἔφην, ἀδιαφόρως ἐδίδουσιν· ὅπερ ἀνίερον παρ' ἡμῖν εἶναι νενόμισται· καὶ τοι εἶγε ἦν φύσει τὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἀθέσμων, παρὰ πᾶσιν ἂν ὁμοίως ἐνομιζέτο. Παραπλήσια δὲ ἐστὶ λέγειν καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν κατοικομένην ὁσιότητος· οἱ μὲν γὰρ ὁλοκλήρως περιστάλαντες τὴν ἀποθανόντα, γῇ καλύπτουσιν, ἀσεβεῖς εἶναι νομίζοντες ἡλίῳ δεικνύειν αὐτὴν. Αἰγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες, ταριχεύουσιν αὐτὴν, καὶ σὺν ἑαυτοῖς ὑπὲρ γῆς ἔχουσιν. Αἰθιοπῶν δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι, εἰς τὰς λίμνας ἐμβαλόντες αὐτὴν, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησόμενοι. Τρεκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτὴν ἐκτίθενται βοράν· Ἰνδῶν δὲ ἐνιοὶ γυψί. Τρωγλοδύτας δὲ

48
 Circa sepul-
 tum am.

^κ Celebres versus ORPHEO tributi,
 Δειλοί, πάνδειλοι, κυάμων ὑπο χεῖρας ἰχθεύς,
 Ἴσόν τοι κυάμους τρώγειν, κεφαλὰς τε τοκῶν.

δὲ φασιν ἐπὶ τινὰ γεώλοφον ἄγειν τὸν ἀπο-
 θανόντα· εἶτα δεσμεύσαντας αὐτὴ τὴν κε-
 φαλήν πρὸς τὰς πόδας, λίθοις βάλλειν με-
 τὰ γέλωτος· εἰδ' ὅταν χώσωσιν αὐτὸν τοῖς
 βαλλομένοις, ἀπαλλάσσεσθαι. Τινὲς δὲ βάρ- 51
 ζαροι τὰς μὲν ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας
 δύσαντες ἐδίδοσι· τὰς δὲ ἐν νεότητι ἀποθα- 52
 νόντας γῇ κρύπτουσιν. Ἕνιοι δὲ καίεσι τὰς
 τετελευτήκότας· ὧν οἱ μὲν ἀναλαμβάνοντες αὐ-
 τῶν τὰ ὀστέα, κηδεύουσιν, οἱ δὲ ἀφροντίτως
 καταλείπουσιν ἐρριμμένα. Πέρσας δὲ φασιν 53
 ἀνασκολοπίζειν τὰς ἀποθανόντας, καὶ νίτρω
 ταριχεύειν, εἰδ' ἔτω τελαμῶσι συνειλεῖν· ἄλ-
 λοι δὲ ὅσον πένθος ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν ὑπο-
 μένουσιν, ὀρώμεν. Καὶ τὸν θάνατον δὲ αὐτὸν 54
 οἱ μὲν δεινὸν καὶ φευκτὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ *Mors bonum-
ne an malum?*
 εἰ τοιοῦτον· ὁ γὰρ Εὐριπίδης φησὶ,

Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
 Τὸ κατθανεῖν δὲ, ζῆν κάτω¹ νομίζεται;

Καὶ ὁ Ἐπίκρους δὲ φησιν, ὁ θάνατος ἔδεν πρὸς 55
 ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν, ἀναιδητῆ· τὸ δὲ
 ἀναιδητὴν ἔδεν πρὸς ἡμᾶς. Φασὶ δὲ καὶ αἷς, 56
 εἴπερ συνεστήκαμεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὁ
 δὲ θάνατος διάλυσις ἐστὶ ψυχῆς καὶ σώμα-
 τος; ὅτε μὲν ἡμεῖς ἐσμέν, ἐκ ἐστὶν ὁ θάνατος·
 (εἰ γὰρ διαλύμεθα) ὅτε δὲ ὁ θάνατός ἐστιν,
 ἐκ ἐσμέν ἡμεῖς· τῷ γὰρ μηκέτι τὴν σύστασιν 57
 εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἔδὲ ἡμεῖς
 ἐσμέν· Ὁ δὲ Ἡράκλειτός φησιν, ὅτι καὶ τὸ 58
 ζῆν, καὶ τὸ ἀποθανεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν ἡμᾶς ἐστὶ

N 2

καὶ

1 Id est apud inferos siue manes, ubi quasi nova vita, et
 scena nova. Mirum non fuerit hodie quosdam ita loqui, post-
 quam magna vis νεκρικῶν διηλύγων aetatem nostram inuasit.

καὶ ἐν τῷ τεθνάναι· ὅτε μὲν γὰρ ἡμεῖς ζῶμεν,
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν τεθνάναι, καὶ ἐν ἡμῖν τε-
 τάφθαι· ὅτε δὲ ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν, τὰς
 59 ψυχὰς ἀναβιβῆν καὶ ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ βέλ-
 τιον εἶναι τὸ ἀποθανεῖν τῷ ζῆν ἡμᾶς ὑπολαμ-
 βάουσιν· ὁ γὰρ Εὐριπίδης φησὶν,

60 Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιημένους
 Τὸν Φύντα θρηνεῖν, εἰς ὃς ἔρχεται κακά.
 Τὸν δ' αὖ θανόντα, ἢ κακῶν πεπαυμένον,
 Χαίροντας, εὐφημούντας, ἐκπέμπειν δόμων.

61 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως, καὶ ταῦτα
 εἴρηται·

Ἀρχὴν μὲν μὴ Φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 Μηδ' εἰσεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡλίου.
 Φύντα δ' ὅπως ὤκισα πύλας αἰδαο περῆσαι
 Καὶ κείδωαι πολλὴν γαῖαν ἐφ' ἐσσάμενον.

62 Καὶ τὰ περὶ Κλέοβιν δὲ καὶ Βίτωνα ἴσμεν, ἃ
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀργείας ἱε-
 ρείας λόγῳ ^m. ἰσορῶνται δὲ καὶ Θρακῶν ἔνιοι
 63 περικαθεδόντες, τὸν γεννηθέντα θρηνεῖν·
 εἰ δὲ ὁ θάνατος ἐν τῶν φύσει δεινῶν εἶναι νομί-
 ζοιτο αἰ· ὥσπερ εἰδὲ τὸ ζῆν τῶν φύσει καλῶν·
 εἰ δὲ τῶν προειρημένων τί ἐστι φύσει τοῖον ἢ τοῖον·
 νομιστὰ δὲ πάντα, καὶ πρὸς τι.

^m Vid. supra I, 38. sq.

XIV.

EX LUCIANI Encomio Demosthenis.

Ο Ἀρχίας, ἔτις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ,
 τες φυγάδας ^a ἐτέτακτο συλλαμβάνειν,
 ἐπέβαλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοθένην ἀπὸ τῆς
 Καλαυρίας πείσαι μᾶλλον ἢ βιάσασθαι πρὸς
 τὸν Ἀντίπατρον ἦκειν. Καὶ δὴ καὶ μετέωρος
 ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος,
 τὸν Δημοθένην αἰεὶ προσδοκῶν· ὡς ἔν ἤκαστεν
 ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἤκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐ-
 θυς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἰσω καλεῖν· ἐπεὶ δ'
 εἰσῆλθεν (εἶπε) χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε. **ΑΝ-**
ΤΙΠ. τί δ' ἔ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοθένην
 ἤγαγες; **ΑΡΧΙΑΣ.** Ἦγαγον ὡς ἡδυνάμην·
 ὑδρίαν γὰρ κομίζω τῶν Δημοθένης λεηψάνων.
ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἐσφηλας, ὦ Ἀρ-
 χία· τί γὰρ τῶν ὁσῶν καὶ τῆς ὑδρίας ^b Δη-
 μοθένην ἐκ ἔχοντι; **ΑΡΧ.** Τὴν γὰρ ψυχὴν
 αὐτῷ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχευεν ἀδύ-
 νατον. * **ΑΝΤ.** τί δ' ἔ ζῶντα κατειλήφα-
 τε; **ΑΡΧ.** Κατειλήφαμεν. **ΑΝΤ.** Κατὰ
 τὴν ὁδὸν ἔν τέθνηκεν; **ΑΡΧ.** Οὐκ, ἀλλ' ἔπερ-
 ῖν,
 N 3

^a Qui Macedonum opes veriti Athenis profugerant, eum illa resp. iugum acceperat.

^b Intell. ὄφελος. Quo mihi ossa &c.

* Hic folio, (h. e. versibus circiter 70 editiones purae, v. g. Hagenoensis) quod cum alio permutatum intempestive, hic autem infarctum fuerat, praetermisso, pergimus p. 700. edit. GRAEV. Emendator Anglus hic inserit, quae nos ponimus f. 23, et ita ex coniectura supplet, **ΑΝΤ.** ἔ [χρυσὸν ἐν] ποιῶντας, ἔδ' ἔνθα τι παρ' ἡμῶν λαβόντες ἐπέισατ' αὐτόν; **ΑΡΧ.** Θᾶπτον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἐλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοθένην χρυσίῳ. Iudicet qui potest, quo loco verba stent melius. Ego mitior, caetera vidisse, qui hoc non viderit.

- ἦν, ἐν Κάλανδρᾳ· ANT. Τάχα τῆς ὑμετέ-
 6 ρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὃ θεραπευόν-
 των τὸν ἄνθρωπον. APX. Ἀλλ' ἐδ' ἐφ' ἡμῇ
 ἐγένετο. ANT. Τί φής; ἀνίγματα λέγεις,
 ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες ἐκ ἔχετε; APX.
 Οὐ γὰρ ἐκέλευες τὴν γε πρώτην μὴ βιάζεσθαι
 καὶ τοι πλέον † ἂν ἐδὲ βιασαμένοις ἐδὲν ἦν
 7 καὶ γὰρ ἐν ἐμελλήσαμεν^c. ANT. Οὐκ εὖ γι-
 ὑμεῖς ἐδὲ μελλήσαντες· ἴσως ἐν ἐκ τῆς ὑμετέ-
 ρας τέθνηκε βίας. APX. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν
 ἐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πέ-
 θειν ἀναγκαῖον ἦν. Σοὶ δ' ὦ Βασιλεῦ, τί
 τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο, πάντως ἐδὲν^d ἂν
 8 αὐτὸν, ἢ ἀπέκτενας. ANT. Εὐφήμει, ὦ Ἀρ-
 χία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκείαι, μήθ' ὅστις ὁ
 Δημοδότης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλὰ νομί-
 ζειν ὅμοιον εἶναι Δημοδότην εὐρεῖν, καὶ τέττας
 ζητῆν τῆς κακοῦς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον^e
 τὸν Φαληγεῖα, καὶ τὸν Μαραθόνιον^e Ἀριστόν-
 9 κον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην^e, τῶν ῥαγ-
 δαίων ρευμάτων ἐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους
 ταπεινὸς, ἀφορμῇ προσκαίρων δορύβων ἐπι-
 πολασάντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλ-
 πίδα θρασέως ἐξανασάντας, εἴτα πλῆξαντας
 10 ἐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν^{*} πνευμά-
 των· καὶ τὸν ἄπιστον^e Ὑπερίδην^f, τὸν ἀφι-
 λον

† Nihil profuisset nobis ut f. 7, τί τὸ πλέον, nostri
 was batteft du davon?

c Intell. βιάζεσθαι, iam parabamus vim.

d Ita etiam Latine, nihil aliud quam ipsum interfe-
 cisses. Vid. GRONOV. ad LIV. 31, 24.

* Venti vespertini breves Schol. ad Sophocl. Aiac. 257.
 ex Comoedia Ἀλ' ἔπεισε ταχέως, δειλινὸς γὰρ ἤρξατο.

e Demagogi Athenienses ab Antipatro capti et in-
 terfecti.

f Sustulimus καὶ importunum: de Hyperide enim
 pergit, qui Demosthenem, tanquam pecunia corruptum

λον δημοκόλακα, τὸν ἐδὲν αἰχρὸν νομίσαντα
 κολακίᾳ τῷ πλήθους συκοφαντήσας Δημοθέ-
 νην, ἐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρὰ χεῖν διάκο-
 νον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο.
 Μετ' ὃ πολὺ γένε τῆς συκοφαντίας λαμπρο-
 τέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην ὃ αὐτῷ τὴν κάδο-
 δον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. Τῷ δὲ ἢ ἐκ ἐμελεν,
 ἐδ' ἐπηχύνετο κατὰ τῶν ποτε φιλτάτων τῇ
 γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρεῖν δῆπερ τῆς ἀγνώ-
 μοσύνης ἑκτεμεῖν. APX. τί δ' ἐκ ἐχθρῶν
 ἡμῖν ἐχθιστος ὁ Δημοθένης; ANT. ἐχ' ὅτῳ
 μέλει τρόπος, πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον καὶ
 βέβαιον ἦθος ἡγεμένῳ. Τὰ γάρ τοι καλὰ
 καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς
 πανταχῶς τίμιον. ἐδὲ κακίων ἐγὼ Σπέρξῃς,
 τῷ Βέλῳ ἢ Σπέρξῳ, τῶς Λακεδαιμονίῃς θαν-
 μάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν, ἀφέντος. Ἀλλ'
 εἰ δὴ τίνα πάντων, καὶ Δημοθένην, αὐτὸς τε
 δις Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατὰ πολλὴν χολήν,
 συγγενόμενος, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυν-
 θανόμενος, ἔκτε τῶν πολιτευμάτων αὐτῶν εἶ-
 χον θανμάσας, ἐχ', ὥς ἂν νομίσειε τις, τῆς
 τῶν λόγων δεινότητος. Εἰ ἢ μηδὲν μὲν ὁ Πύ-
 ρων

11

12

13

14

15

16

N 4

ῥων

ciuitate pepulit, cuius tamen mox Athenienses poeni-
 tuit.

g Alcibiadem enim metuebant sui: Demosthenem
 amabant; ipse apud PLVT. fin. beatum se praedicat, ὡς
 βέλτιον Ἀλκιβιάδης κατιόντα· πεπεισμένους γὰρ αὐτὸν, ὃ βεβαι-
 μένης ὑπ' αὐτῷ δέχεσθαι τὸς πολίτας.

h Hyperidi intellige, ad hunc enim pertinent quae
 sequuntur.

i Intell. ἔνεκα, vt alias. Aut excisa illi lingua est,
 quod in Dem. tradit PLVT. aut eam ipse sibi praemor-
 dit, ne consilios proderet, quod idem PLVTARCH.
 refert in Hyperide.

k HEROD. 7. 134. sqq. Vbi tamen non Σπέρξῃς,
 sed Σπερθῖνης vocatur Bulis ille socius. Dediticii illi erant,
 vt ab iis legatorum violatorum poenas repeteret Xerxes; sed
 illis pepercit.

- 17 θαν¹ πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες παι-
 διὰ παραβάλλειν τῷ τέττε κρότω, καὶ τῶν,
 καὶ λέξεων εὐρυθυμία, καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν
 περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ
 18 τῷ συνακτικῷ γε καὶ κρησικῷ. Μετενοῶμεν
 γέν, ὅτε τὰς Ἑλληνας Ἀθήναζε συνηγάγο-
 μεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ
 τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες,
 19 αἶτα Δημοθένην, καὶ τοῖς Δημοθένους ἐλέγ-
 χοις περιπεσόντες. Ἀλλ' ἡμῖν^m ἀπρόσιτος
 ἡ δύναμις αὐτῷ τῷ λόγῳ. Ἐγὼ δὲ ταύτην
 20 μὲν δευτέραν ἑτατίον, ἐν χώρᾳ τιθεῖς ὀργάνῳ.
 Δημοθένην δ' αὐτὸν ὑπερηγάμην τέττε φρονή-
 ματος, καὶ τῆς συνέσεως, ἀκλιῆ τὴν ψυχὴν
 ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις φυλάττοντα τρικυμίας
 21 τῆς τύχηςⁿ, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδι-
 δόντα. Καὶ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην
 ἔχοντα περὶ τ' ἀνδρὸς ἡπιστάμην. Οὗτος μὲν
 22 γε, δημογορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηδέν πο-
 τε, καθαπλομένης τῇ Φιλίππῳ, καὶ Παρμε-
 νίανος ἡγανακτικότητος, καὶ τι καὶ σκωπτικὸν
 εἰς τὸν Δημοθένην ἐπειπόντος, ὃ Παρμενίαν,
 εἶφη, δίκαιος ὁ Δημοθένης παρρησίας τυγχά-
 νειν. Μόνος γέ τοι τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δη-
 μαγωγῶν, ἔδοαμ' τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέ-
 γραπταῖ τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων^o. καὶ τοι
 μᾶλλον ἡβελόμην, ἢ γραμματεῦσιν τριηρίταις
 ἐμαυ-

1 Pytho Byzantius Philippi regis orator, de quo mox.

m Iungendum ἡμῖν voci ἀπρόσιτος, post αὐτῷ autem in-
 telligendum ἔν.

n Quin animo fractum fuisse hoc exilio Demosthenem,
 PLUTARCHVS autor est, similemque adeo hac etiam
 parte Ciceroni.

o Notum Philippi apophthegma de arce, quam expu-
 gnari posse negabant interrogantis, εἰ χαλεπὸν ἔτις ἐστίν, ὥστε
 μηδὲ ὄνον προτελεῖν χρυσίον κομίζοντα i

ἑμαυτὸν πεπισκευέναι. Νῦν δ' ἐκείνων μὲν 23
 ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρες,
 θρέμματα, γῆν * ὅς Βοιωτίας, ὃ δ' ἔνθα τι
 παρ' ἐμῇ λαβόντες. Ἡμεῖς δὲ θάττον ἂν τὸ
 Βυζαντίων^p τείχος ἔλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δη-
 μοθένην χρυσίῳ. Ἐγὼ δὲ, ὃ Παρμενίων, ἔφη^q, 24
 εἰ μὲν τις Ἀθηναῖος ἂν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ
 τῆς πατρίδος προτιμᾷ, τέττω ἀργύριον μὲν
 προέμνη ἂν, Φιλίαν δ' ἐκ ἂν. Εἰ δὲ τις ὑπὲρ 25
 τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τέττω προσπολεμῶ
 μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωραίοις,
 καὶ τάφρῳ· θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ
 μακαρίζωγε τῇ κτήματος τὴν πόλιν. Καὶ 26
 τὲς μὲν ἔξω τῆς χρείας γενόμενος ἡδιστ' ἂν
 προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βεβλοῖμην ἂν ἐνταυ-
 τοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν
 Ἰλλυριῶν ἵππον καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μι-
 δοφορικόν· τῆς τῶν ὀπλῶν βίας τὴν τῇ λό- 27
 γῃ περὶ καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριδὲς ἑδαμῇ
 τιθεῖς δεύτερον. Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταυ-
 τα. Τοιούτους δὲ τινὰς καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους 28
 ἐποίησατο. Τῶν γὰρ μετὰ Διοπίδους^r Ἀθή-
 νηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον διὰ φρον-
 τίδος·

N 5

τίδος·

* Iam redimus, vnde supra f. 5. discesseramus ad p. 697. GRAEV. vbi satis quidem apparet iis, qui in his non caecutiunt, continuari sermonem Philippi de Demosthenis ἀδιαφορία, sed an pro ἡ, quod adhuc editum est, recte dederim δε, existiment critici: poterat etiam legi ἡ id est ἡ εἰ eodem sensu, in rationibus Philippi scripti sunt Attici Rhetores, qui ligna, reditus, pecora, agros, hic ex Boeotia, alius hic accipere. Vid. quae dicta sunt in editione Wersten.

p A qua vrbe capienda a Demosthene depulsus fuerat Philippus. Vid. pro Coro p. 487. μαχάλην τῆς Ἑλλάδος dixit apud ATHENAEVM Stratoniceus, quod scilicet, vt homo, prehendi ea possit. V. CAS. ad 8, 10. p. 384.

q Dicere perrexit Philippus.

r Pro quo scripta oratio DEMOSTH. de Chersoneso, ex qua ille in Philippi ditionem excurrerat.

- 29 τίδος· ὁ δ' εὖ μάλα γελάσας ἔφη· σὺ δ' Ἀτ-
 τικὸν στρατηγὸν ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν;
 30 αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια,
 λῆρος ἔμοιγε καὶ Φληάφος· τί δ' ἂν ἄνθρω-
 31 ποι πράττειεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις
 καταζῶντες καὶ χοροῖς; Εἰ δὲ μὴ Δημοσθένης
 εἰς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾶον ἂν ἔχομεν
 32 τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταίους, ἀπα-
 τῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὀνέμενοι. Νῦν
 δὲ εἰς ἐκείνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς
 ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολο-
 33 θεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττε-
 ται. Λαμβάνομεν δὲ αὐτὸν ὃ τεχνάζοντες, ἐκ
 ἐπιχειρῶντες, ὃ βελεύομενοι· καὶ καθάπαξ
 34 κώλυμά τι καὶ πρόβολος ἡμῖν ἀνδρωπός ἐστι,
 μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. Τὸ γέ τοι κατ'
 αὐτὸν, ἐκ Ἀμφίπολιν εἰλομεν, ἐκ Ὀλυμπον, ὃ
 Φωκέας^s καὶ Πύλον* ἔχομεν, ἐκὶ χερρῶνός τε
 καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλάσποντον κεκρατήκαμεν.
 35 Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρος
 καθεύδοντας τὰς αὐτῆς πολίτας, ὥσπερ τομῇ^t
 τινι καὶ καύσει τῆς βαθυμίας τῇ παρρησίᾳ
 χρώμενος, ὀλίγον τῷ πρὸς ἡδονὴν φροντίσας.
 36 Μετατίθῃσι δὲ τῶν χρημάτων τὰς πόρεας ἀπὸ
 τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθῃσι
 δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς^u, ὑπὸ τῆς
 αἰτα-

^s Alii sunt Φωκαεῖς, Phocaeenses.

* Forte Πύλος legendum, ut iam visum est WOL-
 FIO; Pylis enim siue Thermopylis captis Phocenses dele-
 uit Philippus.

^t Visit igitur quasi et secuit lethargicos ciues suos De-
 mosthenes, ut excitaret etc.

^u Nimirum legem tulit Demosthenes, ut pro suis
 facultatibus conferrent ad naues aedificandas sustentandas-
 que, dicti inde Trierarchae: onusque illud in ditiores trans-
 tulit, quod ante ipsum subterfugerant. Vid. Or. pro Cero.
 §. 30, et 31.

ἀταξίας ρόνον ἐ τελέως διεφθαρμένον. Ἐγεί- 37
 ρει δ' ἐρξίμμενον ἤδη χρόνῳ πρὸς τὴν δραχμὴν^x
 καὶ τὸ τριώβολον τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, πά-
 λαί τέτρες κατακεκλιμένους εἰς τὰς προγόνους
 ἐπανάγων, καὶ τὸν ζῆλον τῶν Μαγαθῶν καὶ
 Σαλαμῖνι κατειργασμένων· συνίστησι δ' ἐπὶ γ 38
 συμμαχίας καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. Τῷ
 τὸν δ' λαθεῖν ἐστὶ ἐ φανακίσαι, ἐ πρίσθαι δ' ἐ
 μάλλον, ἢ τὸν Ἀριεῖδην ἐκείνον ὁ Περσῶν βα-
 σιλεὺς ἐπρίετο. Τῷτον ἔν, ᾧ Ἀντίπατρε, 39
 χρηὶ δεδιέναι μάλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ
 πάντας ἀποσώλεις. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς 40
 πάλαι Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τέ-
 τοις νῦν ὁ Δημοθένης, ἐφ' ἁμῖλλος Θεμιστοκλῆ
 μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλῆ δὲ τὸ φρόνημα.
 Ἐκτίσαστο γὰρ αὐτοῖς ἀκχεῖν Εὐβοίαν, Μέ- 41
 γαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιω-
 τίαν. Καὶ καλῶς^z γε, ἔφη, ποιῶσιν Ἀθη-
 ναῖοι, Χάριτα μὲν, καὶ Διοπέδην, καὶ Πρύ-
 ξενον καὶ τοῖς τες τινὰς ἀποδεικνύντες στρατη-
 γεῖν, Δημοθένην δὲ εἰσὼ κατέχοντες ἐπὶ τῷ 42
 βήματος. Ὡς εἰ τῷτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων
 ἀπέφηναν, καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ
 καιρῶν καὶ χρημάτων κύριον, ὁκνῶ μὴ περὶ τῆς
 Μακεδονίας αὖν κατέστησέ μοι τὸν λόγον· ὅς 43
 καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος
 ἡμῖν, πανταχῶς συμπεριτρέχει, καταλαμ-
 βάνει,

^x Drachma erat τὸ συνηγοριῶν h. e. pretium rhetori
 solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset.
 Triobolus autem τὸ δίκαιον s. merces iudicis. Vid.
 SPANHEM. ad ARISTOPH. *Plut.* v. 329.

^y Intell. τέτοις significat enim *insuper, praeterea*. So-
 lennem hanc elliptin ARRIANO esse, ab hac aetate non
 multum remoto, observavit Cl. SCHOETTG.

^z Iron. bonum enim id erat Philippo, infausum
 Atheniensibus.

- βάνει, πόρως εὐρίσκει, δύναμιν συλλέγει ^{a*},
 ἐπιμήκεις σόλως ἀποπέμπει, συντάττει δυ-
 44 νάμεις, ἀντιμεθίσταται. Τοιαῦτα καὶ τότε
 καὶ πολλάκις πρὸς με Φίλιππος περὶ τ' ἀν-
 δρὸς ἔλεγεν, ἐν τῶν παρὰ τῆς τύχης χρη-
 45 σῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημο-
 θένην· ὃ γε καὶ τὰς λόγους, ὥσπερ κρῖς ἢ
 καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὀρμαμένους διασείειν
 αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βελεύματα.
 46 Περὶ μὲν γὰρ Χαίρωνείας, ὅδ' ἐμετὰ τὴν νί-
 κην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀν-
 47 θρωπος ἡμᾶς κινδύνος κατέστησε. Καὶ ^b γὰρ
 εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακία στρατηγῶν καὶ
 στρατιωτῶν ἀταξία, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ
 τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνερ-
 48 γασμένη, κεκρατήκαμεν· ἀλλ' ἐπὶ μιᾷσγε
 ταύτης ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ
 τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας
 πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν
 49 Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, Ἀθηναίους ἅμα,
 καὶ Θηβαίους, Βοιωτὰς τε τὰς ἄλλους, καὶ
 Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ
 τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος, διακινδυνεύειν κα-
 ταναγκάσας, καὶ μὴδ' εἶσω με τῆς Ἀττι-
 50 κῆς ἐπιτρέψας παρελθῆν. Τοῖστοι τινες
 ἦσαν αὐτῶ συνεχεῖς περὶ Δημοθένους οἱ λό-
 γοι· καὶ πρότγ' ἐπὶ λέγοντας, ὡς μέγαν
 ἔχοι

^{a*} Ita apte hic omnia conueniunt, misere antea distracta [a pagina enim 700. GRAEV. pr. transimus statim ad 702 med.] ut non arbitrer quemquam futurum, cui non rite videatur administrata a nobis LVCIANI luxati curatio.

^b Recepimus coniecturam WOLFII. Vulgatum μὴ γὰρ ei aut plane non conuenit, aut ellipsin indicat satis illam quidem difficilem, ut nimirum intelligatur apodosis, καταφρονήτους διὰ τὸ τό γε ὃ ἀνὴρ εἶναι, aut similis.

ἔχοι τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, ἐμοὶ
 Δημοθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθη- 51
 ναῖοι δὲ, Δημοθένην ἐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές
 εἰσι, καὶ Θετταλοὶ ^c. Καὶ πρέσβεις ὁπό- 52
 τε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων
 ῥητόρων εἴ τινας ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλεις ἀντ-
 αποσέλλοι ^d, τῇ πρεσβείᾳ ῥᾶστα ἦν κεκρα-
 τηκώς· τῷ Δημοθένης δ' ἐπιστάντος, μύτην, 53
 εἶπεν αὖν, ἐπρεσβεύσαμεν, ἔ γάρ ἐσι κατὰ
 τῶν Δημοθένης λόγων ἐγείρειν τρέπαιον·
 ταῦτα ὁ Φίλιππος. Καὶ μέντοι καὶ πάν- 54
 τως ἔλαττον αὖν ἔχοντες ^e εἰ λάβοιμεν τοῖ-
 τον ἄνδρα· πρὸς Διὸς Ἀρχία, τί ποτε νομί-
 ζεις, βέν αὖν ἐπὶ σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ
 μᾶλλον αὖν σύμβεβλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν
 πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης, ἐποιέ-
 μεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρ- 55
 χὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευ-
 μάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει ^f μάρτυ-
 ρι· πρὸς γέν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡ- 56
 μάσγε ἄγων ἐδὲν ἐπαύετο, τοσέτων ὄντων
 αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ἔτω
 πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως,
 καὶ τῆς περὶ τὴν ἀσκήσιν ἐγκρατείας, καὶ
 βάρους, καὶ τάχους, καὶ παρρησίας, καὶ
 καρτερίας. Ὑμεῖς δὲ ἔφη, διανοεῖσθε ὡς 57
 ὑπὲρ

^c Quem utrumque populum nullo negotio a se vi-
 dum indicat Philippus.

^d De conciliis Graecorum agit, quorum rationem
 aperit etiam NEPOS Epamin. c. 6.

^e Interpretatus sum, ut dicat Antipater, se, qui aliis
 rebus omnibus inferiorem se agnoscat Philippo, si cepisset
 Demosthenem, non minus humane eum tractaturum fuisse,
 quam Philippus de se dixerat.

^f Pro Genitiuis consequentiae Datiui, ut alias.

- ὑπὲρ Εὐβέλῃς^g, καὶ Φρύωνος^g, καὶ Φιλο-
 κραάτης^g, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τέτον ἄ-
 ναπίθειν, ἄνθρωπον, καὶ τὴν πατρίαν
 εἶσαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι,
 58 καὶ δημοσίᾳ τῇ πέλει κατηναλωτότα; δια-
 μαρτάνοντες δὲ φοβήσιν οἶσθε, πάλας βε-
 βδλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποδεῖναι ταῖς τῆς
 πατρίδος ἀδύλοις τύχαις; καὶ καταπιρόμεν
 τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε; ὁδ'
 59 εἰδὲ τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑποσέλλεται. Δέλη-
 θεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲν τῆς πατρίδος εὐνοίᾳ
 πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν γυμνά-
 60 σιον φιλοσοφίας προθέμενος; τὰ^h τοιαῦτα,
 ὦ Ἀρχία, ὑπερεπεθύμεν αὐτῷ συγγενόμε-
 νος, τὴν τε γνώμην, ἣν ἔχει περὶ τῶν παρόν-
 61 των ἀκῆσαι λέγοντος· καὶ τῶν αἰὲ παραπε-
 πλωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀπο-
 σᾶς, ἀπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκῆ-
 62 σαι λόγῳ, καὶ φιλαλήθους συμβελῆς μετα-
 λαβεῖν. Καί τι καὶ νεθετῆσαιⁱ δίκαιον,
 ὑπὲρ οἷων ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀχαριστίαν,
 πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτῷ βίον, ἐξόν
 εὐγνωμονετέροις, καὶ βεβαιότεροις, κεχρη-
 63 σθαι φίλοις. ΑΡΧ. ὦ βασιλεῦ, τῶν μὲν ἄλ-
 λων ἴσως ἂν ἔτυχες, ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλε-
 γες, ἔγω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν, ΑΝΤ.
 ταῦτα, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ ἂν καὶ λέγοιμεν;
 ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν; ΑΡΧ. ἔοικας ἔτι μᾶλ-
 λον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν· καὶ γὰρ ἡμεῖς
 οἱ τετραμένοι, διεφέρομεν εἰδὲν ἐκπλήξει τε,
 καὶ

^g Demagogi proditores patriae suae.^h Ell. διὰ, quae in ταῦτα frequentissima est, propter
 Italia, his de causis.ⁱ Fuerit etiam iustum mihi, illum admonere.

καὶ ἀπιστία τῶν ἐχ^k ὁρώντων· ἔοικε γάρ δὴ 64
 πάλαι ὧν ὧδε βεβηλευμένος περὶ τῆς ὑσάτης
 ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή· καθῆσο μὲν
 γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τῶν πρόθεν
 ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τί- 65
 νες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; APX. πολ-
 λά καὶ Φιλάνθρωπα πρετεινόμεν, ἑλεόν τι-
 να παρὰ σὲ καθυπιχνέμενος, ἔ μάλα μὲν
 προσδοκῶν, ἔ γὰρ ἡπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ἄμην
 δι' ὁργῆς ἔχεν τὸν ἄνθρωπον, χρησίμον δ' ἔν 66
 πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. ὁ δὲ, πῶς
 προσίετο τὰς λόγους; καὶ με μὴδὲν ἀποκρύ-
 ψη· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἀν' ἐβελόμην
 παρὼν εἶναι νῦν· ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπης
 μὴδὲν· ἔ γὰρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἥτος ἀνδρὸς
 γενναίης πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τῷ βίῃ κατα-
 μαθεῖν· πότερον ἄτονος, καὶ νεωρὸς ἦν, ἢ
 παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον
 ἐφύλαττεν; APX. εἰδὲν ὑπέσπελιν ἐκείνουςγε. 67
 ANT. πῶς γάρ; APX. ὅς ἡδὺ γελάσας,
 καὶ μὲ δὴ σκώπων, εἰς τὸν πρότερον βίῳ¹,
 ἀπίθανον ἔφη με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν
 ψευσμάτων. ANTIP. ἀπισήσας ἄρα τοῖς
 ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχὴν; APX. 68
 ἔκ, εἶγε τῶν λοιπῶν ἀκέσαις, ἔ δόξει σοι
 μόνον ἀπιστεῖν^m. ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασι-
 λεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, εἰδὲν
 ἀπώ-

^k Negationem hic abesse non posse, iam viderat WOLFIVS, licet nusquam legatur.

¹ Tragoedias enim alias egerat Archias; post a negotio, cui eum praefecerat Antipater, *φυγαδοθήρας*, quasi tu *exulium* Graecorum *venatorem* diceret, dictus.

^m Nimirum leuius verbum esse vult ἀπιστεῖν, quam vt indicari eo possit, quid de Antipatro senserit Demosthenes.

- ἀπόμοτον, ἐδὲ παράδοξον, εἰ Δημοδένην ἔτα
λαμβάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν ⁿ, ὡς Ὀλυνθον ⁿ,
69 ὡς Ὠρωπὸν ⁿ. Τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ
γὰρ ἐν ὑπογραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι
τὰ λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν ποι, ἔφη,
ὦ Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβω, κατ'
70 ὄψιν ἐκ ἀν' Ἀντιπάτρῳ γενοίμην ^o. Ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολὺ μοι μᾶλλον ἔτι φυ-
λακτέον, μὴ ^p τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀντι-
πάτρῃ δεδοροδοκηκέναί, μὴδ' εἰς ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα τάξιν λιπῶν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
71 Μακεδονικὴν μεταβαλέεσθαι. Καλὸν γάρ, ὦ
Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ Περραιμὸς αὐτὸς παρέ-
χοι ^q, καὶ τριήρης ^r, ἣν ἐπιδέδωκα, καὶ τῆ-
χος καὶ τάφος τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξεργασ-
μένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνίς, εἰς ἣν ἐθελοντὴς
72 ἐχορήγην ἐγὼ, καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ
παρρησία βήματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος,
καὶ ψηφίσματα στρατιωτικά, καὶ νόμοι τρι-
εραρχικοὶ, καὶ προγόνων ἀρεταί, καὶ τρόπαια,
καὶ πολιτῶν εὐνοία, τῶν ἐμὲ πολλάκις ἐσεφα-
νωκότων, καὶ δύναιμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπ' ἐμὲ
73 μέχει νῦν τεττηρημένων. Εἰ δὲ καὶ βιωτὸν
ἐλεηθέντι, ταπεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἐν ὃ ἐλε-
ος παρὰ τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην αἰχμαλώ-
της, ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς
θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην.
Εἰ

n Verbes perfidia Macedonum captas.

o Non negat igitur Demosthenes sibi etiam tormen-
torum & mortis metum ab Antipatro impendere.

p Verti, ne vita ipsa ab Antipatro mihi donata corrup-
par, neque relicta acie, in qua me ipse locavi Graeca, in Ma-
cedonicam me coniciam.

q Verbo, viverem, si patria meis beneficiis exornata
mihi viuendi cum dignitate facultatem praestaret.

r Vid. f. 36, n. 11.

Εἰ δὲ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχή, καὶ θάλαττα, 74
 παράγε τῷ Ποσειδῶνος^s αἰτῶ τὸ σώζεσθαι,
 καὶ τῷδε τῷ βασιλεῖ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. Εἰ
 δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν
 τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μὴδ' ἐπαιχύνεται προ-
 δέσσει Δημοδένην Ἀρχία, τεθναίνην, ἔδδ' Ἀν- 75
 τίπαλρος ἡμῖν ἀντὶ τῷ θεῷ κολακευέος. Ἐξῆν
 μοι Φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ
 νῦν μελέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μετὰ Καλ-
 λιμέδοντος^s, καὶ Πυθέου^s, καὶ Δημάδου^s συν-
 εστατόμην· ἐξῆν γάρ, καὶ ὁψέ, τῆς † ψυχῆς
 μεταρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθίδας^t θυ- 76
 γατέρας, καὶ τὸν Κόδρον ἐπηχυνόμην· ἔκιν
 ἡρέμην αὐτομολῶντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλ-
 λασθαι; καλὸν γάρ κρησφύγετον θάνατος ἐν
 ἀκινδύνῳ πάντος αἰχρῆ γενέσθαι. Καὶ νῦν, Ἀρ- 77
 χία, τό κατ' ἐμαυτὸν ἐκαταιχυνῶ τὰς Ἀθή-
 νας, ἐκὼν δελεῖαν ἐλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ
 κάλλιπον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος· ἀλλὰ, δι- 78
 καιον γάρ, ἔφη, σοι τῶν τραγωδιῶν μνημονεύ-
 ει, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθὲν, Ἡ δὲ, καὶ θνήσκουσ'
 ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐχήμεως^u πε-
 σεῖν; κόρη καὶ^x ταῦτα· Δημοδένης δὲ εὐ-
 χήμονος θανάτῳ βίον προκρινεῖ ἀχήμενα,
 τῶν Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀδελ-
 φίας

O

s In cuius templo res gerebatur.

† Vid. leg. τὴν ψυχὴν.

t Similem pudorem incussere Romano Demostheni, qui pro Sext. c. 21. Mortem, ait, quam etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur, ego vir Consularis, tantis rebus gestis, timerem? Vid. MANT. ad h. l. De Codro nimis notum.

u Non dubitavi ita rescribere pro εὐχήμεως, cum praesertim ita hunc locum laudaverit etiam TORRENTIVS ad SVETO. lul. Caesar. c. 82. Add. PLIN.

4. ep. II.

x q. d. Ista quidem Puella fecit, np. Polyxena.

- 79 νασίαις λόγων ἐκλαδόμενος; Καί τινα πικρό-
 80 τερον ἔλεγε προαχθεῖς εἰς τὰς ταῖς τύχαις
 81 ἐξυβρίζοντας· ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ;
 Τέλος δ' ἐμὲ τὰ μὲν δεομένους, τὰ δ' ἀπειλόν-
 82 τος, ἀπαλήν μῆσαν φερῶν κεραννύντος, ἐπέ-
 83 θην αὖν, ἔφη, τέτοις, Ἀρχίας αὖν· ἐπεὶ δὲ
 Δημοθένης ἐμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε,
 84 μὴ πεφυκότι κακῶ γενέσθαι. Τότε δὴ τότε
 πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διανοέμεν· ὁ δ' ὡς
 ἴδωτο, δήλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσ-
 βλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνον,
 καὶ τριήρεις, καὶ τέσση, καὶ στρατόπεδα, δυ-
 νάμεις εἶναι καὶ κρησφύγετα ταῖς ἀνδραπί-
 ναις ψυχαῖς, ὑπολαμβάνειν, τῆς δ' ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς καταφρονεῖν, ἣν ἐκ αὖν ἐλέγξειαν Ἰλ-
 λυριοὶ, καὶ Τριβαλλοὶ, καὶ Μακεδόνες, ὀχυρω-
 82 τέραν ἢ ξύλινον ποτε τεῖχος ὃ ἡμῖν, ὃ ὁ θεὸς
 83 ἀνῆλθεν ἀπόρρητον εἶναι· μεθ' ἧς αὖν τῆς προ-
 νοίας αἰδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμεν, αἰδεῖς δέ μοι
 84 τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος· ἐμέλησε δ' ἐδὲν
 85 ἐκ Εὐκτῆμονος, ἐκ Ἀριστογέτονος, ἐ Πυθέε,
 καὶ Καλλιμέδοντος, ἐ Φιλίππε τότε, ἐ τανῶν
 86 Ἀρχία. Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν
 χεῖρα, ἔφη, τὸ κατ' ἐμέ γάρ, ἐδὲν παράνομον
 ὁ νεὸς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἐκὼν
 85 ἔφομα. Καὶ γὰρ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ταύ-
 86 τῆς, καὶ τὴν χεῖρα τῷ σώματι προσάγαγόν-
 87 τος, ἐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὅπως ἐπὶ λαμβανον.
 ΑΝ. τὸ δὲ, τί δήποτε ἦν; ΑΡ. ὕστερον βασι-
 νοῖς φεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρ-
 μακον αὐτῷ τεταμιεύσθαι, λύσει ψυχῆς ἀπὸ
 σώμα-

y Vel ex NEPOTIS Themistocle nota moenia.

z PLIN, 21, 2. In adorando dextram ad esculum
referimus.

σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. Οὐ μὲν ἔν
 ἔφθασεν ὑπερβαῖς τὸν ἔδὸν τῷ νεῷ, καὶ πρὸς
 ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ τῆτον, ἔφη, πρὸς Ἀντί-
 πατρον^a, Δημοθέην δὲ ἐκ ἄξεις, ἑμὰ τὲς —
 κάμοι μὲν ἐφαίνετο προδῆσαι τὲς ἐν Μαρα-
 θῶνι πεπλωκότας^b. ὁ δὲ χαίρειν^c εἰπὼν,
 ἀπέπλη. Τῆτό σοι τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τῆς
 Δημοθέους πολιορκίας κομίζεις ἔχω. ΑΝ.
 Δημοθέους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία. βαβαὶ
 τῆς ἀητλήτης ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀν-
 δρεῖον μὲν αὐτῇ τὸ λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια·
 μετὰ χεῖρα τὸ πιστὸν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν οἷχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν μακάρων
 νήσοις ἡρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς ἔρανὸν ψυ-
 χῶν νομιζομένας ὁδούς, ὁπαδὸς τις δαίμων ἐσό-
 μενος ἐλευθερίῳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς
 Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιόν ἀνάδημα τῇ
 γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπλωκῶτων.

87

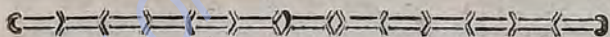
88

89

a Cum respectu ad illud ANAXARCHIVM,
 πτύσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον, Ἀναρχον δ' ἔκ πλήττεις etc.
 τῆτον est δεικτικὸν corporis.

b Iusiurandum solenne Demosthenis LONGINO
 etiam laudatum.

c Morientium vox.

XV.

Ritus Consecrationis Romanae ex

HERODIANO IV, 2.

Ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις ἐκθεαίρειν βασιλέων τῆς
 ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας· τήν
 τε τοιαύτην τελετὴν, ἀποθέωσιν καλεῖσσι. Με-
 μιγμένον δὲ τι πένθος ἐορτῇ καὶ θρησκευαίᾳ καὶ λαῷ
 παῖταιν

2

- πᾶσαν τὴν πόλιν δέκνυται. Τὸ μὲν γὰρ σῶ-
 μα τῷ τελευτήσαντος πολυτελεῖ κηδεία κα-
 3 ταθάπτεσθαι, ἀνθρώπων νόμῳ. Κηρὲς δὲ πλα-
 σάμενοι εἰκόνα πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτη-
 κότε, ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνῃ κλίνῃ εἰς
 ὕψος ἀρθείσης προτιθέασιν ἐν τῇ τῶν βασι-
 λείων εἰσόδῳ, χρυσοῦφεις σρωμένας ὑποσφρα-
 νύοντες. Ἡ δ' εἰκὼν ἐκείνη ἐν χήματι νοσῶν-
 4 τος πρόκειται ὡχρεῶσα. Τῆς δὲ κλίνης ἐκα-
 τέρωθεν καθέζονται ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας,
 ἐν μὲν τῷ λοιῷ μέρει, πᾶσα ἡ σύγκλητος
 μελαίναις ἐφεστρίσι χρώμενοι· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ,
 γυναικες πᾶσαι, ὅσαι ἀνδρῶν ἢ πατέρων
 5 ἀξίωμα, τιμῆς ἐνδόξε μεταδίδωσιν. Οὔτε
 δὲ χρυσοφορεῖσά τις αὐτῶν ὁράται. ἔτε πε-
 ριδεράοις κοσμιζόμεναι, ἀλλὰ λιταῖς ἐοδητάς
 λευκαῖς ἀμφιεννύμεναι, χῆμα παρέχουσι λυ-
 6 πεμένῳ. Ἐπὶ αὖ μὲν ἐν ἡμερῶν τὰ εἰρημέ-
 να ἐπιτελεῖται. Ἰατροὶ τε εἰσιόντες ἐκάστο-
 τε, προσίασι τῇ κλίνῃ, καὶ δῆθεν ἐπισκεψά-
 μενοι τὸν νοσῶντα, χαλεπώτερον ἔχειν ἀ-
 7 παγγέλλουσιν ἐκάστοτε. Ἐπὶ δὲ δόξῃ τετε-
 λευτηκέναι, τὴν μὲν κλίνην ἀράμενοι τῷ τε
 ἵππικῷ τάγματι εὐγενέσασθαι, καὶ τῆς συγ-
 κλήτης ἐπίλεκτοι νεανίαί, κατακομίζουσι διὰ
 τῆς ἱερᾶς οἴδῃς, εἰς τε τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν
 προτιθέασιν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἀρχόντες
 8 ἀπόμνυνται. Ἐκατέρωθεν δὲ βιάδρα τινα
 σύγκεται, ἐν κλίμακος χήματι. Καὶ ἐπὶ
 μὲν πατέρες μέρες, τῶν εὐγενεστάτων καὶ εὐ-
 9 πατριδῶν χορὸς ἔστηκε παίδων. Ἐν δὲ τῷ
 ἀντικειμένῳ, γυναικῶν τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι
 δοκασῶν. Ἄδουσι δὲ ἐκάτεροι ὕμνος τε καὶ
 παιᾶ-

παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, σερμῶ μέλει
 καὶ θρηνώδει ἐρρύθμισμένους. Μετὰ δὲ τὸτο 10
 βασάσαντες τὴν κλίνην φέρουσιν ἔξω τῆς πό-
 λεως εἰς τὸ καλόμενον Ἀρεως πεδίον. Ἐνθα 11
 κατασκευάσαι ἐν τῷ πλατυτάτῳ τῷ πεδίῳ
 τόπῳ τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, ἄλλης
 μὲν ὕλης ὀδοντίας μετέχον, ἢ ἐκ μόνης γε
 συμπήξεως ξύλων μεγίστων, εἰς χῆμα οἰκή-
 ματος. Πᾶν δὲ ἐκείνο, ἐνδοθεν μὲν φρυγᾶ- 12
 νων πεπλήρωται, ἔξωθεν δὲ χρυσοῦ φέσι τρω-
 μναῖς, ἐλεφαντίνοις τε ἀγάλμασι, γραφαῖς
 τε ποικίλαις κεκόσμηται. Ἐπ' ἐκείνῳ δὲ ἔτε- 13
 ρον, χήματι μὲν καὶ κόσμῳ παραπλήσιον,
 μικρότερον [δὲ] ἐπίκειται, πυλίδας ἔχον καὶ
 θύρας ἀνεωγυίας. Τρίτον τε καὶ τέταρτον
 αἰετῶ ὑποκειμένους μέσων, ἐς τελευταῖον βρα-
 χύτατον περαιᾷται. Ἀπεικάσαι τις αὖν τὸ 14
 χῆμα τῷ κατασκευάσματος φρυκτωρίοις, αἱ
 τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, νύκτωρ διὰ τῶ πυρὸς
 ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγω-
 γεῖ. Φάρμακες δὲ αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλεῖσιν. Ἐς 15
 δὴ τὸ οἶκημα τὸ δεύτερον ἀνακομίσαντες τὴν
 κλίνην, τιθέασιν ἀρώματα τε καὶ θυμιάμα-
 τα πάντα ὅσα γῆ φέρει· εἰ τὲ τινες καρποὶ
 ἢ πόαι, χυμοὶ τε, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐω-
 διάν, ἀνακομίζονται, καὶ σωρηδὸν χέονται. 16
 Οὔτε γὰρ ἔθνος, ἔτε πόλις τις, ἔτε τῶν ἐν
 ἀξιώσει ἢ τιμῇ ἔστιν, ὅς μὴ δῶρα ταῦτα ὕσα-
 τα πέμπει φιλοτίμως ἐς τιμὴν τῷ βασιλέως.
 Ἐπ' αὖν δὲ μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμά- 17
 των, πᾶς τε ὁ τόπος πληρώθῃ, ἵππασία
 περὶ τὸ κατασκευάσμα ἐκείνο γίνεται· πᾶν
 τε τὸ ἵππικὸν τάγμα περιθῆι κύκλῳ μετὰ

- 18 τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, πυρρῆχίῳ
 δρόμῳ καὶ ῥυθμῷ· ἅματά τε περιέσχεται
 ὁμοία εὐταξία, φέροντα τὰς ἐφεσῶτας, ἡμ-
 φισμένοις μὲν τὰς περιπορφύρας ἐδῆτας,
 προσωπεῖα δὲ περικειμένοις, εἰκόνας ἔχοντα,
 ὅσφι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐσρατήγησαν ἢ ἐβασί-
 λευσαν. Τῶν δὲ συντελεσθέντων, λαβὼν
 λαμπάδα ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος,
 προσφέρει τῷ οἰκήματι· οἱ τε λοιποὶ παντα-
 χόθεν πῦρ περικυδέασι. Πάντα δὲ ῥᾶπτα
 ἀνάπλεται εὐμαρῶς ὑπὸ τῇ πυρὶ, φρυγᾶ-
 νων τε πλήθους καὶ θυμιαμάτων ἐπιτεθέν-
 τος. Ἐκ δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ βραχυτάτῃ
 κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπὸ τινος ἐπάλ-
 ξεως, αἰτὸς ἀφίεται, συν τῷ πυρὶ ἀνελευ-
 σόμενος εἰς τὸν αἰθέρα. Ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς
 εἰς ἔρανον τὴν τῇ βασιλείᾳ ψυχὴν πιστεύεται
 ὑπὸ Ῥωμαίων· καὶ ἐξ ἐκείνης μετὰ τῶν λοι-
 πῶν θεῶν θρησκειέται.

I N D E X.

Numerus prior caput vel locum, poster-
ior segmentum indicat.

- A** βαρὺς 12, 166 levis, pondere carens.
 ἀβασάνιστος 12, 164 non examinatus, exploratus.
 ἀβελτερία 11, 57 stupiditas, stultitia.
 ἀβοήθητος 12, 191 immedicabilis. βοηθεῖν medicari Germ.
 helfen.
 ἀβέλητος 12, 182 inuoluntarius.
 ἀβρότης 12, 64 mollities, deliciae.
 ἀβρωτος 10, 13, 7 esui vel cibo ineptus.
 ἀγάλλομαι 8, 129 laetor, gaudeo.
 ἀγαλμα 1, 43 signum, statua.
 ἀγαμαι 9, 10 admirror, magnifacio.
 ἀγανακτάν 10, 13, 3 indignari.
 ἀγανὸς 7, 54 blandus, mitis.
 ἄγευστος 8, 9 qui non gustavit, expers.
 Ἀγησίας 12, 240 adulator Alexandri M.
 Ἀγησίλαος 12, 65.
 Ἄγης 12, 178 Alexandri M. adulator.
 ἀγνώμων 7, 38 imprudens.
 Ἀγών 12, 239 scurra Alexandri M.
 ἀγομαι γυναῖκα 1, 60 uxorem duco vel mihi, vel alii.
 ἀγορὰ ἐλευθέρη 5, 8 Forum liberum Persarum, locus edu-
 candis liberis destinatus.
 οἱ ἀγοράῳι 5, 9 turba forensis.
 ἀγορασὴς 7, 101 opsonator, seruus, qui emendi causa in
 forum mittitur.
 ἄγος vel ἄγος 3, 52 piaculum, facinus expiandum.
 ἀγριότης 8, 56 feritas.
 ἀγριοικία 10, 1, 1 rusticitas.
 ἀγχεμυχα ὄπλα 5, 48 quibus cominus pugnatur.

- ἀγχίνες 5, 134 solers, cui praeſto ſemper mens eſt it.
8, 146.
- ἀγχίςροφος 4, 44 conuerſioni et mutationi propinquus
atque obnoxius.
- ἄγω 14, 56 pro διάγω, uiuo, ago.
- ἄκατος 12, 1 incorruptus, iudicis epith. a δανάξαν.
- ἄσηκτος 12, 124 morſu vel acrimonia carens.
- ἄδιαφορία 12, 57 q. d. indifferentia, tranquillitas animi ad
nihil magnopere propendentis.
- ἄδιάφορον 12, 1 indifferentens, neque bonum neque malum.
- ἄδικία 11, 39 iniuria, qua nocetur alteri, et ſuum eripitur.
- ἄδολέχης 10, δ, 2 garrulus.
- ἄδολεχία 10, δ, 1 garrulitas.
- Ἄδραſτος 1, 64 Adraſtus. Fabulam ſapit ipſum nomen,
quem fatali quadam neceſſitate effugere non potuerit
vel frater ſuus, vel Croeſi Ἄrys filius; vt Adraſteam
illam ſ. Nemefin nemo vitat.
- ἄδυνατος 11, 75 impotens, imbecillus.
- ἄεθλος 1, 84 certamen.
- ἀηδῶς 5, 41 iniucunde, minus ſuauiſter.
- ἀήττητος 14, 88 inuictus.
- ἄΐετος 8, 28 qui non videt.
- ἄΐεράπευτος 8, 105 incuratus.
- ἄΐεſμος 13, 1 infandus, nefarius.
- Ἀθηνᾶ 13, 9 Minerua.
- Ἀθηναῖοι 14, 31 Athenienſes.
- ἄδικτος 12, 129 ad quem pertingi non poteſt, in excelſo
conſtitutus, ſed 12, 163 intactus a θίγω.
- ἄθλιος 12, 174 miſer, nullius pretii.
- ἀθροίζω 12, 225 conſero, congero.
- αἰγοπρόσωπος 2, 73. capri vultum habens, Panis vel Men-
dis epith.
- Αἴγυπτος, plura eius memorabilia n. 2.
- αἰδής 13, 6 poet. pro αἰδης Pluto, inferi.
- τὰ αἰδοῖα 13, 8 pudenda.
- αἰθρή 2, 84 ſerenum noctis. ἐν αἰθρῇ ſub dio.
- αἰκία 11, 66 contumelia verberum.
- αἰλκρος 13, 36 feles.
- αἰμασιᾶ 2, 93 ſepes.
- Αἰκιάνες 14, 51 Theſſaliae pop.
- αἰξ, οἱ αἰγες 2, 74 capri. αἱ αἰγες caprae.
- Αἰολέες 1, 26 regni Croeſi pars.
- αἰπόλος 2, 74 caprarius paſtor, q. d. αἰγοπόλος.
- αἰροῦσθαι τὰς ἀρχάς 5, 51 magiſtratus eligere.
- αἰρέω· αἰρεῖ με γνώμη tenet me ſententia, h. e. puto.

- αἵρω 12, 169 irruo, impetum facio.
 αἰσχυντηλία 12, 254 pudor nimius.
 αἰσχυντηλὸς 11, 32 pudens, verecundus.
 αἰτιάομαι 12, 173 accuso, reprehendo.
 αἰχμαάλωτος Vid. δορὶ ἑλῶν.
 αἰχμή 1, 75 mucro, cuspis, et per Synecd. lancea.
 ἀκαδημία Platonis 12, 66.
 ἀκαιρία 10, 1α, 1 importunitas.
 ἀκαρπος 12, 59 sterilis.
 ἀκήρατος 6, 46 immortalis, incorruptus, feto (κηρί) non obnoxius.
 ἀκμάζαν πλάττω 1, 27 diuitiis pollere, affluere 4, 19 de morbo, ingrauescere.
 ἀκμή 11, 3 virilis aetas, robur.
 ἀκολασαίνεσθαι 12, 61 luxuriari perditte, q. d. incautatum esse.
 ἀκόλαστος 11, 46 petulans, effrenis.
 ἀκολαθητικός 11, 4 sequax.
 ἀκοντίζαν 5, 28 iaculari.
 ἀκόντιον 1, 61 iaculum.
 ἀκροαμα 8, 28 auditio, vt acroama.
 ἀκροαμα 10, 12, 2 promontoria.
 ἀκρασία 10, 5, 1 intemperantia.
 ἀκρατευτικός 11, 66 ex intemperantia ortus.
 ἀκρατος 12, 16 societati ineptus, qui misceri cum aliis non potest. Sed 12, 124 merus, nihil aliud admixtum habens. Spec. 12, 164 int. οἶνος, merum (vinum) a κεράννυμι, misceo.
 ἀκριβῶ 5, 120 accurate scio.
 ἀκριτος 13, 10 indemnatu (iudicio populi).
 ἀκρόασις 12, 151 conuentus audiendi causa.
 ἀκρόπολις 14, 25 arx.
 ἀκροχολία 12, 82 excauescentia.
 ἀλαζονεία 7, 120 iactantia, ostentatio.
 ἀλαζονεύομαι 7, 125 iacto me, glorior.
 ἀλῶμαι 13, 18 oberro.
 ἀλγύνωμαι 9, 17 dolore afficio.
 ἀλῆπτῆς 12, 171 vnctor. V. not.
 Ἀλέξανδρος φεραῖος 12, 26 Pherarum in Thessalia tyrannus.
 Ἀλκιβιάδης 7, 25 eius peccata Socrati imputata.
 Ἀλκιθέα Schol. ad 3, 49 mater Pausaniae.
 ἄλκιμος 5, 35 robustus.
 ἄλλος 12, 104 alioqui, alio respectu.
 ἀλόγιςτος 11, 73 inconfideratus, irrationalis, 12, 135.
 Ἀλυάττης 1, 14 Lydorum rex.
 ἄλῦπῶς, 12, 21 sine dolore.

- Ἄλος 1, 25 fluvius, terminus regni Croesi.
 ἀλυστελῶς 7, 124 inutiliter, quin cum damno, vt Latini,
plus quam opus est etc.
 ἀμαθία 10, ε, i ignorantia, ruditas.
 ἄμαξα 1, 40 currus, rheda.
 ἀμαρτάνω τινός 1, 87 aberro ab aliquo, de iaculantibus,
 oppof. τυγχάνω.
 Ἄρασις 2, 60 Aegypti Rex quando regnauerit.
 ἀμβλυπαῖν 12, 88 obtuso et hebeti visu esse. ἀμβλὺς ob-
 tusus.
 ἀμβόβομαι 1, 71 respondeo. et 1, 82. ἀμάρβειναι χρηστῶν,
 gratiam referre, vbi et Lat. *respondere*.
 ἀμέλα 7, 80 et 10, γ, 11 q. d. noli sollicitus esse, vtique
 quin, sane, profecto, scilicet.
 ἀμηχανᾶν χρημάτων ἐδενός 1, 65 nullius non rei potesta-
 tem habere.
 ἀμιτάδομαι 12, 38 certo.
 ἀμίμητος 12, 41 quem nemo imitatur, vel imitari potest,
 inimitabilis.
 Ἀμμώνιοι 2, 51 Aegyptiorum et Aethiopum coloni dicti
 ab ἀμμέν 2, 52.
 ἀμοιρέω 12, 87 expers sum.
 ἀμωσία 12, 61 illiterata barbaries.
 ἀμοχθος 8, 34 iners, opere vacuus.
 ἀμπέλινος οἶνος 2, 21 vinum de vite. V. not.
 ἀμπεχόνη 12, 170 amictus.
 ἀμφί· οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην 7, 9 Thrasilus et
 Erasinides cum collegis.
 ἀμφιδέω 2, 92 armillae.
 ἀμφιλέγω 9, 23 dubito, discepto.
 ἀμφίλογος 6, 18 dubius, anceps.
 Ἀμφίπολις 14, 34 vrbs Macedon.
 ἀμφισβητέω 11, 24 dubito.
 Ἀμφιτρυῶν 2, 56 Amphitruo, Herculis pater, aut vitricus.
 ἀμύμων 12, 162 h Heroum Homericorum epith. incul-
 patus, strenuus.
 ἀνάβασις 3, 44 iter, reditus.
 ἀναβεβλημένος 10, ε, 4 reiectus, vestem reiectam habens.
 ἀνάγραφτος 3, 13 scriptus, memoriae et benevolentiae cau-
 sa. Nostri, *wohl angeschrieben*.
 ἀναδέχομαι 10, ια, 12 recipio (alienam causam) spondeo.
 V. no.
 ἀναδίδωμι 11, 56 remitto, *nachgeben*.
 ἀνάθημα 1, 13 imago Arionis consecrata: 1, 15 donaria
 alia: 14, 89 reliquiae in templo seruatae.

I N D E X.

ἀναιδής 12, 221 lascivus, de colore al. impudens. Ita *improbi coloris lacernas* ap. Senecam interpretatur Gron. de P. V. p. 312.

ἀναιδησία 10, ιβ, 1 stupiditas.

ἀναιδητέω 13, 55 sensu carere.

ἀναισχυντία 10, θ, 1 et 5, 22 impudentia.

ἀνακοινῆμα 10, ια, 2 communico cum aliquo (negotium, deliberandi causa.)

ἀνακομίζω 15, 15 refero, confero.

ἀνακόπτειν 10, ις, 3 inhibere nauiem, mutare cursum.

ἀνακτάομαι 5, 92 acquiro, concilio.

ἀνακύκλωσις 15, 17 orbis.

ἀνακῶς ἔχειν τινός 1, ιι sollicite aliquem expectare, et diligenter obseruare cauendi causa. Suidas certe interpretatur ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς καὶ ἀνακῶς ἔχειν, φροντίζειν.

ἀναίχυντος 4, 41 foedus, nefandus. epith. factorum, qualia perpetrant οἱ ἀναίχυντοι s. impudentes.

ἀνάλκης 7, 55 imbecillis.

ἀνάλωμα 14, 22 sumtus, impensa.

ἀνάλωτος 12, 129 qui capi non potest, iniunctus.

ἀναμένω 8, 25 expecto.

ἀναμφισβήτητος 3, 36 indubius.

ἀνανδρος 12, 136 meticulofus, q. d. non virilis.

ἀναπέθω 12, 194 in aliam sententiam transduco.

ἀναπετάννυμι 7, 74 aperio.

ἀναπηδάω 5, 94 exilio.

ἀναπίμπλημι 12, 32 implico. sed 4, 32 ἀναπίμπλαμαι morbo, contagione inficio.

ἀνάπλεω 10, ις, 8 oppletus.

ἀναρτάω 5, 128 suspendo. ἀνήρτητο τὸς πατέρας, suspensos a se, h. e. deuinctos sibi habebat patres.

ἀνασκολοπίζειν 13, 53 suspendere (e palo) in crucem agere.

ἀναστάνω 12, 182 attentum facio.

ἀνατίθεται 8, 107 repono, aliter pono.

ἀνατίθημι 1, 17 dedico, consecro. Totam urbem suam anathema vel donarium Dianae voluerunt esse Ephesii 9, 26. refero ad aliquem auctorem. 9, 64 tribuo.

ἀνατλάω, ἀνάτλημι 3, 3 tolero, subeo laborem.

ἀναφάνομαι 9, 52 manifestus sum, conuincor. Inde est

ἀναφανδόν 2, 4 publice.

ἀναφορά 12, 103 relatio - τῶν λόγων 10, η, 4 prouocatio ad auctorem sermonum nostrorum.

ἀνάχωσις 12, 77 coloris quaedam communicatio, communicatio quaecunque.

ἀνδρα-

I N D E X.

- ἀνδραποδίζομαι 7, 60 et 8, 42 hominem liberum in seruitutem redigo, plagiarus sum.
 ἀνδραποδίσαι 9, 53 plagium.
 ἀνδραποδώδης 7, 7 seruilis, de ingenio.
 ἀνδρῶν 1, 61 diaeta virorum.
 ἀνδριαντοποιός 8, 124 statuarius.
 ἀνδροφόνος 13, 13 homicida.
 ἀνεμένως 8, 115 remisse, languide.
 ἀνῆναι 3, 14 remittere. Schol. ἡ ἀθυμῆσαι.
 ἀνέκαθεν 2, 26 pro ἀνωθεν, a maioribus inde.
 ἀναλευθερία 12, 25 sordes, illiberale ingenium.
 ἀνελεύθερος 10, 15, 1 et 12, 186 illiberalis, fordidus.
 ἀνελίττω Sch. ad 3, 24 reuoluo, replico.
 τὸ ἀνέλπισον 4, 31 desperatio.
 ἀνεπαχθῶς 12, 96 non aegre.
 ἀνεπίσκεπτος 8, 105 non inspectus, neglectus.
 ἀνεπισκέπτως 2, 68 inconsiderate, non explore.
 ἀνεπισήμων 8, 72 imperitus.
 ἀνεπόρθωτος 12, 6 qui corrigi nequit.
 ἀνέφικτος 12, 101 quem consequi non licet, in excelsopositus.
 ἀνεψιός 3, 28 patruelis.
 ἀνήκετος 12, 141 insanabilis, ab ἀκείω. Sed 3, 36 de poena duriori, quae deinde reuocari non potest.
 ἀνήκετος 8, 28 qui non audit.
 ἀνθηρὸς 12, 20 floridus, iucundus.
 ἀνθρωπόμορφος 13, 30 hominis formam habens.
 ἀνιαρῶς 7, 110 moleste.
 ἀνιάω 5, 117 molestia afficio, aegre facio. τῇ τὸ με ἀνιά hoc me male habet.
 ἀνομήλτος 12, 21 difficilis, morosus, ad congressionem et consuetudinem hominum ineptus.
 ἀντασπάζομαι 5, 73 vicissim complector, beneuole tracto.
 ἀντεπιγράφειν 3, 12 respondere, rescribere.
 ἀντεπιτίδωμι ἐπιστολὴν 3, 11 do epistolam responforiam.
 dem Boten wieder aufgeben.
 ἀντερέδειν 12, 166 renitendo fulcire.
 ἀντενεργεῖν 8, 122 vicissim bene facere, gratiam referre.
 ἀντικατάλλαξις 12, 12 permutatio, vel permutandi facultas.
 ἀντικατίσταμαι 2, 23 τ pro θ Ion. sufficior, succedo in locum.
 ἀντίληψις 4, 22 correptio, pass. h. f. si quis superaturus esset morbum, eius rei indicium erat, quod extremitates corripenterentur.
 ἀντιμεθίσταμαι 12, 43 resistendi vel repugnandi causa locum aut consilium muto.

Ἀντίοχος 2, 1 Philopappus, ad quem Plutarchus librum suum misit.

ἀντιπαράτατταν 14, 32 in aduersa acie constituere.

Ἀντίπατρος 14, 1 Macedon. R. 12, 227 Lacedaemonior. victor.

ἀντιτάαν 12, 122 repugnare.

ἀντίτυπος 12, 251 ictum repellens, met. asper, renitens.

Ἀντιφῶν 7, 105 Socratis obtrectator.

Ἀντώνιος 12, 144 Triumuir.

ἀνυπερβλήτος 6, 30 insuperabilis, inuictus.

ἀνυπόδητος 7, 107 discalceatus.

Ἄνυτος 9, 61 accusator cum Melito Socratis.

ἀνώγω 12, 206 no. iubeo, impello.

ἄξιωμακάρισος 9, 71 felicitatis praedicatione dignus.

ἄξιόπιστος 7, 100 dignus cui credatur aliquid, cuius fidei mandetur.

ἄξιος 1, 46 equiparandus, eod. fastigio dignus. 10, d, 4 it.

10, 3, 6 dignus pretio suo, bene s. vili pretio emtus.

ἄξιῶ 3, 44 oro, peto, volo, (quia dignum censeo.)

ἄξιωμα 3, 16 dignitas.

ἄξιῶσις 12, 135 vis et significatio verborum. V. no.

ἀκνότης 5, 132 impigerrime.

ἀπαγορεύω 12, 229 nego (me iniurare posse.) 13, 10 veto.

ἀπαγωγή φόρος 1, 19 vestigialis solutio. ἀπάγαν enim τὸν φόρον Graece dicitur eod. modo, vt Germ. *die Zinsen oder Steuern abführen, abtragen.*

ἀπαθής 1, 50 non ex Stoicorum disciplina dicitur, sed, mali et calamitatis expers.

ἀπαιτῶν 10, 1α, 5 non repetere significat, vt alias, rem suam, sed sibi petere, *abfordern*, vt ἀπέχων, sibi habere.

ἀπαλλάσσειν τινὰ 3, 10 succedere, *abloesen* 2, 71 liberare.

- - - ἀλυσιτελῶς 10, η, 12 incommodum auferre.

ἀπαλλάσσομαι 7, 34 discedo.

ἀπαλότης 8, 5 teneritas.

ἀπάνθρωπος 12, 105 inhumanus, inuenustus.

ἀπαρρησίαιος 12, 41 honeste dicendi libertate carens, meticolosus.

ἀπάρχεδιαι 10, ι, 2 libare.

ἀπατεῶν 7, 125 deceptor, impostor.

ἀπατέρια 10, δ, 6 festi Athen. nomen, q. d. fallaciarum solennia.

ἀπαυδάω 10, η, 16 deficio, ad incitas redigor. Similia ἀπαγορεύαν, ἀπαπῶν, quae omnia significant eo redigi, vt *neges*, te diutius ferre laborem posse.

I N D E X.

ἄπαιστος 4, 18 infedabilis, immensus, fitis epith. de qua
Lucret. *infedabiliter*.

ἀπειθία 8, 150 pertinacia, contumacia.

ἀπειπαῖσαι 10, 1α, 5 recusare.

ἀπειροκαλία 5, 9 ineptiae, q. d. inscitia boni et honesti.

ἄπειρος 7, 4 infinitus, a πέρας.

ἀπείρωσ ἔχων τινός 2, 69 imperitum esse.

ἀπεισαγγελία 12, 216 crimen publicum contra ius non scri-
ptum, nisi legendum ἀπ' ἀσσεγγετίας, ubi vid.

ἄπεισος 12, 197 pertinax, qui persuaderi sibi, aut flecti se
non patitur.

ἀπελαύνω 5, 9 abigo.

ἀπελαύνεσθαι τιμῶν 5, 54 arceri, exclusum esse honoribus.

Ἀπειλῆς 12, 154 Χῖος 12, 213.

ἀπεργάζομαι 7, 111 efficio, perficio, cum respectu ad mer-
cedem, ut nostri *abarbeiten*.

ἀπερύκω 1, 50 arceo.

ἀπευδύνω 12, 51 dirigo.

ἀπεφθός 2, 62 non coctus, de auro, quod statim sui me-
talli est.

ἀπέρχθαι 12, 222 inimicitia.

ἀπήγησις 2, 94 Ion. pro ἀφήγ. relatio, commemoratio.

ἀπήκομαι pro ἀφήν. Ion. 1, 33 deponent. ἀπῆκται perue-
nit, delatus est.

ἀπήμων 1, 85 incolumis, sine damno, quod πῆμα est.

ἀπῆμι 2, 41 pro ἀφίμι Ion. dimitto.

ἐπίθανος 14, 67 improbabilis.

ἀπικνέομαι 1, 27 Ion. pro ἀφικ. peruenio. Ita 1, 30 ἀπίκετο.

ἄπιος 10, 7, 9 pirum.

ἀπισία 10, 1ε, 1 diffidentia.

ἄπλαστος 12, 200 ficti nihil habens.

ἀπνευσί 10, 7, 11 vno spiritu, sine respiratione.

ἀπο accentu retracto, 7, 37 longe vel procul a.

ἀπογοισίω 7, 75 fuggrunda vel fuggrundio munio, γᾶσον
enim vel γᾶσσον fuggrundium. Ut hic ab architectis
vox translata est ad figuram et usum superciliorum de-
clarandum: ita *supercilium* vicissim architecti Latini
ad se traduxerunt ob similitudinem, ad membrum
quoddam columnae significandum.

ἀποδίδομαι 2, 82 vendo.

ἀποδιδράσκω 3, 7 aufugio. Nostri *sich davon machen*, Lat.
faceßere. th. δράω facio.

ἀποδέχομαι 2, 57 pass. recipior. Nam ἀποδέχεσθαι est 3
pl. perf. pass. Ion.

ἀποδημέω 1, 28 a patria absum.

ἀποδο-

- ἀποδοκιμάζην 10, ε, α, reprobare.
 ἀποδύρομαι 12, 90 cum fletu queror.
 ἀποθέωσις 15, 1 consecratio, relatio in numerum Deor.
 ἀποικοδομέω 3, 49 aedificando obstruo. Nostri *verbauen*.
 ἀποικοί 2, 51 coloni.
 ἀποκάθαρσις 4, 14 purgatio.
 ἀποκαθίστημι 10, ζ, 7 reduco domum.
 ἀποκάνω 8, 130 defatigor, animum despondeo.
 ἀποκλείω 12, 118 excludo, non intromitto.
 ἀποκναίω 10, ζ, 5 eneco, de moleste loquaci.
 ἀποκρίνεσθαι 4, 11 Medicorum verbum, cum morbus exitum quendam facit in certum genus, unde iam dignosci potest: abire, verti. f. 29 eod. sensu est τελευτᾶν.
 ἀπολαμβάνω 3, 49 excludo, intercipio, quasi aufero a commercio aliorum hominum. V. Schol.
 ἀπολαμπρύνομαι 1, 83 illustror, exsplendescio. Impersonal. vt ἰδῆται 2, 23.
 ἀπολαύω 7, 106 fructum percipio.
 ἀπολιθάινω 12, 251 delabor.
 ἀπολλύναι τινά 1, 93 funere domestico afficere et funestare, vt Lat. mors illa me *perdidit*.
 ἀπολογισμοί 14, 22 tabulae rationum.
 ἀπομαραίνομαι 9, 15 marcesco, languore consumor.
 ἀπομνηνύμαι 15, 7 abiuro, magistratum iure iurando interposito depono.
 ἀπομίττομαι 5, 61 emungo me.
 ἀπονίπτομαι 10, ιγ, 2 lauo.
 ἀπονοσέω 1, 85 reuertor domum, νόσος reditus.
 ἀποπερίομαι 2, 103 experior, periculum facio.
 ἀποπηδᾶν τινος 7, 32 resilire, desciscere.
 ἀπόρητος 14, 81 inuictus, qui vastari nequit.
 ἀπορος 9, 37 dubius consilii, perturbatus.
 ἀπορρύπτειν 10, ιγ, 4 suere, sarcire.
 ἀπόρρητος 12, 30 secretus, arcanus.
 ἀπορροή 12, 77 defluxus contagio.
 ἀποσιωπᾶω 12, 181 reticeo. Sed 12, 150 orationem abrumpo.
 ἀπόσκηνος 6, 29 non domesticus.
 ἀποσοβᾶν 12, 234 fugare, repellere.
 ἀπότολος 14, 39 classis, apparatus nauticus.
 ἀποσυγέω 2, 79 abominor, abhorreo.
 ἀποσφάττω 13, 7 mactō.
 ἀπότακτος 2, 92 ordinatus, demensus, de cibo.
 ἀποτέινειν 12, 175 sermonem producere. Sed vid. leg. ἀντιτέινειν.
 ἀποτελεῖν 12, 15 perficere.

- ἀποτελεῖσθαι 9, 11 persolvere, tanquam tributum debitum.
 ἀποτρέπομαι 10, 17, 5 auersor.
 ἀποτυγχάνειν 11, 10 spe sua excidere.
 ἀποτύπτομαι 2, 37 defino me verberare, ἐπεὶ ἀποτύπωνται, wenn sie sich abgeprügelt haben.
 ἀποφαίνομαι 12, 148 appello, voco.
 ἀποφευκτικός 9, 16 ad fugam vel liberationem utilis.
 ἀπόφευξις 12, 218 absolutio, q. d. effugium rei f. τῆς φεύγοντος.
 ἀποχράομαι 12, 230 abutor: sed 1, 72 ἀποχρεώμενος contentus. ἀπόχρη sufficit.
 ἀποχωρέω 7, 78 τὰ ἀποχωρῶντα δυσχερῆ foeda, quae excernuntur per alium.
 ἀποψάομαι 5, 83 detergo me.
 ἀποψύχειν 3, 50 animam efflare, exspirare.
 ἀπραγμοσύνη 12, 72 otium.
 ἀπράγμων 8, 33 laboris et molestiae expers.
 ἀπροβέβητος 10, δ, 1 inconsideratus.
 ἀπροφάσιτος 12, 199 qui non quaerit excusationes.
 ἀπροφασίως 12, 228 sine praetextu et excusatione.
 ἀπτόλεμος 7, 55 imbellis.
 ἄπτομαι 12, 149 attingo, scopum ferio. ταῖς διαβολαῖς 12, 238 petere criminibus.
 ἀπύρετος 10, δ, 7 febris carens.
 ἀπώμωτος 14, 68 q. d. abiurandus. Μακεδόνιν ἔδεν ἀπώμωτον, nihil non cadit in illos, nihil ita turpe est, quin facturos credibile sit.
 ἀραιὸς rarus, et 12, 35 quia de foraminibus cribri sermo est, amplior: quo crebriora enim foramina, eo minutiora etc.
 Ἀργᾶι 1, 39 Argivi.
 Ἀργίλιος 3, 37 Pausaniae index, ex vrbe Argilo.
 ἀργυρώνητος 13, 12 mancipium, pecunia emtus.
 ἀρέσκεια 10, 5, 1 blanditia.
 ἀρεσκῆς 10, 5, 2 blandus.
 Ἄρης, εως 15, 10 Mars.
 ἀρθρῶ 7, 87 articulo, f. articulatim sermonem distingo.
 Ἀριεῖδης 14, 38.
 Ἀρισογάτων 14, 83 obtrectator Demosthenis.
 Ἀρισόδημος ὁ μικρὸς 7, 73 contemtor religionum.
 ἄρισον 5, 37 prandium.
 Ἀρισόνηκος 14, 8 Demagogus Athen.
 Ἀρκεσίλαος 12, 119 Philosophus.
 Ἀρμένιοι 6, 22.
 ἀρμόττειν 5, 123 τὸ ἀρμόττον quod decet, decentia.

- ἄρουρα 12, 9 aruum.
 ἄρπη 13, 8 falx.
 ἄρρηκτος 2, 88 qui perrumpi non potest, inuictus.
 ἄρρωστος 9, 65 infirmus.
 Ἀρτάβαζος 3, 10 Xerxis ad Pausaniam Legatus.
 Ἀρτεμις 1, 17 it. 10, 1, 2 Diana.
 ἄρτημα 2, 92 quidquid ornatus causa appenditur, monile.
 ἀρτηρία 12, 173 arteria, vocis iter.
 ἀρύταινα 10, 9, 8 haustum.
 ἀρύω 5, 27 haurio.
 τὰ ἀρχαῖα 5, 8 principum domicilia, vt τὰ βασίλεια regum.
 Ἀρχίδαμος 4, 1 Lacedaemoniorum Rex.
 ἀρχικὸς 7, 6 ad imperandum aptus.
 Ἀρχίλοχος 13, 22 poeta.
 ἀσάφεια 12, 199 obscuritas. σαφής clarus.
 ἀσήμαντος 2, 26 non signatus.
 ἀδενή 2, 81 impotentia, paupertas. Ion. pro ἀδένεια.
 Ἀσκληπιάδα 13, 46 Aesculapii posterī.
 Ἀσκληπιάδης 12, 118.
 Ἀσκληπιῶν 10, 15, 6 templum Aesculapii.
 Ἀσκληπιὸς 13, 35 Aesculapius.
 ἀσκὸς 10, 5, 6 vter.
 ἀσπάζομαι 12, 131 amplector, q. d. ad me traho: hinc, saluto.
 Ἀσπασία 8, 132 Socratis magistra.
 ἀσάφης 2, 36 al. σαφὲς vna passa.
 Ἀσυάγης 5, 2 Medor. R.
 ἀσυγείτονες 1, 3 vicini vrbis.
 ἀσυλία 14, 74 sanctitas.
 ἀσχολία 6, 25 negotium, molestia.
 ἀσχολῆμαι 10, 1α, 2 occupatus sum.
 ἀσωτία 12, 139 profusio, heluatio, eorum quos Salus ipsa seruare non potest.
 ἀταξία 14, 47 immodestia militum, ordines non seruanti-
 tium.
 Ἀτάρβηχis 2, 44 vrbs in Prosopitide inf. Aegypti.
 ἄτε 2, 89 tanquam.
 ἀτεχνῶν 12, 79 omnino, plane.
 ἀτολμος 12, 171 nihil audens.
 ἀτονος 14, 66 remissus, languidus.
 ἀτοπία 4, 28 insolentia.
 ἀτοπος 13, 19 nefarius, inhonestus.
 ἀτοπον πνεῦμα 4, 12 insolitus propter foetorem spiritus.
 ἀτρέμας 12, 47 et ἀτρέμας 7, 55 sensum, sine motu et tre-
 more.

- ἀτρεβής 6, 46 detrimenti expers.
 ἄτρυτος 12, 104 infastigabilis.
 ἄττα 11, 50 pro τινά Att.
 ἄτυς 1, 59 Croesi fil.
 ἀτυχέω 5, 114 frustror, excido optatis, repulsam fero.
 ἀτυχήμα 12, 130 infortunium.
 αὐθάω 12, 206 no. loquor.
 αὔος 2, 98 ficeus.
 αὐτάρκης 8, 118 sibi sufficiens, qui satis habet ad bene
 beateque viuendum.
 αὐτήκοος 3, 40 testis auritus, qui suis ipse auribus credit.
 αὐτοκράτωρ 8, 1 sui iuris, suae tutelae.
 αὐτολήκυθος 12, 25 qui sponte accurrit ad lecythum V. Λή-
 κυθος. parasitus. Malo iam, qui ipse sibi lecythum
 gestat, humilis et fordus.
 αὐτομολᾶν 14, 76 fugere, transfugam esse.
 αὐτός. αὐτοῖσι τοῖς ἱματίοισι 2, 76 cum ipsis vestibus.
 αὐχμηρός 8, 30 squalidus, miser.
 ἀφανής 3, 47 obscurus.
 ἀφείδω 12, 90 non parco.
 ἀφείδως 12, 240 effuse, vt nihil parcas.
 ἀφελής 12, 200 simplex.
 ἀφθονος 2, 37 copiosus, vt inuidiae locus non sit.
 ἀφίπταμα 14, 88 auolo, morior.
 ἀφίλος 12, 21 ad amicitiam ineptus.
 ἀφίστημι 12, 194 dimoueo.
 ἀφωρμή 10, 5, 4 occasio vel obtentus (loquendi.)
 ἀφωρμίναν 12, 117 desipere.
 ἀφροδιάζαν 12, 247 Venere vti.
 τὰ ἀφροδίσια 7, 14 venereae voluptates.
 Ἀφροδίτη 2, 44 Venus.
 ἀχαρις 1, 75 indecens et propterea ingratus.
 ἀχαρισία 5, 20 ingratus animus, apud Persas in iudicium
 venit.
 ἀχθομαι 5, 81 grauior, moleste fero.
 ἄχθος 2, 4 onus.
 ἀχίτων 7, 107 carens tunica.
 ἄχυρον 10, 3, 7 palea.
 ἀψήκοπος 11, 5 fastidiosus, satur cum primum gustauit.

B.

- Βαγώας 12, 240 eunuchus Alex.
 βάθρον 15, 7 gradus.
 βαλαντιοτομεῖν 7, 60 secare zonam, manticulari, beutel-
 schneiden.

I N D E X.

- βάλιος** 12, 55 celer, impetu ruens; ceruorum, it. ventorum epith. poet.
βάμμα 12, 105 tinctura, pigmentum liquidum.
βάπτω 2, 76 lauo.
βαρβαρίζειν 12, 172 barbarismum committere, barbare loqui.
βάρις 2, 42 nauis Ion.
βαρύσμος 12, 113 graueolens.
βαρυσύμφορος 1, 97 calamitosus.
τὰ βασιλεια 5, 8 regia, int. οἰκήματα, vt ἀρχαῖα.
βασιλεὺς 3 saepius rex Persarum κατ' ἐξοχ. sed 12, 28 patronus, amicus potens, cui adulator parasitus.
βάσιμος 12, 243 ad scandendum facilis et opportunus.
βάσκανος 12, 190 inuidus.
βάσαγμα 12, 163 gestamen, quod geritur.
βάττος 12, 119 Comicus.
ἡ βδέλλα 2, 89 hirudo, sanguisuga.
βδελυρία 12, 25 summa et abominabilis impudentia, quam auersantur omnes vt foetidum flatum, βδύλον.
βεβαιωτής 12, 3 confirmator, qui assueuerat aliquid.
βῆμα 12, 15 suggestum, vnde ad populum dicitur.
ὁ et ἡ βήξ 4, 13 tussis.
βίαις, αὐτός 11, 26 vnus VII. Sapp.
βίος. οἱ κατὰ τὸν βίον 13, 32 qui nunc viuunt, in communi vita.
Βίτων 1, 38: 12, 156: 13, 62 beatus ille frater Cleobis.
βιώσιμον 1, 93 et
βιωτέον 14, 72 viuendum.
βλαβερός 7, 52 noxius.
βλάβη 7, 21 noxa.
βλάξ 12, 189 stupidus, stipes.
βλεφαρίδες 7, 75 palpebrae, earumue pili, f. cilia.
βοηδρομιῶν 10, δ, 6 mensis Atticus, Augusto circiter respondens.
Βουωτία 14, 41.
βοσά 13, 50 cibus, pastus.
βόσκημα 8, 21 pecus ἀπὸ τῆ βόσκου pascere,
βεβών, ὤνος 12, 198 inflammatio, vlcus, inguinum praefertim.
βέκερος 2, 39 bouis vel bubula cornua habens.
βελευεν 7, 8 senatorem esse.
βῆλις 14, 14 Lacedaemonius, vir fortis.
ὁ vel τὸ βράγχος 4, 13 raucedo.
βραδύτης 10, ιβ, 1 tarditas.
βριδύς 12, 163 grauis.

βροντῆν 12, 100 tonare, metaph. de versibus.
 βύβλιος 2, 18 ex byblio, h. e. Aegyptia papyro factus.
 Hanc enim calceis habilem fuisse, dubitari non potest,
 cum etiam nauigia inde fecerint. Plin. 13, 11 f. 23. *utun-
 tur ad alia utensilia vasorum.*
 βύβλος 2, 25 papyrus Aegyptia, et hic spec. charta eius vel
 folium, taenia.
 Βυζάντιον 3, 5 capta a Pausania.
 Βυζαντίων τᾶχος 14, 23 V. N.
 βύρσα 9, 62 pellis, corium.
 βωμολοχία 12, 25 scurrilitas, assentatio, a
 βωμολόχος q. d. infidiator altaris, vel furandi causa, ita
 sacrilegus; vel cibi inde petendi, ita parasitus. Nam
 λόχος infidiae, et
 βωμός 2, 69 altare.

Γ.

Γαιτῆλοι 13, 5.
 γαλῆ 10, 17, 3 feles.
 γαμετή 12, 92 vxor.
 γάνωμα 12, 20 splendor, nitor. al. laetitia.
 γαργαλίζω 12, 42 titillo.
 γελωτοποιός 12, 178 scurra.
 γενεᾶς et εὐγενής differ. 11, 54.
 γεραιότερος 5, 11 senior, a γεραιός.
 γέρεον 5, 32 scutum e vimine, crates.
 γεώλοφος 13, 50 collis, tumulus.
 γεωργικός 8, 149 agri culturae peritus.
 γῆ (κιμωλία) 10, 1, 12 creta, terra cimolia.
 Γλαῦκος ὁ χῖος 1, 15 repertor artis argentum glutinandi,
 vel ferruminandi ferro.
 γλῶττα vel γλῶττα 12, 175 vocis obscurae interpretatio.
 ἡ γνάθος 2, 87 maxilla.
 γνώμην ποιεῖμαι 3, 6 decreui, cogito, statuo.
 γνώμων 7, 74 index.
 γνώριμος 8, 80 notus.
 Γογγύλος 3, 7 inter Pausaniam et Xerxen internuncius.
 γομφίου ὀδόντες 7, 76 molares.
 γόνος 2, 56 filius.
 Γόρδιος 1, 64 Midae fil. Phrygiae regulus.
 γῶν 7, 107 enim. vid. γῶν.
 γραμματεὺς 14, 22 Magistratus apud Athenienses, a scri-
 bendi et tabularii cura appellatus. Scriba publicus,
 officium non valde honoratum Athenis: hic modo τρι-
 ηρίτης h. e. qui scribae officio in triremi fungitur.

γραμμῇ

I N D E X.

γραμμὴ 12, 210 linea.
 γραφεὶς 12, 172 stilus.
 γραφή 7, 62 accusatio (scripta, a qua est δίκην γράφειν, item)
 γραφομαί τινα τινος 9, 51 scribo dicam alicuius rei.
 γρυπός 12, 139 naso adunco praeditus.
 τὰ γυμνά 10, ε, 5 nuda i. e. pudenda.
 γυμνικός 5, 12 ad exercitationem pertinens.
 γύναιον 12, 61 muliercula.
 γύψ 13, 50 vultur.
 Γωβρύης 12, 33 vnus interfectorum Pseudo-Smerdis.
 γῶν pro γῆν 1, 38 habet vim diminuendi, *se omnino tamen*
secundas minimum laturum.

Δ.

δαήμων 5, 43 sciens, peritus.
 δαιμόνιον 10, ιγ, 1 numen. Socratis 9, 8 et 9, 22 V. N.
 ὁ δαίμων 14, 76 fortuna.
 δάκνω 8, 57 mordeo.
 δανείζομαι 10, θ, 2 mutuum peto & 10, β, 5 mutuo sumo,
 foenore accipio.
 δαπανηρός 8, 118 sumtuosus, damnosus.
 Δαρεῖος 12, 33 interfector Pseudo-Smerdis, qui post re-
 gnauit.
 δᾶς 10, δ, 5 fax.
 Δασκυλίτης σατραπία 3, 10 a Dascylo Bithyniae vrbe dicta.
 δασύς 12, 174 densus, crassus.
 δατέομαι 2, 21 edo, vescor. Hic et Herod. 2, 66 editi et
 Mss. variant et pendent inter δατέοντα et πατέοντα.
 Sed nobis 2, 78 consentiunt in πατέοντα.
 δαδίσσομαι 7, 54 poet. timeo.
 δαλία 10, ιγ, 1 meticulositas, timiditas.
 δαλινός 14, 9 vespertinus.
 δαινολογέομαι 1, 89 miserabiliter lugeo.
 δανός 10, β, 8 vehemens, acer, ad consuetudinem h. l. ve-
 hementem, et habitum inde ortum pertinet.
 δέρω 2, 28 pro δέρω excorio, pellem detraho.
 δασιδαιμονία 12, 82 superstitio.
 δελεάζω 2, 94 escam hamo affigo.
 Δέλτα 2, 43 Aegyptus inferior, s. pars intra Nili ostia
 comprehensa, a figura dicta.
 ἡ δέλτος 12, 172 tabula literaria.
 ἡ δέλφαξ 12, 95 porcellus.
 τὰ δεόμενα 2, 205 quae oportet.
 δεξιόομαι 12, 202 preno, dextram porrigo, dextram alte-
 rius prehendo blandiendi causa.

- δεξιὸς 12, 215 bene, commode, *recht*,
 δερη 5, 69 collum.
 δέρμα 2, 88 cutis.
 δευτερεῖα φέρειν 1, 38 secundas ferre.
 δηγμός 12, 131 morsus (conscientiae.)
 δήκτης 12, 117 mordax.
 δήλησις 1, 83 noxa.
 δηλονότι 8, 81 q. d. δῆλον ὅτι, manifestum, quod, h. e.
 scilicet.
 δηλῶ 3, 10 manifesto.
 δήλωμα 12, 205 manifestatio, signum.
 δημαγωγέω 12, 64 sum.
 δημαγωγὸς 12, 62 plebicola, plebis assentator verius quam
 dux, quales Romae saepius Tribuni plebis.
 Δημάδης 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis,
 δημηγορία 14, 20 concio, ad populum oratio.
 δημηγορικὸς 7, 44 concionibus aptus.
 Δημήτριος 12, 240 adulator Alexandri M.
 δημιουργὸς 7, 79 opifex, architectus.
 Δημοδένης 14, passim.
 δημοσίη 3, 1 publice.
 δημοῦτης 7, 57 plebeius.
 δημοτικὸς 2, 14 publicus, vulgaris.
 δηῶ 4, 1 vasto.
 διαβάλλω 8, 127 calunniator, defero, accuso, exosum reddo.
 διαβεβαίνομαι 11, 23 confirmo.
 διαίγειν 5, 5 degere, viuere.
 διαγίνομαι 9, 6 sum. διαγένημαι 6, 50 fui, vixi. Sed 5,
 58 perseuero, perfesto.
 Διαγόρας Μήλιος 13, 28 Atheus nobilis.
 διάγραμμα 12, 122 praescriptum, de notis musicis.
 διαγωγή 15, 14 traectus.
 διαδίδωμι 5, 86 distribuo; sed 6, 22 attribuo.
 διαδοχὸς 15, 1 successor.
 διάθερμος 11, 10 calidus.
 διαθεσις 12, 45 dispositio, affectio animi.
 διαδύπτειν 7, 35 frangi et corrumpi mollitie.
 διαίρουσαι 10, δ, 7 διαράμενος interprete CASAVB. grandi
 gradu et diuaticatis cruribus incedens.
 διαίτα 13, 39 victus, vitae ratio.
 διαίταν ἔχειν ἐκ τινος 1, 66 victum habere ab aliquo. τὴν
 διαίταν ποιῶμαι 2, 89 commoror. διατὰ ἐστὶν Αἰγυπτίους
 ὁμᾷ θηρίοις, commorantur sub eod. testō. Sed 10, 5, 4
 est arbitrium, iudicium priuatum inter amicos.
 διατμήματα 7, 112 res ad victum necessariae.

- διακῆδαι 7, 1 constitutum, animo affectum esse --- οἰκείως
5, 128 beneuolum, propitium esse, q. d. dispositum fa-
miliariter.
- διάκενος 12, 165 inanis.
- διάκονος 7, 101 ciborum ministrator.
- διακλέπτειν 1, 76 suffurari, subducere fātō.
- διαλύομαι 12, 212 dissoluo me, discedo.
- διάλυσις 12, 227 pax. q. d. dissolutio iniuriarum et belli.
- διαμέμνημαι 7, 190 memoria teneo.
- διαπάλη 12, 33 colluctatio.
- διαπέμπομαι 12, 92 missio.
- διαπνέομαι 8, 38 perficio, elaboro.
- διαπράττομαι 3, 26 expedio me. Nostri, *sich los machen, durcharbeiten*. Schol. διακρέεσθαι τὴν κατηγορίαν, accusa-
tionem vel crimen amoliri.
- διαπρεπής 8, 16 insignis, excellens.
- διασαφηνίζω 9, 3 explico, declaro.
- διασμέω 2, 15 detergo, purgo. Cognata σμάω, σμήχω,
σμήγμα.
- διατένομαι 10, 1, 12 obnixē, intente agō.
- διατελέω 1, 54 est quasi auxiliare verbum, vt ἔχων διατε-
λέω habens perseuerat h. e. perpetuo habet.
- διατιθέναι 7, 49 instituire, informare animum. Nostri
disponiren.
- διατριβή 9, 65 vitae genus: q. d. commorationem circa
aliquid. Sic 12, 47 occupatio in iisdem rebus. at 12,
160 schola, consuetudo cum magistro.
- διαφείρεσθαι 8, 69 dissidere.
- διάφορον 10, 1, 1 sumtus, pecunia.
- διαφθείρομαι, διέφθαρτος 1, 59 corruptus erat, h. e. morbo
ita vitiat, vt vix homo inter homines videretur.
conf. 1, 76.
- διάφραγμα 3, 41 sepes interiecta, intergerinus paries.
- διαχράομαι 1, 6 interficio.
- διδασκαλῆον 10, 3, 6 schola.
- διδάσκω 1, 2 in publicam lucem et aures hominum pro-
duco scriptum a me vel alio carmen: qua ratione et-
iam fabulam docere dicitur is, qui in theatrum et sce-
nam eam producit.
- δίδωμι 7, 31 optionem do.
- διαμι 8, 10 sum, esse pergo. Perseuerationem notare vi-
detur, vt διάγω διαγίνομαι.
- διενέκω 1, 14. Ion. pro διενέγκω h. e. διαφέρω τὸν πόλεμον,
perfero, perficio V. ἐξενέκω.
- διέξαιμι 10, 3, 9 loquor, disputo.

διεξέρχομαι 10, 17, 3 transeo.

διερεδίζω 12, 196 irrito.

διέρχομαι 12, 174 percurrere, vel perlegere potius emendandi causa: nostri, *durchgehen, durchlaufen*. Sed 11, 1 est commemoro.

δίχομαι 2, 24 exquiro.

διηγησις 10, δ, 1 enarratio.

διημερεύω 10, η, 16 diem consumo, totum diem duro.

διθύραμβος 1, 2 Arionis inuentum, carmen Baccho praefertim dicatum, qui et ipse διθύραμβος vocatur. In etymologia non morabimur, quae nugatoria videtur. Hoc modo notet iuuentus, dithyrambum esse carminis genus, verbis pariter ac rebus, ordineque audax et ebriorum licentiae, quam modestiae sobriae, propinquius. Plura volentibus dabit ad PIND. *Olymp. p. 307. sq.* ERASMVVS SCHMIDIVS.

δυναρίζομαι 11, 19 confirmo.

δικαίω 2, 78 iustum vel fas puto.

δικαίωσις 12, 135 iuris sui defensio, apologia.

δικανικόν no. ad 14, 37.

δικαστικός 8, 137 ad iudicandum aptus.

διζός 2, 67 pro δισός duplex.

Δηκλῆς 13, 46 medicus.

διονύσια 10, δ, 4 Bacchi festum.

διονυσιάζειν 14, 30 bacchari.

Διώνυσος 2, 82 Bacchus.

Διοπάθης 14, 28 Dux Athen.

Διόσκουροι 2, 57 q. d. Διὸς κῆροι vel κῆροι Iouis pueri, Castor et Pollux: in coelo Gemini.

διορισμός 12, 103 differentia.

διοτρεφής 12, 117 a Ioue nutritus.

διφάω 10, ι, 4 persequor, excutio.

διφθέρα 10, ε, 9 pellis, rheno.

δίχλητος 2, 98 bifidus, ungulas bifidas habens.

διώκω 8, 39 persequor (narratione.)

Διών 12, 66.

δοκέειν ἐμοὶ 2, 51 ell. κατὰ, vt mea fert opinio.

δοράτιον 1, 61 hasta.

δορὶ ἐλὼν 3, 8 hasta capiens, conuenit cum etymo vocis

αἰχμηάλωτος, αἰχμηὴ enim mucro, vel ipsa hasta.

δορπτή 2, 82 vespera, coenae tempus.

δορυφορεῖν τινα 3, 17 satellitem esse. V. Schol.

δολοπρεπής 9, 65 seruilis.

Δράκων 14, 72 legislator Athen.

δραχμή 14, 37, rhetoris praemium.

δριμύς

- δριμύς 7, 74 acerbus, austerus, dulci oppos.
 ἡ δρόσος 12, 84 ros.
 δυσάνεκτος 8, 58 intolerabilis.
 δυσάποτριπτος 12, 125 qui remoueri et repelli aegre potest.
 δύσελπις 11, 33 non facile sperans.
 δυσέφικτος 12, 243 ad quem non facile peruenitur.
 δυσκατάπρακτος 6, 25 difficilis.
 δυσκολαίνω 8, 58 difficilis, morosus sum, aegre fero.
 δύσκολος 12, 98 difficilis, asper, morosus.
 δυσμαθής 9, 11 indocilis.
 δυσζύμβολος 8, 120 ineptus ad societatem et amicitiam.
 Nam ζυμβάλλαν etiam est societatem et foedus facere.
 δυσπραξία 12, 46 infelicitas.
 δυσπρόσδοτος 12, 243 accessu difficilis.
 δύσφορος 8, 56 intolerabilis.
 δυσφύλακτος 12, 7 qui cauere nequit.
 δυσφώρατος 12, 43 captu vel deprehensu difficilis.
 δυσχεραίνω 12, 86 aegre fero.
 δυσχωρίσος 12, 36 difficilis separatu.
 δυσώδης 4, 12 graueolens, foetidus.
 δυσωπῆν 12, 223 pudore et molestia afficere.
 Δωριακός 4, 51 Graecum generatim notare videtur.
 Δωριέες 1, 26 Dores, regni Croesi pars.
 δωροδοκῶ 14, 70 dona accipio.

E.

- Ἑβδομαῖος 4, 20 V. ἐννεαῖος.
 ἐγγενής 2, 77 indigena.
 ἐγγίνομαι 2, 17 innascor.
 ἐγγύη 10, 1α, 2 sponsio vel sponsus, intercessio in aliena
 causa, expromissio.
 ἐγγυητής 10, 1ε, 5 sponsor.
 ἐγκαλύπτωμαι 6, 55 inuoluo me, ritus morientium: idem
 6, 59 συγκαλύπτωμαι.
 ἐγκαταλείπω 12, 91 defero, ἐγκαταλείπει τὴν πίσιν, qui ab
 eius, cui secretum commisit, familiaritate discedens et
 amicitia, illud secretum quasi in periculo apud illum
 iam inimicum derelinquit: ut qui obside induciarum
 aut pacis dato, violato foedere illum obsidem destituit.
 ἐγκαταστήπτεν 4, 3 incidere, irruere, ingruere, de morbo.
 ἐγκέφαλον 13, 2 cerebrum.
 ἐγκλημα 5, 18 crimen, accusatio.
 ἐγκλισις 12, 78 inclinatio, inflexio.
 ἐγκυκλῆμα 12, 27 circumuagor, oberro.

I N D E X.

- ἔγχελυς 2, 99 anguilla.
 ἔγχος 12, 162, b hasta.
 ἐγγραίμτομαι 12, 55 appropinquo, prope accedo.
 ἔδρα 12, 150 sedile, sedes.
 ἐδῶλαι 1, 7 ab ἔδος sedes, transtra et fori nauium GELL.
 in summo puppis foro. GRON. ἐδῶλοισι,
 ἐδελοντής 14, 71 voluntarius.
 εἰδεχθῆς 13, 30 abominandus V. N.
 εἶδω 5, 110 χάριν σοι ἔσομαι gratiam tibi habebō, *Ich will*
 dirς danck wissen.
 εἰκάζω 2, 93 assimilo. 1, 57. ὡς εἰκάσαι quantum coniectu-
 ra licet assequi, vel, si coniecturae locus est.
 εἰκονισμός 12, 94 descriptio, imago.
 εἰκότα ἐλπίζω 1, 22 verisimilia h. e. speranda spero, quae
 euentura probabile est.
 εἶκω 12, 150 cedo.
 ἑλωτες 3, 35 Helotes, Lacedaemoniorum serui publici,
 ex Nepote noti.
 εἶμα 2, 13 vestis.
 εἵνεκεν τῷ φυλάσσοντος 1, 85 quantum a custode prouideri
 poterit.
 εἰρηναῖος 2, 89 pacatus.
 εἰρκτή 3, 26 carcer.
 εἰρομαι 2, 63 interrogo.
 εἰρων 10, β, 2 dissimulatio. V. no. b.
 εἰρωνία 10, α, 7 dissimulatio insidiosa et fallax.
 εἰς vid. ἐς.
 εἰσαγγελία 12, 216 iudicium publicum cuius diuersa gene-
 ra enarrat Harpocratio. Hic sufficit obseruasse, dif-
 ficile fuisse reo effugere, cum non puniretur accusator,
 etiamsi non probasset crimen, vt Romae in maiestate.
 Hinc reddunt, *iudicium maiestatis.*
 εἰσβάλλειν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 4, 1 irruptionem facere, *einfallen.*
 εἴσοδος 15, 3 vestibulum.
 εἰσπράττω 10, 4, 3 exigo, *eintreiben.*
 εἶτα 12, 157 omīssa ordinis notatione cum vehementia
 quadam conclusionem adiicit superioribus. Lat. Et. V.
 ἐπὶ τα.
 ἐκγονος 1, 65 natus, soboles.
 ἐκδέραιν 2, 50 excoriare.
 ἐκδιδύσθαι θυγατέρα 2, 77 collocare.
 ἐκδικαίω τῶν νομίμων 3, 30 victu egredior leges, praeter
 leges ac mores victum et cultum habeo.
 ἐκδύουαι 10, γ, 5 abiicio, procul amolior.
 ἐκθεάζειν 15, 1 in Deos referre, consecrare.

I N D E X.

- ἐκκλίνειν 4, 35 labori, molestiaeque succumbere.
 ἐκκλέπτω 9, 49 suffuror, clam subduco.
 ἐκκληρίζομαι 1, 40 excludor, tempore scil. Videbant iuue-
 nes, tempus breuius esse, quam vt iumenta ex agro
 adduci possent.
 ἐκκολάπτω 3, 33 erado, exsculpo.
 ἐκκρίνειν 5, 52 q. d. excernere, coetu aut ciuitate eiicere.
 Sed 6, 42 de separatione animae a corpore.
 ἐκλείπω 6, 54 ἐκλιπῶν μοι φαίνεται ἡ ψυχὴ, deficere et
 discedere anima.
 ἐκλείπειν 2, 83 excludere, vel excudere oua.
 ἐκπεπταμένως 6, 16 effuse.
 ἐκπλήθειν τὴν φήμην τῷ ὄνειρ 1, 88 somnium explere.
 ἐκπύπτω 4, 20 prorumpo.
 ἐκπονέω 5, 63 labore expello, vt nostri *ausarbeiten*, de hu-
 more superfluo corporis.
 τὸ ἐκπωμα 5, 91 poculum.
 ἐκσαγνέω 12, 56 ad verbum esset, e reti (σαγήνη) explico:
 Sed sensus aperte postulat *irretio*; neque hoc contra
 analogiam aliorum.
 ἐκτραχηλίζω 12, 161 praecipitem (in collum, τράχηλον)
 excutio.
 ἐλαία 10, 1, 6 olea.
 ἐλαττώεσθαι 8, 104 minui, h. e. damno adfici.
 ἐλευθέριος ζεύς 14, 89 Liberator.
 ἐλευθερίως 7, 108 liberaliter.
 Ἐλεφαντίνη 2, 93 vrbs Aegypti.
 ἐλεφαντίνος 15, 3 eburneus.
 ἐλιγμός 5, 80 tractus, ambages.
 ἐλίσσω 2, 25 voluo.
 ἔλκος 4, 16 vlcus.
 ἔλκωσις 4, 20 exulceratio.
 Ἐλλάς 10, α, 2 Graecia.
 Ἐλάμματα 12, 169 defectus, peccatum.
 Ἐλησπόντος 14, 34.
 ἐλκύνιον 10, 1, 9 ellychnium, linum.
 ἐλπίζω 1, 20 puto, arbitror.
 ἐλπομαι 2, 58 idem.
 ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς ὑπεργίαν 12, 38. it. 203 cupido mini-
 strans, q. d. iniiciens se in ministeria.
 ἐμβαμματα 5, 76 embamma, cibus iurulentus, in quem so-
 lidior intingitur.
 ἐμβριθής 14, 27 grauis.
 ἐμέω 10, δ, 5 vomo.
 ἐμπαρέχω 12, 232 praeeo.

- Ἐμπεδοκλῆς, ἐκς 12, 214.
 Ἐμπεριπατᾶν 12, 246 conculcare.
 Ἐμπίπλασθαι 7, 69 impleri.
 Ἐμπλάσσειν 2, 102 oblinere, massa liquida circumdare, figulorum et plastrum verbum.
 Ἐμπλήθω 5, 79 impleo, saturo.
 Ἐμπληξία 12, 173 temeritas, temeraria et praeceps celeritas, cum quis impetu irruit, ubi consilio opus erat.
 Ἐμπνῆς 3, 50 spirans.
 Ἐμπορος 2, 29 mercator.
 Ἐμπρόδιοι πόδες 2, 92 anteriores.
 Ἐμφαίνεται αὐτοῖς 5, 135 h. e. φαίνεται ἐν αὐτοῖς, apparet in illis.
 Ἐμφυσις 12, 220 species.
 Ἐμψυχον 2, 23 animal.
 ἐν deficit ante nomina vrbium. 14, 37.
 ἐναγίζω 2, 67 sacrifico.
 ἐναντιόμαι 9, 16 aduersor.
 ἐνάργεια 12, 221 claritas, euidencia.
 ἐναρίθμιος 7, 55 qui aliquo numero est, dignus qui adnumeretur.
 ἐνδελεχῆς 12, 51 perpetuus, constans.
 ἔνδεα 11, 8 indigentia.
 ἐνδίδωμι 12, 121 concedo, remitto. Sed 5, 91 praebeo, ministro, in manum do.
 ἐνέκω vnde ἐνεῖκα 1, 49 fuisse debet in vfu pro ἐνέγκω, quod et ipsum cessit τῷ φέρω. Ita ἐξενᾶμαι 1, 10; et ἐξενεχθέντα 1, 2: et διενεκάς 1, 14.
 ἐνέπω 12, 108 loquor.
 ἐνταῦτα 2, 90 Ion. pro ἐνταῦθα.
 ἐνθυμέομαι 10, γ, 2 cogito.
 ἐνθύμησις 3, 38 cogitatio.
 ἐνίστημι 12, 175 intercedo.
 ἐννατάσιος 4, 20 q. d. nouenarius h. e. nono die aliquid faciens vel patiens. Ita ἐβδομαῖος.
 ἐνσῶ 12, 113 intereo.
 ἐντάφιον 14, 77 vestis sepulchralis.
 ἐντένω 12, 196 intendo.
 ἐντερα 13, 49 intestina.
 ἐντευξίς 10, 5, 1 congressio.
 ἐντιμός 11, 53 pretiosus.
 ἐντιμότης 11, 52 pretium, dignitas.
 ἐντριψίς χρώματος 5, 68 affricatio pigmenti, fucus.
 ἐντυγχάνειν 10, ζ, 2 congrredi, conuenire, loqui.
 ἐνυδρις 2, 99 lutra.

- ἐξαδυνατέω* 12, 80 non possum.
ἐξαθυμέω 12, 204 exanimor.
ἐξαίρεσις 2, 32 dilectus, electio.
ἐξαίρετος 12, 163 eximius.
ἐξαίρετως 13, 37 praecipue.
ἐξανθάν 4, 16 efflorescere, de pustulis, quae *exanthemata*
 q. d. efflorescentiae, medicis dicuntur.
ἐξαπατάομαι 12, 44 decipio.
ἐξαπινάιως 4, 7 subito.
ἐξαργος 10, 12, 5 negans.
ἐξαρτύω 1, 86 apparo, comparo.
ἐξαρχῆς 7, 73 ab initio.
ἐξαρχος 12, 237 princeps.
ἐξερύω 2, 24 Ion. « pro e extraho.
ἐξελαύνω 5, 73 progredior, procedo (de equestri pompa.)
ἐξενέκω 1, 10 V. ἐνέκω, διενέκω.
ἐξηγητής 10, 17, 5 interpres portentorum.
ἐξικνεῖσθαι 7, 93 pertingere, peruenire.
ἐξίς 11, 1 habitus.
ἐξίσταμαι 11, 57 degenero.
ἐξιτητέον 7, 2 exuendum. Ita ARISTOPH. N. 131. ἐιτητέον.
ἐξομοίωσις 12, 102 assimilatio.
ἐξοττ 9, 34 a quo inde tempore.
ἐξυβρίσω 14, 79 insolentius efferror.
τὸ ἐόν 1, 34. τῷ ἐόντι χρῆσθαι rem ipsam loqui.
ἐπάγομαι 12, 54 q. d. ad me duco, allicio. φθόνον 9, 68
 concilio mihi inuidiam.
ἐπαιτιάομαι 1, 18 criminator, crimina confero in aliquem,
 accuso.
ἐπαλξίς 15, 21 pinna, propugnaculum, locus altissimus.
Ἐπαμινώδας 12, 65.
ἐπαρκέω 8, 29 sufficio, suppedito.
ἐπαύρεσις 4, 45 fruitio, fructus.
Ἐπαφος 2, 23 idem qui Apis, Aegyptior. Deus.
ἐπαχθής 12, 197 grauis, molestus.
ἐπεάν 2, 90 cum, si quando.
ἐπεί 2, 50 in infinita oratione infinitiuo iunctum. Ita
 nonnunquam Liuius.
ἐπειτα 7, 85 reprehendentis particula V. N. item ἔτα.
ἐπερτάει ὁ λόγος 10, 11, 7 percrebrescit rumor.
ἐπέρομαι 5, 82 interrogo.
ἐπέχων 3, 14 retinere, impedire, *aufhalten*.
ἐπὶ σοὶ ἔσαι 5, 110 in potestate tua, penes te erit.
ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι 1, 23 contra ipsos naues aedificare,
 Germ. *auf sie*.

ἐπὶ (τάτοις) 14, 38 insuper.

ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ 8, 58 sub conditione vitae seruandae:
wenn man das Leben damit retten könnte.

ἐπιβάλλω τὸν δακτύλιον 2, 25 imprimo annulum, signandi
causa.

ἐπιβάλλομαι 10, γ, 13 iniicio mihi (vestem.)

ἐπιβελεύω 1, 5 consilia agito. Nam accus. τὸν Ἀελέοντα
ἐκβαλόντας pertinet. ἐπιβελεύειν τινὶ θάνατον plenum
est, struere alicui per insidias mortem.

ἐπιβελος 8, 14 insidiator.

ἐπιγίνομαι 6, 47 superuenio, superstes sum.

ἐπιδεικτικός 2, 212 ad ostentationem compositus.

ἐπιδρομή 14, 33 incurfio, impetus.

ἐπικαῶς 12, 45 moderate, vt etiam cedas, si opus fit: et
12, 99 sic satis, mediocriter.

ἐπιζημιος 7, 53 damnosus.

ἐπιθετικός 8, 146 ad innuadendum aptus.

ἐπιθυμητικός 11, 4 cupidus.

ἐπι κατασφάζει τῷ τύμβῳ 1, 97 h. e. κατασφάζει ἐπὶ τῷ τύμ-
βῳ interficit in tumulo. V. παριδών.

ἐπινοεῖν 7, 89 auxilio esse.

ἐπιπρόμαμα 4, 49 impendo.

ἐπίκυρτος 12, 78 gibbosus, curuus.

ἐπικυρέω 1, 62 idem quod κυρέω.

ἐπιλαμβάνομαι 10, η, 5 reprehendo, redarguo.

ἐπιλανθάνομαι 10, ζ, 3 obliuiscor.

ἐπιλέγω 5, 86 adiicio (dicendo.)

ἐπίληψις 4, 26 defectus.

ἐπίλεκτος 15, 7 dilectus, electus.

ἐπίληπτος 10, ιγ, 9 morbo sacro vel comitiali, (qui inde
epilepsia dicitur) correptus.

ἐπιλήσιμων 9, 11 obliuiosus.

ἐπιδιδάπτειν 12, 42 ἐξ ὀφθαλμοῦ, paetis oculis, et cum iuven-
ditate limis, sub ipso contracto supercilio blandiri,
quod solent nonnunquam qui pueris alludunt, ἰσθός
est strabo.

ἐπίλογος 1, 24 conclusio, peroratio, similis vox ἐπιφωνήμα-
τι, ἐπιμυθίῳ etc.

ἐπιμελέομαι 5, 4 curo.

ἐπιμήκης Sch. ad 3, 24 longus.

ὡς ἐπίπαν 2, 90 plurimum.

ἐπιπλέον 4, 43 plus, magis.

ἐπίπλοος 2, 80 omentum.

ἐπιπαλάζειν 14, 9 emergere, efferri, in summo natate,
spumae instar.

I N D E X.

- ἐπιπολῆς 8, 148 adverb. in superficie, 11, 58 in aperto, manifesto.
- ἐπιπόνως 7, 124 laboriose.
- ἐπισημαίνομαι 10, γ, 6 succlamor, acclamor, applaudo.
- ἐπισημαίνω 4, 22 indico me, significationem de me praebeo. Vid. Foef. Oeconom. Hippocr.
- ἐπίσημον 12, 163 insigne.
- ἐπίσκεψις 9, 16 consideratio, meditatio.
- ἐπίσκηψις Sch. ad 4, 22 impetus, correptio.
- ἐπίσπασις 2, 31 libatio.
- ἐπισπένδω 2, 27 libo, infundo liquorem in hostiam.
- ἐπίσπομαι 1, 48 pro ἐφέπομαι Ion. consequor.
- ἐπίσσις ἔργων 7, 101 praefectura.
- ἐπιστάτης 7, 8 Antistes, princeps senatus, et quasi consul in vnum diem, aut vnum negotium.
- ἐπίσιος 1, 63 Ion. pro ἐφέσιος hospes, ad alienam ἐστὶν Vestram, larem, focum, confugiens. Sed ἐπίσιος ζεύς 1, 91 idem qui ζένιος hospitalis.
- ἐπιστρέφω 1, 35 accurate et cum sollicitudine quadam, ἐπιστρέφειν enim est animum advertere.
- ἐπιστροφή 12, 117 animaduersio, vt Gall. Reflexion.
- ἐπιχέαν 1, 51 pro ἐπιχέαν, a. 2. ab ἐπέχων, sustinere iudicium.
- ἐπιτελέω 15, 6 perficio.
- ἐπιτείνω 12, 121 intendo.
- ἐπίτευξις 10, ια, 1 congressio. vt ἐντευξις.
- οἱ ἐπιτήδαιοι 4, 23 necessarii, familiares. Sed 4, 41 aptus, conueniens.
- τὰ ἐπιτηδεύα 10, ι, 3 demensum, victus diurnus.
- ἐπιτηδεύμα 10, η, 15 vitae genus.
- ἐπιτηδεύω 2, 16 studeo; 10, α, 3 sector, de vitae genere.
- ἐπιτίθεμαι 12, η impono me, vt muscae aduolantes.
- ἐπιτίμησις 10, ιδ, 1 expositio.
- ἐπιτίμιος 8, 16 honoratus.
- ἐπιτρέβω 12, 143 contero, perdo.
- ἐπιτροπέω τινά 3, 28 tutor sum.
- ἐπιφάνεια 12, 210 superficies.
- ἐπιφέρεται 5, 36 inferri, impetu ferri in aliquem.
- ἐπιφέρω αἰτίας τινί 1, 18 crimina in aliquem confero, idem quod ἐπαιτῶμαι.
- ἐπιφοιτάω 2, 100 aduenio.
- ἐπιφύεται 12, 168 innasci i. e. oriri ex aliqua re, occasionem inde sumere.
- ἐπίχαρις 5, 139 iucundus et venustus.
- ἐπιχαρίτως 9, 7 ad gratiam (parandam apte.)

ἐπιχρ.

I N D E X.

- ἐπιχαρῶ τινί* 1, 17 adior, inuado, q. d. manum admo-
 veo. Ita 1, 19.
ἐπιψηφίζω 7, 9 alias, calculum adiicere, probare: hic
 populum in suffragia mittere, suffragandi potestatem
 facere.
ἐπονείδιστος 12, 223 reprehensione et vituperio dignus.
ἐπωδός 12, 46 incantator, h. e. amicus suauis, qui quasi
 magica vi alterum delinit.
ἑπωνυμία 2, 65 cognomentum.
ἐρανίζω 10, β, 5 eranium, h. e. stipem ab amicis confe-
 rendam colligo, vel mihi vel alii.
ἐργάζομαι χρήματα 1, 3 rem facio.
ἐργασμένος 8, 124 act. qui perfecit.
ἐργαστηριον 10, η, 6 officina.
ἐργολάβος 10, η, 4 manceps.
ἐργώδης 7, 69 laboris multi, molestus.
ἑρετριεύς 3, 7 Eretrienſis.
ἑρεχθέως θυγατέρες 14, 77 V. N.
ἐρημος δίκη 10, η, 14 eremodiciu, desertum vadimonium.
ἐρητύω 7, 54 retineo, cohibeo.
ἔριον 8, 140 lana.
ἑρμιονίς 3, 2 nauis nomen. Vid. no. 2.
ἑρμογένης 9, 4 Socratis auditor.
ἐρπετά 7, 86 non reptilia aut serpentia modo, sed qua-
 drupedia etiam complectitur. ab
ἔρπω 12, 93 serpo.
ἔρπον 12, 34 faceſſere, in malam rem abire, peſſum ire.
ἔρρετω pereat!
ἔρσην 2, 23 Ion. pro ἄρσην, mas.
ἐρυθραίνομαι 5, 138 erubefco.
ἐρυθρήμα 4, 12 rubor.
ἐρυθρός 8, 5 ruber.
ἐρχομαι ἐρέων 2, 33 iam dicam, vt Galli *je m'en vais dire*.
ἐς 1, 19 ad.
ἐσαγγέλλω 3, 23 denuncio, nomen deſero, accuſo.
ἐσακοντίζω 1, 86 tela coniicio in aliquem.
ἐσδύνω 2, 90 ſubeo.
ἑστία 12, 52 Veſta, quo nomine, vt penatium et larium
 Latini, vtuntur pro domo propria et foco.
ἐστία 5, 98 conuiuio excipio.
ἑταίρα 10, ιδ, 2 amica vel honeſta, vel meretrix.
ἑταιρεῖν 12, 205 meretricio more ſe gerere.
ἑταιρηῖος 1, 91 idem fere, qui φίλιος amicitii et ſoda-
 litatibus praefidens.
ἑυαγγελίζομαι 10, ιδ, 5 bonum nuncium ſero.

I N D E X.

- εὐαλαζόνευστον 11, 53 de quo facile gloriantur homines.
 Εὐβοία 14, 41 Euboea inf. Εὐβοεύς eius incola.
 Εὐβουλος 14, 57 Demagogus Athen. proditor patriae suae.
 εὐγένεια 11, 3 nobilitas.
 εὐγενής et γενναῖος differunt 11, 54.
 εὐδίατος 9, 40 frugalis, modico contentus.
 εὐδοκίμειν 12, 180 bene audire, gratia florere.
 εὐδοξία 7, 120 gloria, bona fama.
 εὐελπίς 11, 9 bene sperans.
 εὐεξαπάτητος 11, 12 facilis deceptu.
 εὐήθης 11, 9 credulus, bene sperans de omnibus. it. ali-
 quantum stupidus, quia οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι.
 εὐημερεῖν 10, 5, 8 felicem esse, vt nostri gute Tage haben.
 Εὐνός 12, 18 poeta.
 εὐθυμεῖν 9, 59 bonum animum habere.
 εὐθυμία 5, 108 hilaritas.
 εὐκοσμία 5, 9 decor, decentia.
 Εὐκράτης 14, 8 Demagogus Athen.
 Εὐκτῆμων 14, 83 obtrektor Demosthenis.
 εὐλάβεια 12, 4 cautio.
 εὐληπτος 12, 251 qui facile capitur.
 εὐμαρίη 2, 4 secessus alui leuandae causa, al. facilitas.
 Ita nostri commodité, bequemlichkeit.
 εὐμένεια 2, 71 venia, gratia.
 εὐμετρῶς 15, 20 proportionem et ordine.
 εὐνοικῶς 8, 128 beneuole.
 εὐνός 8, 62 beneuolus, propitius.
 εὐζύμβολος 8, 123 socialis, amicitiae aptus. V. opp. δυσ-
 ζύμβολος.
 εὐορκία 7, 10 iuristurandi religio.
 εὐπάθεια 9, 38 suauitas, voluptas.
 εὐπάχω 8, 41 beneficium accipio.
 εὐπατρίδης 15, 8 generosus, patricius.
 εὐπειθής 8, 150 facile parens, obsequiosus.
 εὐπίστος 11, 9 facile credens.
 εὐποτός 12, 159 felix, fortunatus.
 εὐπροπέσeros 2, 79 pro positiuo εὐπροπής decens.
 Εὐροπίδης 12, 17.
 εὐρυθμία 14, 16 concinnitas.
 εὐρυθμός 10, 7, 10 aptus, congruus.
 εὐρυχωρία 12, 3 latum spatium, vnde impetus capi possit.
 Amor nostri (φιλαυτία) opportunitatem magnam prae-
 bet adulatori contra amicitiam.
 Εὐρώπη 2, 64 Agenoris filia.
 αὐρωτιά 10, 1, 9 rubigine laboro.

- εὐτακτος 8, 150 seruans ordinis ac disciplinae.
 εὐτέλεια 9, 53 victus tenuis.
 εὐτελής 5, 69 vilis, parui pretii: 11, 54 humilis, γενναίῳ
 oppos.
 εὐτραπέλια 12, 62 vrbانيتas, festiuitas, lepor, cum quis
 facile partes versatur in omnes.
 εὐτράπελος 11, 21 iocosus.
 εὐτυχής quid distet ὀλβίῳ et πλεσίῳ 1, 50 no. k.
 εὐφημεῖν fauere lingua, εὐφήμεα 14, 8 bona verba.
 εὐφροσύνη 9, 17 laetitia, hilaritas.
 εὐφυνής 12, 100 facilis, ingeniosus, it. aptus, commodus.
 εὐωδής 12, 104 bene olens.
 εὐωχεῖν κακῶν λόγων 10, η, 3 epulo quasi excipere.
 εὐωχεῖσθαι 5, 84 epulari.
 ἐφάμυλος 14, 40 aemulus.
 ἐφέννυμι 13, 61 induo, subeo.
 ἐφεστis 15, 4 pallium, vestis exterior.
 ἐφηβος 5, 10 pubertati proximus, iuuenis.
 ἐφήμερος 4, 45 vnus tantum diei, fluxus, brevis aeni.
 ἐφίεμαι 3, 3 desidero, appeto, q. d. immitto me, vt ὀρέγο-
 μαι extendo me in vel ad aliquid.
 ἐφικνῶμαι 6, 34 peruenio, assequor.
 ἐφίστημι 14, 48 concito in aliquem, obiicio.
 ἐφίστημι τὴν διάνοιαν 10, α, 1 animum aduerto.
 ἔχis 10, β, 10 vipera.
 ἔχω 1, 13 possum. εἰ ἔχεν ἀρνέεσθαι, non potuisse negare.
 Fere similiter Lat. multa habeo dicere. Ad habitum
 refertur 1, 10 ὡς ἔχε σὺν τῇ σκευῇ πάση et 1, 12 ὡς περ
 ἔχων ἐξεπῆδησε vt erat vel qualis. GELLIVS περιφο-
 ςα, sicut stabat caneabasque, cum ornatu omni, qualis
 Delphino vectus fuerat.
 ἔχω δούλους 1, 23 pro ἐδάλωσα. Ita Latine possis hoc lo-
 co reddere, quos habes in seruitutem redactos. Add. 1,
 25, 73, 81.
 ἔχεν μετρίως βίη 1, 48 in modica re esse.
 ἐχόμενος συμφορῇ 1, 62 calamitosus.
 ἐψέω 10, ιβ, 7 et
 ἐψω 2, 17 coquo.

Z.

- Ζάπλευτος 1, 48 diuitiis abundans.
 ζεά 2, 10 eadem quae ὀλύρα, Zea frumenti genus, nostris
 spelt.
 Ζευγλη et ζεύγος 8, 109 iugum, iumenta iuncta, bigae,
 trigae etc.

ζημία-

ζημιώδης 12, 227 damnosus.

ζωγράφος 2, 73 pictor, qui viuos pingit, vel vt viuere videantur.

ζωμός 10, η, 7 ius esculentum, met. magna caedes.

ζωός, ή, όν 2, 95 viuus.

ζωρόν 10, ε, 6 meracum ζωρότερον ibid. etiam *auidius* volunt significare. V. Plut. Symp. 5, 4.

H.

ηγεμονικός 8, 86 aptus ad incipiendum.

ηγέομαι τῷ χορῷ 6, 1 dux sum chori, praefultor.

ήδυσμον 13, 44 mentham vulgo vocant, sed hic vt diuersum laudatur: calamus forte aromaticus.

ήδυπάθεια 12, 194 voluptas.

ήδυσμα 12, 18 condimentum.

ήε 12, 73 poet. pro ή quam.

ήθμός 7, 75 colus in epulis adhiberi solitus ad vinum eligandum: cuius vicem praestant cilia, ipsaeque adeo palpebrae. Spiritum asperum habet.

ήθος 10, η, 2 vultus, quod probat CASA VB. ad h. I.

ήκει εύ ή πόλις 1, 36 floret vrbs, bene illi procedunt omnia.

Nostri, *es gebet ihr wohl*.

ήκιστα 3, 20 minime.

ήλικπολίται 2, 100 Helipolitani, Aegyptiae ciuit. nomen.

ήμέρα· ό έπ' ήμέραν έχων 1, 48 est, qui *in diem* praesentem modo *habet* vnde viuat, quid proximo futurum sit, incertus: vt *in diem viuere* apud CICERONEM est modo praesentibus cupiditatibus obsequi, de ratione reddenda, aut fama consecutura, nihil laborare.

ήμέρα 11, 2 tempus vitae.

ήμιθνης, ήτος 4, 38 semiuuius.

ήμιολία 10, εζ, 2 nauis genus, q. d. semitota.

ήμισυς, ίσα, υ 5, 32 dimidius.

ήνίκα 5, 11 cum, quando.

ήπιος 12, 214 clemens, mitis.

ήρα 1, 39 Iuno.

ήράκλειτος 13, 58.

ήρακλής 2, 50 Hercules, Iouem videre gessit. De Aegyptiorum et Graecorum Herculibus plura l. c. Hercules Prodicus 8, 1 sqq.

ήρόδοτος 13, 62.

ήσυχία 2, 69 quies.

Θ.

θάκος 6, 20 sedes: Sed 10, ιβ, 4 sella familiarica, vt nostri zu *stuhl* geben.

- θάλασος* 5, 34 aestus.
θάμνος 13, 24 dumus, dumetum.
θάπτω p. m. τέθηπα 12, 235 admiror, stupeo. Inde est etiam illud ταφών HOMERICVM, attonitus it.
θάμβος etc. vid. Eustath. p. 746, 11.
θαύραλός 11, 12 confidens.
Θάσιος 2, 65 Herculis epith. a Thaso inf.
θάττον 6, 32 celerius. th. ταχύς.
θέα 10, 9, 6 spectaculum, locus in theatro.
θέαμα 8, 28 spectaculum.
Θεμισοκλῆς 14, 40.
Θεόδωρος 13, 28 Atheus Cyrenaeus.
ἡ θεός 13, 5 Dea.
θεοσεβής 2, 15 religiosus.
θεοφιλής 9, 69 Deo carus.
θεοφόρητος 12, 98 (qui sibi videtur) a Deo agitatus, enthusiastista, fanaticus.
θεραπευτής 5, 86 minister.
θερμή 4, 10 calor. al. paroxyt. θερμη.
Θέτις 13, 36 Aegyptior. Dea.
Θετταλοί 14, 31 Thessali.
θεωρία 1, 28 contemplatio orbis terrarum, ob quam exilia verius quam peregrinationes susceperunt veteres philosophi.
Θηβαῖοι 14, 31 Thebani.
Θηβαῖος νομός 2, 47 it.
Θηβαιεύς Zeus utrique dicti a Thebis Aegyptiis vrbe ἐκατομυλίῳ nobilissima.
θήγεσθαι τὴν ψυχὴν 5, 35 acuire animum, ad solertiam, ad praesentiam animi in periculis.
θήκη 4, 41 sepulcrum, sepeliendi ratio.
θηλυδρίας 15, 26 castratus, femiur, Gallus.
θήπω ab hoc videri possit τέθηπα 12, 235. Sed vid. θάπτω.
θηρᾶσθαι 7, 34 appeti, captari, ut feris struuntur insidiae, in re amatoria.
θήρεα, ὧν 5, 85 int. κρέα, ferinae carnes. Ita nim. legunt alii pro nostro θηρία.
θηρευτής 2, 96 venator.
θήρη 1, 74 venatus.
θίασος 8, 29 coetus, chorus, sodalitium.
διγγάνειν διὰ τιος 12, 133 pertingere ad aliquid.
Θρυδίδης 12, 135.
Θράκη 12, 63 Thracia.
Θράξ 13, 15. Θρήκες Ion. 1, 26.
θράσος 5, 136 audacia.

- Πέδιμα 14, 23 pecus.
 Βερμύς 12, 8 vermiculus ligna arrodens.
 Σάκος 10, 2, 8 sacculus.
 Σιγήματα 10, 4, 9 siue Σιγήματα, vtrumque forte non male, fruges contusae, et oleo ac vino subactae in sacrificiis, *liba, farta*.
 Θύμα 13, 38 sacrificium, hostia.
 Συμικός 11, 6 propensus ad iram.
 Σύμος 10, 2, 1 h. l. bulbus, cepa agrestis.
 Συνοί 1, 29 Thyni, populus in ora Ponti Euxini, a Croeso superatus.
 Συραϊός 12, 244 externus, ante fores.
 Συρώ 7, 74 ianua munio.
 Σύω 8, 80 mactō, sacrificio.
 Σώματα 2, 36 odores, suffimenta.
 Σάμα 1, 1 miraculum, pro Σαμα Ion. Qui acutum posuit in antepenultima, idem diaeresin adiecit: alioquin Σάμα dicendum erat. Amant dialysin Iones.
 Σώσσω 12, 55 inclamo, clamore adhortor (canes in venatu.)

I.

- Ιατρικός 8, 149 medendi peritus.
 Ιδιωτεύειν 6, 15 priuatum esse, de natione integra, quae ad imperium orbis terrarum adspirare non audet.
 Ιδιώτης 4, 9 imperitus (artis medicae.)
 Ιδρυμαι 3, 23 confideo, commoror. idem quod Ιδρυναι 2, 47.
 Ιδρυναι 2, 44 colloco, statuo templum, altare, signum.
 Ιερακόμοσος 13, 32 accipitris formam habens.
 Ιερῆα 6, 1 sacrificia.
 Ιεροσυλῆν 7, 60 sacrilegum esse.
 Ιέρων 11, 62 Syracusarum Rex.
 Ικετήα 3, 42 supplicatio hominis ad asylum confugientis.
 Ικνέομαι 2, 7 τὰς μάλιστα ἐκνέεται τὸ κῆδος, ad quos maxime pertinet luctus.
 Ίκθυριοι 14, 26.
 Ίμεραϊός 14, 8 Demagogus Athen.
 Ίμέριος 12, 186 adulator Athen.
 Ίμερος 12, 17 desiderium, cupido, venustas, alliciens et demulcens, vt χάριτες.
 Ιόομαι 10, 4, 9 aerugine consumor.
 Ιππασία 15, 17 transuectio equitum.
 Ιππεύειν 12, 160 equitare (solum bene discunt regum filii.)
 Ιπποδρόμιον Sch. ad 3, 31 circus.

I N D E X.

ἵπποκένταυρος 12, 99 eques praestantissimus, cum respectu ad originem fabulae de hippocentauris. Vidit aliquis ignarus e longinquo equitem: finxit seminiuum equum et virum semiequum. Igitur *Hippocentaurus* artissime coniunctus equo, vt vnum modo animal videatur.

ἵππος ποτάμιος 2, 97 sq. Hippopotamus.

ἵπποτροφεῖν 12, 62 equos alere.

ἵπποτροφία 12, 9 equorum alendorum studium.

ἱερόμαχ pro *ἱεράομαχ* *θεῦ*, 2, 5 sacerdotio Dei fungor.

ἱερίον 2, 27 pro *ἱερεῖον* victimaria.

ἱερόν ἄγιον 2, 44 templum sanctum.

ἰσηγορία 5, 102 proprie aequum ius loquendi in concione et suffragium ferendi. Sed hic, ingenuo quodam ioco, loquacitas ebriorum, simul loquentium, neutro alterum exaudiente.

Ἰσις 2, 39 Aegyptior. Dea, cum Io Graecorum comparata.

ἰσομοιρία 9, 45 ius aequum, q. d. aequalis partis.

ἰσόπλευρος 15, 11 aequilaterus.

ἰσάνα τὸ πρόσωπον *σπαδαίως* 5, 93 componere vultum ad feueritatem.

ἱστὸν 2, 13 velum.

ἰσπεύομαι 1, 12 sciscitor, rogo.

Ἰχθυοφάγος 13, 49 Aethiopum quorundam cognomen. Possit etiam *προπαγοζυτόνως* scribi nomen hoc, et passive accipi.

Ἰώ 2, 39 Graecor. Dea, cum Iside Aegyptiorum comparata.

Ἰωνες 1, 26 in ditione Croesi.

K.

κ pro *π* passim Iones praesertim in interrogatiuis *κοῖος*, *κότε*, *κῶς*, pro *πῶος*, *πότε*, *πῶς*.

Καδδᾶσιοι 6, 22 Asiae populus.

καθαίρω 1, 62 purgo, expio, lustrum.

κατάπτωμα 12, 117 reprehendo.

καθαρός χεῖρας 1, 62 non purus manibus h. e. caede pollutas manus habens.

καθάρσιον 1, 62 piaculare (sacrificium.)

καθάρσιος *ζεύς* 1, 90 q. d. lustralis vel expiatorius, qui expiationibus et lustrationibus praest.

καδέκασα 10, δ, 3 singula. Add. 3, 42.

καθεσινὸς τρόπος 3, 16 mos et lex ciuitatis.

I N D E X.

- τὸ κατῆκον 5, 15 officium, quod decet.
 καθίστημι. κατέσι 4, 47 communi opinione putabatur.
 κατέστηκε 2, 32 Ion. constat, more receptum est.
 κατισεῖσι 2, 94 more receptae sunt.
 κάθοδος 14, 11 reditus in patriam.
 καθομιλέω 12, 64 consuetudine mea alios deuincio, et
 meos facio.
 καθυπνάω 8, 27 dormio placide, vel profunde.
 καιάδας 3, 51 locus apud Lacedaemonios sepulcris damna-
 torum destinatus. V. Schol.
 καιρός ὡς οἱ κατὰ καιρὸς ἦν 1, 32 vt illi opportunum erat.
 ὑπὲρ τὸν καιρὸν 7, 69 supra modum.
 κακοδαιμονία 7, 109 infelicitas.
 κακοδοξέειν 7, 124 infamia laborare, male audire.
 κακοδοξία 9, 67 infamia.
 κακοήθης 11, 27 suspiciosus, qui malos putat omnes alios,
 (quos ex suo ingenio iudicat, oppos. ἐυήθης.) Affine
 καχύποπτος, sed non ita late patet.
 κακόνους 8, 61 male animatus, maleuolus.
 Καλαυρία 14, 1 Calauria inf. Demosthenis morte nobi-
 litata.
 καλινδέω 4, 38 volo.
 καλλιερέω 13, 35 lito, deos sacrificio placo.
 Καλλιμέδων 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis.
 Καλλιδίνης 12, 239 amicus infelix Alex. M.
 καλλωπίζω 8, 5 formam fingo, orno, como.
 τὸ καλὸν 11, 16 et 31 speciosum V. N.
 καλύβη 3, 41 casula, tugurium, a καλύπτω.
 ὁ κάλως 2, 13 funis.
 Καμβύσης 5, 1 Persar. rex Cyri pater. Sed 6, 22 Cyri
 maior filius.
 κάμνω 8, 58 laboro morbo.
 κάμπτω 12, 210 flecto.
 ὁ κάνδους 5, 69 vestis Medica.
 καπηλείαν 2, 3 cauponem vel mangonem agere, quae-
 stum sequi mercatorium.
 κάρδαμον 5, 27 nasturtium.
 καρδία 4, 14 ventriculus V. Schol.
 Κάρες 1, 26 in ditione Croesi.
 καρκίνος 12, 93 cancer.
 Καρνέαδης 12, 160.
 καρπόμαχ 6, 12 fruor.
 κάτοτα 1, 24 vehementer, valde, vox familiaris HERO-
 DOTO.
 καρυκεύειν 12, 109 delicate vel exquisite condire.

I N D E X.

- καρβολογέω 10, γ, 4 festucas lego.
 Κάσανδρος 10, η, 6 Cassander.
 Κάσιος 13, 43 Iouis epitheton a monte Aegypti. Alius
 mons Casius Seleucidis prope Antiochiam.
 Κάσιος Σευήρος 2, 184 V. N.
 καστίριον 12, 113 castorium.
 καταβάλλω 5, 113 deicio, de bestiis in venatu.
 καταγέλαστος 12, 173 ridiculus.
 καταγέλῃς 7, 124 contemnim, digne risu.
 καταγίζω 2, 37 pro καταγίζω adoleo, cremo, de sacri-
 ficiis.
 καταδής, ἑσπερος 10, α, 5 inferior, cui plus deest.
 καταθάπτω 15, 2 sepelio.
 κατακλίνουμαι 14, 37 iaceo, animo deiectus sum.
 κατακόπτειν 2, 53 capite truncare.
 καταμανθάνω 8, 15 disco, pernosco.
 κατανάλωμι 14, 57 impendo.
 κατάντης 12, 83 praeceps.
 καταπέλτης 14, 45 catapulta, machina poliorcetica.
 καταπίνω 2, 95 deuoro, glutio.
 καταπλεις 5, 83 oppletus.
 καταράσσομαι 2, 28 deuoueo.
 καταράττω 14, 45 contundo.
 καταρρέφω 5, 96 exsorbeo.
 κατασχομαι 2, 69 immolo, sacrificandae hostiae initium
 facio.
 κατασκευάσμα 15, 14 aedificatio.
 κατασκήπτω 4, 22 irruo, impetum facio.
 κατασκοπέω 8, 6 contemplor.
 κατασέβαν τὸ ἥθος 10, η, 2 componere vultum et ha-
 bitum.
 καταστολίζειν 12, 240 vestibus exornare.
 καταταρταρόω 13, 8 in tartarum s. ad inferos detrudo.
 κατατρέφω εἰς φόρον ἀπαγωγὴν 1, 19 it. absol. κατατρέφω 1,
 25 subigo, in ditionem redigo.
 κατατίθεσθαι ἐνεργείαν ἐπὶ τινί 3, 4 beneficio aliquem sibi
 obligare, q. d. beneficium apud illum deponere, vt
 recipias cum opus est. Huic respondet 3, 13 καὶ σοὶ
 χάρις.
 κατατρύχω 12, 183 conficio, macero.
 καταφέρω 10, α, 7 deferor, deuenio. 10, γ, 3 it. 10, ζ, 4
 de sermone ponitur, vt nostri, auf etwas kommen, ge-
 ratthen, verfallen.
 καταφονεύω 2, 69 interficio.
 καταφράζω 6, 37 deprehendo, intelligo.

καταχέω

- καταχέω 10, 9, 8 perfundo.
 καταψάω 9, 61 demulceo.
 καταψευδομαρτυρῶν 9, 50 falso testimonio onerare.
 καταψηφίζεσθαι τὴν δίκην 9, 47 decernere iudicium (damnationis,) generatim iudicare damnandum, modo poenae nondum constituto.
 καταπᾶν τινος 8, 126 deferre aliquem h. e. iron. laudare.
 κατεργάζομαι 1, 8 conficio h. e. interficio: sed 8, 90 supero, beneficio vinco.
 κατεύχομαι 2, 33 imprecor, de hostia cuius capiti dira imprecatur sacerdos.
 κατεψυγμένος 11, 29 frigidus, tardus, oppos. calidus. 12, 11. etiam de inopia, ubi res *frigere* dicunt etiam Latini.
 κατοικτεῖραν 1, 94 miserari.
 κατοιχόμενοι 13, 48 defuncti.
 κατορθώδew 1, 60 pertimesco.
 καῦσις 14, 35 ustio.
 καχύποπτος 11, 25 suspiciosus.
 Κέβης 7, 44 Socratis familiaris.
 κῆμαι· κείσται· σοι χάρις ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ 3, 13 depositi instar erit. Vid. κατατίθεμαι εὐεργεσίαν.
 κεντρίζεσθαι 6, 25 stimulari.
 κέραμος et πλίνθος 8, 148 ita videntur differre, ut κέραμος ignem senserit, πλίνθος non item. figlinum opus, speciatim tegulas, utraque vox significat.
 κερδαλέος 4, 47 lucrosus V. N.
 Κέρκωψ 12, 180 Hic proprium nomen fratrum, quos Hercules sibi insidiosos viros cepit ac deinde dimissos ludibrio habuit. V. *Adagia* ERASMI.
 κερμάτιον 12, 215 aliquantum pecuniae. iam κέρμα minutos nummos proprie significat.
 κεφάλαιον 10, 13, 2 summa in computando.
 κεχαρισμένος 12, 15 iucunde, cum gratia et venustate.
 κηδεία 8, 132; sed 15, 2 sepultura.
 κηδεμονικός 12, 117 prouidus.
 κηδεύειν 13, 52 curare spec. de sepultura.
 κηδος 2, 7 luctus, hinc epicedium.
 κηρός 15, 3 cera.
 Κηφισοκράτης 12, 216.
 κίβδηλος 12, 12 falsus, adulterinus, ad metalla et nummos pertinet.
 κιθαριδὸς 1, 2 Arion. Hunc vocem etiam suam iunxisse citharae, GELLIVS prodidit. Certe igitur vtrumque citharoedi esse putauit, et fides tractare, et voce accinere.

I N D E X.

- Κίλινες* 12, 17.
Κίρκη 12, 61 nobilis apud HOMERVM venefica 7, 71
 fabula eius ad voluptatem pertinere ostensa.
κίχχημι ἢ *κίχχω* 7, 54 poet. inuenio.
κίων 10, δ, 5 columnæ.
κλάδος 10, ε, 6 ramus, soboles.
Κλεάνθης 12, 119 Stoicus.
κλέμμα 12, 215 furtum h. l. dolus iocosus et utilis amici.
Κλέωβις 12, 156 et 13, 62. Sed 1, 38 *Κλέωβις* beatus ille
 Bitonis frater.
Κλεομένης 12, 85 amicus Ptolemaci infelix.
κληρίζομαι 5, 1 appellor.
κλιμακίς 12, 28 quæ procumbens tergum præbet, vt
 tanquam gradu vel scamillo per illud adscendatur
 currus.
κλίμαξ 15, 7 scalæ, gradus.
κλισία 12, 150 accubitus.
κλυδώνιον 10, ιζ, 2 fluctus minimus.
κλύζω 5, 93 eluo.
κλώψ, *ωπός* 1, 83 fur.
κνώω 12, 194 frico prurientem.
Κόδρος 14, 77 Atheniensium rex vltimus.
κόθορνος 12, 145 cothurnus, calceus tragicus.
κοιλαίνα 2, 103 excauo.
κοιλιόχων 10, ιε, 3 armarium.
κοῖος 1, 36 pro *ποιός* Ion. qualis.
κοίρανος 12, 116 princeps, rex.
κολακεία 10, γ, 1 adulatio.
κολακίς 12, 28 adulatrix.
κόλαξ 12, 2 adulator.
κολεὺς 5, 32 vagina, culeus.
κόλλησις it. *κολλητός* 1, 15 ferruminatio et ferruminatus.
 v. *γλαῦκος*.
Κολωνάϊ 3, 23 vrbis nomen, quæ vocatur *τρωϊάδες*, quia
 alia eiusdem cognominis in Messenia.
κομέω Ion. pro *κομάω* 2, 7 comam nutrio.
κομιδῇ 12, 191 omnino.
κομψῶς 5, 91 decenter.
κοπίς, *ἰδος* 5, 32 gladius breuior barbaricus.
κόπρος 2, 11 sterus.
κορυφή 12, 162, b cacumen.
κόσμος 4, 37 ἔδενι κόσμῳ supra modum. Ita *foedam* L.I.
 VIVS stragem dicere solet.
κρατιστεύειν 7, 90 vt *ἀριτεύειν* primus ferre, præstare aliis.
κράτιστος 10, ε, 2 blandientis compellatio.

I N D E X.

- πρευνομία* 14, 30 visceratio, q. d. carnis diuifio.
πρεπωλής 10, 3, 4 macellarius, lanio.
πρήνη 4, 7 fons, aqua viua: aliud *Φρέαρ*.
πρηπίς, *ίδος* 10, γ, 10 crepida.
π. ησφύγετον 14, 76 perfugium, orta vox, cum multi Cre-
 tensem Minoa fugerent.
κριθή 2, 10 hordeum.
ὁ κρίκος 2, 13 anulus.
κριοπρόσωπος 2, 50 arietis facie praeditus. Iouis epith.
κρίος 14, 45 aries, machina poliorcetica.
Κρίσων 12, 159 adulator Alexandri M.
Κριτίας 7, 25 Atheniensis, Socratis disc. 13, 28 Atheus.
Κρίτων 7, 44 Socratis discipulus.
Κροῖστος 1, 16, f. Lydorum regis historia.
κρόκη 2, 3 subtemen, filum transuersum, quod intextitur
 flammis.
κροκίς 10, γ, 4 floccus.
κροκόδαλος 2, 83 seq. Nili incola. 2, 93 lacerta.
κρόκος 12, 112 crocus.
κρόμμυον 12, 43 cepa.
Κρόνος 13, 6 Saturnus.
κρότος 14, 16 strepitus et vis verborum sonantium.
ὁ κρότων 12, 125 ricinus, canum auribus infestus.
τὸ κρεσικόν 14, 16 vis impellendi.
κρύφα 3, 6 clanculum.
κτῆνος 2, 24 iumentum, bos.
κτήτις 3, 124 possessio.
κύαθος 5, 96 poculum minus, quo hauritur ex phiala.
κυαμευτός 7, 21 fabarum suffragiis electus.
κύαμος 2, 21 faba.
κυβερνητικός 8, 149 gubernandi peritus.
κυβεύω 7, 52 alea ludo.
κυκεών 10, ε, 1 poculum medicum V. N.
κύλιξ 12, 25 calix.
κύνηον 13, 45 (*κρέας*) canina.
κυνηγέσιον 1, 71 apparatus venatorius, canes, retia etc.
κυνηγετικός 12, 55 venatus amans.
κυνοπρόσωπος 13, 32 canis vultum habens.
κυνοφαγῆν 13, 45 canina vesci.
κυρέω 1, 44 nanciscor, forte quadam consequor.
κυριώταται δυνάμεις 12, 212 facultates principes f. praecipuae.
Κύρος 5 passim. Persicae monarchiae conditor.
κώθων 5, 27 poculi genus.
κωμάζω 10, ια, 2 comissor, comissatum venio.
κωνσων 12, 191 cicuta.

Α.

- λαβή 12, 48 anfa, capiendi occasio.
 λαγνεία 8, 116 lasciuia, libido.
 λαίος 15, 4 laeuus, sinister.
 Λάκοινα 13, 22.
 λακτίζω 8, 57 calcibus peto, calcitro.
 Λακύνης 12, 216.
 Λάκυνθος 12, 9 Dor. pro λήκυνθος, vbi vid.
 λαλιά 10, ζ, 1 loquacitas.
 Λαμπροκλής 8, 40 filius Socratis.
 λαμυρία 12, 255 proteruia, impudentia loquendi.
 λακίναν 7, 76 f. λακίναεν laeuigare, quod in vtraque lingua
 etiam est *comminuere*.
 Λάπεδάχ' τινος 8, 113 inferiorem, secundum, esse, vinci
 ab illo.
 Λάπομαι τῷ κήρυκος 3, 24 discedo a praecone, illum non
 sequor.
 Λάψανα 14, 3 reliquiae.
 Λεκάνιον 5, 77 patella.
 Λεπιδωτός 2, 88 squamatus. Sed 2, 99 piscis certi nomen.
 λεχῶ 10, ιγ, 6 iacens in lecto, puerpera.
 Λεωνίδης 3, 28 Rex Lacedaem.
 λήγειν 9, 17 definere.
 λήθη 4, 23 obliuio.
 λήετρο 13, 18 latro, poet. al. λητής.
 λήκυνθος 10, ι, 10 lecythus, vasculum olearium.
 λῆμα 14, 88 animus praefens et magnus.
 ληραῖν 12, 61 nugari.
 ληστεύειν 13, 16 latrocinari.
 Λίβυες 13, 15.
 λιμναῖος 1, 83 palustris.
 λιμός et λοιμός confusa 4, 52.
 λίνεος, ἑα 2, 16 linteus.
 λιπαρέειν 2, 50 vehementer petere. λιπαράδα 9, 46 idem.
 λιπαρός 8, 30 pinguis, lautus.
 λίσσομαι 1, 5 suppliciter peto, dicitur etiam λίτομαι. In-
 de λιταί preces, λιτανεύω et λιτανεία, quod nomen
 precibus in ecclesia publicis et formulae earum solen-
 niori haesit.
 λιτός 15, 5 tenuis, vilis.
 λίχνος 7, 16 gulosus, liguritor.
 λογάδες νεανίας 1, 69 delecti iuuenes.
 λογίζομαι 2, 14 supputo.
 λογοποιία 10, η, 1 famigeratio, rumorum confectio.

I N D E X.

λογοποιός et λογοποιέω ibid. hinc intelliguntur
 λόγος. τῷ μὲν λόγῳ, τῷ δὲ ἔργῳ oppon. 3, 2 illud obtentum
 significat, hoc causam veram: etiam Lat. *verbo. re.*
 λόγον δίδοναι ἑαυτῷ I, 60. no. p.
 ἡ λοπάς, ἄδος 12, 25 patina.
 λοφίη 2, 98 iuba.
 λυγξ 4, 15 singultus, λύζω singultio.
 λυμαίνομαι 12, 189 vasto, perdo.
 λυπρὸς 10, ε, 8 asper, nummi recentis epith. Al. tristis.
 macer.
 λυσιτελεῖν 5, 96 prodesse, vtilem esse.
 λωποδυτεῖν 7, 60 vestes furari.
 λωφάω 4, 15 remitto, cello.

M.

μὰ Δία vel ἢ μὰ Δία 5, 103 asseuerandi vel serio negandi
 formulae, per *Iouem.*
 μάζα 5, 41 maza, pulmentum vulgare.
 Μακεδόνες 14, 75.
 μακρῷ μάλιστα 2, 40 q. d. longe maxime.
 μαλακίζομαι 10, β, 4 languco a via: sed 9, 70 mollis
 sum, animo frangor.
 μάλη et μαχάλη 12, 233 ala, axilla V. N.
 μαλθακός 12, 166 mollis.
 μάλλον 1, 42 abundat post ἄμεινον, deficit ante ἦ, 5, 136.
 Μανδάνη 5, 2 Cyri mater.
 μανδραγόρας 14, 35 medicamenti soporiferi nomen.
 μανθάνω 1, 77 intelligo, percipio c. genit. 5, 100.
 μανικός 11, 57 furiosus.
 μαντῆον 4, 5 oraculum, locus.
 Μαραθίων, ὄνος 14, 37.
 Μαραθώνιος 14, 8.
 μαραίνομαι 4, 19 marcesco.
 Μαρμανθῆνοι 1, 26 in Croesi ditione populus.
 μαφιδίος 13, 18 temere, poet. μάψ frustra.
 Μεγαβάτης 3, 10 Satrapa Dascylii.
 Μεγάβυζος 12, 154 Persam vocat noster, de tranquillit.
 an. p. 838. Quae disputantur de hoc nomine a sum-
 mis viris, PERIZONIO ad AELIANVM, et
 ad QVINCTILIANVM, BVRMANNO non
 sunt h. l.
 μέγας 2, 62 Ion. pro μέγεθος, μέγας λίθος magnus
 lapis.
 μεγαλόδικος 11, 71 qui iniuriam facit in re magna.

μεγα-

- μεγαλῆος 8, 39 magnificus.
 μεγαληγορία 9, 2 magniloquentia, superbiloquentia.
 μεγαλοπρεπής 7, 83 magnificus, amplus.
 τὰ Μέγαρα 14, 41 vrbs Graeca.
 μέζων 2, 1 pro μέζων Ion.
 μεθαρμόζομαι 14, 75 τῆς ψυχῆς, (τὴν ψυχὴν) muto ingenium, sententiam, umstimmen, anders stimmen.
 μεδίεσμαι 3, 20 transferor, transeo.
 μεδίσσω 10, η, 2 rideo, subrideo.
 μελαγχολικός 12, 98 atrabiliosus, atra bile percitus.
 μελετᾷν 5, 42 meditari, exercere.
 μελέτη 5, 34 meditatio, h. e. praexercitamentum.
 Μέλητος 9, 39 accusator cum Anyto Socratis.
 μελία 12, 162, b fraxinus arbor, vel hasta fraxinea.
 μελίχρος 12, 140 mellis colorem habens.
 μέλιχρσις 12, 136 cunctatio.
 μέλω· τί δὲ ἔ μέλω; 12, 24 quid ni? V. N.
 μεμφιμοῖα 10, ιδ, 1 querula fortis suae accusatio.
 μεμφιμοῖος 12, 21 querulus, etiam is, qui alterum reprehendit.
 Μένανδρος 12, 165 Comicus nobilis.
 Μένδης 2, 49 Aegyptiorum Deus 2, 73 Pani Graecorum affinis. Ab eo dictus.
 Μενδίσσιος νόμος ibid.
 Μενέδημος 12, 118.
 μεσοκορᾷν 10, ις, 3 mediam (tutissimamque) viam tenere.
 μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια 7, 114 mutare vestem.
 μεταβολή 12, 121 mutatio. Vox mulicorum cum de tono vno regnante in alium transfitur.
 μεταγινώσκω 1, 79 sententiam muto.
 μεταγράψω 3, 39 post scribo, h. e. epistolae iam scriptae et obliqnatae aliquid adiicio.
 μεταδοτικά τῆς νόσος τὰ πρόβατα Sch. ad 4, 32 quae facile transdunt morbum et communicant, respondet μεταληπτικά, quae accipiunt.
 μεταίω 12, 53 transfero.
 μεταληπτικά Sch. ad 4, 32. Vid. μεταδοτικά.
 μεταξύ 12, 2 inter. Sed hic commode verteris, praec. 12, 15 ellipt. in ipsa actione.
 μεταπέμπειν τινά 3, 1 arcessere.
 μεταπέμπομαι 1, 80 arcesso.
 μεταποιᾶσθαι τῆς ἀρετῆς τί 4, 34 vindicare sibi virtutis ali- quid i. e. honestatis rationem habere.
 μετατίθεσθαι 12, 152 muto sententiam, q. d. transponi me-
 patior.

I N D E X.

- μεταχειρίζομαι 7, 92 tracto, circumago.
 μετεξαιτέροι 2, 10 quidam, proprium, credo, HERO-
 DOTI.
 μετέωρος 14, 2 suspensus, anxie expectans.
 μετριαζέειν 11, 70 mediocritatem seruare.
 μετριουπότης 9, 40 mediocris in potu.
 Μήδεις 12, 237 adulator, calumniatorque nobilis.
 Μῆδοι 3, 5 ab hac gente omnes regni Persici ciues deno-
 minat THVCYDIDES.
 Μηθυμναῖος 1, 2 Arionis epith. a patria *Methymna* Lesbī
 vrbe.
 μηκυνέω 2, 1 pro μηκύνω produco, protraho. μήκος longitudo.
 μηλῖς 12, 154 pigmenti nomen, *malinum* crede PLINII.
 μῆν 9, 38 vero.
 μηχανῆς 3, 36 index.
 μηχανή 14, 23 machina, spec. vrbi expugnandae.
 μισαιφόνος 6, 38 caede pollutus, homicida.
 μισαρός 5, 104 impurus (in conuiciis.)
 Μίδας 1, 64 Gordii pater, Phrygiae regulus.
 μικραδικητής 11, 71 qui iniuriam in re parua facit.
 μικρολογία 10, 1, 1 fordida (in rebus paruis) parsimonia.
 Ita
 μικρολόγος ibid.
 μικροφιλοτιμία 10, 15, 1 honoris aucupium e rebus friuolis.
 μικρόψυχος 11, 27 humilis, nihil magnum aut sublime
 cogitans.
 μίνθη 13, 44 mentha.
 μινυρίζω 12, 146 cantillo, exigua voce quasi meditor
 cantum.
 μισδόομαι 1, 4 mercede conduco.
 τὸ μισθοφορικόν 14, 26 miles conducticius aut mercenarius.
 μισοπονηρία 12, 143 odium malorum.
 Μιτυληνεὺς 1, 19 Pittacus, a patria Lesbī metropoli
 dictus.
 Μοίριος λίμνη 2, 91 lacus Moeris.
 μονομάχος 13, 13 gladiator.
 μονον 12, 55 pro μόνον & tantum non.
 μόριον 11, 72 particula.
 μοχλός 10, 15, 3 vectis.
 μυῖαν 10, 15, 2 initiare.
 μύια 10, 15, 7 musca.
 μῦς 10, 17, 5 mus.
 μυσάττομαι 5, 82 abominor, nauseo.
 Μυσοὶ 1, 26 in Croesi ditione.
 μυσηρία 10, 8, 6 festum Cereris Eleusinae, initia.

N.

- τὸ νάκος 2, 50 pellis cum lana sua.
 ναύκληρος 8, 136 nauclerus, dominus nauis.
 ναυπηγέομαι νέας 1, 23 naues aedifico, classē paro.
 ναυπηγὴ 1, 19 nauium aedificatio, apparatus nauticus.
 ναυτηλία 2, 58 nauigatio.
 νεανισκεύεσθαι 5, 56 inuenilem aetatem transfigere.
 νέμεσις 1, 57 vindicta.
 νεόγαμος 1, 70 nouus maritus. hi vacationem habent militiae. 1, 74 noua vxor.
 νεόπλητος 11, 65 nuper diues factus.
 νεόπλητος 2, 16 recens lotus.
 νέος, νεώτερόν τι 3, 36 aliquid ipsa nouitate durum, insolens.
 ὁ νεοσσός 2, 86 pullus.
 νεόττιον 10, 7, 9 pullus.
 Νέρων 12, 188.
 Νέτωρ 13, 18.
 νεῦμα 3, 47 nutus.
 νέω· νῆσσι πυράν 4, 42 rogam struere, proprium ea in re verbum Atticis.
 νεώρια 14, 25 et 29 naualia.
 νεώσι 11, 65 nuper, *neulich*.
 εἰς νέωτα 10, δ, 5 anno proximo.
 νηδύς 2, 80 venter, aluus.
 νησιώτης 1, 19 Insulanus, spec. insularum Archipelagi incolae.
 νομίζεται 8, 87 lege vel consuetudine receptum est.
 νομίζω 2, 51 vsurpo.
 νόμος 1, 9 lex et formula carminis, *modos* vocant.
 νομὸς 2 passim. Nomus vel praefectura in Aegypto.
 νωθρός 14, 66 tardus, ignauus.
 νωθρότης 11, 57 socordia, ignauia.
 νῶτος 2, 94 tergum.

Ξ.

- ξανή 1, 24 pro ξενία hospitii ius.
 Ξενοκράτης 14, 78 de immortalitate animae scripsit.
 Ξείξης 3, 13.
 ξίω Sch. ad 3, 24 polio.
 ξυσός 2, 98 acutus, sculptus.

Ο.

- ὀβελός 2, 40 veru.
 ὀγκος 12, 167 grauitas; 12, 197 fastus.

I N D E X.

- ὁδοιπορεῖν 12, 149 iter facere.
 ὁδυροτικός 11, 40 querulus, ad lacrimas proclivis.
 ὁδνεὺς 12, 68 externus, peregrinus.
 οἰδέω vel οἰδέω 12, 167 tumeo.
 οἷσις 12, 4 opinio.
 οἷσημα 12, 33 conclauē.
 οἰκίζομαι 2, 64 habitor.
 οἰκονομία 10, α, 4 vita priuata.
 οἰκτιζώ 9, 7 misereror.
 οἰνάριον 10, ιδ, 2 villum, dim. ex οἶνος.
 οἰνόφλυξ 9, 40 vinosus.
 οἶνοχόεω 5, 90 vinum ministro.
 οἶνοχύος 5, 83 pincerna.
 οἰνόω 11, 10 inebriō.
 οἶος 12, 162, b solus.
 οἶος 7, 26 potens, valens ad aliquid.
 οἶτοι ἐφίεσθαι 5, 7 qui concupiscant, vt nostri *capable zu be-
 gehren*. Ita saepe n. 10 in principiis notionum.
 οἶον τε ἐστὶ 2, 61 par est: fere vt αἶνος.
 οἶον 13, 35 exempli causa.
 οἶς 2, 49 ouis, vt ὦν ouum, αἶων aeuum.
 οἶς pro οἷς 8, 140.
 οἶστρος 12, 125 asilus, oestrus, vermiculus auribus boum
 infestus.
 οἶχομαι 14, 89 abii.
 οἰωνιστήριον 9, 23 augurium.
 οἰωνός 6, 4 idem.
 ὀκνῶ 14, 42 dubito, nescio an, q. d. cunctor dicere.
 ὀλβιος 1, 31 et 38 ad ipsas res refertur, quae beatos redde-
 re creduntur, metonymia simili ac *pallida mors* etc.
 Nam ordinaria significatio est *beatus* V. 1, 50 no. k.
 ὀλιγοστία 5, 135 iuuentus, paucitas annorum.
 ὀλιγωρέω 11, 7 contemno.
 ὀλίδημα 12, 9 lapsus, ruina.
 ὀλοκλήρως 13, 48 integre.
 ὀλόφυσσις 4, 35 eiulatus, lamentatio.
 Ὀλυμπος vel Οὔλυμπος Μύσιος 1, 66.
 Ὀλυνθος 14, 34 vrbs Macedon.
 ὀλύρα 2, 10 eadem, quae ζέα, *Zea*, frumentī genus, no-
 stris *spelt*.
 ὀμῆλιξ 1, 84 aequalis, ἡλικίας f. aetatis eiusdem.
 ὀμηρον 12, 91 pignus.
 ὀμιλέω 8, 11 consuetudinem habeo, versor.
 ὀμιλητής 7, 44 familiaris, discipulus.
 ὀμμα 8, 4 oculus.

I N D E X.

- ὁμοιοπάθεια 12, 39 communio affectuum et passionum, cum
 plures similiter iisdem rebus afficiantur.
 ὁμοιότροπος 12, 51 moribus similis.
 ὁμιλάω, ἐώ 7, 55 increpo, minaciter inclamo.
 ὁμολογέω 1, 1 assentior, suffragor, q. d. simul dico.
 ὁμολογεμένως 9, 57 conuenienter, congrue.
 ὁμόφυλον 6, 42 quod eiusd. tribus est vel generis.
 ὁναροκριτής 10, 17, 7 somniorum interpres.
 ὀνομαστός 7, 28 nobilis.
 ὀνυξ 2, 88 unguis.
 ὀξύδεκής 2, 88 acutum cernens.
 ὀξύθυμος 11, 6 iracundus.
 ὀξύτης 12, 137 celeritas (considerata.)
 ὀπαδᾶν 12, 9 Dor. pro ὀπηδᾶν, sequi.
 ὀπαδὸς 14, 89 sectator, stipator, satellites.
 ὀπηνίκα 12, 60 cum, adu. temp.
 ἐπλή 2, 98 ungula.
 ὀπτανέον 12, 29 locus vbi assatur, culina.
 ὀπτᾶω 12, 81 affo.
 ὀργυιὰ 8, 97 passus, spatium inter duas manus passas s.
 extensas.
 ὀρθή 14, 19 int. γραμμή. De nautis rectum cursum te-
 nentibus.
 Ὀρθία v. Ὀρθασία.
 ὀρθίος 14, 66 arduus, excelsus.
 ὀρθίος νόμος 1, 9 carmen, quod orthium dicitur, interpre-
 tatur GELLIVS, ad quem locum plura diximus
 Chrest. Plin. p. 418 sq. Hic satis est, contentionem
 sumnam fidium ac vocis indicare.
 ὀρθογώνιον 12, 57 rectangulum.
 ὀρθόμομος 5, 101 erectus sum.
 ὀρθῶς 10, 7, 6 recte, applaudendi vox.
 Ὀρθασία 13, 5 Dianae epitheton, al. Ὀρθία.
 ὀρίγανον 10, 1, 9 origanum.
 ὀρμάομαι 1, 67 impetu ruo, de apro: ὠρμήθη ὁ λόγος vñ
 Lat. unde profecta est oratio. ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀσκλη-
 πιάδους ὀρμώμενος 13, 46 ex Aesclepiadarum familia
 oriundus.
 ὀρμητήριον 12, 3 propugnaculum, locus vnde impetus fieri
 potest.
 ὀρνιθοσκοπός 10, 17, 7 auspex, aruspex.
 ὀρόφος 3, 49 culmen, tectum.
 ὄρετῃ 2, 33 Ion. pro ἑορτῇ dies festus.
 Ὀρφεοτελετής 10, 17, 7 qui Orphicis mysteriis initiat alios.
 ὀσημέραι 10, 15, 7 quotidie.

I N D E X.

- ὀσίη 2, 70 pro ὀσία fas.
 Ὀσίρις 2, 49 Aegyptior. Deus, Bacchus Graecorum.
 ὀσπριον 2, 22 legumen.
 ὀσφραίνομαι 8, 11 olfacio.
 ὅ μὴν ἀλλὰ 12, 206 verum enim vero.
 ὀδὸς 14, 87 limen.
 ὄκων Ion. pro ὀκῶν 1, 6 non autem.
 ὄλαξ 10, 1, 9 hordeum, mola falsa.
 ὄλη 12, 81 cicatrix.
 ὀρέω 5, 62 mingo.
 ὄρη 2, 25 pro ὄρα Ion. cauda.
 ὀσία 11, 28 substantia, opes.
 ὀφθαλμία 12, 77 oculorum morbus.
 ὀφλέω δίκην 10, η, 14 et 10, ια, 2 iudicio damnor.
 ὀφρύς 12, 164 supercilium, adfectata grauitas et seneritas.
 ὀχετός 7, 78 canalıs.
 ὀχέω 5, 91 veho, gero.
 ὀχυρός 14, 81 munitus, firmius.
 ὄψις 1, 76 πρὸς τὴν ὄψιν ταύτην, hac causa, hoc videns, *in dieser absicht*. Sed ὄψις ὄνειαρ ibid. visum somni.
 ὄψον 5, 40 opsonium, quidquid praeter panem in cibo adhibetur. Ita 7, 68 ὄψον τῷ σίτῃ ἢ ἐπιθυμίῃ, *condiuntur cibi desideriis* CIC.
 ὀψοποιῶν 12, 109 coquere, et tanquam pulmentum apparare.
 ὀψοποιός 8, 26 coquus, qui opsonia parat.

II.

- παγίως 11, 24 solide, sine dubitatione aut exceptione.
 πάγκρηστος 8, 109 ad omnia utilis.
 πάγχυ 1, 38 omnino, ex πάνι per epenth.
 παθητικός 12, 247 obnoxius.
 παιάν 15, 9 laudatio carmine comprehensa.
 παῖδες Λυδῶν 1, 21 Lydi.
 τὰ παιδικὰ 3, 37 idem quod ἐρώμενος, dilectus, siue de impuro amore sermo sit, siue de casto.
 παῖς et θυγάτηρ opp. 2, 6 filius et filia.
 παῖω 5, 6 percutio.
 Παλαμήδης 9, 55 iniusto iudicio ab Vlyssē circumuentus.
 παλαμναῖος 6, 38 int. δαίμων vindex caedis. Alias ipse homo caedis reus, et *manuum violentarum*. παλάμα manus, palma.
 παλεῖω 12, 54 allicio, in retia traho.
 παλιλλογία 10, β, 10 retractatio.
 πάλλειν 12, 162, b quaterere, vibrare (hastam,) vnde etiam Pallas dicta. Et

I N D E X.

παλτόν 5, 32 iaculum, pilum, telum missile, quo tamen et
cominus uti licet.

παμπλήθεις 13, 38 plurimi.

πάμφερρος 8, 115 omnium fertilis.

Πάμφουλοι 1, 26 regni Croesi pars.

ὁ Πάν 2, 72 vnus octo Deorum secundum Mendefios.

Πανδιωνίς 14, 71 tribus vel pagi Attici nomen.

πανηγυρικόν 12, 212 popolare.

πανηγυρισμός 12, 144 celebritas: hic popularitas. vid.

HEVSING ad PLVT. de educat. 9, 1.

ἡ πανσέληνος 2, 78 plenilunium.

παντάπασιν 5, 132 omnino.

Παρημίτης 2, 97 nomi Aegyptii nomen.

παρά 7, 90 c. Accusf. comparisonem notat, ut ad Lati-
norum.

παρ' ἑδὲν 12, 144 pene, tantum non.

πᾶρα 1, 84 pro πάρεσι, licet, facultas est. q. d. ne velle
quidem mihi hoc licet.

παραβαλέειν 3, 43 in periculum adducere. Al. periculum
adire, vi mediae vocis.

παραβάλλειν 12, 47 applicare se, arrepere.

παραδειπνέειν 10, η, 15 coena priuari, ob serum aduen-
tum. Nostri *gemartscht werden*.

παράδεισος 5, 113 hortus regius, viuarium idem s. leporarium.

παραδεύομαι 10, α, 3 a latere non sentientem obseruo.

παραίρομαι 7, 105 aufero, abduco.

παραίτέρομαι ψυχὴν 1, 5 deprecor vitam, vitam condonari
peto. Al. excusare, recusare; generatim, petendo ali-
quid separare, ut 1, 17 utroque loco commode nostri,
ausbitten.

παρακατέξομαι 10, δ, 2 assideo.

παρακατήμι 12, 217 clanculum demitto, vel defluere patior.

παρακῶ 10, η, 9 clam audio, sermonem sublego.

παραλαμβάνω 1, 76 accipio (auribus) audio.

παραλυπέω 4, 29 infesto, dolore afficio.

παραμελέω 8, 67 negligo.

παραμένειν 1, 36 manere in vita, de liberis immatura
morte non obeuntibus.

παραμύνομαι 8, 109 manens, perseuerans, fugitiuo oppon.

παραπίπτειν 14, 61 accidere, cateruatim aduenire.

παραπλήσιος 1, 63 adfinis, similis.

παραποιέομαι 3, 39 τὴν σφραγίδα clanculum simile sigillum
mihi facio. Germani eadem rotunda breuitate *nach-
machen*, ita clauis adulterina, ein *Nachschlüssel*, παρα-
κόπτειν adulterare monetam, *nachmünzen*.

παρασείω

- παρσείω 10, δ, 7 dimoueo, obmoueo V. N.
 παρασκευαστικός 10, 5, 1 parandi vim habens: 8, 145 qui
 parat et prouidet necessaria.
 ἀπὸ παρασκευῆς 3, 41 ex composito.
 παρασκηνόω 12, 47 tabernaculum in vicinia struo (vt ve-
 nator non procul a lustris, vel viis certe ferarum.)
 παρατάτις 8, 32 auxiliatrix. Germ. *beystehen*.
 παραστοχάζομαι 13, 38 collineo, tanquam finem propo-
 situm mihi habeo.
 παρατένω 5, 107 suspensum teneo, remoror cruciare, tor-
 quere etiam significare ostendit CASAVBON. ad
 A'THEN. p. 285. quod h. l. pulchre conuenit.
 παρατίθεμαι τράπεζαν 3, 17 apponitur mihi mensa.
 παρατρέχω 12, 23 praecurro, supero.
 παραφέρειν 5, 85 apponere, mensae proprium verbum.
 παραχωρεῖν ὁδῷ 8, 88 via decedere.
 παρέπομαι 12, 38 sequor.
 παρηγορία 12, 130 consolatio.
 παριδὼν μοι δειλὴν 1, 73 pro ἰδὼν παρ' ἐμοί, cum in me vi-
 deris, tmesti opposita figura, qua etiam alias vtitur
 HERODOTVS. V. ἐπινασφάζω.
 παρήμι 12, 98 praetermitto, omitto, dimitto.
 παρίσῃμι 1, 1 vsu venio, obtingo.
 Παρμενίων 12, 239 purpuratus Alexandri.
 πάροισεν 12, 73 ante.
 παροισχόμενος 11, 34 praeteritus.
 παροψίς 12, 88 paropsis, patina. POLLVCI etiam aliis-
 que est ζωμῆς ἑσδός iuris species, quod 5, 76 non male
 conuenit.
 πᾶσσω 10, 3, 3 fale conspergo, condio.
 πάσχον ἀγαθὰ 2, 20 beneficiis frui. πάχω 12, 79 affectus
 sum, accidit mihi.
 πατέομαι vid. δατέομαι it. 2, 79.
 τὰ πάτρια 6, 1 mores patrii.
 Πάτροκλος 12, 162 Achillis amicus.
 πατρώιον 1, 83 paternum, ad mores relatum.
 πατῶος 6, 4 Patrius, Iouis epith. conueniens cum
 Ebraeor. formula.
 Πανσυνίας 3 int.
 Παφλαγόνες 1, 26 in Croesi ditioe.
 πᾶω, πᾶομαι 2, 21 gusto.
 παῖθω 7, 125 persuasio, vis persuadendi, blanditiae.
 Περαιεύς, ἑως contr. ὧς 4, 7 portus et pars vrbis Athenarum.
 πέλεκυς 10, 5, 6 securis.
 πελίδνος 4, 16 liuidus, luridus.

I N D E X.

- πένθος 13, 53 luctus.
 πεπρωμένος 8, 37 fato constitutus, fatalis.
 πέπων μασίγων 12, 207 q. d. pepo verberum, verberibus mollitus, instar quorundam fassamentorum.
 περαιόμαι 15, 13 finior, desino.
 περί. V. οἱ ἀμφί.
 περιέπτω 12, 145 circumpono.
 περιαρμόξεν 12, 40 circumaptare, accommodare.
 περιβάλλομαι 2, 56 complector, (capiendi causa.)
 περιγίνομαι 4, 21 supero, superstes sum.
 περιγραφή 14, 16 circumscriptio, orbis orationis, periodus.
 περιδέραιον 15, 5 collare, monile.
 περιδῶ 10, 15, 4 circumligo.
 περιδῶ 1, 7 despicio, spec. preces alicuius adspernor. Sed hic permitto vt Germani *nachsehen*.
 περιελίω Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιέοργ Sch. ad 3, 49 coerceo, includo.
 περιελίττω Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιέπω 2, 91 tracto, colo.
 περιέργος 12, 221 operosus.
 περιήγησις 2, 101 circumductio, s. circumscriptio corporis, forma, instar.
 περιημεκτέω 1, 90 lamentor, sanguineis quasi lacrimis deploro. ἡμεκτέω CAMERARIUS in praef. vbi recenset Ionica HERODOTI exponit *indignor, offendor*.
 περιδῶ 8, 26 circumcurro: 15, 7 de pompa equestri.
 περιδῶν 10, 15, 4 circumspicere.
 Περικλῆς 14, 40 summus ille Athenis orator et Demagogus.
 περιουανής 12, 60 furiosus.
 περίμετρος 2, 43 circummetiens, adiectiue ad χοῖνον relatum.
 περιπίπτειν 12, 34 incidere.
 περιπλάττειν 12, 40 fingendo et flectendo applicare, vt ceram.
 ἡ περιπόρευος 15, 18 praetexta.
 περιρῥάινωμαι 10, 17, 2 adspargo me.
 περιρρογγίζειν 10, 15, 7 spongia detergere.
 περίσσις 10, 11, 13 circulus circumstantium.
 περισέλω 10, 7, 13 compono, contego.
 περιτέμνω 2, 12 pro περιτέμνω circumcido.
 περαιτός 11, 56 praestans, excellens.
 περίφωρος 12, 10 qui deprehensus est, deprehendi potest.
 περιχαρής 1, 43 laetus, a χαίρω.
 τὸ περιχαρὲς 4, 37 res laetae.
 Περσίδω 5, 1 Persei posterum.
 πεσσύμενα σιτία 2, 20 cibaria cocta pro πεπτόμενα.

- Πετρώνιος (Τίτος) 12, 188.
 πήγνυμι 12, 145 compingo, struo, inde *pegmati* nomen.
 Πηλίας 12, 162 hasta Achillis. V. N. Etiam Ouidio *Pelias* dicta. Nam
 Πήλιος 12, 162, b mons Thessaliae.
 Πηλίσσιον 13, 43 Aegypti vrbs.
 πιαίνω 12, 198 pinguem facio, sagino.
 πιάζω 4, 36, b premo, vrgeo.
 πιθανός 12, 40 probabilis, fidem inueniens.
 πίδηκος 12, 54 simia.
 πικρία 12, 82 amaritudo, acerbitas.
 πιμελή 2, 80 pinguedo.
 πίμπλημι 2, 36 impleo.
 τὸ πισόν 14, 88 pignus.
 Πιττακός 1, 19 et 11, 8 vnus e septem.
 πλάγιος 12, 251 obliquus, latus praebens hosti.
 πλάνη 1, 33 peregrinatio, qua quis maria et terras pererrat.
 πλάσσω 2, 81 fingo.
 Πλαταιάσιν 3, 16 V. N.
 Πλέσαρχος 3, 28 Leonidae filius rex Lacedae.
 πλημμελῶν 12, 131 peccare, q. d. extra legem canere, a mul-
 ticorum erroribus traductum ad alia. Hinc
 πλημμελία 12, 18 peccatum, error.
 πλησιέστερον 8, 7 propius.
 πλήσιμιος 12, 42 satiandi vim habens et mouens fastidium.
 πλίνθος 8, 148 V. πέραμος.
 πλοκή 10, β, 10 perplexa oratio.
 πλώϊμος 10, δ, 4 nauigabilis.
 πνιγνρός 4, 37 arcus, angustus.
 πόνος 15, 15 gramen.
 ποδῆρης 12, 57 ad pedes demissus. Alias vestis, hic bar-
 bae festiuum epitheton.
 ποδάρης 12, 158 celer pedibus.
 ποθέω 5, 76 desidero (absentia).
 ποικίλος 12, 53 varius.
 πολιότης 1, 74 Ion. pro πολίτης, ciuis.
 πολιοί 10, γ, 5 cani.
 πόλιον 12, 113 polium, herbae graueolentis nomen.
 πολιορκέω 3, 22 oppugno urbem: πολιορκηθεὶς etiam dici-
 tur dux praesidii urbis obsesae.
 πολιορκία 9, 37 obsidio.
 πολιτεία 3, 35 ciuitas, ius ciuitatis.
 πολιτεύομαι 4, 43 in rep. versor, remp. tracto.
 Πολυκλῆς 10, α, 2 amicus Theophrasti.
 πολύμητις 12, 58 multi consilii, prudens.

- πολυπραγμονέω 12, 30 multa et aliena negotia tracto.
 πολυσαρκία 8, 5 habitus corporis plenior, carne abundans.
 Πολυσπέρχων 10, η, 6 tutor liberorum Alexandri M.
 πομπεύειν 10, 5, 5 pompam celebrare, transuehi.
 πορίζομαι 7, 112 suppedito, sufficio it. 10, ζ, 4 mihi suppe-
 dito, capto.
 πόρος 14, 23 redivus (annuus.)
 πόρω 2, 162, b Poet. pro πορίζω, do, suppedito.
 Ποσειδών 2, 57 pro Ποσειδών Neptunus. Hinc
 Ποσειδών 10, δ, 6 q. d. Neptunius, mensis Atticus, cum
 Decembris et Ianuarii parte congruens.
 ποτινάομαι 12, 204 queror.
 πράττειν εἰς βαρβάρους 3, 23 cum barbaris facere, vel moli-
 ri aliquid: ita 3, 35 εἰς ἄλγους.
 πρίμαμαι 5, 124 emo.
 Πριηνεύς 1, 19 Prieneus Bias a Priene patria, Ioniae vrbe.
 προάγωμαι 12, 190 prouehor, adduci me patior.
 προαιρέομαι 11, 2 eligo, sequor (de vitae genere.)
 προαιρέω 10, ε, 6 depromo.
 προαιδέομαι 12, 197 praesensio.
 πρόβατα 2, 39 pecudes, vt boues etiam comprehendat.
 προβύτιον (πρέας) 13, 40 ouilla.
 προβιβάζω 7, 97 augeo, proueho.
 πρόβολος 14, 33 propugnaculum.
 προγεύομαι 12, 13 ante gusto.
 Πρόδικος 8, 2 de Herculis biuiio.
 προεκτίθεσθαι 2, 50 ante se ferre.
 προετικὸς 8, 146 qui dimittit ac negligit.
 προθυμέομαι 9, 18 cupio efficere.
 προτείνω 12, 183 projicio, periculis obiiicio: it media signi-
 ficatione 4, 31 abiicio me, curam omnem mei omitto.
 προτίημι 1, 5 permitto, quasi projicio, vt solent, qui, vt pericu-
 lo defungantur maiore, iacturam boni cuiusdam faciunt.
 προτίκα 9, 56 gratis.
 προκάμνω 4, 11 ante aegrotus sum.
 προκείμενα σημεῖα 2, 24 proposita, et ideo nota.
 προλαμβάνω 5, 7 προλαμβάνοντες ἐπιμέλονται q. d. occupantes
 curant, h. e. ante omnia curant.
 προμετωπίδιον 10, ις, 4 suprema frontis pars (cum cornibus.)
 προμηθής 12, 136 prudens, prouidus.
 προμνησκέω 8, 133 concilio nuptias.
 προμνηστρίς 8, 132 pronuba, nuptiarum conciliatrix.
 προνηστεύω 2, 3 ante ieiuno.
 προνοητικῶς 7, 79 prouide.
 προξενέω 9, 13 tribuo, concilio.

- Πρόξενος 14, 41 Dux Athen. malus.
 προσδοκιέω 11, 29 vīcar munio.
 προσάχω ἀγαθόν 8, 11 ante accipio beneficium.
 προπετῶς 5, 90 praecipitanter, temere.
 προσηλακίαν 7, 46 contumelia afficere, q. d. luto con-
 spargere a πηλός.
 πρόσριζον ἀνατρέπην 1, 55 radicitus euellere, vel euertere.
 πρὸς τι 13, 63 relatiuum vulgo vocamus, quod non intelli-
 gitur, aut verum non est, nisi cum ad aliud refertur.
 πρὸς τὰ ἔτη 10, γ, 5 vt nos zu deinen Jahren.
 προσαναχρώνουμαι 12, 47 eund. colorem fumo.
 προσάντης 9, 70 praeceps, asper, praeuptus, arduus.
 προσβατόν 9, 49 q. d. accessibile, facultas accedendi.
 προσεπτικός 8, 150 attentus.
 προσεπιτάσσομαι 1, 27 possessionibus meis adiicio, insuper
 acquirō.
 προσεπιστέλλω 3, 39 adscribo (epistolae).
 προσέχειν ἑαυτὸν χρῆσθαι 5, 46 praebere se vtendum.
 πρόσσης 5, 137 pubertati proximus.
 προθήκων Φιλίᾳ 6, 48 amicitia coniunctus, necessarius.
 Et absol.
 προσήκοντες 3, 3 necessarii, cognati.
 προσηνής 12, 18 iucundus, mitis, placidus.
 πρόσθετος 5, 68 κόμη capillus appositus, ficticius.
 προσίεμαι 14, 66 admitto.
 προσκεφάλαιον 10, γ, 14 ceruical.
 προσκοπᾶν 10, ις, 6 speculari.
 προσκρῶ 12, 61 offendo.
 προσκυνεῖν 14, 85 adorare, manu ad os relata.
 προσμάθησις 7, 90 addiscendi facultas.
 προσπάχω τινί 14, 55 animo et affectu in aliquem feror.
 προσπατταλέειν 10, ις, 4 clauis affigere.
 προσποιήμα 12, 140 res, quam sibi aliquis, vt suam pecu-
 liarem vindicat.
 προσποίησις 10, β, 1 affectatio.
 προσποιέμαι 10, β, 6 attendo, q. d. auribus mihi vindico,
 ich nehme mich an.
 προσταλαιπωρεῖν τῷ καλῷ 4, 46 honestatis causā laborem
 suscipere.
 προσαιτέω 5, 15 praesum.
 προσφέρω τινί 12, 188 vtor aliquo, quasi in ipsum feror.
 προσφιλῶς 8, 90 amice.
 προσφουτᾶν 14, 56 ventitare ad Praeceptorem.
 πρόσφορος 12, 46 aptus, conueniens.
 προσφύειν 1, 24 congrue, ad naturam rei accommodare.

I N D E X.

- σκευή 3, 17 vestitus, apparatus.
 σκευοποιᾶσαι 12, 163 habitum et arma sumere, exornare se.
 σκηνοῶ, ἔω 3, 41 aedifico, extruo. Med. aedifico mihi.
 σκηνοῦμαι 4, 39 commorari V. N.
 σκιά· τὴν σκιὰν καταμετρεῖν 12, 29 umbram gnomonis metiri, ad coenae tempusprehendendum V. N.
 σκίλλα 10, 17, 9 squilla.
 σκόροdon 13, 43 allium.
 σκυθροπάζω 10, 13, 5 it. 12, 164 vultu tristi aut tetrico esse.
 σκυλάκια (κρέα) 13, 46 catulinae carnes.
 σκυλακῶδες 5, 139 catulorum consuetudo affiliendi et alluendi omnibus, pueris etiam ingenuis familiaris. Nam
 σκύλαξ 10, 17, 9 catulus.
 σκυτάλη 3, 23 Laconicum epistolae genus, de quo copiose h. l. Schol.
 σκυτοδέψης 10, 17, 5 cerdo.
 σκῶμμα 12, 59 cauillum, iocus mordax.
 σκώπτειν 12, 62 iocari, et quidem fere mordacius. Sed 12, 132 simpliciter ludere, vt τῷ σκαδάζαν opponitur.
 σμάραγδος 2, 62 λίθος λάμπων τὰς νύκτας.
 σμιλίον 12, 176 scalprum.
 Σμυρναῖοι 12, 224.
 σοβαῖν 10, 15, 7 mouere, abigere.
 σολοικίζειν 12, 172 soloecismum facere.
 σόλοικος 11, 60 insolens et barbaris moribus. Ita Trimalchio PETRONIANVS non σολοικίζει modo Grammaticorum intellectu, sed insolentiam quandam et morum barbariem ostendit.
 Σόλων 1, 27 ad Croesum venit.
 σόφισμα 12, 95 acuta fallacia.
 Σοφοκλῆς 12, 76.
 σπάθη 10, 15, 5 gladius.
 σπάνιος 2, 100 rarus.
 σπάνις 8, 12 it. 4, 41 raritas, inopia.
 Σπαρτιῶται 3 saep. Spartani.
 σπασμός 4, 15 conuulsio.
 Σπέρχης 14, 14.
 σπέρχω 1, 46 σπερχθῆς iratus, offensus. Al. vrgeo, impello.
 σπεύδω 1, 85 serio volo. hinc σκαδή.
 σπλήν 2, 80 splen.
 σκαδάζαν πρὸς τινα 5, 106 seria cum aliquo tractare, operam illi dare add. 7, 72.
 σκαδασιὸς 11, 69 diligens, sedulus.
 σαθρός 10, 3, 5 libra.
 σαῖς 2, 11 massa farinae subactae, φύρμα.

I N D E X.

- τασιδῶδης 8, 121 seditiosus.
 σέμμα 10, 1, 9 corona, vitta quales in sacrificiis adhibebantur. Iungit enim cum ελαῖς.
 σερίσκομαι 4, 23 priuor.
 σερρός 14, 80 firmus, asper.
 σέφω 2, 68 corono.
 σήλη 3, 52 pila, columna.
 σίβαρος 12, 163 crassus, firmus, robustus,
 σιχίδιον 12, 175 verficulus.
 σλεγχίς 12, 171 strigilis.
 σολή 12, 65 habitus, vestitus.
 σολίς, ἶδος 12, 221 ruga vel plica vestis.
 σοχάζομαι 8, 52 conicio, coniectura assequor.
 στρατεύσιμος 5, 10 militaris.
 σρεπτός 5, 69 torques, eadem etymologiae ratione, σρέφω, torqueo.
 σρογγύλος Sch. ad 3, 24 rotundus, teres.
 στρωμή 8, 27 stragula vestis.
 Στῶνκοι 13, 30.
 συβώτης 2, 77 subuleus.
 συγγινώσκομαι 1, 97 conscius mihi sum, de me decerno.
 συγγνώμη 1, 77 venia.
 συγγνώμων 8, 67 ignoscens, clemens.
 σύγγραμμα 12, 174 scriptum, liber.
 ἡ σύγκλητος (γερασία) 15, 7 Senatus Rom.
 συγκαλύπτομαι 6, 59 V. ἐγκαλύπτ.
 συγκεράννυμαι 5, 125 commisceor, familiaris fio.
 συγκομιδή 4, 36, b comportatio, h. l. fuga agrestium, terrore belli ingruente se suaque intra moenia defendi volentium.
 συγκονιόομαι 12, 54 colluctor, q. d. in puluere vna volutor, vt Ebr. קצץ.
 συγκερῶν 10, 1α, 6 committere, in discordiam adducere.
 σικοτραγῆν 10, 1, 6 ficum edere.
 συλλέγω 5, 134 colligo, contraho.
 συλληπτρία 8, 32 auxiliatrix.
 σύλληψις 3, 45 comprehensio, in vincula coniectio.
 σύμβολον 12, 163 signum.
 σύμβολος 9, 25 coniector, interpret omnium, quin ipsam omen.
 συμμαχία 14, 38 auxilium.
 σύμμαχος 3, 6 socius (belli.)
 συμετίσταμαι 12, 74 et 210 vna mutor, transferor.
 συμπαθής 12, 86 eodem modo affectus: 12, 91 in doloris societatem veniens.

συμπαί-

I N D E X.

σωφρονίζω 12, 118 moderatum et prudentem reddo.
σωφρονικός 11, 37 ad prudentiam factus, aptusque.

T.

τάγηνον 12, 94 fartago, vel in fartagine frictum.
τάγμα 15, 7 ordo.
Ταΐναρος 1, 2 Taenarus, Laconiae promontorium, ex Ne-
potis quoque Pausania notum.
τακτικός 8, 147 ordinandae aciei peritus.
ταλαιπωρέω 3, 48 miser sum, adfligor.
ταλαιπωρία 4, 14 miseria, dolor, molestia.
ταμιεύω 14, 86 repono.
Ταννοζύρης 6, 22 minor Cyri filius.
Τάρας, αντος 1, 4 Tarentum.
ταριχεύειν 2, 92 condire, ad sepulturam.
τάριχος 10, ε, 9 falsamentum.
τάφος 14, 25 fossa.
τὴν ταχίστην 1, 6 int. ὤραν vel plene κατὰ τὴν ταχ' ὤραν,
celerrime.
τεκνοποιᾶσθαι 8, 48 liberos suscipere.
τεκνοποιία 7, 80 generatio.
τελαμῶν 13, 53 lorum.
τέλειος 5, 10 virorum iustae et militaris aetatis epith.
τελεσθήναι 6, 4 int. ἱερῆα q. d. consummatoria sacra, aut per-
fectoria, aut perfica, quibus finis et coronis imponitur
praeclaris actionibus. Conueniunt cum Ebr. 'השם.
τελέτη 15, 1 ceremonia.
τελευτᾶν τὸν αἰῶνα 1, 47 finire aeuum. Hinc intelligitur,
qua ellipsi dicatur τελευτᾶν pro mori τελευτᾶν τὸν βίον
1, 48. Part. τελευτῶντες aduerbialiter vertendum, tan-
dem 4, 5 et 35.
τελέω 10, ιγ, 7 initio sacris.
τελεσμένος sed τετελεσμένος, (nam sphalma est) 12, 206
qui fieri potest.
Τέλος 1, 34 et 12, 156 Atheniensis beatus.
τέλος 14, 71 impensa.
τέμενος 3, 48 locus facer, fanum.
τεός pro τίς vel ποῖος 1, 74 quis, qualis.
τερπνός 8, 9 delectabilis, iucundus.
τετράγωνος 15, 11 quadratus.
Τεύκρος 12, 116 Teucer Troianus.
τήκομαι 8, 148 liquefco, consumor.
τηνικαῦτα 12, 144 tunc.
Τιβέριος Καῖσαρ 12, 181.
τιθασός 12, 48 mansuetus, cicur.

- τιθασσεύω 12, 196 cicurem, mansuetum reddo.
 τίθεμαι φίλον ἐς τὸ καλόν 12, 15 amicum honestate censeo,
 amicum habeo, qui me facit honestiorem.
 τίμιε 10, 3, 3 honorifica appellatio, Domine. CASA VB.
 τίομαι τινα 1, 23 vltiscor aliquem, vel poenas ab illo repeto.
 Τισσαφέρνης 12, 63 Persa.
 τίτθη 10, 17, 8 nutrix.
 τλήμων 8, 25 miser.
 τοίνυν 7, 87 vero, autem.
 τοιχωρυχέω 7, 60 parietem perfodio, furandi causa.
 τοιχωρυχία 9, 53 tale furtum.
 τόλμα 12, 135 audacia, conatus.
 τομή 14, 35 sectio.
 τόμος 10, 1, 5 pars.
 τόνος 14, 16 contentio, hic orationis, al. tonus, vis, vehem-
 mentia, constantia.
 τοξεύειν 5, 28 sagittare.
 τραγοσκελής 2, 73 capripes, Panis vel Mendis epith.
 τραπεζεύς 12, 25 mensae assecla, ab HOMERO sumtum,
 qui canis nomen fecit.
 τραυλισμός 12, 78 balbuties.
 τραυματίας 10, 15, 7 faucius.
 τραχύτης 12, 78 asperitas.
 Τριβαλλοί 14, 26.
 τριβνοφορία 12, 57 detriti pallii gestatio.
 τρίγωνον 12, 57 triangulum.
 τριηράρχαι, τριηραρχικοί νόμοι 14, 36 no.
 τριηρέτης 14, 22 v. γραμματεὺς.
 τρικυμία 14, 19 triplex fluctus, vel, vt Lat. decumanus,
 h. e. maximus.
 τριόδον 10, 17, 8 triuium.
 τρίπας 3, 31 Tripus, donarium Delphicum, poculum credo.
 τρίχαιλος 10, 1, 4 teruncius, trichaleus, nummus vilis.
 τρίχωμα 10, 7, 4 capillus, caesaries.
 τροπή 12, 67, conuersio, mutatio.
 τροπὴν ποιεῖν τῶν πολεμίων 1, 37 in fugam vertere hostes.
 Inde dictum τρόπαιον.
 τροχάζω 10, 13, 7 cursu contendo.
 τροχίλος 2, 89 paruula auis, crocodili parasitus.
 τρυφερός 11, 59 luxuriosus, delicatus.
 Τρωγλοδύται 13, 50.
 τυγχάνω 1, 87 ferio, etiam de icu inuoluntario, oppos.
 ἁμαρτάνω.
 Τυδεὺς 13, 2.
 τυμπαίνω 12, 175 fustibus caedo.

I N D E X.

τύπος 10, β, 1 exemplum, quod definitionis vicem subeat:
ita dicuntur τύποι. typi declinationum et coniugatio-
num in Grammaticis. V. N.

τύρβη 5, 9 turba.

τυρός 8, 140 caseus.

Τύρος 2, 61 vrbs Herculis cultu nobilis.

τυχηρός 12, 87 fortuitus.

Υ.

ὑβρις 11, 39 iniuria ex superbo contemptu orta.

ὑβριστής 9, 40 immanis libidinis homo, vt Aristoph. Nub.
1064.

ὑβριστότατος 7, 26 maxime iniurius.

ὑγρός 12, 40 madidus, ac proinde mollis, flexilis. ὡς ἐν

ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶττα 10, ζ, 8 in humore, et inde lubrica.

ὑδρία 14, 5 vrna ad cineres defuncti.

ὑλη 12, 40 materia.

ὑλημα 12, 43 frutices, herbae maiores in syluis.

ὑπάγομαι 12, 37 subeo, laruam fumo, vt ἐποδύομαι.

ὑπαίθριος 3, 48 subdiualis, aëri libero expositus.

ὑπαντιῶ Sch. ad 4, 3 al. occurro, hic, subiicio, refero
sensu Grammat.

ὑπάνω 8, 88 concedo.

ὑπαξίς 10, ιζ, 1 cessio, deiectio animi.

ὑπεξανίσταμαι τινι 12, 151 assurgens loco cedo.

ὑπεράγαμαι 14, 19 vehementer, praeter alios admiror.

ὑπερμερῆς 10, ι, 7 multa non solutae vsurae.

ὑπερθεν 7, 83 superius.

ὑπερίδης 14, 9 Athen. Orator.

ὑπεροχή 11, 7 excellentia.

ὑπερορᾶν 7, 20 despicere, contemnere.

ὑπερφέρω 9, 32 praesto, antecello.

ὑπέχομαι 7, 18 promitto, vt solent artium Professores.

ὑπηχέω 12, 229 resono.

ὑπιχνῶμαι 3, 14 promitto.

ὑπὸ τῆς θανάτου 2, 8 post mortem, h. e. in luctu.

ὑπόβαθρον 8, 27 fulcrum, vel fulmentum potius, quod
molliorem praeestet lectum.

ὑποβάλλαν τινι 10, ζ, 3 interpellare.

ὑπογραφεύς 14, 69 librarius, vel notarius potius, qui ex-
cipit sermones calamo, vt nostri, ein nachschreiber.

ὑπογραφὴ 5, 68 fucus.

ὑποδέχομαι Ion. pro ὑποδέχ. 1, 8 recipio i. e. promitto.

ὑποδέχεσθαι 8, 50 suscipere, concipere.

ὑποδύναμι τὴν ζεύγλην 1, 40 subire iugum.

ὑποδύομαι τινι 12, 19 subeo, induo tanquam laruam.

ἡποθήκη

- ὑποθήκη 11, 26 monitum.
 ὑποθημοσύνη 7, 69 idem. ὑποτίθεσθαι enim, *subiicere*, est monere.
 ὑποθωπεύω 1, 34 subblandior, adulator.
 ὑποκατακλίνομαι 12, 160 succumbo, colluctanti sponte, sed dissimulanter, cedo.
 ὑποκατάκλις 12, 153 accubitus inferior, vel concessio quaecunque.
 ὑποκορίζομαι 12, 140 proprie infantem ago sermone. Hi, et apud hos α) diminutivis utuntur: nomina rerum prout ipsorum refert β) in meliorem partem γ) in peiorem, corrumpunt. Haec tria significat ὑποκορίζ.
 ὑποκρέαν 12, 122 leuiter (et velut periculi tantum facienda causa, vel intendendi) fides pulsare.
 ὑποκορητρίδιον 1, 15 basis quaedam crateris, tripes forte vel quacunque forma elaborata.
 ὑποκριτής 12, 30 actor, isque vel σατυρικός qui iocos lascivos spargit, vel κωμικός, et ipse iocosus ac petulans, vel τραγικός seuerus et grauis.
 ὑπόκωφος 12, 87 surdaster.
 ὑπολαμβάνω 14, 85 puto, at 1, 22 suscipio, h. e. respondeo.
 ὑπόληψις 13, 32 opinio.
 ὑπολύεσθαι 10, 1, 12 discalceari.
 ὑποπτῆσσω 5, 9 verecundor, subuereor.
 ὑποπτος 12, 84 suspectus.
 ὑποσαίνειν 12, 235 adulari, canum proprie.
 ὑποσκελίζειν 12, 240 supplantare.
 ὑποσέλλειν 14, 67 remittere contrahere se metu.
 ὑποσέλλομαι 12, 181 id.
 ὑποσώωννυμι 15, 3 substerno.
 ὑποτίθεμαι 10, α, 7 propono.
 ὑποτιμᾶσθαι 9, 48 litem suam ipsum aestimare. V. N.
 ὑποτρέχω 5, 44 ὑποδραμαῖν λησᾶς cursu assequi, per compendia quaedam illis occurrere.
 ὑπότυφος 12, 87 coecutiens, imbecillo visu praeditus.
 ὑπελος 12, 167 subdolus, ut sub cicatrice latens pus.
 ὑπεργία 12, 23 ministerium, officium.
 ὑπεφώνεω 12, 72 succlamor, cum laude.
 ὑποχείριος 13, 11 obnoxius, qui in potestate est.
 ὑπτίος 2, 24 supinus.
 Ὑρανοὶ 13, 50.
 ἡ ὑστεραίᾳ 10, θ, 6 aut ἡμέρα intell. postridie, aut χώρα, locus posterior.
 ὑφαίνειν 2, 3 texere.
 ὑφάπτω 4, 42 succendo, ignem subiicio.

I N D E X.

- ὑψηλόμαχ 6, 30 monstro, indico, praeundo.
 ὑψίεμαχ 12, 97 remitto.
 ὑψίημι 12, 236 submitto.
 ὑπορραίω 12, 21 suspicor.
 ὑπορρέω 12, 198 insidior, subeo insidiarum causa, ab ὄρ-
 mos statio nauium.
 Φ.
 Φαίδρα 12, 55 Thesei vxor, Hippolyti priuigni amore infa-
 mis, cuius hic verba repetuntur ex Euripidis Hippolyto.
 Φαιδρος 9, 57 lactus, hilaris.
 Φαιδών 7, 44 Socratis familiaris.
 Φαιή 10, 1β, 7 lens.
 Φακός 2, 81 maculam vel naeuum lenticulari forma no-
 tare videtur.
 Φάλαρις 12, 143 Siculorum tyrannus.
 Φαληρεὺς 14, 8 patronym. Φαληρός pagus et nauale Attic.
 Φάρμακον 12, 221 pigmentum.
 Φαρνάκης 3, 10 Artabazi pater.
 Φάρος 15, 14 appellat. Φρυγῶριον, vbi vid.
 Φάρυξ 4, 12 guttur.
 Φαυλίζω 7, 112 vilipendo, contemno.
 Φαυλός 5, 69 vilis.
 Φαυλότης 12, 78 prauitas.
 Φειδωλία 10, 1, 1 parsimonia.
 Φενακίζαν τινά 14, 48 decipere, imponere.
 Φερόμενος ἦκε 12, 61 impetu ferebatur, prolabebatur.
 Φεύγων δίκην 10, 1β, 3 reus. Illud δίκην saepe omittitur.
 Φευκτός 13, 54 fugiendus.
 Φήμη 9, 22 omen ex voce hominis captum. V. Chrest. Plin.
 Φήμη τῷ ὀνείρῳ 1, 88 augurium, vel vaticinium somnii.
 Φήμη 6, 4 vox diuina monitrix, affinis Ebraeor. *filiae vocis*.
 Φθάνειν 8, 7 praeuenire, occupare. ἔκ ἂν Φθάνους λέγων 8,
 79 non praeueneris me dicendo, h. e. non citius mihi
 dixeris, quam audire ego cupio.
 Φθέρ 2, 17 pediculus.
 Φθορά 4, 3 corruptio, interitus.
 Φθόρος 4, 32 idem.
 Φιάλη 5, 96 phiala, poculum maius, ex quo hauritur cyatho.
 Φιλαθρήναιος 14, 63 Athenarum amans.
 Φιλαίτιος 11, 31 querulus, morosus, causas indignandi
 quaerens.
 Φιλᾶν τῷ σώματι 2, 40 osculari, plena phrasis, vnde in-
 telligitur, quid in verbo, cum hac notione ponitur,
 sit intelligendum.
 Φιλέταιρος 12, 135 amans sociorum.

- Φιλόγελος 11, 21 risus amans.
 Φιλόδωρος 8, 146 liberalis, qui libenter donat.
 Φιλόζωος 11, 30 vitae (suae) amans et animalium 7, 79.
 Φιλοκαλέω 12, 77 rerum pulchrarum et honestarum sum
 studiosus.
 Φιλόκαλος 5, 75 pulchrarum rer. studiosus.
 Φιλοκόλαξ 12, 4 adulationis amans.
 Φιλοκράτης 14, 57 Demagogus Athe. proditor libertatis.
 Φιλομαθῆν 12, 175 literas amare.
 Φιλομαθῆς 5, 3 discendi cupidus.
 Φιλόνοκος 8, 123 contentiosus, aemulus, in bonam partem.
 Φιλονικος 11, 7 victoriae cupidus.
 Φιλονικῆ 8, 92 esse Φιλόνικον.
 Φιλόκαππος 12, 1 q. d. amans aui, Antiochi cognomen,
 amici Plutarchi.
 Φιλοποσία 8, 116 potandi amor, ebrietas.
 Φιλόσοργος 5, 67 ad amorem naturalem propensus, pius.
 Φιλοσυνήθης 12, 138 consuetudinis et familiaritatis amans.
 Φιλότιμος 11, 7 honoris cupidus.
 Φιλοτίμως 15, 16 ambitiose, certatim.
 Φιλοφρονέμα 13, 18 comiter accipio, vt amicum tracto.
 Φιλόφρων 8, 146 beneuolus, humanus.
 Φιλοχρήματος 11, 8, diuitiarum amans.
 Φίλτρον 8, 79 illicium, amoris conciliandi medicamentum.
 Φιλώτας 12, 239 amicus infelix Alexandri M.
 Φλεγμαίναν 12, 198 ardere, incensum esse.
 Φλήναφος 14, 29 nugae.
 Φλόγωσις 4, 12 inflammatio.
 Φλυαρία 12, 107 nugae.
 Φλύκταινα 4, 16 pustula.
 Φοῖνιξ 10, 1, 6 palmula. 2, 100 auis fabulosa.
 Φοιτᾶν 1, 72 frequentare, ire solere. Φοιτέοντας Ion.
 Φορά 11, 55 prouentus, rerum simul crescentium vel ma-
 turescentium multitudo, aetas, *der wuchs*.
 Φορβεῖν 12, 145 capistrum, quo utebantur ad os custodien-
 dum moderandumque spiritum, tibicines.
 Φόρος 1, 19 tributum, vectigal, a ferendo dictum.
 Φρέαρ, ατος 4, 7 puteus, cisterna, a κρήνη certe hic distingu.
 Φρίσσειν 10, 17, 9 horrere.
 Φρονεῖν μᾶλλον 9, 51 et 54 minui animo, animum demittere.
 Τελέως Φρονεῖν 6, 16 plane sibi mente constare, et sua
 forte beatum esse.
 Φρόνημα 14, 40 sensus de rep. voluntatis est, vt σύνεσις
 intellectus.
 Φρύγανον 15, 12 farmentum.

Φρύγες 1, 26 in Croesi ditione.
Φρυκτώριον 15, 14 specula, vnde ignis ope signum datur,
Pharus.

Φρύων, ὠνος 14, 57 Demagogus Athen. proditor libertat.

Φυγὰς, ἄδος 14, 1 exul, profugus.

Φυλαὶ Περωῶν δώδεκα 5, 13 vt Iudaeorum 12 tribus.

Φυλακὴν ἔχω 1, 76 obseruo, curo.

Φυλέτης 10, 15, 10 tribulis.

Φῦμα 12, 176 tuber praeternaturale a φύομαι vt nostri
ein gewaechs.

Φῦμι, Φύω, 5, 3 nascor, natura sum. Κροκόδειλος ἐκ ἑφυσσε
γλώσσαν 2, 87 natura non habet, non producere solet.

Φῦς 13, 60 natus.

Φυράω 2, 11 subigo, vnde φύραμα.

Φύσα 5, 61 flatus (ventre conceptus.)

Φύσιν ἔχει 2, 71 fieri potest.

Φύω V. Φύμι. Θηρία τὴν χροάν τρέπεσθαι πεφυκότα 12, 43
quae natura colorem mutant, q. d. nata mutare se se-
cundum colorem.

Φωκεὺς, Φωκῆς 14, 34 Phocenses, Phocidis incolae, cuius
caput Delphi. Alii Φωκαῖς Phocaeenses in Ionia.

Φωνήεις, εντος 8, 140 loquendi facultate praeditus.

Φῶς 12, 17 vir.

X.

χαίνω 2, 90 hio.

Χαιρεκράτης 8, 69 Socratis auditor.

Χαιρεφῶν 7, 44 et ipse.

χαίρω χαίρετε 14, 88 morientium vox, *Valete*.

Χαιρωνεία 14, 46 pugna secunda Philippi adu. ciuitates
Graeciae nobiles.

χαλεπαίνειν 8, 40 indignari, rixari. it. 8, 75 de canibus.

χαλεπότης 8, 55 difficilis natura, asperitas morum.

χαλκῆαον 10, 3, 8 ahenum.

ἡ χαλκίαιος 3, 47 Mineruae epith. apud Graecos, non
templi nomen, quod aereum cum esset, Deae nomen
dedisse potest.

Χάλυβες 1, 26 in Croesi ditione populus.

χαμαιλέων 12, 79 animal, colores mutans.

χάμψαι 2, 93 Crocodilorum nomen Aegyptium.

Χάρης, ητος 14, 41 Dux Athen. malus.

χαρίζομαι 1, 85 gratificor, obsequor, condono. κεχαρισμέ-
νον 8, 10 gratum, iucundum.

Χάριδος 12, 124 Lacedaemoniorum Rex.

χαριστήρια 6, 4 int. ἱερῆα sacra gratis agendis vel gratu-
latoria. Affine Ebr. חרין.

I N D E X.

- χαρτίον* 12, 174 charta.
καυλιόδης, οντος 2, 87 exfertus, dentis epith. alias ipsius bestiae, quae exfertos dentes habet: 2, 98 ipsum dentem exfertum notat.
χαῦνος 12, 165 laxis, fungosus, vacuus.
χειμεριώτατος 2, 83 maxime hibernus.
ἐν χειρὸς 5, 32 cominus.
χαροήθης 2, 92 mansuetus, quae vox simili quasi moneta signata est.
χαρόμακτρον 5, 83 mantile.
χαροομαι 7, 98 subigo, domo.
Χείρων 12, 162, b Centaurus Achillis nutriticus.
χελιδών 10, ζ, 8 hirundo.
Χερρόνησος 14, 34.
χερσαῖος 2, 83 terrestris, a *χέρσα* vnde et Chersonesus.
χήν 2, 20 anser.
χηναλώπηξ 2, 99 avis nomen, quasi tu dicas vulpanser vel anseriuulpes.
χῆτος, εὖς 12, 45 inopia, a *χατᾶν* egere.
χίων 8, 26 nix.
χοιρεῖον (κρέας) 13, 40 suilla.
χολή 4, 14 bilis.
χολίκιον 10, θ, 5 intestini frustulum, dim. a *χόλιξ*.
χομὸς 12, 42 succus.
χορηγᾶν 14, 71 sumtus magnos reip. causa facere. Al. sumtus choris et ludis publicis praebere.
χορὸς 6, 1 pompa religiosa.
χῶν V. *χωνήν*.
χράινω 13, 6 polluo.
χρᾶν 10, ι, 9 mutuo dare.
χρῆ 12, 117 c. acc. perf. et gen. rei, opus est.
χρήζω 1, 82 peto, al. indigeo. Rebus natura coniunctis verbum vnum accommodatum, vt δᾶ, *δέμα* *εὐδής*.
χρῆμα σὺς μέγα 1, 66 ingens aper. add. 1, 68.
χρηματίζαν 10, ζ, 5 de re seria agere.
χρηματίζεσθαι 8, 120 rem facere, diuitias parare.
χρησιμῶδᾶν 9, 64 vaticinari.
χρηστήριον 4, 54 oraculum.
χρόνος 2, 78 annus.
χρόος, χρεῖς 10, ι, 12 cutis.
χρυσόκομος 2, 101 aureus, pennarum epith.
χρυσούφης 15, 3 auro textus.
χρυσοφορᾶν 15, 5 aurum (in veste) habere.
χρυσοχάλινος 5, 73 aureum frenum habens.
χυτὸς 2, 92 fusus ex metallo.

I N D E X.

χύτρα 10, 1, 2 olla.
 χῶμα 15, 17 agger, cumulus.
 χωνύω 13, 50 adaggero, aggere obruo.

Ψ.

ψάύω 7, 87 attingo, offendo: 12, 48 tracto, demulceo.
 ψέλιον 5, 69 armilla.
 ψευδῆρα κληῖς 2, 165 ficticius Hercules.
 ψεύδομαι τῆς δόξης 3, 39 fallor sententiae vel opinionis,
 h. e. sententia me fecellit.
 ψευδόχρυσος 12, 20 aurum mentiens, subaeratus.
 ψήφισμα 14, 43 decretum, plebiscitum.
 ψῆφος 2, 14 calculus (ad supputandum.)
 ψόγος 12, 21 reprehensio.
 ψοφοδής 12, 197 strepitum expauescens.
 ψυκτήρ 12, 59 vas eluendis poculis, forte etiam crater,
 temperando aqua vino.
 ψυχὴ σῖτον ἔκ προσίετο 6, 8 facultatem animalem notat, vt
 saepe פנא Ebraeorum.
 ψύχος 5, 34 frigus.
 ψυχρολατρεύω 12, 63 frigida lauro, vel perfundor.
 ψυχροποτέω bibere frigidam.
 ψυχρῶς 10, 7, 7 frigide, insipide.

Ω.

ὠδῶν 10, 8, 5 Odeum, locus cantorum exercitationibus
 et certaminibus destinatus.
 ὠῆαι 2, 12 pro οἱ ἄλλοι, caeteri. GRON. scribit ὠῆαι.
 ὠμοπλάτη 13, 42 scapula.
 ὠμος 2, 4 humerus.
 ὠμός 8, 146 crudelis.
 ὠμότης 12, 143 crudelitas.
 ὦν epenthet. inter compositum per tmesin diuulsum 2,
 29 no. k.
 ὠνητής 10, 11, 4 emtor.
 ὠνεις 11, 59 venalis.
 ὠρα 8, 6 pulchritudo.
 Ὠρος 13, 37 Aegyptior. Deus.
 Ὠρωπὸς 14, 68 Bocotiae vrbs.
 ὦς 4, 28 quatenus.
 ὠχριάω 15, 3 palleo.

~~69470.~~

H-97392.

Всего в 1891 году

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова